

Ellen G. White
RANI SPISI

Nakladnik
ZNACI VREMENA

© *Ova se knjiga smije umnožavati, djelomično ili
u cijelosti, samo uz pisano dopuštenje nakladnika*

Copyright by Ellen G. White Publications

Izvornik
EARLY WRITINGS
Ellen G. White

Urednik
Josip Perišić

Prijevod
Hinko Pleško

Lektura
Marijan Malašić

Korektura
Ljiljana Đidara

Prijelom
GENESIS, Zagreb

Tisak
Grafički zavod Hrvatske
Zagreb, 2007.

Ellen G. White

RANI SPISI

Zagreb

*Ako nije drukčije naznačeno, svi su biblijski tekstovi
navedeni iz prijevoda Kršćanske sadašnjosti.*

*Brojke na marginama knjige ukazuju
na brojeve stranica izvornika.*

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 623701

ISBN 978-953-183-132-1

Predgovor

U ova vremena s takvim promjenama rijetko se događa III
da za nekom knjigom i nakon stoljeća i pol vlada sve veća
potražnja i da ona dobije mjesto u suvremenoj literaturi uz
ostale knjige koje obrađuju aktualne probleme. A upravo to
može se reći za *Rane spise (Early Writings)* Ellen G. White.
Tijekom niza godina objavljeno je mnogo izdanja.¹

Ova mala knjiga s pravom nosi naslov *Rani spisi* jer je
ponovljeno izdanje prvih triju knjiga – *Kršćanska iskustva
i viđenja E. G. White (Christian Experience and Views of
Mrs. E. G. White)*, prvi put tiskane 1851; *Dodatak iskustvima
i viđenjima (A Supplement to Experience and Views)*, izdane
1854. i *Duhovni darovi (Spiritual Gifts)*, svezak 1, koja se
pojaviła 1858.

Velika i trajna popularnost *Ranih spisa* može se pripisati
neprolaznoj želji za posjedovanjem i proučavanjem informa-
tivnih i ohrabrujućih poruka koje je Crkva dobila zahvaljujući
proročkom daru.

Drugo izdanje ove teme izišlo je 1882. u dvije male knjige
– *Iskustva i viđenja* i *Nadopuna* u prvoj, a *Duhovni darovi*
u drugoj. Što se tiče nadopune prvom od ovih izvornih djela
i nekih malih uredničkih promjena učinjenih u to vrijeme,
u predgovoru nakladnika čitamo:

“Bilješke u kojima se nalaze datumi i objašnjenja, te nado-
puna u kojoj nalazimo dva vrlo zanimljiva sna koji su spome-
nuti ali ne i izneseni u izvornoj knjizi, doprinijet će vrijed-
nosti ovog izdanja. Osim ovih dodataka, u ovom izdanju izvor-
no djelo nije mijenjano, osim pokoje zamjene arhaične riječi
suvremenom ili promjene u konstrukciji rečenice kako bi IV

¹ Djelo smo na hrvatski jezik preveli s petog američkog izdanja (1963.).

se bolje izrazila misao, a iz prvobitnog djela nije ništa izostavljeno. Nije postojala ni primisao da bi se promijenila bilo koja misao ili prikaz izvornog djela, a verbalne promjene izvršene su znanjem same spisateljice i s njezinim punim odobrenjem.”

Ove dvije knjige ponovno su izdane kao jedna 1882. pod naslovom *Rani spisi*. Godine 1906. ponovno je složen tiskarski slog za treće američko izdanje koje je široko rasprostranjeno s obzirom na stalnu potražnju. Paginacija stranica tog izdanja postalo je standardno za sve radove pa je ušlo i u izdanje kazala spisa Ellen White.

Četvrto izdanje *Ranih spisa* objavljeno je 1945. Nakon četrdeset godina tiskanja bilo je potrebno napraviti novi slog. Kod slaganja sloga sadržaj je prenesen stranicu po stranicu iz prethodnog izdanja. Uveden je suvremeni pravopis i interpunkcija, a u novom predgovoru ukratko je opisana povijest ove knjige.

U petom izdanju američkog izvornika nalazimo povijesni prolog, dodan kako bi se čitatelj upoznao s vremenom i okolnostima u kojima su nastali pojedini dijelovi knjige, kao i nekoliko dodanih bilješki koje objašnjavaju ne sasvim razumljive izraze i situacije iz doba pisanja knjige. Nikakva promjena nije izvršena ni u tekstu Ellen White niti u označavanju broja stranica iz četvrtog, prethodnog izdanja pa je u skladu s *Indeksom spisa Ellen White*.

U *Iskustvima i pogledima* nalazimo prvu biografsku skicu Ellen White u kojoj je ukratko opisano njezino iskustvo u adventnom pokretu od 1840. do 1844. Zatim slijedi niz ranijih videnja, od kojih su mnoga prvi put tiskana u obliku letka ili kao članak u časopisu.

V *Dodatak* objašnjava određene izraze u ranijem izdanju koji su pogrešno shvaćeni ili konstruirani i upućuje dodatni savjet Crkvi. Njegovom objavljivanju prethodila je za godinu dana prva brošura s naslovom *Svjedočanstva za crkvu*.

Duhovni darovi, sv. 1, prvi objavljeni izvještaj o dugotrajnom sukobu između Krista i Njegovih anđela te Sotone i njegovih anđela, cijenjen je zbog slikovitog jezika i njegove jezgrovitosti, dodirujući pritom samo značajnije točke. U godinama koje su slijedile, ovaj kratak opis sukoba uvelike je proširen u četiri sveska *Duha proroštva (The Spirit of*

Prophecy), objavljenih 1870.–1874. Nakon široke distribucije, ovaj četverodijelni komplet nadomjestio je vrlo poznati i puno čitani niz *Velika borba* u kojem je ovaj izvještaj iznesen u još detaljnijem obliku, kako je Elleni White bio prikazan u mnogim otkrivenjima. Premda su *Patrijarsi i proroci, Izraelski proroci i kraljevi, Isusov život, Djela apostolska i Velika borba* opsežnije knjige koje iznose opširno događaje u vezi s ovim sukobom, ovdje prikazan prvobitni izvještaj u kratkom, jasnom, jednostavnom obliku bit će zajedno s *Iskustvima i viđenjima* uvijek posebno tražen.

*Odbor za Ostavštinu spisa
Ellen G. White
Washington, D.C., 1963.*

Predgovor prvom izdanju “Iskustava i viđenja”

Svi smo svjesni da mnogi iskreni tražitelji istine i biblijske svetosti imaju predrasude prema viđenjima. Dva su velika uzroka stvorila ovu predrasudu. Prvi je što je fanatizam, praćen lažnim viđenjima i postupcima, postojao manje-više svuda. To je navelo mnoge vjernike da iskreno sumnjaju u sve što je slično tome. Drugo, pojava mesmerizma i onoga što se obično naziva “tajanstvenim kucanjem”, savršeno je smišljena da prevari i izazove nevjerovanje prema darovima i djelovanju Božjeg Duha.

VI

Ali Bog je nepromjenjiv. Njegovo djelovanje preko Mojsija pred faraonom bilo je savršeno, bez obzira na to što je Janesu i Jambresu bilo dopušteno da čine čuda Sotoninom silom, koja su bila slična čudima što ih je Mojsije učinio. Krivotvorine su se pojavile i u vrijeme apostola, ali su se darovi Duha očitovali u Kristovim sljedbenicima. Nije Božja namjera da svoj narod u ovo vrijeme prepusti gotovo neobuzdanoj prijevari bez darova i očitovanja svojeg Duha.

Namjera je krivotvorine da oponaša postojeću stvarnost. Zbog toga je sadašnje očitovanje duha zablude dokaz da se sam Bog očituje svojoj djeci silom Svetoga Duha i da će On slavno ispuniti svoju riječ.

“U posljednje ću vrijeme – veli Gospodin – izliti od svoga Duha na svako ljudsko biće, te će *proricati* vaši sinovi i vaše kćeri; vaši će mladići imati viđenja, a vaši starci sne.” (Dj 2,17; usp. JI 3,1)

Što se mesmerizma tiče, mi smo ga uvijek smatrali opasnim pa zbog toga nismo imali posla s njim. Nikad nismo vidjeli osobu u mesmerističkom snu i nemamo pojma o toj vrsti iskustva.

James White
Saratoga Springs, N.Y.
u kolovozu 1851.

Povijesni prolog

Rani spisi odražavaju trajno i posebno zanimanje adventista sedmog dana jer sadrže najranije knjige Ellen G. White. One su bile napisane i prvi put objavljene 1850-ih za izgradnju i pouku onima koji su zajedno s autoricom prošli kroz iskustva adventističkih svetkovatelja subote 1840-ih i ranih 1850-ih godina. Stoga je autorica pretpostavljala da je čitatelj upoznat s poviješću adventnog buđenja i razvojem adventističkog pokreta koji se pojavio 1844. Zbog toga su neka vrlo poznata iskustva iz tog vremena u nekim slučajevima samo nagoviještena i uporabljeni su izrazi koje, da bismo ih pravilno razumjeli, moramo promatrati u okviru povijesti adventističkih svetkovatelja subote u tim prvim godinama.

Kad 1858. godine piše o objavljivanju vijesti trojice anđela iz Otkrivenja 14, Ellen White govori o iskustvima onih koji su sudjelovali u tom radu i izvlači pouke iz njihovih iskustava, a ne iznosi, kako bismo očekivali, jasnu sliku vijesti. Vidi str. 192–197 i 207–210. Ona se ponekad služi danas nepoznatim izrazima kao što su “nominalni adventist”, “zatvorena vrata”, “otvorena vrata” i drugi.

Danas smo udaljeni više od stoljeća i pol od tih herojskih vremena. Čitatelj to mora stalno držati na umu. Mi ćemo sada obnoviti povijest koja je bila tako dobro poznata suvremenicima Ellen White i ukazati na neke važne događaje u iskustvima adventističkih svetkovatelja subote tijekom desetljeća ili dva koja su prethodila prvom izdanju gradiva koji se ovdje pojavljuje.

U početnim ulomcima Ellen White se ukratko osvrće na svoje obraćenje i prvo kršćansko iskustvo. Ona govori i o slušanju predavanja o biblijskoj doktrini očekivanog osobnog Kristovog dolaska, za koji se mislilo da neposredno pred-

stoji. Veliko adventno buđenje koje ovdje ukratko spominje bilo je pokret koji je obuhvatio čitav svijet. Pojavio se kao rezultat brižljivog proučavanja proročkih spisa i prihvaćanja radosne vijesti o Isusovom dolasku od strane velikog broja ljudi širom svijeta.

Veliko adventno buđenje

Međutim, adventna vijest najviše se objavljivala i prihvaćala u Sjedinjenim Američkim Državama. Nakon što su sposobni muškarci i žene u mnogim vjerskim zajednicama prihvatili biblijska proročanstva koja govore o Isusovom povratku, pojavili su se brojni ozbiljni adventistički vjernici. Međutim, treba reći da nije stvorena posebna i određena vjerska organizacija. Adventna nada dovela je do snažnog vjerskog buđenja koje je koristilo svim protestantskim crkvama i navelo mnoge skeptike i nevjernike da jasno priznaju vjerovanje u Bibliju i Boga.

Kad se pokret približio vrhuncu u ranim 1840-im godinama, nekoliko stotina propovjednika ujedinilo se u objavljivanju ove vijesti. U tome je prednjačio William Miller koji je živio u istočnom dijelu savezne države New York. Imao je istaknuto mjesto u svojoj društvenoj zajednici i bavio se poljodjelstvom. Unatoč bogatoj vjerskoj spoznaji, u mladosti je postao skeptik. Izgubio je vjeru u Božju riječ i prihvatio deistička gledišta. Kad je jedne nedjelje prije podne čitao neku propovijed u baptističkoj crkvi, Sveti Duh je ganuo njegovo srce i on je prihvatio Isusa Krista kao svojeg Spasitelja. Miller se dao na proučavanje Božje riječi, odlučan da u Bibliji nađe zadovoljavajući odgovor na sva svoja pitanja i da se upozna s istinama iznesenima na njezinim stranicama.

Sljedeće dvije godine posvetio je mnogo vremena proučavanju retka za retkom u Svetom pismu. Odlučio je da neće prijeći na sljedeći redak dok ne osjeti da je našao zadovoljavajuće objašnjenje onog retka koji je proučavao. Pred sobom je imao samo Bibliju i konkordanciju. S vremenom je u svojem proučavanju došao do proročanstava o doslovnom, osobnom Kristovom drugom dolasku. Uhvatio se u koštac i s velikim vremenskim proročanstvima, posebno s proročanstvom o 2300 dana u Danielu 8 i 9, koje je povezao s proro-

čanstvom u Otkrivenju 14 i porukom anđela koji objavljuje čas Božjega suda (Otk 14,6.7). U ovoj knjizi, na str. 229, Ellen White kaže da je “Bog poslao svojeg anđela da takne srce” Williama Millera, “da ga navede na istraživanje proročanstava.”

U svojem djetinjstvu Ellen White je slušala dva niza predavanja koja je Miller održavao u Portlandu u saveznoj državi Maine. Ona su ostavila dubok i trajan dojam na njezino srce. Pustit ćemo je da nam prenese računanje proročanstava onako kako ga je starješina Miller iznio svojim slušateljima. Zato ćemo se poslužiti njezinom kasnijom knjigom *Velika borba*:

Računanje proročkih razdoblja

“Činilo se da proročanstvo u Danielu 8,14 najjasnije otkriva vrijeme drugog dolaska: ‘Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.’ Držeći se pravila da Božju riječ uzima kao svojeg vlastitog tumača, Miller je našao da u simboličkom proročanstvu jedan dan znači godinu (Br 14,34; Ez 4,6); vidio je da se razdoblje od dvije tisuće i tri stotine proročkih dana, odnosno doslovnih godina, proteže daleko iza vremena milosti određenog Židovima, i da se prema tome ne može odnositi na čišćenje njihovog Svetišta. Miller se oslanjao na općeprihvaćeno mišljenje da je u kršćanskoj eri zemlja to Svetište te je zaključio da je čišćenje Svetišta, prorečeno u Danielu 8,14, čišćenje Zemlje vatrom prigodom Kristovog drugog dolaska. Ako bi se, onda, mogao naći točan početak za dvije tisuće i tri stotine dana, zaključio je da bi se moglo lako odrediti i vrijeme drugog dolaska. Tako bi se otkrilo vrijeme tog velikog kraja, vrijeme kada će sadašnje stanje ‘sa svom svojom ohološću i silom, raskoši i taštinom, bezbožnošću i tlačenjem doći kraju’, kada će biti ‘skinuto prokletstvo sa Zemlje, uništena smrt, dana nagrada Božjim slugama, prorocima i svetima i onima koji se boje Njegova imena, i kada će biti uništeni oni koji kvare zemlju.’ (S. Bliss, *Memoirs of Wm. Miller*, str. 76)

S novom i još većom ozbiljnošću Miller je nastavio istraživati proročanstva, posvećujući čitave noći i dane proučavanju onoga što mu se sada činilo tako silno važnim da je zaokup-

ljalo svu njegovu pozornost. U osmom poglavlju Danielove knjige nije mogao naći nagovještaj početka dvije tisuće i tri stotine dana. Premda je anđelu Gabrielu bilo zapovjedbno da Danielu objasni viđenje, objašnjenje je bilo samo djelomično. Kad se pred prorokovim očima odvijao prikaz strašnog progonstva koje će doći na Crkvu, tjelesna snaga je otkazala. Više nije mogao izdržati pa ga je anđeo na neko vrijeme napustio. Daniel je obnemogao i više dana bolovao: 'Bijah smeten zbog viđenja', kaže, 'no nitko to nije dokučio.' (Dn 8,27)

No Bog je zapovjedio svojem glasniku: 'Objasni mu to viđenje!' Ova se zapovijed morala izvršiti i stoga se anđeo nešto kasnije vratio Danielu i rekao: 'Daniele, evo me: dođoh da te poučim, pazi dobro na riječ, razumij viđenje.' (Dn 8,27.16; 9,22.23.25-27) U viđenju iz osmog poglavlja ostao je neobjašnjen samo jedan važan element, i to element povezan s vremenom – razdoblje od 2300 dana; stoga se anđeo u nastavku tumačenja zadržava isključivo na pitanju vremena:

'Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu ... Znaj i razumij: Od časa kad izađe riječ 'Neka se vrata i neka opet sagrađe Jeruzalem' pa do Kneza Pomazanika: sedam sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice, i bit će opet sagrađeni trg i opkop, i to u teško vrijeme. A poslije šezdeset i dvije sedmice bit će Pomazanik pogubljen, ali ne za sebe ... I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu: a u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos.' (Dn 9,24-27)

Anđeo je Danielu bio poslan s izričitim ciljem da mu objasni element koji nije razumio iz viđenja u osmom poglavlju, izvještaj o vremenu: 'Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.' Nakon što je anđeo pozvao Daniela: 'Pazi dobro na riječ, razumij viđenje', prve njegove riječi bile su: 'Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu.' Ovdje prevedena riječ 'određeno' u izvorniku znači 'odsječeno'. Anđeo je rekao da je sedamdeset tjedana, što znači 490 godina, odsječeno i da se odnosi samo na Židove. Ali od čega su odsječeni? Budući da je 2300 dana jedino vremensko razdoblje spomenuto u osmom poglavlju, to je sedamdeset tjedana moralo biti odsječeno od njih te oba razdoblja moraju imati zajednički početak. Anđeo je objasnio da sedamdeset tjedana počinje izda-

vanjem proglasa za ponovnu izgradnju Jeruzalema. Kad bi se mogao utvrditi datum izdavanja ovog proglasa, bio bi utvrđen i početak velikog razdoblja od 2300 dana. XII

Ovaj proglas nalazimo u sedmom poglavlju Ezrine knjige. (Ezr 7,12-26) Perzijski kralj Artakserkso izdao ga je u najpotpunijem obliku 457. godine prije Krista. Međutim u Ezri 6,14 stoji da se Gospodnji dom u Jeruzalemu trebao sagraditi 'po naredbi Kira, Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga'. Ova su tri kralja pokretanjem, potvrđivanjem i upotpunjavanjem proglasa u cijelosti ostvarili sve što je prorečeno o početku 2300 godina. Ako uzmemo 457. prije Krista, kada je proglas dobio konačni oblik, kao datum izdavanja naredbe, jasno je da se ispunila svaka pojedinost proročanstva od sedamdeset tjedana.

'Od časa kad izade riječ 'Neka se vrate i neka opet sagrađe Jeruzalem' pa do Kneza Pomazanika: sedam sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice' – odnosno šezdeset i devet tjedana ili 483 godine. Artakserksova naredba stupila je na snagu ujesen 457. godine prije Krista. Od ovog se datuma 483 godine protežu do jeseni 27. godine po Kristu. U to se vrijeme proročanstvo ispunilo. Riječ *Mesija* znači Pomazanik. Krista je ujesen 27 godine krstio Ivan i pomazao Sveti Duh. Apostol Petar svjedoči 'kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom' (Dj 10,38). I sâm je Spasitelj rekao: 'Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao. Poslao me da donesem Radosnu vijest siromasima.' (Lk 4,18) Nakon krštenja otišao je u Galileju i 'propovijedao Radosnu vijest Božju. Govorio je: 'Ispunilo se vrijeme.' (Mk 1,14.15)

'I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu.' *Sedmica* o kojoj je ovdje riječ posljednja je od sedamdeset; to je posljednjih sedam godina razdoblja dodijeljenog Židovima. Tijekom tog vremena što se proteže od 27. do 34. godine, Krist je najprije osobno, a zatim preko svojih učenika uputio evanđeoski poziv posebice Židovima. Kad je slao apostole s Radosnom vijesti o kraljevstvu, Isus ih je uputio: 'Ne idite k poganima, ne ulazite ni u jedan samarijski grad! Nego idite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova.' (Mt 10,5.6) XIII

'A u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos.' Godine 31., tri i pol godine nakon krštenja, naš je Gospodin bio razapet na križ. Velikom žrtvom prinesenom na Golgoti do-

šao je kraj sustavu prinošenja žrtava koje su četiri tisuće godina upućivale na Božje Janje. Sada je sjena postala stvarnost i stoga su trebale prestati sve žrtve i prinosi obrednog sustava.

Sedamdeset tjedana, ili 490 godina, posebno dodijeljenih Židovima, završilo je, kao što smo vidjeli, 34. godine po Kristu. U to je vrijeme odlukom židovskog Sanhedrina nacija mučeničkom smrću Stjepana i progonstvom Kristovih sljedbenika zapečatila odbacivanje Evandjelja. Budući da više nije bila ograničena na izabrani narod, vijest spasenja počela se otada naviještati svijetu. Učenici, primorani da zbog progonstva bježe iz Jeruzalema, 'prolazili su iz jednog kraja u drugi propovijedajući Evandjelje Riječi. Tako Filip siđe u glavni grad Samarije i tu propovijedaše Krista.' Voden božanskom rukom Petar je otvorio Evandjelje stotniku iz Ceza-reje, bogobojažnom Korneliju, a gorljivi Pavao, pridobiven za Kristovu vjeru, dobio je nalog da Radosnu vijest odnese 'daleko, k poganima' (Dj 8,4.5; 22,21).

XIV Tako se svaka pojedinost proročanstva dojmljivo ispunila i početak sedamdeset tjedana nedvojbeno je utvrđen za 457. godinu prije Krista, a njihov kraj 34. godine po Kristu. Polazeći od navedenih podataka, nije teško odrediti kraj 2300 dana. Budući da je sedamdeset tjedana – 490 dana – bilo odsječeno od 2300, preostalo je 1810 dana. Nakon protjecanja 490 dana, još se trebalo ispuniti 1810 dana. Računajući od 34. godine, 1810 godina seže do 1844. Prema tome, 2300 dana iz Daniela 8,14 završava 1844. godine. Po isteku ovog velikog proročkog razdoblja, prema svjedočanstvu Božjeg anđela, 'Svetište će biti očišćeno'. Tako je vrijeme čišćenja Svetišta – koje se prema tadašnjem gotovo općenitom vjerovanju trebalo zbiti prigodom drugog dolaska – definitivno utvrđeno.

Miller i njegovi suradnici isprva su vjerovali da će 2300 dana isteći *u proljeće* 1844. godine, dok proročanstvo upućuje na jesen iste godine. Pogrešno razumijevanje ove činjenice dovelo je do razočaranja i zbunjenosti kod onih koji su u ranijem vremenu vidjeli trenutak Gospodnjeg dolaska. Ali to nije nimalo utjecalo na snagu argumenta da 2300 dana završava 1844. godine i da se mora ostvariti veliki događaj prikazan čišćenjem Svetišta.

Kad se posvetio proučavanju Svetog pisma kako bi dokazao da je to otkrivenje od Boga, Miller isprva nije ni slutio da će ga to dovesti do zaključka do kojega je sada došao. On je i sâm jedva mogao vjerovati u rezultat svojeg istraživanja. Ali biblijski dokazi bili su odviše jasni i snažni da bi ih mogao zanemariti.

On je dvije godine posvetio proučavanju Biblije dok 1818. godine nije došao do svečanog zaključka da će otprilike za dvadeset pet godina Krist doći da izbavi svoj narod.” (*Velika borba*, str. 280–284) XV

Razočaranje i njegove posljedice

Oni koji su vjerovali u advent s velikom su se čežnjom približavali danu kad se prema očekivanju trebao vratiti njihov Gospodin. Za njih je jesen 1844. bilo vrijeme na koje je ukazivalo Danielovo proročanstvo. Ali ovi posvećeni vjernici morali su doživjeti gorko razočaranje. Kao što su učenici u prošlosti doživjeli razočaranje jer nisu razumjeli točnu narav događaja koji će se zbiti u ispunjenju proročanstva povezanog s prvim Isusovim dolaskom, tako su se adventisti 1844. razočarali u vezi s odigravanjem proročanstva koje se odnosilo na očekivani drugi Kristov dolazak. O tome Ellen White piše u ovoj knjizi:

“Isus nije došao na Zemlju kako je to očekivala spremna, radosna skupina, da očisti Svetište čišćenjem Zemlje ognjem. Vidjela sam da su ispravno izračunali proročka razdoblja; proročko vrijeme završilo je 1844. i Isus je ušao u Svetinju nad svetinjama da na kraju dana očisti Svetište. Pogriješili su u tome što nisu razumjeli što je Svetište i kakva je narav njegova čišćenja.” (str. 200)

Gotovo neposredno nakon razočaranja 22. listopada, mnogi su vjernici i propovjednici, koji su bili ujedinjeni adventnom viješću, otišli. Neki od njih su se priključili pokretu više iz straha i kad je očekivano vrijeme prošlo, napustili su svoju nadu i nestali. Drugi su prešli u fanatizam. Oko polovine adventističke skupine grčevito se držala uvjerenja da će se Krist uskoro pojaviti na nebeskim oblacima. Dok su doživljavali ismijavanje i izrugivanje kojim ih je svijet obasuo, mislili su da vide dokaze kako je vrijeme milosti za svijet

XVI prošlo. Ovi su ljudi čvrsto vjerovali da je Gospodnji povratak jako blizu. Ali kako su se dani pretvorili u tjedne i Gospodin se nije pojavio, došlo je do podjela u mišljenju i ova se skupina podijelila. Jedan dio, brojčano velik, zaključio je da se proročanstvo nije ispunilo 1844. i da je moralo doći do pogreške u računanju proročkih razdoblja. Počeli su obraćati pozornost na neki određeni budući datum tog događaja. Drugi, a to je bila manja skupina, praoci Crkve adventista sedmoga dana, bili su toliko sigurni u dokaze djelovanja Božjeg Duha u velikom adventnom buđenju da su bili uvjereni kako bi nijekanje da ovaj pokret nije bio Gospodnje djelo, značilo preziranje Duha milosti. Smatrali su da to ne mogu učiniti.

Videnje koje je dobila Ellen Harmon

Ova je skupina u posljednjim redcima Otkrivenja 10 našla potvrdu stečenog iskustva i djela koje su trebali obaviti. Trebalo je oživjeti očekivanje drugog dolaska. Bog ih je i dalje vodio. U njihovoj je sredini bila mlada djevojka, Ellen Harmon, koja je u prosincu 1844., samo dva mjeseca nakon razočaranja, primila od Boga proročko otkrivenje. U tom videnju Gospodin joj je pokazao putovanje adventnog naroda u Novi Jeruzalem. Premda ovo videnje nije objasnilo razlog razočaranja, jer je to objašnjenje moglo doći i došlo je zahvaljujući proučavanju Biblije, ono im je pružilo uvjerenje da ih Bog vodi i da će ih nastaviti voditi na putu prema nebeskom gradu.

XVII Na početku ovog simboličkog puta pokazanog mladoj Ellen bilo je jarko svjetlo, za koje je anđeo rekao da je ponoćni poklik, izraz povezan s posebnim propovijedanjem u ljeto i jesen 1844. o neposrednoj blizini drugog Kristovog dolaska. U ovom je videnju vidjela Krista kako vodi narod u Božji grad. Njihov razgovor ukazivao je na to da će putovanje trajati duže nego što su očekivali. Neki su izgubili iz vida Isusa i skrenuli s puta, ali oni koji su i dalje upirali pogled u Isusa i grad, stigli su sigurno na svoje odredište. Upravo je to opisano u članku "Moje prvo videnje" na stranicama 33–36.

Dvije skupine adventista

Isprva se samo nekolicina pridružila ovoj skupini koja se kretala prema većem svjetlu. Kad je nastupila 1846. godina, bilo ih je pedesetak.

Veća skupina koja nije vjerovala u ispunjenje proročanstva u 1844. brojila je tridesetak tisuća. Njihovi su se vođe okupili 1845. u Albanyju u saveznoj državi New York na konferenciji od 29. travnja do 1. svibnja i u tom su razdoblju ponovno razmotrili svoja stajališta. U donesenoj odluci objavili su upozorenje protiv onih koji tvrde da imaju "posebno svjetlo", koji uče "židovske bajke" i određuju "nove ispite" (*Advent Herald*, 14. svibnja 1845). Tako su zatvorili vrata svjetlu o suboti i Duhu proroštva. Bili su uvjereni da se proroštvo nije ispunilo 1844., a neki su kraj razdoblja od 2300 dana odredili u budućnosti. Bili su postavljeni različiti datumi, ali su jedan za drugim prošli. Ovi ljudi, koje je na okupu držala zajednička nada u Kristov drugi dolazak, isprva su se povezali u labavo vezane skupine sa zamjetnim razlikama u određenim doktrinarnim stajalištima. Neke od tih skupina ubrzo su nestale. Skupina koja je preživjela postala je Adventističkom kršćanskom crkvom. U ovoj knjizi nazvani su "adventistima prvog dana" ili "nominalnim adventistima".

Pojavljivanje svjetla o Svetištu

XVIII

No sada se moramo vratiti onima koji su se uporno držali uvjerenja da se proroštvo ispunilo 22. listopada 1844. i koji su otvorena uma i srca zakoračili prema istinama o suboti i Svetištu kad je nebesko svjetlo obasjalo njihov put. Ti ljudi nisu bili okupljeni na jednom mjestu, već su kao pojedinci ili vrlo male skupine bili raspršeni tu i tamo u sjevernim, središnjim i sjeveroistočnim dijelovima Sjedinjenih Država.

Hiram Edson, jedan od te skupine, živio je u saveznoj državi New York u Port Gibsonu. Bio je vođa adventista u tom kraju. Vjernici su se 22. listopada 1844. okupili u njegovom domu da čekaju Gospodnji dolazak. Mirno i strpljivo čekali su na veliki događaj. Ali kad je došla ponoć i kad su shvatili da je vrijeme čekanja prošlo, postalo je jasno da Isus neće doći tako skoro kako su mislili. To je bilo vrijeme gorkog razočaranja. U ranim jutarnjim satima Hiram Edson

i nekolicina drugih pošli su u njegov sjenik da se mole; tijekom molitve osjetili su da će svjetlo doći.

XIX Nešto kasnije, kad su Edson i jedan prijatelj prolazili kroz njivu s kukuruzom s nakanom da posjete druge adventiste, njemu se učinilo kao da ga je neka ruka dotaknula po ramenu. Podignuo je glavu i ugledao – kao da ima viđenje – otvorena nebesa i Krista u nebeskom Svetištu kako ulazi u Svetinju nad svetinjama da tamo otpočne službu u prilog svojem narodu, umjesto da izide iz Svetinje nad svetinjama da očisti svijet ognjem, kako su mislili. Pomnim proučavanjem Biblije Hiram Edson, liječnik F. B. Hahn i učitelj O. R. L. Crozier uskoro su otkrili da Svetište koje je trebalo biti očišćeno na kraju 2300 godina nije bilo Zemlja, već nebesko Svetište u kojemu Krist služi za nas u Svetinji nad svetinjama. Ovo posredničko Kristovo djelovanje bilo je odgovor na poziv povezan s “časom Božjega suda”, objavljen u vijesti prvog anđela (Otk 14,6.7). Učitelj Crozier napisao je zaključke do kojih je skupina došla proučavanjem. Oni su tiskani lokalno, a zatim u potpunijem obliku u adventističkom časopisu *Day-Star*, koji je izlazio u Cincinnatiju u saveznoj državi Ohio. Poseban broj od 7. veljače 1846. bio je posvećen biblijskom proučavanju pitanja Svetišta.

Istine potvrđene viđenjem

U tijeku ovog proučavanja, i prije nego što je objavljeno, daleko na istoku u saveznoj državi Maine, Ellen Harmon je dobila viđenje u kojem joj je pokazan Kristov prelazak sa svojom službom iz Svetinje u Svetinju nad svetinjama na kraju 2300 dana. Izvještaj o ovom viđenju nalazimo u *Ranim spisima* na str. 63–65.

U jednom drugom viđenju ubrzo nakon ovoga, o kojem Ellen White govori u izjavi napisanoj u travnju 1847., više od godinu dana kasnije, ona je zapisala da joj je “Gospodin u viđenju pokazao, prije više od godinu dana, da je brat Crozier imao ispravno svjetlo o čišćenju Svetišta i ostalom; i da je bila Njegova volja da brat Crozier viđenje opiše u *Day-Star Extra*, od 7. veljače 1846. Osjećam da mi je Gospodin dao pravo da svim svetima preporučim ovo posebno izdanje.” (*A Word to the Little Flock*, str. 12) Tako je nalaz

proučavatelja Biblije bio potvrđen videnjima Božje vjesnice.

Idućih godina Ellen White je dosta pisala o istini o Svetišću i njezinom značenju za nas; o tome se dosta govori u *Ranim spisima*. Posebno zapazimo poglavlje koje pod naslovom "Svetište" počinje na str. 205. Razumijevanje Kristove službe u nebeskom Svetišću pokazalo se sredstvom koje je otkrilo tajnu velikog razočaranja. Naši su pioniri jasno vidjeli da se proročanstvo o tome da je došao čas Božjeg suda ispunilo u događajima koji su se odigrali 1844. godine, ali da je još trebalo obaviti službu u Svetinji nad svetinjama u nebeskom Svetišću prije nego što Isus dođe na Zemlju. XX

Poruke prvog i drugog anđela odjeknule su u objavi adventne vijesti i sada je počela objava poruke trećega anđela. Pod ovom porukom počelo je svitati značenje subote.

Početak svetkovanja subote

Kad pratimo izvještaj o početku svetkovanja subote među adventistima, moramo svratiti do male crkve u okrugu Washington u središtu savezne države New Hampshire, koja graniči s državom Maine na istoku, a čija je zapadna granica udaljena oko 90 km od granice sa saveznom državom New York. Ovdje su 1843. vjernici jedne nezavisne kršćanske crkve čuli i prihvatili adventnu vijest. To je bila ozbiljna skupina. K njima je došla jedna baptistica sedmog dana, Rachel Oakes, koja je dijelila traktate u kojima su bile istaknute obveze četvrte zapovijedi. Neki su 1844. vidjeli i prihvatili ovu biblijsku istinu. Jedan od njih, William Farnsworth, ustao je na nedjeljnom prijepodnevnom bogoslužju i izjavio da namjerava svetkovati Božju subotu u skladu s četvrtom zapovijedi. Pridružilo mu se desetak članova koji su čvrsto odlučili vršiti sve Božje zapovijedi. To su bili prvi adventisti sedmoga dana.

Propovjednik koji je vodio brigu o ovoj crkvenoj skupini, Frederick Wheeler, ubrzo je prihvatio istinu o suboti i tako bio prvi adventistički propovjednik koji je svetkovao subotu. Jedna drugi adventistički propovjednik, T. M. Preble, koji je živio u istoj saveznoj državi, prihvatio je istinu o suboti i u veljači 1845. objavio članak u *Hope of Israel*, jed-

XXI nom od adventističkih časopisa, u kojemu je izložio obvezujuće zahtjeve četvrte zapovijedi. Joseph Bates, istaknuti adventistički propovjednik koji je živio u Fairhavenu u saveznoj državi Massachusetts, čitao je Prebleov članak i prihvatio svetkovanje subote. Ubrzo nakon toga starješina Bates otputovao je u Washington u saveznoj državi New Hampshire da ovu novopronađenu istinu prouči s tamošnjim adventistima koji su svetkovali subotu. Kad se vratio kući, bio je potpuno osvjedočen u istinu o suboti. Nakon nekog vremena Bates je odlučio tiskati traktat u kojem je izložio obvezujuće zahtjeve četvrte zapovijedi. Njegova brošura od 48 stranica objavljena je u kolovozu 1846. Jedan primjerak dospio je u ruke Jamesu i Ellen White nekako u vrijeme njihova vjenčanja krajem kolovoza. Na osnovi biblijskih dokaza iznesenih u članku, oni su prihvatili i počeli svetkovati subotu. O tome je Ellen White poslije pisala: “Ujesen 1846. počeli smo svetkovati biblijsku subotu, naučavati je i braniti.” (*Testimonies*, sv. 1, str. 75)

Otkriveno značenje subote

James i Ellen White odlučili su se za svetkovanje subote isključivo na osnovi biblijskih dokaza na koje im je ukazala Batesova brošura. A onda prve subote u travnju 1847., sedam mjeseci nakon što su počeli svetkovati subotu i naučavati istinu o njoj, Gospodin je Elleni White u Topshamu, u saveznoj državi Maine, dao viđenje u kojem je naglašena važnost subote. Vidjela je ploče Zakona u Kovčegu u nebeskom Svetištu i vijenac svjetla oko četvrte zapovijedi. Na stranicama 47–50 nalazi se izvještaj o tom viđenju. Zaključak do kojeg su prije došli proučavanjem Božje riječi sada je bio potvrđen. Ovo je viđenje pomoglo vjernicima da prošire pojam svetkovanja subote. U ovom otkrivenju Ellen White je bila prenesena do svršetka vremena i vidjela da je subota velika istina na osnovi koje će ljudi odlučiti hoće li služiti Bogu ili nekoj otpaljoj sili. Vraćajući se 1874. na ovo iskustvo, ona je pisala:

“Vjerovala sam u istinu o suboti prije nego što sam u viđenju vidjela išta vezano uz subotu. Mjesecima poslije odlučila sam svetkovati subotu prije nego što mi je pokazana

njezina važnost i mjesto u vijesti trećeg andela.” (*Letter 2*, 1874.)

Važnost konferencija o suboti

Božjom providnošću nekoliko propovjednika koji su predvodili u naučavanju ovih istina, zajedno s više sljedbenika sastali su se 1848. godine na pet konferencija o suboti. Oni su uz post i molitvu proučavali Božju riječ. Starješina Bates, apostol istine o suboti, predvodio je u zastupanju obvezujućih zahtjeva subote. Hiram Edson i njegovi pomagači, koji su prisustvovali nekima od ovih konferencija, neumorno su iznosili istinu o Svetištu. James White, temeljit u proučavanju proročanstava, usmjerio je pozornost na događaje koji se trebaju odigrati prije Isusovog ponovnog dolaska. Na tim su sastancima udružene sve doktrine koje adventisti danas cijene.

Vraćajući se 1874. na ovo iskustvo, ona je pisala:

“Mnogi naši vjernici ne shvaćaju koliko je čvrst temelj naše vjere. Moj suprug, starješina Joseph Bates, otac Pierce,² starješina (Hiram) Edson i drugi, mudri, plemeniti i pošteni ljudi, bili su među onima koji su, nakon 1844. godine, tragali za istinom kao za skrivenim blagom. Sastajala sam se s njima i mi smo ozbiljno proučavali i molili se. Često bismo ostajali zajedno do kasno u noć, a ponekad i čitavu noć moleći za svjetlo i proučavajući Riječ. Ova bi se braća stalno sastajala da proučavaju Bibliju kako bi razumjela njezino značenje i bila su je spremna iznositi sa silom. Kad bi tijekom proučavanja došli do nečega gdje bi rekli: ‘Dalje ne možemo’, Gospodnji Duh bi sišao na mene i ja bih dobila viđenje i jasno objašnjenje ulomaka koje smo proučavali, uz upute kako da djelotvorno radimo i poučavamo. Tako smo dobili svjetlo koje nam je pomoglo da razumijemo pisma u pogledu na Krista, Njegovu zadaću i svećeništvo. Bio mi je objašnjen niz istina od vremena u kojem smo se mi nalazili do vremena kad ćemo ući u Božji grad i ja sam prenijela drugima upute koje mi je Gospodin dao.

XXIII

² Ovdje prema sjećanju govori o starijoj braći među pionirima. “Otac Pierce” bio je Stephan Pierce koji je u tim ranim danima obavljao propovjedničku i administrativnu službu.

Tijekom toga vremena nisam mogla razumjeti razmišljajna braće. Um mi je bio zatvoren i jednostavno nisam mogla shvatiti značenje biblijskih tekstova koje smo proučavali. To je bila jedna od velikih žalosti u mojem životu. U takvom stanju uma ostala sam dok u našim mislima sve glavne točke naše vjere nisu postale jasne, u skladu s Božjom riječju. Braća su znala da bez videnja ne mogu razumjeti te stvari pa su dana otkrivenja prihvatili kao svjetlo koje dolazi izravno s Neba.” (*Selected Messages*, sv. 1, str. 206,207)

Tako je doktrinarni temelj Crkvi adventista sedmog dana postavilo vjerno proučavanje Božje riječi, i kad pioniri nisu mogli napredovati, Ellen White bi dobila svjetlo koje je objašnjavalo njihovu teškoću i otvaralo put za nastavak proučavanja. Videnja su također bila pečat Božjeg odobravanja na ispravne zaključke. Tako je dar proroštva djelovao kao sredstvo ispravljanja zabluda i potvrđivanja istine. (Vidi *Gospel Workers*, str. 302.)

Pioniri počinju s izdavanjem literature

Ubrzo nakon pete od tih subotnjih konferencija održanih tijekom 1848. godine, sazvan je još jedan sastanak u domu Otisa Nicholasa u Dorchesteru (u blizini Bostona). Braća su proučavala i molila u vezi sa svojom odgovornošću da objave svjetlo kojim je Gospodin obasjao njihov put. Za vrijeme proučavanja Ellen White je dobila videnje i u tom joj je otkrivenju bila pokazana dužnost braće da to svjetlo objave tiskanom riječju. Ona piše o ovom događaju u *Life Sketches*:

“Nakon videnja rekla sam suprugu: ‘Imam za tebe poruku. Započni s izdavanjem malog časopisa koji ćeš slati ljudima. Neka isprva bude malen; ali kad ga budu čitali, poslat će ti sredstva potrebna za tiskanje i to će od samog početka uspjeti. Pokazano mi je da će od tog malog početka poteći rijeke svjetla koje će obuhvatiti svijet.’” (str. 125)

Ovo je bio poziv na djelovanje. Što je James White mogao učiniti? Imao je malo svjetovnih dobara. Ali videnje je bilo božanska uputa i on je osjećao da treba krenuti naprijed u vjeri. I tako je sa svojom Biblijom od 75 centa i konkordancijom kojoj su nedostajale obje korice James White počeo pripremati članke o suboti i drugim sličnim predmetima koje

će tiskati u malom časopisu. Za to je trebalo vremena, ali je na kraju predao rukopis jednom tiskaru u Middletownu u saveznoj državi Connecticut, koji je u dobroj vjeri prihvatio narudžbu. Slog je bio složen, napravljene korekture i tiskano je tisuću primjeraka. James White ih je prenio iz ureda tiskare u Middletownu u dom Beldenovih u kojem su on i Ellen našli privremeno sklonište. Traktat je imao osam stranica veličine 15 x 22,5 cm s naslovom *Sadašnja istina* (*The Present Truth*). Datum je bio srpanj 1849. Mali svežanj časopisa spustili su na pod, a onda su se braća i sestre okupili oko njega i sa suzama u očima molili Boga da blagoslovi ovih nekoliko listova kad budu poslani. Zatim su časopise savili, umotali i adresirali, a James White ih je ponio do dvanaest kilometara udaljene pošte u Middletownu. Tako je počelo nakladničko djelo Crkve adventista sedmoga dana.

XXV

Na ovaj su način poslana četiri broja; nad svakim se brojem molilo prije nego što su časopisi bili odneseni na poštu. Ubrzo su počela stizati pisma od ljudi koji su počeli svetkovati subotu zahvaljujući čitanju tih časopisa. U nekim je pismima bio novac pa je James White u rujnu mogao tiskaru u Middletownu platiti 64,50 dolara koje je dogovao za četiri broja.

Početak izdavanja časopisa *Review and Herald*

Dok su James i Ellen White putovali od mjesta do mjesta, zadržavši se po nekoliko mjeseci tu i tamo, priredili su izdavanje novih brojeva časopisa. Na kraju je izdan jedanaesti i posljednji broj u Parisu u saveznoj državi Maine, u studenome 1850. Ellen White je napisala nekoliko članaka za časopis *Sadašnja istina*. Veći dio njih nalazimo u prvom dijelu *Ranih spisa*. Vidi stranice 50–63.

Također su u studenome, na jednoj konferenciji održanoj u Parisu, braća počela razmatrati rastuće nakladničko djelo. Odlučili su povećati časopis i promijenili mu ime u *The Second Advent Review and Sabbath Herald*. Izlazio je nekoliko mjeseci u Parisu, a poslije u Saratoga Springsu u saveznoj državi New York. Od tog vremena do danas izlazi kao crkveno glasilo adventista sedmoga dana.

XXVI **Nakladničko djelo napreduje**

Dok je živio u Saratoga Springsu, James White je u kolovozu 1851. za tisak pripremio prvu knjigu Ellen White pod naslovom *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White*, sada na stranicama 31–85 ovoga djela. Sa 64 stranice to je zapravo bila samo brošura.

U proljeće 1852. Whiteovi su se preselili u Rochester u saveznoj državi New York i tu osnovali ured u kojem su mogli sami tiskati literaturu. Braća su se odazvala pozivu za prikupljanje novca kojim bi se kupio tiskarski stroj i skupljeno je 600 dolara za opremu tiskare. Kako su sretni bili prvi vjernici kad su se naši časopisi mogli tiskati na stroju koji je svetkovao subotu! Nešto manje od tri godine živjeli su u Rochesteru i tu tiskom objavljivali vijest. Osim *Review and Herald* i *Youth's Instructor* (časopisa za mlade) koji je James White počeo izdavati 1852., oni su s vremena na vrijeme izdavali i traktate. Druga brošura Ellen White, *Supplement to the Christian Experience and Views of Ellen G. White*, objavljena je u Rochesteru u siječnju 1854. Ona se danas nalazi u *Ranim spisima* na stranicama 87–118.

Battle Creek postaje nakladnički centar

U studenome 1855. James i Ellen White i njihovi pomagači sele se u Battle Creek u saveznoj državi Michigan. Tiskarski stroj i druga tiskarska oprema preseljeni su u zgradu podignutu od strane nekolicine adventističkih svetkovatelja subote koji su osigurali novac za osnivanje vlastite tiskare. Nakon što se njihov rad razvio u tom gradiću, Battle Creek je postao upravno središte Crkve adventista sedmoga dana. Ali James White je samo uz velike poteškoće održavao nakladničko djelo.

XXVII Kad proučavamo okolnosti u kojima su nastali *Rani spisi*, trebamo zapaziti da su prvi adventisti svetkovatelji subote isprva nastojali istinu o suboti objaviti samo svojoj bivšoj braći u velikom adventnom buđenju, odnosno onima koji su bili s njima u navješćivanju vijesti prvog i drugog anđela. Zbog toga je oko sedam godina nakon 1844. njihov rad bio uglavnom usmjeren na adventiste koji još nisu zauzeli

stav prema vijesti trećeg anđela. Za onoga tko je upoznat s okolnostima, to je i razumljivo.

“Zatvorena” i “otvorena” vrata

U nastojanjima da objave adventnu vijest u ljeto 1844., vođe pokreta prepoznali su svoje vrijeme u usporedbi o Deset djevica zapisanoj u Mateju 25. Postojalo je “vrijeme kašnjenja” nakon kojega je slijedio povik: “Zaručnik ide! Izidite mu u susret!” O tome se obično govorilo kao “ponoćnom pokliku”. U njezinom prvom viđenju to je prikazano kao jarko svjetlo koje svijetli iza adventista na početku njihova puta. U usporedbi su čitali da su zaručnika pratili pripravnici, “te se zatvoriše vrata” (Vidi Mt 25,10.). Zato su zaključili da su se 22. listopada 1844. zatvorila vrata milosti za one koji su odbili prihvatiti vijest koja se svuda objavljivala. Nekoliko godina kasnije Ellen White je o tome pisala:

“Nakon što je prošlo vrijeme očekivanja Spasiteljeva dolaska, oni [vjernici u advent] su i dalje vjerovali da je Njegov dolazak blizu. Držali su da je za njih nastupio kritičan trenutak i da je Kristovo djelo posredovanja za čovjeka pred Bogom završeno. Činilo im se da Biblija uči kako će vrijeme kušnje završiti kratko vrijeme prije stvarnog dolaska Gospodina na nebeskim oblacima. To su zaključili na osnovi biblijskih tekstova koji upućuju na vrijeme kada će ljudi tražiti, kucati i plakati pred vratima milosti, ali se ona neće otvoriti. Među njima se pojavilo pitanje ne označuje li datum u koji su očekivali Kristov dolazak zapravo početak onog razdoblja koje neposredno prethodi Njegovom dolasku. Budući da su objavili upozorenje o sudu, smatrali su da je njihova dužnost prema svijetu obavljena pa im je sa srca pao teret spašavanja grešnika. S druge strane, činilo im se da je drsko i bogohulno izrugivanje bezbožnih još jedan dokaz da se Božji Duh povukao od onih koji su odbili Njegovu milost. Sve to učvrstilo ih je u uvjerenju da je vrijeme milosti završilo ili, kako su govorili u ono vrijeme, da su ‘vrata milosti zatvorena’.” (*Velika borba*, str. 369)

XXVIII

Zatim Ellen White nastavlja pokazivati kako je o tom pitanju počelo svitati danje svjetlo:

“Ali jasnije svjetlo došlo je istraživanjem predmeta Svetišta. Sad su uvidjeli da su bili u pravu kad su vjerovali da

svršetak 2300 dana 1844. godine označuje važan trenutak. Premda je bila istina da su se vrata nade i milosti kroz koja su ljudi osamnaest stoljeća mogli prići Bogu zatvorila, otvorila su se druga vrata i ljudima je, zahvaljujući Kristovoj službi u Svetinji nad svetinjama, ponuđen oprost grijeha. Jedan je dio Njegove službe završen, ali samo zato da ustupi mjesto drugome. Još su uvijek postojala 'otvorena vrata' u nebesko Svetište, u kome je Krist vršio službu u korist grešnika.

Sada je Kristove riječi u Otkrivenju upućene Crkvi bilo moguće primijeniti upravo na to vrijeme: 'Ovo govori Sveti, Istiniti, onaj koji ima Davidov ključ; onaj koji otvori – i nitko ne zatvori; onaj koji zatvori – i nitko ne otvori. Poznam tvoja djela: Gle, otvorio sam pred tobom vrata koja nitko ne može zatvoriti.' (Otk 3,7.8)

Oni koji vjerom slijede Krista u velikom djelu pomirenja primaju prednosti Njegovog posredovanja u svoju korist, ali oni koji odbacuju svjetlost koja čini vidljivom ovu službu, nemaju od nje nikakve koristi." (Isto, str. 369,370)

Dva izlaza iz nedoumice

Ellen White zatim govori kako su se ove dvije skupine onih koji su vjerovali u advent odredile prema razočaranju 22. listopada 1844.:

"Po isteku vremena 1844. godine, uslijedilo je razdoblje velike kušnje za one koji su se još uvijek držali adventne vjere. Njihova jedina pomoć, u odnosu na određivanje njihovog pravog stajališta, bila je svjetlost koja je njihove misli usmjerila prema gornjem Svetištu. Neki su se odrekli vjerovanja u ranije računanje proročkih razdoblja i snažni utjecaj Svetoga Duha koji je pratio adventni pokret pripisivali ljudskim ili sotonskim oruđima. Drugi su bili čvrsto uvjereni da ih je Bog vodio u ranijem iskustvu; i dok su čekali, bdjeli i molili kako bi spoznali Božju volju, vidjeli su da je njihov Veliki svećenik otpočeo drugu vrstu službe i, slijedeći Ga vjerom, upoznali i završno djelo Crkve. Sada su bolje razumjeli vijest prvog i drugog anđela i bili pripremljeni da prihvate i svijetu upute svečano upozorenje trećeg anđela iz Otkrivenja 14. poglavlja." (Isto, str. 371)

U ovom djelu "otvorena" i "zatvorena" vrata pojavljuju se na stranicama 54–56. To možemo ispravno razumjeti samo

ako na umu imamo okolnosti u kojima su se nalazili naši prvi vjernici.

Nedugo nakon razočaranja pioniri su vidjeli da, premda su mnogi konačnim odbacivanjem svjetla zatvorili vrata svojem spasenju, ima mnogo onih koji nisu čuli vijest i nisu je odbacili, a koji bi mogli prihvatiti uvjete postavljene za čovjekovo spasenje. Početkom 1850-ih to je postalo sasvim jasno. Osim toga, počele su se otvarati mogućnosti za iznošenje vijesti trojice anđela. Nestajale su predrasude. Osvrćući se na njihovo iskustvo nakon razočaranja, Ellen White je pisala:

“U to je vrijeme bilo gotovo nemoguće pristupiti nevjernicima. Razočaranje 1844. zbunilo je umove mnogih i oni nisu bili spremni saslušati nikakvo objašnjenje o tom pitanju.” (*Review and Herald*, 20. studenoga 1883.)

Ali 1851. starješina White je mogao izvijestiti: “Sada su gotovo svuda otvorena vrata za iznošenje istine i mnogi su spremni čitati literaturu za koju prije nisu imali nikakvog zanimanja.” (*Review and Herald*, 19. kolovoza 1851.)

Zahtjev za crkvenom organizacijom

Ali s ovim novim prilikama i sve većim brojem onih koji su prihvaćali vijest, pojavili su se i neki koji su se protivili. Ako ih se ne spriječi, djelu će biti nanesena velika šteta. Međutim, i ovdje vidimo Božju providnost u vođenju Njegovog naroda jer 24. prosinca 1850., u jednom viđenju koje je dobila, Ellen White kaže:

“Vidjela sam koliko je Bog velik i svet. Anđeo je rekao: ‘Pažljivo hodi pred Njim jer je visok i uzvišen i skut Njegove slave ispunjava hram.’ Vidjela sam da je sve na Nebu bilo u savršenom redu. Anđeo je rekao: ‘Pogledaj, Krist je glava, poštuj red, poštuj red. Daj svemu značenje.’ Rekao je: ‘Pogledaj i vidi kako je savršen, kako je prekrasan red na Nebu; slijedi ga.’” (*Manuscript 11*, 1850.)

Trebalo je vremena da vjernici počnu cijeniti potrebu i vrijednost evandeoskog reda. Njihova prijašnja iskustva u protestantskim crkvama iz kojih su izišli navela su ih da budu oprezni. Osim u područjima u kojima je bila očita ova praktična potreba, strah od formalnosti sprečavao ih je da pri-

hvate crkvenu organizaciju. Tek desetljeće nakon viđenja 1850. konačno su bili ostvareni zreliji planovi za organizaciju. Nema sumnje da je od najvećeg značenja za ostvarenje ovih napora bilo sažeto poglavlje pod naslovom “Evandeoski red”, objavljeno u *Supplement to the Christian Experience and Views of Ellen G. White*. Njega nalazimo u ovom djelu na stranicama 96–101.

Godine 1860., u vezi s organiziranjem nakladničkog djela, izabrano je ime. Neki su smatrali da bi odgovarao naziv “Crkva Božja”, ali je prevladalo mišljenje da ime treba biti odraz jasnog nauka Crkve. Konačno su prihvatili naziv “adventisti sedmoga dana”. Sljedeće godine neke su se zajednice vjernika organizirale u crkve, a crkve u Michiganu u konferenciju koja je pokrivala tu saveznu državu. Ubrzo je bilo organizirano više konferencija u granicama saveznih država. A onda je u svibnju 1863. organizirana Generalna konferencija adventista sedmog dana. To nas vodi u vrijeme nakon što su napisani *Rani spisi*.

Videnje velike borbe

Spomenuli smo preseljenje nakladničkog djela iz Rochesteru u Battle Creek u studenome 1855. James i Ellen White smjestili su se u Battle Creeku i nakon što je djelo bilo dobro utvrđeno, nastavili putovati. Tijekom posjeta u saveznoj državi Ohio u veljači i ožujku 1858. Ellen White je u školskoj zgradi u Lovett’s Grove dobila važno viđenje o velikoj borbi. Izvještaj o ovom viđenju koje je trajalo dva sata nalazimo u *Life Sketches*, str. 161,162. U rujnu 1858. objavljeno je djelo *Spiritual Gifts*, sv. 1: *The Great Controversy Between Christ and His Angels and Satan and His Angels*. Ova knjižica od 219 stranica treći je i posljednji dio *Ranih spisa*.

Nakon malih izdanja u prvih petnaest godina rada Ellen G. White slijedile su mnogo veće knjige koje obrađuju predmete važne za one koji vrše zapovijedi Božje i imaju vjeru Isusa Krista. Pa ipak, najraniji spisi uvijek će biti posebno dragi srcima svih adventista sedmog dana.

*Odbor za Ostavštinu Ellen G. White
Washington, D. C., u ožujku 1963.*

**KRŠĆANSKA
ISKUSTVA I VIĐENJA
ELLEN G. WHITE**

Iskustva i viđenja

Na zahtjev dragih prijatelja pristala sam ukratko opisati svoja iskustva i viđenja koja će, nadam se, ohrabriti i osnažiti smjernu Gospodnju djecu punu pouzdanja. 11

Obratila sam se kad mi je bilo jedanaest godina, a s dvanaest sam se krstila i pridružila Metodističkoj crkvi.³ U dobi od trinaest godina slušala sam Williama Millera kada je održavao drugi niz predavanja u Portlandu u saveznoj državi Maine. Tada sam uvidjela da nisam ni sveta ni spremna da vidim Isusa. A kad su vjernici crkve i grešnici bili pozvani da iziđu pred ostale na molitvu, iskoristila sam tu priliku jer sam bila svjesna da trebam obaviti velik posao kako bih bila dostojna Neba. U duši sam čeznula za punim i besplatnim spasenjem, ali nisam znala kako da ga dobijem.

Godine 1842. u Portlandu u saveznoj državi Maine stalno sam posjećivala sastanke na kojima se govorilo o Kristovom drugom dolasku i bila čvrsto uvjereni da će Gospodin uskoro doći. Bila sam gladna i žedna potpunog spasenja, potpunog suglasja s Božjom voljom. Borila sam se danju i noću da dobijem ovo dragocjeno blago koje nije moguće kupiti ni za sva bogatstva ovoga svijeta. Dok sam se klečeći pred Bogom molila za ovaj blagoslov, postala sam svjesna dužnosti da trebam otići i moliti se na javnom molitvenom sastanku. Nikad se prije nisam naglas molila na sastanku pa sam ustuknula u strahu da ću se zbuniti ako se pokušam javno moliti. Svaki put kad bih izišla pred Gospodina u tajnoj molitvi, postala bih svjesna ove neispunjene dužnosti. Najzad sam se prestala moliti i zapala u stanje potištenosti, a na kraju i u duboki očaj.

³ Ellen White rođena je u Gorhamu u saveznoj državi Maine 26. studenoga 1827.

12 U takvom sam duševnom raspoloženju ostala tri tjedna a da ni jedna zraka svjetla nije probila guste oblake tame koja me okruživala. A onda sam usnila dva sna koji su mi pružili zraku svjetla i nade.⁴ Nakon toga sam se povjerila svojoj pobožnoj majci. Rekla mi je da nisam izgubljena i savjetovala me da posjetim brata Stockmana koji je u to vrijeme propovijedao adventnom narodu u Portlandu. U njega sam imala veliko povjerenje jer je bio posvećen i mio Kristov sluga. Njegove su me riječi duboko ganule i ulile mi novu nadu. Vratila sam se kući i ponovno izišla pred Gospodina; obećala sam da ću učiniti i pretrpjeti sve samo da dobijem Isusov osmijeh odobravanja. Ponovno mi je prikazana ista dužnost. Te večeri bio je zakazan molitveni sastanak na koji sam otišla i kad su drugi kleknuli na molitvu, ja sam dršćući kleknula s njima; nakon što se dvoje ili troje njih pomolilo, otvorila sam usta prije nego što sam toga bila svjesna i Božja obećanja učinila su mi se kao mnoštvo dragocjenih bisera koji se mogu dobiti samo ako ih molimo. Dok sam se molila, nestalo je tereta i patnje duše koje sam dugo osjećala, a Božji blagoslov je sišao na mene kao blaga rosa. Dala sam slavu Bogu za ono što sam osjećala, ali sam čeznula za nečim višim. Nisam mogla biti zadovoljna dok ne budem ispunjena Božjom puninom. Moju dušu ispunila je neizreciva ljubav prema Isusu. Preko mene je prelazio val za valom slave dok mi se tijelo nije ukočilo. Za mene je iščeznulo sve osim Isusa i slave; nisam bila svjesna ničega što se događalo oko mene.

Dugo sam ostala u takvom stanju tijela i duše i kad sam postala svjesna okoline, sve mi je izgledalo drukčije. Sve je izgledalo slavno i novo, kao da se smiješi i proslavlja Boga. Sada sam bila spremna da svuda govorim o Isusu. Šest mjeseci nikakav tamni oblak nije se spustio nad moj um. Duša mi se svakodnevno napajala bogatim istinama spasenja. Uvjereni da će se svi koji ljube Isusa radovati Njegovom dolasku, otišla sam na sastanak razreda i ispričala što je Isus učinio za mene i kakvu sam puninu uživala kad sam povjerovala da Gospodin dolazi. Voditelj mojeg razreda prekinuo me riječima “zahvaljujući metodizmu”, ali ja to nisam mogla

⁴ Ovdje spomenute snove nalazimo na stranicama 81–83.

pripisati metodizmu jer sam znala da me je oslobodio Krist i nada u Njegov skori dolazak.

Većina članova obitelji mojeg oca čvrsto je vjerovala u Kristov drugi dolazak. Zbog svjedočenja o ovom slavnom nauku sedmero nas bilo je istodobno isključeno iz Metodističke crkve. U to vrijeme posebno su nam drage bile riječi proroka: "Govore braća vaša koja na vas mrze i odbacuju vas radi moga imena: 'Neka se proslavi Jahve, pa da radost vašu vidimo.' Ali oni će biti postidjeni." (Iz 66,5)

Od tog vremena pa sve do prosinca 1844. moje radosti, kušnje i razočaranja bili su isti kao mojih dragih adventnih prijatelja oko mene. U to sam vrijeme posjetila jednu od naših sestara koja je vjerovala u drugi Kristov dolazak pa smo prije podne oko obiteljskog oltara kleknuli na molitvu. To nije bila neka uzbudljiva prigoda; bilo je prisutno nas pet, sve same žene. Dok sam se molila, na mene je sišla Božja sila kakvu nikad prije nisam osjetila. Potpuno me je obuzelo viđenje Božje slave; činilo mi se da se sve više i više uzdižem sa Zemlje i tada mi je pokazano nešto o putovanju adventnog naroda u Sveti Grad, o čemu će biti riječi u nastavku.

Moje prvo viđenje⁵

Pošto mi je Bog pokazao putovanje adventnog naroda u Sveti Grad kao i bogatu nagradu onima koji čekaju povratak svojega Gospodina sa svadbe, smatram dužnošću da ukratko opišem što mi je Bog otkrio. Dragi sveti morali su proći kroz mnoge kušnje. A naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu, nama koji ne smjeramo na vidljivo nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo vječno. Pokušala sam donijeti dobar izvještaj i nekoliko grozdova iz nebeskog Kanaan, zbog kojih bi me mnogi kamenovali kao što je zbor Izraelaca namjeravao kamenovati Kaleba i Jošuu zbog njihovog izvještaja (Br 14,10). Ali kažem vam, draga braćo i sestre u Gospodinu, to je dobra zemlja i zauzmimo je jer je možemo zadobiti.

14

⁵ Ovo je viđenje Ellen White dobila nakon velikog adventnog razočaranja 1844. i prvi put je objavljeno 1846. U to je vrijeme vidjela samo nekoliko budućih događaja. Kasnija su viđenja bila potpunija. Vidi Dodatak.

Dok sam se molila kod obiteljskog oltara, Sveti Duh je sišao na mene i činilo mi se da se uzdižem sve više i više, visoko iznad mračnog svijeta. Osvrnula sam se tražeći u svijetu adventni narod, ali ga nisam mogla naći dok mi jedan glas nije rekao: "Pogledaj ponovno i malo više." Nato sam podigla oči i ugledala ravnu, usku stazu koja se dizala visoko iznad svijeta. Po toj stazi išao je adventni narod prema gradu koji se nalazio daleko na kraju puta. Na samom početku puta iza njih je svijetlilo jako svjetlo za koje mi je jedan anđeo rekao da je ponoćni poklik. Ovo svjetlo je obasjavalo čitavu stazu i osvjetljavalo im noge da se ne bi spoticali. Dokle god su pogled upirali u Isusa koji je išao pred njima vodeći ih u grad, bili su sigurni. Ali neki su se ubrzo umorili i rekli da je grad odviše daleko i da su očekivali kako će prije stići do njega. Isus ih je hrabrio podignuvši svoju slavnu desnicu i iz Njegove je ruke poteklo svjetlo koje je preplavilo adventnu skupinu pa su povikali: "Aleluja!" Drugi su se nepromišljeno odrekli svjetla iza sebe i rekli da to nije Bog koji ih vodi tako daleko. Svjetlo iza njih odmah je iščeznulo; noge su im ostale u potpunom mraku pa su se spoticali i iz vida izgubili cilj i Isusa te su pali s puta u mračan i zao svijet. Uskoro smo⁶ čuli Božji glas poput šuma mnogih voda, koji nam je objavio dan i čas Isusova dolaska. Živi sveti, njih 144.000, čuli su i razumjeli rečeno, dok su zli mislili da se radi o grmljavini ili potresu. Kada je Bog rekao vrijeme, izlio je na nas Svetoga Duha i naša su lica počela odsjajivati Božju slavu, kao što je svijetlilo Mojsijevo lice kad je sišao sa Sinaja.

Svih je 144.000 bilo zapečaćeno i savršeno ujedinjeno. Na njihovim čelima bilo je napisano: Bog, Novi Jeruzalem i blistava zvijezda koja je sadržavala Isusovo novo ime. Pri pogledu na naše radosno, sveto stanje, zli su se razgnjevili i pojurili da nas uhvate kako bi nas strpali u zatvor, a mi smo u Gospodnje ime pružili ruku dok su oni bespomoćno pali na zemlju. Tada su oni iz Sotonine sinagoge znali da Bog ljubi nas koji smo mogli jedan drugome oprati noge i pozdraviti braću svetim cjelovom, pa su se poklonili pred našim nogama.

⁶ Vidi Dodatak.

Ubrzo je naš pogled privukla pojava malog tamnog oblaka na istoku, veličine otprilike pola čovječjeg dlana, za koji smo svi znali da je znak Sina Čovječjeg. Svi smo u svečanoj tišini promatrali kako se oblak približava i postaje sve svjetliji i veličanstveniji da bi se konačno pretvorio u veliki bijeli oblak. Donja strana bila mu je kao u plamenu. Iznad oblaka se dizala duga, dok su oko njega deseci tisuća anđela pjevali najljepšu pjesmu, a na oblaku je sjedio Sin Čovječji. Kosa Mu je bila bijela i u uvojcima se spuštala na ramena, a na glavi je imao mnogo kruna. Noge su Mu bile kao razgorjeli oganj; u desnoj ruci je imao srp, a u lijevoj srebrnu trubu. Oči su Mu bile plamen ognjeni kojim je prodirao u dno duše svoje djece. Lica svih okupljenih probljednula su, a lica onih koje je Bog odbacio pocrnjela. Onda smo svi povikali: "Tko će opstati? Je li moja odjeća bez mrlje?" Na to su anđeli prestali pjevati i za trenutak je zavladała zastrašujuća tišina dok Isus nije progovorio: "Opstat će samo oni u kojih su čiste ruke i čisto srce; dosta vam je moja milost." Na te su se riječi naša lica ponovno oblila sjajem i radost je ispunila svako srce. Anđeli su sada još glasnije zapjevali, dok se oblak sve više približavao Zemlji.

16

Zatim je odjeknula Isusova srebrna truba dok se spuštao na oblaku okružen ognjenim plamenovima. Pogledao je na grobove usnulih pravednika da bi zatim svoj pogled i ruke podigao prema nebu i povikao: "Probudite se, probudite se, probudite se vi koji spavate u prahu i ustanite!" Na to je silan potres zatresao Zemlju. Grobovi su se otvorili i mrtvi su izišli obučeni besmrtnošću. Kad su prepoznali svoje prijatelje koje im je smrt otela, 144.000 povikale su: "Aleluja!" i u istom trenutku su se preobrazili i bili odneseni u zrak u susret Gospodinu.

Svi smo se skupa na oblaku uznosili sedam dana do staklenog mora, kamo nam je Isus donio krunu i vlastitom ih desnicom stavio na glavu svakome od nas. Dao nam je i zlatne harfe i palme pobjede. Tu, na staklenom moru, u savršenom četverokutu stajale su 144.000. Neki od njih imali su vrlo blistave krunu, a drugi ne baš tako sjajne. Neke su krunu bile teške od zvijezda, dok su ih druge imale tek nekoliko. Svatko je bio potpuno zadovoljan svojom krunom. I svi su bili obučeni u veličanstvene bijele haljine koje su ih pokri-

17

vale od vrata do stopala. Anđeli su bili svuda oko nas dok smo koračali preko staklenog mora do gradskih vrata. Isus je podignuo svoju moćnu, slavnu ruku držeći biserna vrata koja su se otvorila na svojim svjetlucavim šarkama i rekao nam: "Oprali ste svoje haljine u mojoj krvi i čvrsto se držali moje istine. Udite!" Svi smo ušli osjećajući da imamo puno pravo na ovaj grad.

Tu smo ugledali drvo života i Božje prijestolje. Iz prijestolja je tekla bistra rijeka, a na objema obalama rijeke bilo je stablo života. Na jednoj obali rijeke bilo je stablo, a na drugoj također stablo, oba od čistog prozirnog zlata. Isprva sam mislila da vidim dva stabla. Ponovno sam pogledala i vidjela da su na vrhu sjedinjena u jedno stablo. Takvo je bilo stablo života na obje strane rijeke života. Njegove su se grane savijale do mjesta na kojem smo mi stajali i plod je bio prekrasan; izgledao je kao zlato pomiješano sa srebrom.

Kad smo otišli pod stablo i sjeli da uživamo u ljepoti tog mjesta, prišla su nam braća Fitch i Stockman⁷ koja su naviještala Evandjelje o kraljevstvu i koju je Bog položio u grob da bi ih spasio, i pitala nas što smo doživjeli dok su oni spavali. Pokušali smo se prisjetiti svojih najvećih kušnji, ali su one izgledale toliko male u usporedbi s izvanredno velikom i vječnom slavom koja nas je okruživala da ih nismo mogli spomenuti pa smo svi povikali: "Aleluja, Nebo je stvarno lako zadobiti!" i dotaknuli svoje blještave harfe tako da je nebeski svod odjekivao od njihovih zvukova.

S Isusom na čelu sišli smo iz grada na ovu Zemlju, na veliku i visoku planinu koja nije mogla podnijeti Isusa pa se raspolovila tako da je nastala velika ravnica. Onda smo
18 ugledali veliki grad s dvanaest temelja i dvanaest vrata, po troja sa svake strane i s po jednim anđelom na svakim vratima. Svi smo povikali: "Dolazi grad, veliki grad silazi s Neba od Boga", i on se spustio na mjesto na kojem smo stajali. Onda smo počeli promatrati što se nalazi izvan grada. Vidjela sam prekrasne kuće koje su izgledale kao od srebra, na četiri stupa ukrašena prekrasnim biserima. U njih su se trebali naseliti sveti. Svaka je imala zlatnu policu. Vidjela sam

⁷ Vidi Dodatak.

mnoge svete kako ulaze u kuće, skidaju blistave krune i stavljaju ih na policu, a zatim izlaze u polja iza kuća da nešto obave na zemlji; ne onako kako to mi radimo sa zemljom ovdje; ne, ne. Blistavo svjetlo okruživalo je njihovu glavu i oni su stalno klicali i slavili Boga.

Vidjela sam još jednu poljanu prepunu raznovrsnog cvijeća i dok sam ga brala, uskliknula sam: "Ovo neće nikad uvenuti." Zatim sam vidjela poljanu s visokom travom, prekrasna izgleda; trava je bila predivno zelena s odbljeskom srebra i zlata; ponosno se leljala u slavu Kralja Isusa. Zatim smo stigli u područje prepuno svakovrsnih životinja – bio je tu lav, janje, ris i vuk, svi zajedno u savršenoj slozi. Prošli smo posred njih i one su nas miroljubivo slijedile. Zatim smo ušli u šumu, ne mračnu kao što su naše ovdje; ne, ne, već svijetlu i predivnu; grane stabala su se leljale i mi smo svi kliknuli: "Živjet ćemo mirno u pustinji i spavati po šumama." Prošli smo kroz šumu jer smo bili na putu na goru Sion.

Usput smo sreli skupinu koja je također promatrala ljepotu ovog mjesta. Primijetila sam na njihovoj odjeći crveni porub; njihove su krune bile blistave, a odjeća savršeno bijela. Kad smo ih pozdravili, upitala sam Isusa tko su oni. On je rekao da su to mučenici koji su izgubili život radi Njega. Pratilo ih je društvo mnogobrojne djece; i ona su imala crveni porub na odjeći. Gora Sion bila je upravo pred nama i na vrhu se nalazio veličanstveni hram, a oko njega još sedam gora na kojima su rasle ruže i ljiljani. Vidjela sam djecu kako se penju ili, ako im se više sviđa, lete pomoću malih krila do vrha brda i beru cvijeće koje nikad ne vene. Oko hrama su rasla svakovrsna stabla da uljepšaju prizor: šimšir, bor, jela, maslina, mirta, nar i smokva savijali su se pod teretom zrelih plodova što je to mjesto činilo još veličanstvenijim. Upravo kad smo trebali ući u sveti hram, Isus je svojim umilnim glasom rekao: "Samo 144.000 ulaze na ovo mjesto", a mi smo uskliknuli: "Aleluja!"

Hram je bio oslonjen na sedam stupova, svaki od prozirnog zlata, ukrašen prekrasnim biserima. Ne mogu opisati ljepotu koju sam tamo vidjela. O kad bih mogla govoriti kanaanskim jezikom, mogla bih tek blijedo opisati slavu bo-ljega svijeta. Vidjela sam tamo kamene ploče s ugraviranim

imenima 144.000 zlatnim slovima. Nakon što smo vidjeli ljepotu hrama, izišli smo i Isus nas je napustio i otišao u grad. Uskoro smo čuli Njegov umilni glas kako govori: “Dodite, narode moj, vi koji ste izišli iz velike nevolje i vršili moju volju; stradali ste radi mene; dodite na večeru, a ja ću se opasati da vas poslužujem.” Mi smo poviknuli: “Aleluja! Slava!” i ušli u grad. Vidjela sam stol od čistog srebra, dugačak više kilometara, ali smo ga pogledom mogli obuhvatiti. Vidjela sam plod sa stabla života, manu, bademe, smokve, nar, grožđe i mnoge druge vrste voća. Pitala sam Isusa smijem li jesti od tih plodova. On je rekao: “Ne sada. Oni koji jedu od ovih plodova, ne vraćaju se više na Zemlju. Ali ako
 20 budeš vjerna, još malo i jest ćeš plodove sa stabla života i piti vodu s izvora.” Onda me anđeo nježno spustio na ovaj mračni svijet. Ponekad pomislim kako više ne mogu ovdje ostati; sve na Zemlji izgleda tako sumorno. Osjećam se vrlo osamljenom jer sam vidjela bolju zemlju. O kad bih imala krila golubice pa da odletim i nadem pokoj!

* * *

Po završetku viđenja sve mi je izgledalo drukčije; neka koprena pokrivala je sve što sam promatrala. O kako mi je mračan izgledao ovaj svijet. Plakala sam kad sam se ponovno našla ovdje, prožeta silnom čežnjom za domom. Vidjela sam bolji svijet i nakon njega sve mi se ovdje učinilo ružnim. Svoje viđenje ispričala sam našoj maloj skupini u Portlandu; oni su bili potpuno uvjereni da je poteklo od Boga. Bilo je to vrijeme ispunjeno silom. Na nama je počivala svečanost vječnosti. Oko tjedan dana poslije Gospodin mi je dao drugo viđenje i pokazao kušnje kroz koje moram proći te da moram počiti i drugima iznijeti ono što mi je otkrio, da ću naići na veliko protivljenje i pritom trpjeti duševne patnje. Ali anđeo je rekao: “Dosta ti je Božja milost; On će ti pomoći.”

Nakon ovog viđenja bila sam jako uznemirena. Bila sam slabog zdravlja i imala samo sedamnaest godina. Znala sam da su mnogi pali zbog samouzvišenja i da će me Bog napustiti ako se u bilo čemu ponesem, pa ću svakako biti izgubljena. Obratila sam se Gospodinu s molbom i molila Ga da

ovo breme položi na nekoga drugog. Činilo mi se da ga ne mogu nositi. Dugo sam ležala ničice, ali sve što sam dobila bio je odgovor: "Objavi drugima ono što sam ti otkrio."

Tijekom mojeg sljedećeg viđenja usrdno sam molila Gospodina da me sačuva od samouzvišenja ako već moram ići i iznijeti ono što mi je pokazao. Onda mi je pokazao da je moja molitva uslišana i da će On, budem li u opasnosti da se ponesem, na me položiti ruku pa ću se razboljeti. Anđeo je rekao: "Ako vjerno izneseš vijest i ustraješ do kraja, jest ćeš rod sa stabla života i piti vodu iz rijeke života." 21

Ubrzo se počelo govoriti da su viđenja posljedica mesmerizma⁸ i mnogi su adventisti bili spremni u to povjerovati i dalje širiti. Jedan liječnik, cijenjen kao mesmerist, rekao mi je da su moja viđenja mesmeristička i da se na mene može vrlo lako utjecati i da bi me mogao mesmerizirati i učiniti da dobijem videnje. Rekla sam mu da mi je Gospodin u viđenju pokazao da mesmerizam potječe od đavla, iz bezdana, i da će uskoro otići tamo zajedno s onima koji se njime nastave služiti. Zatim sam mu dopustila da me mesmerizira ako može. Pokušavao je više od pola sata pribjegavajući različitim postupcima da bi na kraju odustao. Vjerom u Boga mogla sam se oduprijeti njegovom utjecaju tako da mi nije ni najmanje naudilo.

Ako sam imala videnje na nekom sastanku, mnogi bi govorili da je to posljedica uzbuđenja i da me je netko mesmerizirao. Ja bih na to otišla u šumu gdje me nije moglo vidjeti nijedno oko ni čuti ijedno uho i molila se Bogu i On bi mi ponekad tamo dao videnje. Zatim bih se radovala i rekla im što mi je Bog nasamo otkrio tamo gdje na me nije mogao utjecati nijedan smrtnik. Ali neki su mi govorili da sam sama sebe mesmerizirala. O, pomislila sam, zar je došlo dotle da oni koji iskreno pristupaju Bogu da prihvate Njegova obećanja i mole za Njegovo spasenje budu optuženi da su pod pokvarenim i po dušu pogubnim utjecajem mesmerizma? Molimo li našeg dragog nebeskog Oca za "kruh" da bismo dobili samo "kamen" ili "štípavca"? Takve su mi stvari ranjavale duh i nanosile bol duši i dovodili me do očaja jer su me mnogi uvjerali da ne postoji Sveti Duh i da su 22

⁸ Vidi Dodatak.

svi doživljaji svetih Božjih ljudi bili samo mesmerizam ili Sotonine prijevare.

U to se vrijeme u saveznoj državi Maine pojavio fanatizam. Neki su izbjegavali svaki rad i osuđivali sve koji nisu dijelili njihovo mišljenje o toj i drugim stvarima koje su smatrali vjerskim dužnostima. Bog mi je ove zablude otkrio u viđenju i poslao me da ih objavim Njegovoj zabludjeloj djeci, ali su mnoga od njih potpuno odbacila vijest i optužila me da se priklanjam svijetu. S druge strane nominalni adventisti su me optuživali za fanatizam pa su me lažno, a neki zlobno, prikazali kao vođu fanatizma kojeg sam se trudila onemogućiti. Odredili su različita vremena Gospodnjeg dolaska i nametali ih braći, ali mi je Gospodin pokazao da će sva ona proći jer prije Kristovog dolaska mora doći vrijeme nevolje i da će svako određivanje vremena, kada se ne ispunji, samo oslabiti vjeru Božjeg naroda. Zbog toga su me optužili da se ponašam kao zao sluga koji je u svojem srcu govorio: "Moj gospodar neće doći zadugo."

Sve mi je to teško opterećivalo dušu i u zbunjenosti sam ponekad došla u kušnju da posumnjam u ono što sam doživjela. Jednog jutra, za vrijeme obiteljske molitve, na mene je počela djelovati Božja sila i u tom sam trenutku pomislila da je to mesmerizam pa sam mu se usprotivila. Istog trenutka sam onijemjela i nekoliko trenutaka bila nesvjesna svega oko sebe. Tada sam shvatila da sam sagriješila što sam posumnjala u Božju silu i da sam zbog toga onijemjela i da će mi se jezik odriješiti u manje od dvadeset četiri sata. Pokazana mi je karta na kojoj su zlatnim slovima bila napisana poglavlja i redci pedesetak tekstova iz Svetoga pisma.⁹ Nakon završetka viđenja zatražila sam pločicu i na njoj napisala da sam nijema, kao i ono što sam vidjela i da želim veliku Bibliju. Uzela sam Bibliju i odmah otvorila sve tekstove koje sam vidjela na karti. Cijelog dana nisam mogla govoriti. Rano idućeg jutra dušu mi je ispunila radost i moj se jezik oslobodio da kličem hvale Bogu. Nakon toga se više nisam usuđivala posumnjati niti se za trenutak oduprijeti Božjoj sili, bez obzira na to što će drugi misliti o meni.

⁹ Ovi tekstovi navedeni su na kraju ovog ulomka, str. 42–47.

Dok sam 1846. bila u Fairhavenu u saveznoj državi Massachusetts, moja sestra (koja me je obično pratila u to vrijeme), sestra A., brat G. i ja krenuli smo čamcem s jedrom u posjet jednoj obitelji na West Islandu. Bila je skoro noć kad smo krenuli. Plovili smo kratko vrijeme kad se iznenađeno podigla oluja. Sijevalo je i grmjelo i kiša se kao bujica izlila na nas. Činilo se da ćemo sigurno propasti ako nas Bog ne izbavi.

Kleknula sam u čamcu i počela moliti Boga da nas izbavi. I tamo usred bijesnih valova, dok se voda prelijevala preko nas, dobila sam viđenje i vidjela da će se prije osušiti svaka kap mora nego da mi stradamo, jer je moj posao tek započeo. Po završetku viđenja svi su moji strahovi nestali i mi smo pjevali i slavili Boga; naš mali čamac bio je za nas ploveći Betel. Urednik *The Advent Herald* rekao je kako je poznato da su moja viđenja "posljedica mesmerističkog djelovanja". Ali, pitam, kakve je mogućnosti za mesmerističke postupke bilo u takvim trenucima? Brat G. činio je više nego što je mogao da upravlja čamcem. Pokušao se usidriti, ali se sidro vuklo za nama. Naš je čamac poskakivao na valovima i bio tjeran vjetrom; bilo je tako mračno da nismo mogli vidjeti s jednog kraja čamca do drugoga. Ubrzo se sidro zakvačilo i brat G. je pozvao u pomoć. Na otoku su bile samo dvije kuće i pokazalo se da smo bili blizu jedne od njih, ali ne one u koju smo željeli doći. Cijela obitelj se već spremila na spavanje osim malog djeteta koje je zahvaljujući providnosti čulo poziv za pomoć na moru. Njegov otac je uskoro došao da nam pomogne pa nas je u malom čamcu prevezao na obalu. Veći dio noći proveli smo u zahvaljivanju i slavljenju Boga za Njegovu čudesnu dobrotu prema nama.

24

* * *

TEKSTOVI SPOMENUTI NA PRETHODNOJ STRANICI

(u prijevodu Dude i Fućaka)

I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme, zanimaj se i nećeš moći govoriti do dana dok se to ne zbude. (Lk 1,20)

Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i – navješćivat će vama. (Iv 16,15)

Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. (Dj 2,4)

I evo sada, Gospodine, promotri prijetnje njihove i daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati riječ tvoju! Pruži ruku svoju da bude ozdravljenja, znamenja i čudesa po imenu svetoga Sluge tvoga Isusa. I pošto se pomoliše, potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo. (Dj 4,29-31)

25 Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas. Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca, otvorit će se. Ta ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao? Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu! Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci. Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi. (Mt 7,6-12.15)

Ustat će, doista, lažni kristi i lažni proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i izabrane. (Mt 24,24)

Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem. Pazite da vas tko ne odvuče mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, na "počela svijeta", a ne na Krista. (Kol 2,6-8)

Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeci volju Božju zadobili obećano. Jer još malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti. A pravednik će moj od vjere živjeti, ako li pak otpadne,

ne mili se on duši mojoj. A mi nismo od onih koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše. (Heb 10,35-39)

Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinio je od djela svojih kao ono i Bog od svojih. Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost. Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. (Heb 4,10-12)

Uvjeren sam u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa ... Samo se ponašajte dostojno evanđelja Kristova, pa – došao ja i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama – da mogu utvrditi kako ste postojani u jednome duhu i jednodušno se zajednički borite za evanđeosku vjeru ne plašeći se ni u čemu protivnika. To je njima najava njihove propasti, a vašega spasenja, i to od Boga. Jer vama je dana milost: “za Krista”, ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti. (Fil 1,6.27-29) 26

Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati. Sve činite bez mrmljanja i oklijevanja da budete besprijekorni i čisti, djeca Božja neporočna posred poroda izopačena i lukava u kojem svijetlite kao svjetlila u svijetu. (Fil 2,13-15)

Ubuduće jačajte se u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj. Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. Zbog toga posegnite za svom opremom Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se kada sve nadvladate. Držite se dakle! Opašite bedra istinom, obucite oklop pravdnosti, potpašite noge spremnošću za evanđelje mira! U svemu imajte uza se štit vjere: njime ćete moći ugasiti ognjene strijele Zloga. Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest Riječ Božju. Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete, (Ef 6,10-18)

Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprosti. (Ef 4,32)

Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge. (1 Pt 1,22) 27

Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge. (Iv 13,34.35)

Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste pravi. (2 Kor 13,5)

Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavim temelj, a drugi naziduje; ali svaki neka pazi kako naziduje. Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. Naziduje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom – svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. (1 Kor 3,10-13)

Pazite na sebe i na sve stado u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da pasete Crkvu Božju koju steče krvlju svojom. Ja znam da će nakon mog odlaska među vas uljesti vuci okrutni koji ne štete stada, a između vas će samih ustati ljudi koji će iskrivljavati nauk da bi odvucli učenike za sobom. (Dj 20,28-30)

Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje, koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo. Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet! Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet. (Gal 1,6-9)

28 Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima. A kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti. Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se bojte koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte! Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca! (Lk 12,3-7)

Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju. I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen. (Lk 4,10.11)

Ta Bog koji reče: Neka iz tame svjetlost zasine, on zasvijetli u srcima našim da nam spoznanje slave Božje zasvijetli na licu Kristovu. To pak blago imamo u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne od nas. U svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni; dvoumeći, ali ne zdvajajući; progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne oboreni. (2 Kor 4,6-9)

Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo – vječno. (2 Kor 4,17.18)

Vas koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje, spremno da se objavi u posljednje vrijeme. Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušnost vaše vjere – dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista. (1 Pt 1,5-7)

Da, sada živimo kada ste vi postojani u Gospodinu! (1 Sol 3,8)

A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro. (Mk 16,17.18) 29

Njegovi roditelji odvrata: “Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govoriti!” Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. Zbog toga rekoše njegovi roditelji: “Punoljetan je, njega pitajte!” Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: “Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!” Nato im on odgovori: “Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.” Rekoše mu opet: “Što ti učini? Kako ti otvori oči?” Odgovori im: “Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?” (Iv 9,20-27)

I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu. Ako me što zaištete u moje ime, učinit ću. Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. (Iv 14,13-15)

Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici. (Iv 15,7.8)

A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: “Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!” Isus mu zaprijeti: “Umukni i izidi iz njega!” (Mk 1,23-25)

Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi 30

stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem. (Rim 8,38.39)

Andelu Crkve u Filadelfiji napiši: “Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov i kad otvori, nitko neće zatvoriti; kad zatvori, nitko neće otvoriti: Znam tvoja djela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko zatvoriti ne može. Doista, malena je tvoja snaga, a očuvao si moju riječ i nisi zatajio mog imena. Evo, dovest ću neke iz sinagoge Sotonine – koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu – evo, prisilit ću ih da dođu da ti se do nogu poklone te upoznaju da te ja ljubim. Budući da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja ću očuvati tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da se iskušaju svi pozemljari. Dolazim ubrzo. Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca. Pobjednika ću postaviti stupom u hramu Boga moga i odande on više neće izići i napisat ću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga svoga, novog Jeruzalema koji side s neba od Boga mojega, i *ime* moje *novo*. Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!” (Otk 3,7-13)

Ti se ne okaljaše sa ženama, djevci su! Oni prate Jaganjca ka mo god pode. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu; na ustima se njihovim laž ne nađe, neporočni su. (Otk 14,4.5)

Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista. (Fil 3,20)

31 Strpite se dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu. Strpite se i vi, očvrstnite srca jer se Dolazak Gospodnji približio! (Jak 5,7.8)

Snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu. (Fil 3,21)

I vidjeh: gle, bijel oblak, a na oblak sjede Netko *kao Sin Čovječji*; na glavi mu zlatan vijenac, u ruci oštar srp. I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama vičući iza glasa onomu što sjedi na oblaku: “Mahni srpom i žanji jer dođe čas žetvi, zrela je žetva zemaljska!” I onaj što sjedi na oblaku baci srp na zemlju i zemlja bi požnjevena. I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama nebeskoga. I on imашe oštar srp. (Otk 14,14-17)

Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu! (Heb 4,9)

I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. (Otk 21,2)

I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri tisuće – na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova! (Otk 14,1)

I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva. Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima. I neće više biti nikakva prokletstva. I prijestolje će Božje i Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima. Noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova. (Otk 22,1-5)

* * *

Kasnija viđenja

32

Gospodin mi je sljedeće viđenje dao 1847. u Topshamu u saveznoj državi Maine, za vrijeme okupljanja braće u subotu.

Osjećali smo posebnu potrebu za molitvom. Za vrijeme molitve na nas je sišao Sveti Duh. Bili smo presretni. Ubrzo sam izgubila osjećaj za zemaljsko i bila potpuno zaokupljena viđenjem Božje slave. Vidjela sam kako je jedan anđeo brzo doletio k meni. Ponio me sa Zemlje u Sveti Grad. U gradu sam ugledala hram u koji sam ušla. Prošla sam kroz vrata i stigla do prvog zastora. Zastor je bio podignut i ja sam ušla u Svetinju. Tu sam ugledala kadioni žrtvenik, svijećnjak sa sedam svjetiljki i stol s prinesenim kruhovima. Nakon što sam vidjela slavu Svetinje, Isus je podigao drugi zastor i ušao u Svetinju nad svetinjama.

U Svetinji nad svetinjama ugledala sam Kovčeg; poklopac Kovčega i njegove stranice bile su od čistog zlata. Na svakom kraju Kovčega nalazio se ljupki kerubin koji ga je pokrivao krilima. Kerubini su bili licem okrenuti jedan prema drugome pogleda usmjerenih na Kovčeg. Između anđela nalazila se zlatna kadionica. Nad Kovčegom, tamo gdje su stajali anđeli, vidjelo se iznimno jarko svjetlo nalik na Božje prijestolje. Isus je stajao pokraj Kovčega i kad su se k Njemu dizale molitve svetih, iz kadionice se dizao dim tamjana, a

On je njihove molitve s dimom tamjana prinosio svojem Ocu. U Kovčegu sam vidjela zlatnu posudu s manom i Aronov procvjetali štap te kamene ploče složene kao knjiga. Isus ih je otvorio i ja sam na njima ugledala Deset zapovijedi napisanih Božjim prstom. Na jednoj ploči bilo je četiri, a na drugoj šest zapovijedi. Četiri zapovijedi na prvoj ploči sjale su jače od ostalih šest. Ali četvrta, zapovijed o suboti, 33 sjala je jače od svih ostalih jer je subota bila odvojena da sačuva čast Božjeg svetog imena. Sveta je subota izgledala veličanstveno, okružena vijencem slave. Vidjela sam da zapovijed o suboti nije bila prikovana na križ jer da je bila ona, bilo bi i ostalih devet; u tom bismo ih slučaju smjeli prekršiti kao i četvrtu. Vidjela sam da Bog nije promijenio subotu, jer se On nikada ne mijenja. Ali ju je papa promijenio iz sedmog u prvi dan tjedna jer je prorečeno da će promijeniti blagdane i Zakon.

Da je Bog premjestio subotu sa sedmog na prvi dan, vidjela sam da bi promijenio i tekst četvrte zapovijedi napisan na kamenim pločama koje se sada nalaze u Kovčegu u najsvetijem dijelu nebeskog hrama. U tom bi slučaju pisalo: A prvoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Međutim, vidjela sam da je zapovijed glasila jednako kao kad je prstom Božjim napisana na kamene ploče i predana Mojsiju na Sinaju. "A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu." Vidjela sam da subota jest i da će biti zid razdvajanja između pravog Božjeg Izraela i nevjernika kao i da je subota značajno pitanje oko kojeg će se ujediniti srca Božjih dragih svetaca koji Ga čekaju.

Vidjela sam da Bog ima djece koja subotu ne poznaju niti je svetkuju. Ona nisu odbacila svjetlo koje je obasjava. A na početku vremena nevolje mi smo pošli ispunjeni Svetim Duhom i još jasnije naviještali subotu.¹⁰ To je rasrdilo crkve i nominalne adventiste¹¹ jer nisu mogli osporiti istinu o suboti. A u to su vrijeme Božji izabranici jasno vidjeli da imamo istinu pa su izišli i s nama trpjeli progonstvo. Vidjela 34 sam u zemlji mač, glad, epidemije i veliku zbunjenost. Zli su mislili da smo mi krivi za izlivanje kazni pa su ustali i

¹⁰ Vidi str. 87.

¹¹ Vidi Dodatak.

odlučili nas istrijebiti sa zemlje, uvjereni da će tada zlo prestat.

U vrijeme nevolje svi smo pobjegli iz gradova i sela, ali su nas zli progonili i s mačem ulazili u kuće svetih. Podigli su mač da nas ubiju, ali se on slomio i pao krhak kao da je od slame. Onda smo svi danju i noću vapili za izbavljenjem i taj je vapaj dospio pred Boga. Sunce je zasjalo, a mjesec je i dalje sjao. Rijeke su prestale teći. Pojavili su se tamni, tmasti oblaci i počeli se sudarati. Ali ostalo je jedno mjesto vedrine neopisiva sjaja odakle se začuo Božji glas kao šum mnogih voda koji je potresao nebo i zemlju. Nebo se otvaralo i zatvaralo, neprekidno u pokretu. Planine su se tresle kao trska na vjetru i na sve strane izbacivale raskomadane stijene. More je počelo ključati kao voda u loncu i izbacivati kamenje na obalu. Dok je objavljivao dan i čas Isusova dolaska i ponavljao vječni Savez sa svojim narodom, Bog je izgovarao rečenicu po rečenicu a onda zastao, dok su se Njegove riječi pronosile zemljom. Božji Izrael stajao je očiju uprtih prema gore slušajući riječi koje su izlazile iz Jahvinih usta i prolamale se zemljom slično najsnažnijoj grmljavini. Bilo je izuzetno svečano. Na kraju svake rečenice sveti su uzvikivali: "Slava! Aleluja!" Lica su im bila obasjana Božjom slavom i svijetlila kao Mojsijevo lice kad je sišao sa Sinaja. Zli ih nisu mogli gledati od sjaja slave. I kad je izgovoren beskonačni blagoslov nad onima koji su poštovali Boga svetkujući Njegovu subotu, začuo se silan poklik pobjede nad zvijeri i njezinim kipom.

Tada počinje slavlje jer se Zemlja treba odmoriti. Vidjela sam pobožnog roba kako pobjedonosno ustaje i odbacuje lance kojima je bio okovan, dok je njegov zao gospodar bio smeten ne znajući što da čini, jer zli nisu mogli razumjeti riječi koje je Bog izgovorio. Uskoro se pojavio veliki bijeli oblak. Izgledao je ljepši nego ikad. Na njemu je sjedio Sin Čovječji. Isprva nismo na oblaku vidjeli Isusa, ali kako se približavao Zemlji, mogli smo vidjeti Njegov dragi lik. Kad se prvi put pojavio, ovaj oblak je bio znak Sina Čovječjeg na nebu. Glas Sina Božjeg pozvao je zaspale svete obučene u besmrtnu slavu. Živi sveti preobrazili su se u tren oka i zajedno s njima bili uzeti u kola od oblaka koja su, uzdižući se k Nebu, izgledala veličanstveno. Kola su sa svake stra-

ne imala krila, a odozdo kotače. Kako su se uzdizala, kotači su klicali: "Svet!", a krila su u pokretu klicala: "Svet!" Sveti anđeli pratioci koji su okruživali oblak također su klicali: "Svet, svet, svet Gospodin Bog, Svemogući!" I sveci na oblaku su klicali: "Slava! Aleluja!" A kola su se uzdizala prema Svetome Gradu. Isus je otvorio vrata zlatnog grada i poveo nas u njega. Dočekani smo dobrodošlicom jer smo održali "Božje zapovijedi" i imali "pravo na stablo života".

36 **Zapečaćenje**

Na početku subote 5. siječnja 1849. bili smo na molitvi s obitelji brata Beldena u Rocky Hillu u saveznoj državi Connecticut, kad je na nas sišao Sveti Duh. U videnju sam bila prenesena u Svetinju nad svetinjama gdje sam vidjela Isusa kako još uvijek posreduje za Izrael. Na skutu Njegove haljine ugledala sam zvončice i šipke. Bilo mi je pokazano da Isus neće napustiti Svetinju nad svetinjama dok ne bude riješen slučaj svakog čovjeka bilo na spasenje bilo na uništenje, i da se Božja srdžba neće izliti dok Isus ne završi svoje djelo u Svetinji nad svetinjama, odloži svoju svećeničku odoru i obuče haljinu osvete. Tada će napustiti mjesto posrednika između svojeg Oca i čovjeka i Bog se više neće ustezati da na one koji su odbacili Njegovu istinu izlije svoju srdžbu. Vidjela sam da su srdžba naroda i srdžba Božja kao i vrijeme suđenja mrtvima bile jasno odvojene pojave koje slijede jedna za drugom, kao i to da Mihael još nije ustao i da još nije nastupilo vrijeme nevolje kakve nikad prije nije bilo. Narodi se već gnjeve, ali kad naš Veliki svećenik završi svoje djelo u Svetištu, On će ustati, obući haljinu osvete i tek tada će doći do izlijevanja sedam posljednjih zala.

Vidjela sam da će četiri anđela držati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetištu ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova zla raspaljuju gnjev zlih protiv pravednika jer smatraju da smo mi navukli Božje kazne na njih i da bi nevolje prestale kad bi nas istrijebili s lica zemlje. Tada je izdan proglas da se sveti pobiju, što je 37 njih potaknulo da dan i noć vape za izbavljenjem. To je bilo vrijeme Jakovljeve nevolje. Tada su svi sveti zavapili u duševnoj tjeskobi i Bog ih je izbavio svojim glasom. Sto četir-

deset i četiri tisuće su trijumfirale, dok su im lica bila obasjana Božjom slavom. Zatim mi je pokazana skupina koja je gorko plakala. Na njihovoj je odjeći velikim slovima bilo napisano: "Bio si vagnut na tezulji i nađen si prelagan." Upitala sam tko je ova skupina. Anđeo je rekao: "To su oni koji su nekoć svetkovali subotu, ali su je napustili." Čula sam kako glasno viču: "Vjerovali smo u Tvoj dolazak i revno ga naviještali." I dok su to govorili, pogled im je pao na njihovu odjeću pa su ugledali što je napisano; sada su još glasnije zavapili. Vidjela sam da su pili iz duboke vode, ali su ostatak gazili nogama – pogazili su subotu – i zbog toga su vagnuti na tezulji i nađeni laki.

Zatim me moj anđeo pratilac ponovno poveo u grad gdje sam vidjela kako četiri anđela lete prema gradskim vratima. Upravo su pokazivali zlatne karte anđelu na ulazu, kad sam ugledala još jednog anđela kako brzo dolijeće iz neusporedive slave i jakim glasom viče drugim anđelima: mahao je nečim što je držao u ruci. Zamolila sam svojeg anđela pratioca za objašnjenje, a on mi je rekao da zasad ne mogu vidjeti više od toga, ali da će mi ubrzo pokazati što znači ono što sam vidjela.

U subotu poslijepodne jedan između nas se razbolio i tražio da se molimo za njegovo ozdravljenje. Svi smo se ujediniili u molbi Liječniku koji nikad nije izgubio nijedan slučaj, kad je Duh sišao na mene i ja sam dobila viđenje.

Vidjela sam da su četiri anđela bila na putu da obave određeni posao na Zemlji. Isus je bio obučen u svećeničku odjeću. Sa sažaljenjem je pogledao na ostatak, a zatim podigao ruke i glasom punim samilosti povikao: "*Moja krv, Oče, moja krv, moja krv, moja krv!*" Zatim sam vidjela kako od Boga, koji je sjedio na velikom bijelom prijestolju, izlazi neopisivo jako svjetlo koje je obasjalo Isusa. Potom sam ugledala jednog anđela s nalogom od Isusa kako brzo dolijeće do četvorice anđela kojima je bilo povjereno da obave posao na Zemlji. Mašući nečim u svojoj ruci, glasno je povikao: "*Držite! Držite! Držite!*" dok sluga Božje ne budu zapečaćene na čelima."

Molila sam svojeg anđela pratioca da mi objasni značenje ovoga što sam čula i što četiri anđela trebaju obaviti. Rekao mi je da je Bog obuzdao sile i da je svojim anđelima zapo-

vjedio da vode računa o onome što se događa na Zemlji; da četiri anđela imaju vlast od Boga da zadrže četiri vjetra koje su upravo namjeravali pustiti, ali dok su ih njihove ruke otpuštale, Isusovo je milosrdno oko ugledalo ostatak koji još nije bio zapečaćen pa je podigao ruke Ocu i molio Ga govoreći da je za njih prolio svoju krv. Zatim je drugi anđeo dobio nalog da brzo odleti do četvorice anđela s nalogom da zadrže vjetrove dok Božji sluge ne budu zapečaćeni pečatom živoga Boga na svojim čelima.

39 **Božja ljubav prema Njegovom narodu**

Vidjela sam kako Bog nježno i jako voli svoj narod. Vidjela sam kako anđeli šire svoja krila nad svetima. Svaki sveti imao je anđela pratioca. Kad bi sveti plakali zbog razočaranja ili bi se našli u opasnosti, anđeli koji im služe brzo bi odletjeli gore noseći vijesti, a anđeli u gradu bi prestali pjevati. Zatim bi Isus poslao drugog anđela da siđe i da ih ohrabri, da bdije nad njima i da ih pokuša zadržati na uskome putu; ali ako ne bi marili za brižnu skrb ovih anđela i ako ih anđeli ne bi mogli utješiti već bi nastavili ići stranputicom, anđeli bi se rastužili i zaplakali. Oni bi vijest o tome ponijeli gore i svi anđeli u gradu bi zaplakali, a nakon toga glasno rekli: "Amen." Ali ako bi sveti uprli pogled na nagradu koja ih čeka i slavili Boga, anđeli bi prenijeli radosnu vijest u grad i anđeli u gradu bi dotaknuli svoje zlatne harfe i glasno zapjevali: "Aleluja!" tako da bi nebeski svod odzvanjao njihovim umilnim pjesmama.

U Svetom Gradu vlada savršeni red i sklad. Svi anđeli kojima je naloženo da odlaze na Zemlju nose zlatnu kartu koju pokazuju anđelima na gradskim vratima kad ulaze i izlaze. Nebo je predivno mjesto. Čeznem da budem tamo, da gledam svojega milog Isusa koji je dao život za mene i budem preobražena u Njegovo slavno obličje. O kad bih imala riječi kojima bih opisala slavu prelijepog budućeg svijeta! Žudim za potocima žive vode koji vesele grad našega Boga.

Gospodin mi je omogućio da vidim i druge svjetove. Dobila sam krila i jedan anđeo otpratio me od grada do blistavog i veličanstvenog mjesta. Trava je bila svježe zelena, a ptice su cvrkutale svoje milozvučne pjesmice. Stanovnici

na tom mjestu bili su različitih uzrasta; bili su plemeniti, veličanstveni i veoma ljubazni. Izgledom su bili slični Isusu i njihova su lica zračila svetom radošću koja je izražavala slobodu i sreću koje su vladale na tom mjestu. Upitala sam jednog od njih zašto su toliko umilniji od stanovnika Zemlje. Odgovorio je: "Mi smo živjeli u potpunoj poslušnosti Božjim zapovijedima i nismo bili neposlušni kao oni na Zemlji." Zatim sam ugledala dva stabla: jedno je upadljivo nalikovalo na stablo života u gradu. Plod je na obima bio prelijep, ali s jednoga nisu smjeli jesti. Mogli su jesti plodove s oba stabla, ali s tog jednog bilo im je zabranjeno. Moj anđeo pratilac mi je rekao: "Nitko na ovom mjestu nije okusio plod sa zabranjenog stabla; kad bi ga okusili, pali bi." Onda me poveo na svijet oko kojeg je kružilo sedam mjeseci. Tu sam vidjela dobrog starog Henoka koji je preobražen bio uznesen na Nebo. U desnici je imao prekrasnu palmu; na svakom njezinom listu bilo je napisano: "Pobjeda." Na glavi je imao blistav bijeli vijenac od lišća, a po sredini svakog lista bilo je napisano: "Čistoća"; vijenac je bio optočen raznobojnim dragim kamenjem koje je blistalo jače od zvijezda obasjavajući slova tako da su se jače isticala. Na stražnjem dijelu nalazila se vrpca koja je povezivala vijenac, a na njoj je bilo napisano: "Svetost." Iznad vijenca je bila prelijepa kruna, sjajnija od sunca. Upitala sam ga je li to mjesto na koje je došao kada se uznio sa Zemlje. Rekao je: "Ne, moj dom je Grad, a ovamo sam došao u posjet." Kretao se po tom svijetu tako slobodno kao da je njegov dom. Molila sam svojeg anđela pratioca da mi dopusti da ostanem na tom svijetu. Nisam mogla podnijeti pomisao da se moram ponovno vratiti na ovaj mračni svijet. A onda je anđeo rekao: "Moraš se vratiti i ako ostaneš vjerna, imat ćeš zajedno sa sto četrdeset i četiri tisuće prednost posjećivati sve svjetove i promatrati djela Božjih ruku."

40

I nebeska zvijezda će se uzdrmati

41

Gospodin mi je 16. prosinca 1848. u viđenju pokazao kako će izgledati kad se uzdrmaju nebeska zvijezda. Kad je Gospodin rekao "nebo" govoreći o znakovima koje je zapisao Matej, Marko i Luka, vidjela sam da je mislio na Nebo,

a kad je rekao “zemlja”, mislio je na Zemlju. Nebeske sile su Sunce, Mjesec i zvijezde. Oni vladaju nebesima. Zemaljske sile pak vladaju Zemljom. Na Božji glas pokrenut će se nebeske sile. Sunce, Mjesec i zvijezde pomaknut će se sa svojih mjesta. Oni neće nestati, nego će se samo potresti na Božji glas.

Tamni, gusti oblaci počeli su se gomilati i sudarati. Atmosfera se razdvojila i počela savijati; sad smo mogli kao kroz otvoren prostor vidjeti Orion odakle je dolazio Božji glas. Sveti Grad spustit će se kroz taj otvoreni prostor. Vidjela sam da su se uzdrmale zemaljske sile i da su se događaji počeli odvijati određenim redoslijedom. Ratovi, glasine o ratovima, mač, glad i epidemije prve će uzdrmati zemaljske sile, a onda će Božji glas uzdrmati Sunce, Mjeseci i zvijezde kao i Zemlju. Vidjela sam da pokretanje sila u Europi nije, kako neki naučavaju, pokretanje nebeskih sila, već uzdrmanost gnjevnih naroda.

42 **Otvorena i zatvorena vrata**

U subotu 24. ožujka 1849. imali smo ugodan i vrlo zanimljiv sastanak s braćom u Topshamu u saveznoj državi Maine. Sveti Duh izlio se na nas i ja sam u Duhu bila prenesena u grad živoga Boga. Tu mi je pokazano da se Božje zapovijedi i svjedočanstvo Isusa Krista ne mogu razdvojiti kad je riječ o zatvorenim vratima i da je vrijeme kad su Božje zapovijedi trebale zasjati najvećim sjajem te da Božji narod bude iskušán u pogledu istine o suboti, bilo kad su se otvorila vrata u Svetinji nad svetinjama u nebeskom Svetištu gdje se nalazi Kovčeg u kojemu je Deset zapovijedi. Ova se vrata nisu smjela otvoriti dok ne bude završeno Isusovo posredovanje u Svetinji Svetišta 1844. Tada je Isus ustao i zatvorio vrata Svetinje, a otvorio vrata Svetinje nad svetinjama te ušao iza drugog zastora gdje sada stoji pokraj Kovčega i kamo dopire Izraelova vjera.

Vidjela sam da je Isus zatvorio vrata Svetinje i nitko ih nije mogao otvoriti; a onda je otvorio vrata Svetinje nad svetinjama i nitko ih nije mogao zatvoriti (Otk 3,7.8);¹² a u tre-

¹² Vidi str. 87. Vidi i Dodatak.

nutku kad je Isus otvorio vrata Svetinje nad svetinjama u kojoj se nalazi Kovčeg, Božje zapovijedi su obasjale Božji narod i on se našao na ispitu svetkovanja subote.

Vidjela sam da sadašnja kušnja u vjernosti suboti nije mogla doći dok Isus nije završio posredovanje u Svetinji i dok nije stupio iza drugog zastora. Zato kršćani koji su zaspali prije otvaranja vrata Svetinje nad svetinjama, kad je završen ponoćni poklik u srpnju 1844., a koji nisu svetkovali subotu, sada počivaju u nadi; oni nisu znali za subotu pa nisu bili ni kušani kao što smo mi otkad su vrata otvorena. Vidjela sam da Sotona kuša neke u ovom pitanju. Budući da su toliki dobri kršćani zaspali u pobjedonosnoj vjeri a nisu svetkovali subotu, oni smatraju da to ne može biti predmet kušnje ni za nas. 43

Neprijatelji sadašnje istine pokušavaju otvoriti vrata Svetinje koja je Isus zatvorio i zatvoriti vrata Svetinje nad svetinjama koja je On 1844. otvorio i gdje se nalazi Kovčeg s dvije kamene ploče na koje je Jahvinim prstom napisano Deset zapovijedi.

Sotona se danas, u ovo vrijeme zapečaćenja, služi svim mogućim sredstvima kako bi misli Božjeg naroda odvratio od sadašnje istine i pokolebao ga. Vidjela sam da Bog postavlja zaštitno pokrivalo preko svojeg naroda da bi ga zaštitio u vrijeme nevolje; svaku dušu koja se odlučila za istinu i koja je čistog srca treba pokriti zaštita Svemogućega.

Sotona to zna pa se svom silom trudi da misli što je moguće većeg broja ljudi zadrži u stanju kolebanja i nesigurnosti u pogledu istine. Vidjela sam da je tajanstveno kucanje u New Yorku i na drugim mjestima bila Sotonina sila na djelu i da će se takvo što sve češće javljati pod plaštem religije kako bi obmanute uljuljalo u veću sigurnost i, ako je moguće, privuklo pozornost Božjeg naroda takvim stvarima i navelo ga da posumnja u naučavanje i silu Svetoga Duha.¹³

Vidjela sam da Sotona na različite načine radi preko svojih oruda. Djelovao je preko propovjednika koji su odbacili istinu pa im je poslana djelotvorna zabluda da vjeruju u laži kako bi bili osuđeni. Dok bi propovijedali ili se molili, neki bi pali i ostali bespomoćno ležati, ali ne silom Svetoga Duha, 44

¹³ Vidi str. 88. Vidi i Dodatak.

već silom kojom je Sotona nadahnuo ova oruđa, a preko njih vjernike. Dok su propovijedali, molili se ili razgovarali, neki nazovi-adventisti, koji su odbacili sadašnju istinu, služili su se mesmerizmom da bi zadobili sljedbenike i narod bi se radovao njihovom utjecaju vjerujući da djeluje Sveti Duh. Neki koji su se njime koristili tako su daleko upali u đavolju tamu i obmanu da su mislili kako im je dana Božja sila da se njome služe. Tako su Boga izjednačili sa sobom i omalovažili Njegovu moć.

Neki od tih Sotoninih pomagača fizički su napali neke svete – one koje Sotona svojim utjecajem nije mogao prevariti i odvratiti od istine. O kad bi to svi mogli vidjeti onako kako je meni Bog otkrio, bolje bi poznavali Sotonine varke i više se čuvali! Vidjela sam da Sotona radi na ove načine kako bi zbulio, prevario i odvratio misli Božjeg naroda upravo sada u vrijeme zapečaćenja. Vidjela sam kako neki nisu učvršćeni u sadašnjoj istini. Njihova su koljena klecala, a noge im klizile jer nisu bili učvršćeni u istini i zaštitničko pokrivalo Svemogućeg Boga ih nije moglo pokriti dok su tako drhtali.

Sotona je pokušavao sve moguće da ih zadrži tamo gdje su bili dok zapečaćenje ne prođe, dok zaštitničko pokrivalo ne pokrije Božji narod, a oni za vrijeme sedam posljednjih zala ostanu bez zaklona od strašne Božje srdžbe. Bog je počeo svoj narod prekrivati ovim pokrivalom i ono će uskoro pokriti sve koji će imati zaklon u dan pogibli. Bog će silno djelovati u prilog svojem narodu, a i Sotoni će biti dopušteno da djeluje.

45 Vidjela sam da će se umnožiti i rasprostraniti tajanstveni znaci, čudesa i lažne reformacije. Reformacije koje su mi pokazane nisu bile reformacije koje vode od zablude k istini. Moj anđeo pratilac pozvao me da vidim radi li se još uvijek za duše grešnika kao nekada. Pogledala sam, ali to nisam vidjela jer je vrijeme njihovog spasenja prošlo.¹⁴

¹⁴ Autorica ovih riječi nije željela da se one shvate kao da je vrijeme za spasenje svih grešnika prošlo. Upravo u vrijeme kad je ovo pisala, sama je radila na spašavanju grešnika, kao što je uvijek činila.

Njezino razumijevanje ovog predmeta kako joj je bio prikazan nalazimo u sljedećim ulomcima od kojih je prvi objavljen 1854., a drugi 1888.:

“Ovdje spomenute ‘lažne reformacije’ tek će se kasnije potpunije očitovati. Viđenje se odnosi posebno na one koji su čuli i odbacili svjetlo

Kušnja naše vjere

46

U ovo vrijeme kušnje trebamo se uzajamno hrabriti i tješiti. Sotonine kušnje danas su veće nego ikad jer je svjestan da ima samo još malo vremena i da će slučaj svakog čovjeka vrlo brzo biti odlučan bilo za život ili za smrt. Sada nije vrijeme da podlegnemo obeshrabrenju i kušnjama, već da podnesemo sve nevolje i da se potpuno pouzdamo u Sve-mogućeg Boga Jakovljeva. Gospodin mi je pokazao da je Njegova milost dovoljna za sve naše teškoće i premda su one veće nego ikada, ako se potpuno pouzdamo u Boga, mi možemo nadvladati svaku kušnju i zahvaljujući Njegovoj milosti izvojevati pobjedu.

Ako svladamo svoje teškoće i pobijedimo Sotonine kušnje, mi smo prošli kušanje naše vjere dragocjenije od propadljivog zlata pa smo jači i spremniji da se suočimo s kušnjama koje će doći. Ali ako klonemo i popustimo Sotoninim kušnjama, sve ćemo više slabiti, a nećemo biti nagrađeni za podnesenu kušnju niti ćemo biti spremniji da se suočimo s onima koje dolaze. Tako ćemo sve više slabiti dok nas Sotona ne zarobi da vršimo njegovu volju. Moramo se obući u svu Božju bojnu opremu i u svakom trenutku biti spremni za borbu protiv sila tame. Kad na nas navale kušnje i ne-

adventnog nauka. Oni su predani djelotvornim zabludama. Takvi neće raditi 'za duše grešnika' kao nekada. Budući da su odbacili advent i prihvatili Sotonine zablude, 'vrijeme njihovog spasenja je prošlo'. Međutim, to se ne odnosi na one koji nisu čuli pa nisu ni odbacili nauk o Kristovom drugom dolasku."

"Opasno je olako se odnositi prema istini koja nas je osvjedočila i dirnula naše srce. Ne možemo nekažnjeno odbaciti upozorenja koja nam Bog milosrdno šalje. U Noino vrijeme Nebo je poslalo vijest svijetu i spasenje ljudi ovisilo je o načinu na koji su se odnosili prema njoj. Budući da su upozorenje odbacili, Božji Duh se povukao od grešnog roda i on je izginuo u vodama potopa. U Abrahamovo vrijeme milost je prestala moliti za grešne stanovnike Sodome i osim Lota sa ženom i dvjema kćerima, sve ih je progutala vatra poslana s Neba. Tako je bilo i u Kristovo vrijeme. Božji Sin objavio je naraštaju nevjernih Židova: 'Evo, vaša će kuća biti prepuštena vama – pusta!' Gledajući posljednje dane, ista beskonačna sila objavljuje u vezi s onima koji 'nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se tako spasili': 'Zato im Bog šalje djelotvornu zabludu da vjeruju laži, da budu osuđeni svi koji nisu vjerovali u istinu, već pristali uz nepravednost.' Kada odbace nauk Njegove Riječi, Bog povlači svojeg Duha i prepušta ih zabludama koje vole."

volje, obratimo se Bogu i borimo se s Njim u molitvi. On nas neće otpustiti prazne, već će nam dati milost i snagu da nadvladamo i slomimo neprijateljevu moć. O kad bi svi mogli ovo vidjeti u pravom svjetlu i podnijeti napore kao dobri Isusovi vojnici! Tada bi Izrael napredovao, jak u Bogu i u Njegovoj silnoj moći.

47 Bog mi je pokazao da je svojem narodu dao da popije gorku čašu da bi ga potpuno očistio. Gorki je to gutljaj i može postati još gorči ako mrmljamo, jadamo se i opiremo. Ali oni koji ga prime s takvim duhom moraju progutati još jedan, jer prvi nije proizveo željeno djelovanje na srce. A ako ni drugi ne ostvari cilj, uslijedit će još jedan, pa još jedan dok ne postigne željeni cilj ili ćemo ostati prljavi, nečista srca. Vidjela sam da strpljenje, ustrajnost i molitva mogu zasladiti ovu gorku čašu i da će ona imati željeno djelovanje na srca onih koji je tako prime pa će Bog biti poštovan i proslavljen. Nije mala stvar biti kršćanin i Božja svojina koju On prihvaća. Bog mi je pokazao neke koji priznaju sadašnju istinu, ali njihov život ne odgovara njihovim tvrdnjama. Mjerilo njihove pobožnosti je prenisko i oni su daleko od biblijskog posvećenja. Neki se upuštaju u isprazne i nedolične razgovore, a drugi daju mjesta samouzvisivanju. Ne možemo ugadati sebi, živjeti i postupati kao svijet i uživati u njegovim zadovoljstvima i u društvu onih koji pripadaju svijetu, a vladati s Kristom u slavi.

Ako želimo sudjelovati u Njegovoj slavi u budućem svijetu, moramo biti sudionici Kristovih patnji ovdje. Ako gledamo samo svoje interese, kako da što bolje ugodimo sebi umjesto da nastojimo ugoditi Bogu i unaprijediti Njegovo dragocjeno djelo izloženo napadima, mi samo sramotimo Boga i sveto djelo koje tvrdimo da volimo. Preostalo nam je još samo malo vremena da radimo za Boga. Ništa nam ne bi smjelo biti teško žrtvovati za spasenje raspršenog i izranjenog Isusovog stada. Oni koji sada žrtvom sklope savez s Bogom, uskoro će se naći u domu da sudjeluju u bogatoj nagradi i zauvijek zaposjednu novo kraljevstvo.

48 Živimo potpuno za Gospodina i pokažimo urednim životom i pobožnim razgovorom da smo bili s Isusom i da ostajemo Njegovi smjerni i ponizni sljedbenici. Moramo raditi dok traje dan jer kad dođe mračna noć nevolja i tjeskobe,

bit će prekasno da radimo za Boga. Isus je u svojem svetom hramu i danas je spreman prihvatiti naše žrtve, naše molitve i priznanje naših pogrešaka i grijeha; On će oprostiti Izraelu sve prijestupe da bi ih mogao izbrisati prije nego što napusti Svetište. Kad Isus napusti Svetište, tada će oni koji se zateknu sveti i pravedni i dalje ostati sveti i pravedni jer će njihovi grijesi biti izbrisani, a oni zapečaćeni pečatom živoga Boga. Međutim, nepravedni i nečisti i dalje će ostati nepravedni i nečisti jer u Svetišću za njih neće biti Svećenika koji bi njihove žrtve, njihova priznanja i njihove molitve donosio pred Očevu prijestolje. Stoga ono što trebamo učiniti za spasenje duša od oluje gnjeva koji dolazi, moramo učiniti prije nego što Isus napusti Svetinju nad svetinjama u nebeskom Svetišću.

Malome stadu

Draga braćo: Gospodin mi je 26. siječnja 1850. dao viđenje koje vam prenosim. Vidjela sam da su neki od Božjeg naroda nerazumni, da drijemaju i da su samo napola budni; oni nisu svjesni vremena u kojem živimo, da je tu čovjek s "metlom"¹⁵ i da su neki izloženi opasnosti da budu pometeni. Molila sam Isusa da ih spasi, da ih još malo poštedi, da im pomogne uvidjeti u kakvoj su strašnoj opasnosti da bi se mogli pripremiti prije nego što bude prekasno. Anđeo je rekao: "Propast dolazi kao snažan vihor." Molila sam anđela da se smiluje i spasi one koji ljube ovaj svijet, koji su prioruli uz svoj imetak, nespremni da se od njega odvoje i žrtvuju za ubrzano slanje vjesnika koji trebaju nahraniti gladne ovce koje propadaju zbog nestašice duhovne hrane.

Dok sam promatrala jadne duše koje umiru zato što nemaju sadašnju istinu, a neki od onih koji su tvrdili da vjeruju u istinu puštali su ih da umru uskraćujući sredstva potrebna za unapređenje Božjeg djela, prizor je bio toliko bolan da sam zamolila anđela da ga ukloni. Vidjela sam da su, kad je Božje djelo zahtijevalo nešto od njihova imetka, odlazili žalosni kao mladić koji je došao k Isusu (Mt 19,16-22) i da će uskoro naići bujica zla i otplaviti njihov imetak, a onda

49

¹⁵ Vidi "San Williama Millera", str. 83.

će biti prekasno da žrtvuju zemaljska dobra i skupljaju blago na Nebu.

Zatim sam vidjela veličanstvenog Otkupitelja, prekrasnog i umilnog; On je napustio kraljevstvo slave i sišao na ovaj mračni i pusti svijet da žrtvuje svoj dragocjeni život i umre, pravednik za nepravednike. Pretrpio je okrutno izrugivanje i šibanje, nosio je krunu spletenu od trnja, dok Ga je u vrtu probijao znoj s krupnim kapljama krvi kad je na Njega stavljeno breme grijeha cijeloga svijeta. Andeo je upitao: “Za koga?” O, ja sam vidjela i znala da je to bilo radi nas. On je sve to pretrpio radi nas da bi nas Njegova dragocjena krv mogla iskupiti za Boga.

50 Nakon toga opet su mi bili pokazani oni koji se nisu htjeli lišiti dobara ovog svijeta da spase duše koje propadaju upućujući im istinu dok Isus stoji pred Ocem i umjesto njih nudi svoju krv, svoje patnje i svoju smrt. Za to vrijeme Božji vjesnici čekaju, spremni da im ponesu spasonosnu istinu da bi mogli biti zapečaćeni pečatom živoga Boga. Nekima koji tvrde da vjeruju u sadašnju istinu teško je učiniti i najmanje što mogu, pružiti Božjim vjesnicima novac koji im je On povjerio na upravljanje.

Ponovno mi je pokazano Isusovo stradanje, Njegova ljubav tako duboka da Ga je potaknula da svoj život položi za čovjeka kao i život onih koji tvrde da su Njegovi sljedbenici, koji su imali dobra ovoga svijeta, ali su ih smatrali odviše dragocjenima da bi njima pomogli djelo spašavanja. Andeo je rekao: “Mogu li takvi ući u Nebo?” Drugi je andeo odgovorio: “Ne, nikad, nikad, nikad. Oni koji nisu zainteresirani za Božje djelo na Zemlji nikad gore neće moći pjevati pjesmu o ljubavi otkupljenja.” Vidjela sam da će hitro djelo koje Bog vrši na Zemlji uskoro završiti u pravdi i da se vjesnici moraju požuriti u potrazi za raspršenim stadom. Jedan je andeo upitao: “Zar su svi vjesnici?” Drugi je odgovorio: “Ne, ne; Božji vjesnici imaju vijest.”

Vidjela sam da se Božje djelo ometa i obeščašćuje od strane nekih koji putuju a nisu dobili vijest od Boga.¹⁶ Takvi će morati položiti račun Bogu za svaki dolar koji su potrošili putujući tamo gdje im nije bila dužnost jer je taj no-

¹⁶ Vidi Dodatak.

vac mogao biti na korist Božjem djelu; a zbog nestašice duhovne hrane koju su vjesnici što ih je Bog pozvao i izabrao mogli donijeti da su imali ta sredstva, duše ne bi gladovale i umrle. Vidjela sam da su oni koji su imali snage da rade svojim rukama i tako potpomažu djelo bili odgovorni za svoju snagu, kao što su drugi bili odgovorni za svoj imetak.

Silno rešetanje je počelo i ono će se nastaviti; bit će izrešetani svi koji nisu spremni odvažno i nepokolebljivo zastupati istinu i žrtvovati se za Boga i Njegovo djelo. Anđeo je rekao: "Misliš li da će itko biti primoran da se žrtvuje? Ne, ne. Žrtva mora biti dragovoljna. Bit će potrebno dati sve za kupnju njive." Povikala sam Bogu da poštedi svoj narod; neki su već malaksali i umirali. Zatim sam vidjela da brzo dolaze kazne Svemogućega pa sam molila anđela da se svojim riječima obrati narodu. On je odgovorio: "Ni svi gromovi i munje s gore Sinaja ne bi mogli pokrenuti one koje ne pokreću jasne istine Božje riječi niti bi ih probudila anđeoska vijest." 51

Zatim sam ugledala Isusovu ljepotu i umilnost. Njegova je odjeća bila bjelja od snijega. Nema riječi kojima bi se mogla opisati Njegova slava i uzvišena umilnost. Svi, svi koji vrše Božje zapovijedi ući će na vrata u grad i imati pravo na stablo života i zauvijek boraviti u prisutnosti dragog Isusa čije lice svijetli jače od podnevnog sunca.

Pokazani su mi Adam i Eva u Edenu. Okusili su plod sa zabranjenog stabla i bili istjerani iz vrta; zatim je oko stabla života postavljen ognjeni mač kako ne bi mogli okusiti njegov plod i postali besmrtni grešnici. Stablo života trebalo je održavati besmrtnost. Čula sam jednog anđela kako pita: "Tko je od Adamova potomstva prošao pokraj ognjenog mača i okusio plod sa stabla života?" Drugi je anđeo odgovorio: "Nitko od Adamova potomstva nije prošao pokraj ognjenog mača i okusio plod s tog stabla; zato nema besmrtnog grešnika. Duša koja sagriješi umrijet će vječnom smrću – smrću koja će trajati zauvijek, nakon koje nema nade u uskrsnuće; i Božja srdžba će biti zadovoljena.

Sveti će počivati u Svetom Gradu i vladati kao kraljevi i svećenici tisuću godina. Zatim će Isus sa svetima sići na Maslinsku goru i ona će se raspoloviti i postati velika rav-

- 52 nica da na njoj počiva Božji raj. Ostala Zemlja neće biti očišćena prije kraja tisuću godina kad će zli mrtvi uskrsnuti i okružiti grad. Noge zlih nikad više neće oskvrnuti novu Zemlju. Tada će od Boga sići vatra s Neba i progutati ih – sažeći će korijen i grane. Sotona je korijen, a njegova djeca su grane. Ista vatra koja će progutati zle, očistit će Zemlju.”

Posljednja zla i sud

Na generalnoj konferenciji onih koji vjeruju u sadašnju istinu, održanoj u rujnu 1850. u Suttonu u saveznoj državi Vermont, pokazano mi je da će se sedam posljednjih zala izliti nakon što Isus napusti Svetište. Andeo je rekao: “Božja i Janjetova srdžba uzrokuje uništenje i smrt zlih. Na Božji glas sveti će postati silna i strašna vojska sa zastavama, ali oni još neće izvršiti presudu. Presude će se izvršiti po završetku tisuću godina.”

- 53 Nakon što se sveti preobrazu besmrtnošću i pođu u zrak u susret Isusu, nakon što prime harfe, odjeću i krune i uđu u grad, Isus i sveti sjest će da sude. Knjige će se otvoriti – knjiga života i knjiga smrti. U knjizi života zapisana su dobra djela svetih, a u knjizi smrti zapisana su zla djela zlih. Ove se knjige uspoređuju sa Zakonikom, Biblijom, prema kojem će se suditi ljudima. Sveti jednoglasno, s Isusom, izriču presudu nad mrtvim zlima. “Gledaj,” rekao je andeo, “sveti zajedno s Isusom sude i presuđuju zlima prema djeli-
ma koja su učinili u tijelu i koju kaznu moraju primiti sukladno presudi zapisanoj pokraj njihovog imena.” Ovo je, vidjela sam, posao koji će sveti s Isusom obavljati tisuću godina u Svetom Gradu prije nego što se spusti na Zemlju. A onda, po završetku tisuću godina, Isus, zajedno s anđelima i svim svetima, napušta Sveti Grad i dok s njima silazi na Zemlju, mrtvi zli uskršavaju, a oni “koji su ga proboli” iz daleka će Ga ugledati u svoj Njegovoj slavi, s anđelima i svetima, pa će zbog Njega proplakati. Ugledat će ožiljke od klinova na Njegovim rukama i nogama, i mjesto gdje je koplje probolo Njegovu slabinu. Ožiljci od klinova i koplja bit će tada Njegov ponos. Na svršetku tih tisuću godina Isus će stati na Maslinsku goru koja će se razdvojiti i pretvoriti u veliku ravnicu. Oni koji u to vrijeme budu bježali, bit će

zli koji su upravo uskrsnuli. Zatim se Sveti Grad spušta na ravnicu. Sada Sotona nadahnjuje zle svojim duhom. Laskanjem ih uvjerava da je vojska u gradu mala a njegova je vojska velika i da mogu nadvladati svete i osvojiti grad.

Dok je Sotona okupljao svoju vojsku, sveti su bili u gradu i promatrali ljepotu i slavu Božjeg raja. Isus ih je predvodio. Odjednom je dragi Spasitelj nestao iz našeg društva, ali smo uskoro čuli Njegov umilni glas: "Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primitite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!" Okupili smo se oko Isusa i u trenutku kad je zatvorio vrata grada, nad zlima je izgovoreno prokletstvo. Vrata su se zatvorila. Zatim su sveti svojim krilima poletjeli na vrh gradskih zidina. S njima je bio i Isus; Njegova je kruna bila blistava i veličanstvena. Bila je to kruna u kruni, njih sedam. Krune svetih bile su od najčišćeg zlata, prekrivene zvijezdama. Njihova su lica odsjajivala slavom jer su bila odraz Isusova lica. Kad su se podigli i zajedno stali na vrh grada, bila sam ushićena prizorom.

54

Tada su zli shvatili što su izgubili, a Bog je na njih dahnuo vatru koja ih je progutala. To je bilo *izvršenje presude*. Zli su tako kažnjeni u skladu s presudama koje su izrekli sveti zajedno s Isusom tijekom tisuću godina. Ista ona vatra od Boga koja je progutala zle, očistila je cijelu Zemlju. Urušene planine rastopile su se na velikoj vrućini, kao i atmosfera, a sav je strn izgorio. Zatim se pojavila naša baština, veličanstvena i prelijepa, i mi smo naslijedili cijelu novostvorenu Zemlju. Svi smo glasno povikali: "Slava! Aleluja!"

Kraj 2300 dana

Vidjela sam prijestolje i na njemu Oca i Sina. Promatrala sam Isusovo lice i divila se Njegovoj umilnosti. Oca nisam mogla vidjeti jer Ga je zaklanjao oblak blještave svjetlosti. Upitala sam Isusa je li Njegov Otac tijelom sličan Njemu. Potvrdio je da jest, ali Ga nisam mogla vidjeti jer, rekao je: "Kad bi samo jednom vidjela Njegovu slavu, ne bi ostala živa." Pred prijestoljem sam ugledala adventni narod – Crkvu i svijet. Vidjela sam dvije skupine: jednu koja je skrušeno klečala pred prijestoljem, duboko zainteresiranu, dok je druga stajala nezainteresirano i ravnodušno. Oni koji su klečali pred

55 prijestoljem, iznosili su svoje molitve i gledali samo u Isusa, a onda bi On pogledao u Oca; činilo mi se da Ga moli za njih. Svjetlo od Oca obasjalo bi Sina, a od Sina skupinu na molitvi. Zatim sam ugledala izuzetno jako svjetlo kako dolazi od Oca na Sina, a od Sina je prešlo na narod pred prijestoljem. Ali malo je njih primilo ovo veliko svjetlo. Mnogi su se udaljili od njega i odmah mu se oduprli; drugi su bili nemarni i nisu marili za svjetlo pa ih je ono napustilo. Neki su ga cijenili, prišli mu i kleknuli s malom skupinom koja se molila. Svi su u ovoj skupini prihvatili svjetlo i radovali mu se pa su njihova lica bila ozarena njegovom slavom.

Vidjela sam kako Otac ustaje sa svojeg prijestolja¹⁷ i u ognjenim kolima odlazi u Svetinju nad svetinjama iza zastora i sjeda. Zatim je Isus ustao s prijestolja i većina onih koji su klečali ustala je s njim. Nisam vidjela nijednu zraku svjetla kojom bi Isus obasjao nemarno mnoštvo nakon što je ustao pa je ostalo u najvećem mraku. Oni koji su ustali zajedno s Isusom, nisu skidali pogleda s Njega dok je napustio prijestolje i poveo ih nedaleko odatle. Onda je podignuo desnicu i mi smo čuli kako milozvučnim glasom govori: "Pričekajte ovdje. Idem k svojem Ocu da primim kraljevstvo; čuvajte odjeću neumrljanom, a ja ću se uskoro vratiti sa svadbe i uzeti vas k sebi." Zatim su do mjesta gdje se Isus nalazio došla kola od oblaka, s kotačima kao ognjeni plamen, okružena anđelima. Stupio je u kola i bio prenesen u Svetinju nad svetinjama gdje je sjedio Otac. Tu sam vidjela Isusa, Velikog svećenika, kako stoji pred Ocem. Na skutu Njegove odjeće bili su naizmjenice poredani zvončići i šipci. Oni koji su ustali s Isusom vjerom su Mu se obratili u Svetinji nad svetinjama i molili: "Oče moj, daj nam svojega Duha." Tada bi ih Isus nadahnuo Svetim Duhom. U tom nadahnuću bilo je svjetla, sile i mnogo ljubavi, radosti i mira.

56 Osvrnula sam se da vidim skupinu koja je još uvijek klečala pognuta pred prijestoljem; oni nisu znali da ih je Isus napustio. Kod prijestolja se pojavio Sotona pokušavajući oponašati Božje djelo. Vidjela sam kako su podigli pogled prema prijestolju i molili: "Oče, daj nam svojega Duha!" Na to ih je Sotona nadahnuo svojim nesvetim utjecajem. U njemu

¹⁷ Vidi str. 92.

je bilo svjetla i mnogo sile, ali bez slatke ljubavi, radosti i mira. Sotonin je cilj bio da ih zadrži u zabludi, da povrati i prevari Božju djecu.

Dužnost s obzirom na vrijeme nevolje

Gospodin mi je više puta pokazao da je suprotno Bibliji stvaranje bilo kakvih zaliha za naše zemaljske potrebe u vrijeme nevolje. Kada bi sveti imali zalihe hrane u kući ili na njivama u vrijeme nevolje, kad naiđe mač, glad i epidemije, vidjela sam da bi im nasilnici sve to oduzeli, a tuđinci poželi njihove njive. To će biti vrijeme da se potpuno pouzdamo u Boga i On će se pobrinuti za nas. Vidjela sam da nam u to vrijeme neće uzmanjkati kruha i vode i da nećemo trpjeti oskudicu ili glad jer je Bog u stanju za nas prostrti stol u pustinji. Kad bi bilo potrebno, On bi poslao gavrane da nas hrane kao što je hranio Iliju, ili bi učinio da mana pada s neba kao što je učinio za Izraelce.

U vrijeme nevolje kuće i imanja neće biti svetima ni od kakve koristi jer će morati pobjeći pred razbješnelom ruljom; u to vrijeme svoje imanje neće moći dati za unapređivanje djela sadašnje istine. Pokazano mi je da je Božja volja da se sveti oslobode svakog bremena prije nego što nastupi vrijeme nevolje i učine savez s Bogom na žrtvi. Ako svoj imetak polože na žrtvenik i ozbiljno budu pitali Boga što im je dužnost, On će ih poučiti kad bude potrebno da se oslobode tih stvari. Onda će u vrijeme nevolje biti slobodni i neće imati ništa što bi ih moglo sputavati.

57

Ako se bilo tko veže uz svoj imetak i ne pita Gospodina što mu je dužnost, On tu dužnost neće objaviti i takvima će biti dopušteno da zadrže svoj imetak koji će se u vrijeme nevolje pojaviti pred njima kao planina da ih satire; oni će ga se pokušati riješiti, ali to neće biti u stanju. Čula sam neke kako jadikuju: "Djelo je slabilo, Božji narod je umirao za istinom, a mi se nismo trudili da nadoknadimo taj nedostatak; sada je naš imetak beskoristan. O da smo ga bar razdali i skupljali blago na Nebu!" Vidjela sam da *žrtve* nisu povećane, već smanjene i *propale*. Također sam vidjela da Bog ne zahtijeva da se sav Njegov narod istodobno liši imetka, ali ako želi da ga pouči, On će ga poučiti u vrije-

me potrebe, kada i koliko da proda. Od nekih se tražilo da se u prošlosti liše svojeg imetka kako bi poduprli adventno djelo, dok je drugima bilo dopušteno da ga zadrže do vremena potrebe. Tada je, kad je djelu potrebno, njihova dužnost da ga prodaju.

Vidjela sam da vijest "Prodajte svoje imanje i dajte ga kao milostinju!" neki nisu objavili u pravom svjetlu i da nakana riječi našeg Spasitelja nije bila jasno prikazana. Cilj prodaje nije da se daje onima koji su sposobni raditi i uzdržavati se, već da se širi istina. Grijeh je podupirati i trpjeti lijenost onih koji mogu raditi. Neki su revno pohađali sve sastanke ne zato da proslave Boga, već radi "kruha i ribica". Za njih bi bilo bolje da su ostali kod kuće i radili svojim rukama "što je dobro" da bi mogli zadovoljiti potrebe svoje obitelji i da imaju što dati za podupiranje dragocjenog djela sadašnje istine. Sada je vrijeme da skupljamo blago na nebesima i utvrdimo svoja srca da budu spremna za vrijeme nevolje. Samo oni koji imaju čiste ruke i čisto srce opstat će u to vrijeme kušnje. Sada je vrijeme da Božji zakon bude u našim mislima, na našim čelima i upisan u naše srce.

Gospodin mi je pokazao kojoj se opasnosti izlažemo ako dopustimo da naš um bude zaokupljen svjetovnim mislima i brigama. Vidjela sam da su neki umovi okrenuti od sadašnje istine i ljubavi prema svetoj Bibliji zbog čitanja drugih uzbudljivih knjiga; drugi su ispunjeni nedoumicama i brigom oko toga što će jesti, piti i u što će se odjenuti. Neki smatraju da je Gospodnji dolazak još veoma daleko. Prošlo je nekoliko godina više nego što su očekivali pa misle da to može potrajati još nekoliko godina; na taj se način njihov um odvraća od sadašnje istine i okreće k svijetu. U svemu ovome vidjela sam veliku opasnost, jer ako je um ispunjen drugim stvarima, sadašnja je istina isključena i na našim čelima nema mjesta za pečat živoga Boga. Vidjela sam da je vrijeme koje je Isus proveo u Svetinji nad svetinjama skoro pri kraju i da čekanje može potrajati samo malo. Svoje slobodno vrijeme trebamo provesti u istraživanju Biblije po kojoj će nam se suditi u posljednji dan.

Draga moja braćo i sestre, neka u našim mislima stalno budu Božje zapovijedi i svjedočanstvo Isusa Krista; neka oni

istisnu svjetovne misli i brige. Neka budu predmet vašeg razmišljanja kad liježete i ustajete. Živite i radite stalno držeći na umu dolazak Sina Čovječjeg. Vrijeme zapečaćenja vrlo je kratko i uskoro će završiti. Sada je vrijeme, dok četiri anđela zadržavaju četiri vjetra, da utvrdimo svoj poziv i izbor.

“Tajanstveno kucanje”

59

Dana 24. kolovoza 1850. vidjela sam da je “tajanstveno kucanje” bilo djelovanje Sotonine sile; neko je kucanje potjecalo izravno od njega, a neko neizravno, preko njegovih pomagača, ali su sva potekla od njega. To je bilo njegovo djelo koje je ostvario na različite načine, ali su mnogi u crkvama i u svijetu bili toliko obavijeni gustom tamom da su bili uvjereni kako djeluje Božja sila. Anđeo je rekao: “Ne treba li narod da pita Boga svojega? Zar da pita mrtve za žive?” Zar živi trebaju ići k mrtvima po spoznaju? Mrtvi ne znaju ništa. Idete li pokraj živog Boga k mrtvima? Oni su napustili živoga Boga da razgovaraju s mrtvima koji ništa ne znaju. (Vidi Izaija 8,19.20 – Šarić.)

Vidjela sam da će se uskoro smatrati bogohulnim ako tko bude govorio protiv tog kucanja i da će se ono širiti sve više i više, da će se Sotonina moć povećati i da će neki od njegovih odanih sljedbenika imati moć da čine čuda i čak učiniti da vatra siđe s neba na očigled ljudi. Pokazano mi je da će kucanjem i mesmerizmom ovi suvremeni vračevi oponašati sva čuda koja je činio naš Gospodin Isus Krist i da će mnogi povjerovati da su sva silna djela Sina Božjeg dok je bio na Zemlji bila ostvarena istom silom.¹⁸ Ukazano mi je na Mojsijevo vrijeme; vidjela sam znakove i čudesa koja

60

¹⁸ Kad je imala ovo viđenje, spiritizam se tek počeo javljati i bio je ograničen; bilo je samo nekoliko medija. Od tog vremena proširio se po svijetu i ima na milijune pristaša. Općenito govoreći, spiritisti su nijekali Bibliju i ismijavali kršćanstvo. U raznim vremenima bilo je pojedinaca koji ga nisu odobravali i prosvjedovali su protiv njega, ali ih je bilo tako malo da im nije posvećivana pozornost. Danas spiritisti mijenjaju svoje metode i mnogi se nazivaju “kršćanskim spiritistima” tvrdeći da ne podcjenjuju religiju i da imaju pravu kršćansku vjeru. Držeći isto tako na umu da mnoge poznate crkvene ličnosti simpatiziraju spiritizam, mi danas vidimo otvoren put za potpuno ispunjenje ovog proročanstva iz 1850. Pročitajmo i primjedbe spisateljice na str. 88.

je Bog preko njega učinio pred faraonom. Većinu njih oponašali su egipatski vračevi. Također sam vidjela da će Bog silno djelovati za svoj narod i da će ovim suvremenim vračevima biti dopušteno da oponašaju Božje djelovanje.

Uskoro će nastupiti vrijeme kad ćemo se morati uhvatiti za moćnu Jahvinu ruku jer su svi ovi veliki znakovi i silna čudesa smišljeni da prevare i upropaste Božji narod. Svojim se umom moramo čvrsto osloniti na Boga; ne smijemo se bojati kao što se zli boje, bojati se onoga čega se oni boje i štovati ono što oni štuju, već odvažno i smjelo zastupati istinu. Kad bi nam se oči mogle otvoriti, vidjeli bismo oko sebe spodobu zlih anđela koji smišljaju nove načine da nas muče i unište. Vidjeli bismo i Božje anđele koji nas čuvaju od njihove moći jer Božje oko stalno bdije nad Izraelom i On će zaštititi i izbaviti svoj narod ako se potpuno pouzda u Njega. Kada neprijatelj navali kao rijeka, Duh Gospodnji podignut će zastavu nasuprot njemu.

Anđeo je rekao: "Zapamti da se nalaziš na začaranom tlu." Vidjela sam da moramo bdjeti, staviti na sebe svu bojnu opremu i uzeti štitić vjere pa ćemo biti u stanju oduprijeti se i goruće strijele Zlog neće nam nauditi.

61 **Vjesnici**¹⁹

Bog mi je u viđenju često pokazivao situaciju i potrebe raspršenih dragulja koji još nisu došli do svjetla sadašnje istine; pokazao mi je da se vjesnici trebaju požuriti do takvih što je brže moguće da im pruže to svjetlo. Mnoge oko nas treba samo osloboditi predrasuda i iz Riječi im pokazati dokaze našeg sadašnjeg stajališta, i oni će s radošću prihvatiti sadašnju istinu. Vjesnici trebaju biti u potrazi za dušama svjesni da će morati podnijeti račun. Njihov život mora biti ispunjen radom i tjeskobom dok na njima počiva breme ovog dragocjenog, ali često prezrenog Kristovog djela. Takvi će morati žrtvovati svjetovne probitke i udobnost i u skladu sa svojim osnovnim ciljem učiniti sve što je u njihovoj moći za napredovanje djela sadašnje istine i spašavanje duša koje propadaju.

¹⁹ Vidi Dodatak.

Oni će zato biti bogato nagrađeni. Oni koje su izbacili i na kraju spasili u njihovim će krunama radosti zauvijek sjati kao zvijezde. I kroz svu vječnost osjećat će zadovoljstvo što su učinili ono što je bilo u njihovoj moći da prikažu istinu u njezinoj čistoći i ljepoti tako da su se duše u nju zaljubile, bile njome posvećene i iskoristile neprocjenjivu vrijednost da se obogate, operu u Janjetovoj krvi i budu otkupljene za Boga.

Vidjela sam da se pastiri trebaju savjetovati s onima u koje se mogu pouzdati, s onima koji su objavljivali sve vijesti i koji su postojani u cjelokupnoj sadašnjoj istini, prije nego što budu iznosili nove važne točke koje misle da Biblija podupire. Tada će pastiri biti savršeno ujedinjeni i to će jedinstvo Crkva osjetiti. Vidjela sam da se na takav način mogu spriječiti nesretne podjele i tada neće biti opasnosti da se dragocjeno stado podijeli, a ovce rasprše bez pastira. 62

Takoder sam vidjela da je Bog imao vjesnike koje je želio uporabiti u svojem djelu, ali oni nisu bili spremni. Bili su odviše lakomisljeni i neozbiljni da bi mogli vršiti dobar utjecaj na stado i nisu osjećali breme djela i vrijednost duša koju Božji vjesnici moraju osjećati da bi mogli činiti dobro. Anđeo je rekao: *“Očistite se, vi koji nosite posude Jahvine! Očistite se, vi koji nosite posude Jahvine!”* Oni ne mogu ostvariti mnogo dobra ako nisu potpuno predani Bogu i ne shvaćaju važnost i svečanost posljednje vijesti milosti koja se sada objavljuje raspršenom stadu. Neki koje Bog nije pozvao, jako žele početi s viješću. Ali kad bi takvi osjećali breme djela i odgovornost takvog položaja, ustuknuli bi i rekli s apostolom: “A tko je za ovo sve sposoban?” Jedan od razloga što toliko silno žele početi jest što Bog nije na njih stavio teret djela. Nisu svi koji su objavljivali vijesti prvog i drugog anđela pozvani da objave i vijest trećeg anđela, čak i nakon što je potpuno prihvate, jer su izloženi mnogim zabludama i obmanama tako da jedva mogu spasiti svoju dušu, i ako bi pošli da vode druge, bili bi samo sredstvo njihove propasti. Ali sam vidjela da bi neki, koji su prije duboko upadali u fanatizam, sada istrčavali prije nego što ih Bog pošalje, prije nego što budu očišćeni od svojih prijašnjih zabluda; oni bi hranili Božje stado miješajući istinu sa zabludom i kad bi im se dopustilo da tako nastave, stado bi se razbo-

63 ljelo, a posljedice bi bile pometnja i smrt. Vidjela sam da takve treba stalno rešetati dok se ne oslobode svih svojih zabluda, inače nikad neće ući u kraljevstvo. Vjesnici ne mogu imati povjerenja u prosudbu i sposobnost razlučivanja onih koji su bili u zabludama i fanatizmu kao da su bili u istini a ne u opasnim zabludama. Mnogi su također skloni pozivati na rad u polju neke koji su tek nedavno prihvatili sadašnju istinu i trebaju mnogo toga naučiti i učiniti prije nego što sami budu ispravni u Božjim očima, a kamoli da drugima pokazuju put.

Vidjela sam potrebu da vjesnici posebno paze i spriječe svaki fanatizam gdje god vide da se pojavljuje. Sotona navlaže sa svih strana i ako ne budemo bdjeli i držali oči otvorene za njegova lukavstva i zamke, te ako ne uzmemo svu Božju bojnu opremu, pogodit će nas goruće strijele Zloga. U Božjoj riječi ima mnogo dragocjenih istina, ali stadu je sada potrebna *“sadašnja istina”*. Vidjela sam da postoji opasnost da vjesnici prelaze preko važnih točaka sadašnje istine i bave se predmetima čiji cilj nije ujedinjenje stada i posvećenje duše. Sotona će iskoristiti svaku mogućnost da na taj način naškodi djelu.

A upravo su predmeti kao što su Svetište povezano s 2300 dana, Božje zapovijedi i Isusova vjera savršeno podjednaki da objasne raniji adventni pokret i pokažu da je naša sadašnja namjera utvrditi vjeru sumnjičavih i pružiti sigurnost u slavnu budućnost. Višeput sam vidjela da su to glavni predmeti na kojima se vjesnici trebaju zadržavati.

64 Kad bi Gospodnji vjesnici čekali dok se s njihovog puta ukloni svaka prepreka, mnogi nikad ne bi pošli u potragu za raspršenim ovcama. Sotona će stvoriti mnoge prepreke kako bi ih odvratilo od njihove dužnosti. Ali će oni poći s vjerom uzdajući se u Onoga koji ih je pozvao u svoje djelo i On će pred njima otvoriti put koliko to bude za njihovo dobro i Njemu na slavu. Isus, veliki učitelj i uzor, nije znao gdje da skloni glavu. Njegov je život bio ispunjen radom, tugom i patnjom; On je sebe dao za nas. Oni koji u Kristovo ime pozivaju duše da se pomire s Bogom i koji će vladati s Kristom u slavi, moraju očekivati da će ovdje biti sudi-onici Njegovih patnji. “Oni koji siju u suzama, žanju u pje-

smi. Išli su plačuci noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.” (Ps 126,5.6)

Žig zvijeri

U viđenju koje mi je dano 27. lipnja 1850. moj je anđeo pratilac rekao: “Vrijeme je gotovo na izmaku. Odražavaš li kao što bi trebala Isusov umilni lik?” Zatim mi je pozornost usmjerio na Zemlju i ja sam vidjela potrebu za pripremom među onima koji su nedavno prihvatili vijest trećeg anđela. Anđeo je rekao: “Pripremite se, pripremite se, pripremite se. Morat ćete umrijeti svijetu više nego ikad prije.” Vidjela sam da je za njih trebalo obaviti veliko djelo, a da je za to bilo malo vremena.

Zatim sam vidjela da se sedam zala treba uskoro izliti na one koji nemaju zaklona, ali svijet za to nije mario više nego što bi mario za kišu koja pada. Bila sam pripremljena da mogu izdržati strašnu pojavu sedam posljednjih zala, Božju srdžbu. Vidjela sam da je Njegov gnjev užasan i strašan, i kad bi ispružio ruku ili je podigao u srdžbi, stanovnika ovog svijeta nestalo bi kao da ih nikad nije bilo ili bi patili od neizlječivih rana i smrtonosnih epidemija, a oni se ne bi oslobodili, već bi ih one uništile. Spopao me užas i ja sam pala na lice pred anđelom i molila ga da ukloni ovaj prizor, da ga sakrije od mene jer je bio previše grozan. Tada sam shvatila, kao nikad prije, važnost ozbiljnog istraživanja Božje riječi da bih saznala kako mogu izbjeći zla za koja Riječ kaže da će doći na sve bezbožnike koji će se pokloniti zvijeri i njezinom kipu i primiti njezin žig na čelo ili ruku. Jako me čudilo da itko može prestatuati Božji zakon i gaziti Njegovu svetu subotu kad su protiv njih izrečene takve prijetnje i optužbe.

65

Papa je promijenio dan odmora sa sedmoga na prvi. Namjeravao je promijeniti upravo onu zapovijed koju je čovjek dobio da se sjeća svojega Stvoritelja. On je odlučio promijeniti najveću zapovijed u Dekalogu i tako se izjednačiti s Bogom, čak se i uzdići iznad Boga. Bog se ne mijenja; zbog toga je Njegov Zakon nepromjenjiv. Ali nastojeći promijeniti Božje nepromjenjive propise svetosti, pravde i dobrote, papa se uzdigao iznad Boga. On je pogazio Božji

posvećeni dan i svojom vlašću stavio na njegovo mjesto jedan od šest radnih dana. Sav narod slijedi zvijer i svakog tjedna otima Bogu Njegovo sveto vrijeme. Papa je načinio pukotinu u Božjem svetom zakonu, ali ja sam vidjela da je došlo vrijeme da Božji narod ovu pukotinu popravi i sagrađi stare razvaline.

66 Molila sam pred anđelom da Bog spasi svoj narod koji je zabludio, da ga spasi radi svojega milosrđa. Kad se zla počnu izljevati, oni koji i dalje budu kršili svetu subotu, neće imati riječi opravdanja kojima se sada opravdavaju što je ne svetkuju. Dok se zla budu izljevala, njihova će usta biti nijema, a veliki Zakonodavac zahtijevat će pravdu za one koji su se izrugivali Njegovom svetom Zakonu i nazivali ga “prokletstvom za čovjeka”, “bijednim” i “klimavim”. Kada takvi osjete željezni stisak tog Zakona, ovi će se izrazi pojaviti pred njima živim slovima i oni će shvatiti kakav su grijeh počinili kad su se rugali Zakonu koji Božja riječ naziva “svetim, pravednim i dobrim”.

Tada mi je pozornost bila usmjerena na slavu Neba, na blago koje su sabirali vjerni. Sve je bilo prelijepo i slavno. Anđeli su zapjevali umilnu pjesmu, a kad su prestali, skinuli su svoje sjajne krune i spustili ih pred noge dragom Isusu; umilnim glasom su povikali: “Slava, aleluja!” Pridružila sam se njihovim pjesmama hvale i slavljenja Janjeta i svaki put kad sam otvorila usta da Ga hvalim, imala sam neopisiv osjećaj slave koja me je okruživala. To je bila izvanredno velika i vječna slava. Anđeo je rekao: “Mali ostatak koji bude ljubio Boga, vršio Njegove zapovijedi i ostao vjerran do kraja, uživat će u ovoj slavi i zauvijek biti pred Isusom i pjevati sa svetim anđelima.”

Zatim sam odvratila pogled s te slave pa mi je pokazan ostatak na Zemlji. Anđeo im je rekao: “Želite li izbjeći sedam posljednjih zala? Želite li ući u slavu i uživati u svemu što je Bog pripremio za one koji Ga ljube i koji su spremni trpjeti radi Njega? Ako želite, morate umrijeti da biste mogli živjeti. Pripremite se, pripremite se, pripremite se. Morate se pripremati više nego dosad jer dolazi dan Gospodnji, nesmiljen, s gnjevom i jarošću, da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike. Žrtvujte sve za Boga. Stavite na Njegov žrtvenik sve – sebe, svoj imetak i sve kao živu žr-

tvu. Morat ćete dati sve da uđete u slavu. Sabirajte sebi blago na Nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza i gdje lopovi ne krađu. Morate ovdje biti dionici Kristovih patnji da biste poslije mogli biti dionici Njegove slave.” 67

Nebo će biti jeftino ako ga steknemo stradanjem. Moramo se sve vrijeme odricati sebe, svakodnevno umirati sebi, gledati samo na Isusa i stalno imati pred očima Njegovu slavu. Vidjela sam da oni koji su nedavno prihvatili istinu trebaju upoznati što znači stradati za Krista, da će trebati proći kroz velike i bolne kušnje da bi se očistili i stradanjem osposobili za primanje pečata živoga Boga, proći kroz vrijeme nevolje, gledati Kralja u Njegovoj slavi i živjeti pred Bogom i čistim, svetim anđelima.

Kad sam vidjela kakvi moramo biti da bismo mogli baštiniti nebesku slavu, a zatim koliko je Isus propatio da nam osigura tako veliku baštinu, molila sam da možemo biti kršteni Kristovim patnjama kako ne bismo ustuknuli pred nevoljama, već ih podnosili sa strpljenjem i radošću držeći na umu što je Isus podnio da bismo se mi obogatili Njegovim siromaštvom i stradanjem. Anđeo je rekao: “Odrecite se sebe; morate ubrzati korak.” Neki od nas imali su vremena da prime istinu i napreduju korak po korak; a svaki korak koji smo učinili dao nam je snagu za sljedeći. Ali sada je vrijeme gotovo isteklo i ono što smo mi učili godinama, oni će sada morati naučiti za nekoliko mjeseci. Mnogo toga će morati zaboraviti, a i mnogo ponovno naučiti. Oni koji ne žele primiti žig zvijeri i njezina kipa kad bude objavljen proglas, moraju *sada* odlučno reći: *Ne*, mi nećemo poštovati ustanovu zvijeri.

Slijepac vodi slijepca

68

Vidjela sam kako slijepi vodiči nastoje duše oslijepiti da budu kao oni sami, a nemaju pojma što ih čeka. Oni se suprotstavljaju istini i kad ona pobjeđuje, mnogi koji su u tim učiteljima vidjeli Božje ljude i od njih očekivali svjetlo bivaju zbunjeni. Oni će od tih vođa zahtijevati objašnjenje o suboti, a ovi će im odgovoriti s namjerom da se otarase četvrte zapovijedi. Vidjela sam da u mnogim gledaštima koja su zauzimali protiv subote nisu bili poštteni. Glavni im je

cilj bio zaobići Gospodnju subotu i svetkovati drugi dan, a ne onaj koji je Jahve posvetio i blagoslovio. Ako su bili prisiljeni napustiti jedno gledište, oni bi zauzeli suprotno, čak i ono koje su malo prije proglašavali nerazumnim.

Božji narod dolazi k jedinstvu u vjeri. Oni koji svetkuju biblijsku subotu jedinstveni su u svojim pogledima na biblijsku istinu. Ali oni koji se među adventnim narodom protive suboti, razjedinjeni su i čudno podijeljeni. Jedan ustaje protiv subote i tvrdi o njoj ovo i ono, a u zaključku kaže da je stvar riješena. A budući da to pitanje ne može riješiti svojim naporima i budući da subota napreduje a Gospodnja djeca je i dalje prihvaćaju, dolazi drugi kako bi je ukinuo. Ali dok iznosi svoja gledišta kako bi zaobišao subotu, on potpuno pobija argumente onoga koji je prvi ustao protiv istine i iznosi teoriju koja je potpuno suprotna njegovoj kao i našoj. Tako je i s trećim i četvrtim, ali nijedan od njih ne želi da bude onako kako stoji u Božjoj riječi: "A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu."

Vidjela sam da takvi imaju tjelesan um i zato se ne pokoravaju Božjem svetom zakonu. Oni se ne slažu međusobno, ali se marljivo trude da svojim zaključcima izvrću Pisma kako bi načinili pukotinu u Božjem zakonu i promijenili, ukinuli ili učinili bilo što s četvrtom zapovijedi samo da je ne svetkuju. Oni u tom pitanju nastoje ušutkati stado; zbog toga izmišljaju nešto drugo u nadi da će ga ušutkati i da što više njihovih sljedbenika što manje istražuje svoje Biblije kako bi zabludu mogli lako prikazati kao istinu, a ovi je prihvatiti kao takvu ne gledajući dalje od svojih vođa.

Priprema za svršetak

U Oswegu u saveznoj državi New York Gospodin mi je 7. rujna 1850. pokazao veliko djelo koje treba obaviti za Njegov narod da bi mogao opstati u bici u dan Gospodnji. Ukazano mi je na one koji tvrde da su adventisti, ali odbacuju sadašnju istinu; vidjela sam da propadaju i da se Gospodnja ruka nalazi u njihovoj sredini da ih podijeli i rasprši sada u vrijeme žetve kako bi se skupocjenim draguljima među njima, koji su prije bili obmanuti, otvorile oči da vide svoje pravo stanje. A sada, kad im Gospodnji vjesnici iznose isti-

nu, oni su spremni slušati i vidjeti njezinu ljepotu i sklad, ostaviti svoje prijašnje društvo i zablude, prigrliti dragocjenu istinu i stati u obranu svojeg stajališta.

Vidjela sam da protivnici Gospodnje subote ne mogu uzeti Bibliju i dokazati da je naše stajalište pogrešno. Zato će klevetati one koji vjeruju i naučavaju istinu i napadati njihov karakter. Mnogi koji su prije bili savjesni i ljubili Boga i Njegovu Riječ tako su zbog odbacivanja svjetla istine otvrdnuli da bez oklijevanja pogrešno prikazuju i lažno optužuju one koji vole svetu subotu, ako na taj način mogu naškoditi utjecaju onih koji neustrašivo objavljuju istinu. Ali to neće spriječiti razvitak Božjeg djela. Naprotiv, upravo će ponašanje onih koji mrze istinu biti sredstvo koje će nekima otvoriti oči. Svaki će se dragulj pokazati i prikupiti jer Božja ruka nastoji ponovno okupiti ostatak svojeg naroda i On će to djelo slavno ostvariti.

70

Mi koji vjerujemo u istinu moramo biti vrlo oprezni kako ne bismo dali povoda da se o našem dobru ružno govori. Moramo paziti da svaki naš korak bude u skladu s Biblijom, jer će oni koji mrze Božje zapovijedi likovati zbog naših pogrešaka i mana kao što su to zli činili 1843. godine.

Dana 14. svibnja 1851. vidjela sam Isusovu ljepotu i ljepost. Dok sam promatrala Njegovu slavu, nisam ni pomislila da bih se ikad mogla odvojiti od Njega. Vidjela sam svjetlo koje je dolazilo od slave koja je okruživala Oca i kad mi se približilo, tijelo mi je zadrhtalo i ja sam ustreptala kao list na vjetru. Pomislila sam da ću, ako mi se približi, nestati, ali svjetlo je prošlo pokraj mene. Tada sam mogla donekle shvatiti koliko je velik i strašan Bog s kojim imamo posla. Vidjela sam kako neki nemaju pojma o Božjoj svetosti i često uzalud uzimaju Njegovo sveto i poštovano ime, nesvjesni da govore o Bogu, velikome i strašnome. Dok se mole, mnogi se izražavaju nemarno i bez poštovanja čime žaloste njeznog Duha Gospodnjeg i zbog toga Nebo ne prima njihove molitve.

Također sam vidjela kako mnogi ne shvaćaju kakvi bi trebali biti da u vrijeme nevolje mogu opstati pred Gospodinom bez Velikog svećenika u Svetištu. Oni koji dobiju pečat živoga Boga i budu zaštićeni u vrijeme nevolje, moraju u potpunosti odražavati Isusov lik.

71

Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu i da očekuju da ih vrijeme “osvježenja” i “kasne kiše” osposobi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko sam mnogo njih vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili toliko potrebnu pripremu i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti da bi mogli ostati živi pred svetim Bogom. Oni koji odbiju da ih proroci tešu, koji propuštaju očistiti svoje duše poslušnošću cijeloj istini i koji su skloni mišljenju da je njihovo stanje daleko bolje nego što zapravo jest, probudit će se u vrijeme izlivanja zala i uvidjeti da je tesanje i oblikovanje bilo potrebno za izgradnju. Ali tada neće biti vremena da to učine niti Posrednika da pred Ocem moli za njihov slučaj. Prije ovog vremena objavljena je izuzetno utješna vijest: “Tko čini nepravdu, neka je još čini, tko je nečist, neka još bude nečist; tko čini pravdu, neka još čini pravdu, tko je svet, neka se još sveti.” Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u “osvježenju” dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo. Zato bismo se trebali sve više približavati Gospodinu i ozbiljno nastojati da nas nezaobilazna priprema osposobi da opstanemo u bici u dan Gospodnji. Neka svi drže na umu da je Bog svet i da nitko osim svetih bića ne može prebivati u Njegovoj prisutnosti.

72 **Molitva i vjera**

Višeput sam vidjela da Gospodnja djeca prečesto zanemaruju molitvu, posebno tajnu molitvu; da mnogi ne pokazuju onu vjeru koju imaju prednost i dužnost pokazati, često čekajući osjećaj koji samo vjera može izazvati. Osjećaji nisu vjera; to dvoje se razlikuje. Mi trebamo pokazati vjeru, ali osjećaj radosti i blagoslov daje Bog. Duša prima Božju milost preko protočnika žive vjere, a u našoj je moći da tu vjeru pokažemo.

Prava vjera prihvaća i usvaja obećane blagoslove prije nego što se ostvare ili osjete. Svoje molbe trebamo u vjeri slati iza drugog zastora i pustiti svojoj vjeri da se pozove na obećani blagoslov pa ga usvoji. Zatim trebamo vjerovati da smo blagoslov primili zato što ga je naša vjera usvojila i

on nam pripada u skladu s Riječju. “Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam.” (Mk 11,24) To je prava vjera – vjerovati da smo primili blagoslov prije nego što se ostvari. Kad se obećani blagoslov ostvari i mi u njemu uživamo, vjera je ispunjena. Ali mnogi misle da će imati puno vjere kad prime obilje Svetoga Duha i da ne mogu imati vjere dok ne osjete Njegovu silu. Takvi miješaju vjeru s blagoslovom koji je posljedica vjere. Pravi trenutak da покаžemo vjeru jest kad se osjećamo lišeni Duha. Kad se čini da gusti oblaci tame lebde nad umom, tada je vrijeme da živa vjera probije tamu i rasprši oblake. Prava vjera počiva na obećanjima u Božjoj riječi i samo oni koji se pokore toj Riječi mogu polagati pravo na njezina slavna obećanja. “Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.” (Iv 15,7) “I što god ga zamolimo, primamo od njega, jer vršimo njegove *zapovijedi* i činimo što je njemu ugodno.” (1 Iv 3,22)

73

Trebamo se često moliti u tajnoj molitvi. Krist je trs, a mi smo mladice. Ako želimo rasti i razvijati se, moramo stalno crpsti sok i hranu od Živoga Trsa, jer bez Njega nemamo snage.

Upitala sam anđela zašto u Izraelu nema više vjere i sile. On je rekao: “Vi prebrzo ispuštate Gospodnju ruku. Iznosite ozbiljno svoje molbe pred prijestolje i ustrajte u čvrstoj vjeri. Obećanja su sigurna. Vjerujte da ćete primiti ono što tražite i bit će vam.” Bilo mi je ukazano na Iliju. On je bio čovjek baš kao i mi i usrdno je molio. Njegova je vjera izdržala kušnju. Sedam puta izlazio je u molitvi pred Gospodina i na kraju se pojavio oblak. Vidjela sam da smo sumnjali u sigurna obećanja i nedostatkom vjere ranjavali Spasitelja. Anđeo je rekao: “Naoružajte se svom Božjom opremom i uvijek imajte uza se štit vjere jer on će čuvati srce, sam život, od ognjenih strijela Zloga.” Ako neprijatelj uspije navesti potištene da odvrte oči od Isusa pa, umjesto da razmišljaju o Isusovoj dostojnosti, Njegovoj ljubavi, zaslugama i velikoj milosti, gledaju na sebe i bave se svojom nedostojnošću, on će im oduzeti štit vjere i postići svoj cilj; oni će biti izloženi njegovim ognjenim kušnjama. Zbog toga slabi trebaju gledati u Isusa i vjerovati Mu; tada pokazuju vjeru.

74 **Vrijeme sabiranja**

Gospodin mi je 23. rujna pokazao da je po drugi put ispružio ruku da izbavi ostatak svojeg naroda²⁰ i da u ovo vrijeme sabiranja treba udvostručiti napore. U rasulu je Izrael bio udaren i razderan, ali sada u vrijeme sabiranja Bog će iscijeliti i zaviti rane svojeg naroda. Dok je narod bio raspršen, vršeni su naponi na širenju istine, ali bez uspjeha; bilo je ostvareno malo ili ništa. Ali sada, kad je Bog podignuo ruku da sabere svoj narod, nastojanja da širi istinu bit će uspješna. Svi se trebaju ujediniti i biti gorljivi u tom radu. Vidjela sam da je pogrešno da itko govori o vremenu raspršenosti kao primjeru na koji se trebamo ugledati kod sabiranja, jer kada Bog za nas ne bi učinio više nego što je učinio onda, Izrael se ne bi nikada sabrao. Vidjela sam da je izrada proročke karte 1843. bila vodena Gospodnjom rukom i da je ne treba mijenjati; da je Njegova ruka bdjela nad njom i sakrila pogreške u nekim brojevima da ih nitko ne vidi dok nije sklonio svoju ruku.²¹

Zatim sam u vezi sa “svagdašnjom” (Dn 8,12) vidjela da je riječ “žrtva” umetnuta po ljudskoj mudrosti i da ne pripada tom tekstu i da je Gospodin dao ispravno razumijevanje onima koji su objavljivali čas suda. Kad je prije 1844. vladalo jedinstvo, skoro svi su imali pravo shvaćanje o “svagdašnjoj”, ali u pometnji nakon 1844. prihvaćena su druga mišljenja nakon kojih je uslijedio mrak i zabuna. Nakon 1844. godine vrijeme nije bilo test i nikad više neće biti.

Gospodin mi je pokazao da se vijest trećeg anđela treba objaviti Gospodnjoj raspršenoj djeci, ali se ne smije vezati za vrijeme. Vidjela sam da su neki zbog određivanja vremena zapali u lažno uzbuđenje, ali je vijest trećeg anđela silnija od vremena. Vidjela sam da ova vijest može stajati na vlastitom temelju i da joj ne treba vrijeme da bi jačala; ona će

²⁰ Vidi str. 88.

²¹ Ovo se odnosi na kartu koja je korištena u pokretu 1843., a posebno na računanje proročkog razdoblja prikazanog na karti. Sljedeća rečenica objašnjava da je sadržavala jednu netočnost koju je Bog u svojoj providnosti ostavio neispravljenom. Ali to nije spriječilo izradu nove karte koja će ispraviti pogrešku kad je pokret 1843. postao prošlost i računanje iz onog vremena postiglo svoju svrhu.

se objaviti velikom silom i obaviti svoj posao i brzo će završiti svoje djelo u pravednosti.

Zatim mi je ukazano na pojedince koji su u velikoj zabludi, uvjereni da je njihova dužnost otići u stari Jeruzalem²² misleći da tamo trebaju obaviti neko djelo prije Gospodnjeg dolaska. Takvo je gledište smišljeno kako bi se misli i zanimanje odvratili od sadašnjeg rada za Gospodina pod viješću trećeg anđela, jer oni koji razmišljaju o tome da trebaju otići u Jeruzalem mislit će samo na to pa će svoja sredstva uskratiti djelu sadašnje istine da bi to putovanje omogućili sebi i drugima. Vidjela sam da takva zadaća neće donijeti nikakvo stvarno dobro, da će dugo potrajati dok nekolicina Židova ne povjeruje u Kristov prvi, a još manje u Njegov drugi dolazak. Vidjela sam da je Sotona neke u tom pogledu jako prevario i da bi oni mogli dušama svuda oko sebe u ovoj zemlji pomoći i dovesti ih do vršenja Božjih zapovijedi, ali ih puštaju da propadnu. Vidjela sam također da se stari Jeruzalem nikad više neće saizdati i da Sotona ulaže krajnje napore kako bi misli Gospodnje djece sada, u ovo vrijeme sabiranja, spriječio da se potpuno posvete sadašnjem Gospodnjem djelu i zanemare nužnu pripremu za dan Gospodnji.

76

* * *

Dragi čitatelju: Osjećaj dužnosti prema braći i sestrama i želja da se krv duša ne nađe na mojoj odjeći navela me na pisanje ovog malenog djela. Svjesna sam da mnogi ne vjeruju u viđenja i premda tvrde kako očekuju Krista i naučavaju da smo u "posljednjim danima", smatraju da ona potječu od Sotone. Od takvih očekujem veliko protivljenje, i da nisam smatrala da to Gospodin traži od mene, svoja viđenja ne bih objavila jer će kod nekih vjerojatno izazvati mržnju i ruganje. Ali ja se više bojim Boga nego čovjeka.

Isprva, kad mi je Gospodin dao vijesti koje sam trebala prenijeti Njegovom narodu, bilo mi ih je teško objaviti pa sam ih često ublažavala i iznosila na što umjereniji način bojeći se da neke ne ožalostim. Bilo mi je jako teško objaviti vijesti onako kako mi ih je Gospodin dao. Nisam shvaćala

²² Vidi Dodatak.

da sam na taj način nevjerna niti sam vidjela grijeh i opasnost takvog postupka dok u viđenju nisam bila prenesena pred Isusa. On me je promatrao s negodovanjem i okrenuo lice od mene. Nisam u stanju opisati užas i tjeskobu koje sam osjetila u tom trenutku. Pala sam ničice pred Njim, ali nisam imala snage da izgovorim nijednu riječ. O, kako sam u tom trenutku željela da budem sklonjena i sakrivena od tog strašnog prijekora! Mogla sam donekle shvatiti što će osjećati izgubljeni kad poviču: "Padnite na nas, gore i stijene, i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve."

77 Onda mi je jedan anđeo rekao da ustanem, ali ono što sam ugledala teško se može opisati. Pokazana mi je skupina ljudi razbarušene kose i razderane odjeće. Na njihovim se licima očitavao očaj i užas. Približili su mi se i počeli svoju odjeću otirati o moju. Kad sam pogledala svoju odjeću, primijetila sam da je umrljana krvlju koja u njoj izjeda rupe. Ponovno sam pala kao mrtva pred noge svojeg anđela pratioca. Nisam mogla naći nijednu riječ opravdanja. Jezik je odbio poslušnost i ja sam se željela što prije udaljiti s ovog svetog mjesta. Anđeo me ponovno podignuo i rekao: "Ovo sada nije tvoj slučaj, ali ti je ovaj prizor pokazan da bi vidjela u kakvom ćeš se položaju naći ako ne objaviš drugima ono što ti je Gospodin otkrio. Ali ako budeš vjerna do kraja, jest ćeš plodove sa stabla života i piti vode iz rijeke života. Mnogo ćeš morati propatiti, ali će ti Božja milost biti dovoljna." Odjednom sam se osjetila spremnom da učinim sve što Gospodin zatraži od mene, samo da zadobijem Njegovo odobravanje a ne Njegov strašan pogled negodovanja.

Često su me lažno optuživali za naučavanja svojstvena spiritizmu. Ali prije nego što je urednik *Day-Stara*²³ nasjeo na ovu prijevaru, Gospodin mi je pokazao žalosne i porazne posljedice koje će on i drugi prouzročiti stadi naučavanjem spiritističkih gledišta. Često sam vidjela dragog Isusa kao *osobu*. Upitala sam Ga je li Njegov Otac osoba i je li pojavom sličan njemu: "Ja sam *otisak osobe* mojeg Oca."

Često sam vidjela da je spiritističko gledište oduzelo Nebu svu slavu i da u mislima mnogih Davidovo prijestolje i dragi

²³ Vidi Dodatak.

Isusov lik nestaju u ognju spiritizma. Vidjela sam da će neki koji su bili prevareni i dovedeni u tu zabludu upoznati svjetlo istine, ali će biti gotovo nemoguće da se potpuno oslobode zavodničke sile spiritizma. Takvi trebaju temeljito priznati svoje zablude i zauvijek ih napustiti. 78

Preporučujem ti, dragi čitatelju, Božju riječ kao pravilo tvoje vjere i života. Po toj će nam Riječi biti suđeno. Bog je u svojoj Riječi obećao da će u “posljednje dane” dati viđenja; ne zato da postavi novo pravilo vjere, već da utješi svoj narod i ispravi one koji zastranjuju od biblijske istine. Tako je Bog postupio s Petrom kad ga je namjeravao poslati da propovijeda poganima (Dj 10).

Onima koji će širiti ovo malo djelo rekla bih da je namijenjeno samo iskrenima, a ne onima koji bi se izrugivali onome što je od Božjega Duha.

Snovi Ellen White

[Spomenuti na str. 32]

U snu sam vidjela hram u koji je hrlilo mnoštvo naroda. Samo oni koji potraže zaklon u hramu, spasit će se kada dođe svršetak vremena. Svi koji ostanu izvan hrama, bit će zauvijek izgubljeni. Mnoštvo koje je ostalo vani i išlo svojim putovima, rugalo se i ismijavalo one koji su ulazili u hram i govorilo im da je ovakav plan spasenja lukava prijevara, da zapravo nema opasnosti koju bi trebalo izbjegavati. Čak su pojedince sprečavali da se brzo sklone unutar hramskih zidova.

Plašeći se da ću biti ismijana i izrugana, pomislila sam da je bolje pričekati dok se mnoštvo razide ili da nekako neprimijećeno uđem. Ali mnoštvo se povećavalo umjesto smanjivalo i, bojeći se da ne zakasnim, žurno sam napustila dom i počela se probijati kroz mnoštvo. U strepnji hoću li stići do hrama nisam zamjećivala niti obraćala pozornost na mnoštvo koje me je okruživalo. Čim sam ušla, primijetila sam da je prostrani hram podupirao jedan silan stup za koji je bilo privezano izranjeno i krvavo Janje. Mi prisutni čini se da smo bili svjesni kako je ovo Janje bilo satrto i ranjeno radi nas. Svi koji su ušli u hram morali su stati pred Njega i priznati svoje grijeh. 79

Upravo pred Janjetom bila su postavljena sjedala na kojima je sjedila skupina ljudi vrlo sretna izgleda. Činilo se da im lica obasjava nebesko svjetlo; oni su hvalili Boga i pjevali pjesme zahvalnice koje su zvučale kao andeoska glazba. To su bili oni koji su izišli pred Janje, priznali svoje grijeh, dobili oprost i sada su s veseljem čekali neki radostan događaj.

Nakon što sam ušla u zgradu, obuzeo me osjećaj straha i stida što se moram poniziti pred tim ljudima. Ali mene kao da je nešto tjeralo naprijed, i dok sam polako obilazila stup kako bih došla pred Janje, odjeknuo je zvuk trube, hram se zatresao, povici pobjede odjeknuli su iz okupljenih svetih, a jarko svjetlo obasjalo je građevinu da bi nakon toga sve utonulo u gustu tamu. Svi oni radosni ljudi nestali su sa svjetlom i ja sam ostala sama u groznoj noćnoj tišini.

Probudila sam se s tjeskobom u duši i s naporom se uvjeravala da je sve to bio samo san. Činilo mi se da je moja sudbina zapečaćena, da me je napustio Duh Gospodnji s namjerom da se nikad više ne vrati. Moje se neraspoloženje probudilo pri pomisli da bi to bilo moguće.

Ubrzo nakon toga usnila sam još jedan san. Činilo mi se da sjedim duboko očajna, licem zaronjenim u ruke, razmišljajući: Da je Isus na Zemlji, otišla bih k Njemu, bacila se pred Njegove noge i iznijela Mu sve svoje patnje. On se ne bi odvratio od mene, bio bi mi milostiv i ja bih Ga zauvijek voljela i služila Mu. U tom su se trenutku otvorila vrata i ušao je netko prekrasnog izgleda i pojave. Pogledao me sućutno i rekao: "Želiš li vidjeti Isusa? On je ovdje i ako želiš možeš Ga vidjeti. Uzmi sve što imaš i hajde za mnom."

Slušala sam to s neopisivom radošću i brzo skupila ono malo što sam imala, svaku dragocjenu sitnicu i pošla za svojim vodičem. Poveo me do strmih i prividno nesigurnih stuba. Kad sam se počela uspinjati, upozorio me da stalno gledam naprijed, u protivnom ću dobiti vrtoglavicu i pasti. Mnogi koji su se uspinjali strmim stubama pali su prije nego što su stigli na vrh.

Konačno smo stupili na posljednju stubu i stali pred vratima. Ovdje mi je moj vodič rekao da ostavim sve što sam ponijela sa sobom. Rado sam to učinila; nato mi je otvorio vrata i rekao da uđem. U tom sam se trenutku našla pred

Isusom. Nije bilo sumnje da je to Njegovo divno lice. Nitko drugi ne može tako zračiti dobrotom i veličanstvenošću. Kad je Njegov pogled počnuo na meni, odmah sam znala da su Mu poznate sve okolnosti mojeg života i sve moje unutarnje misli i osjećaji.

Pokušala sam se zakloniti od Njegovog pogleda osjećajući se nesposobnom da podnesem Njegov prodoran pogled, ali On mi se približio s osmijehom, položio svoju ruku na moju glavu i rekao: "Ne boj se." Zvuk Njegovog milog glasa ispunio mi je srce srećom kakvu nikad prije nisam iskusila. Od prevelike radosti nisam mogla izgovoriti nijednu riječ, ali svladana neizrecivom srećom, spustila sam se ničice pred Njegove noge. Dok sam tako bespomoćno ležala, ispred mene su prolazili prizori ljepote i slave pa mi se činilo da sam dospjela u nebesku sigurnost i mir. Konačno mi se vratila snaga i ja sam ustala. Dragi Isusov pogled još uvijek je počivao na meni i Njegov osmijeh ispunjavao mi je dušu radošću. Njegova prisutnost ispunila me svetim strahopoštovanjem i neizrecivom ljubavlju.

81

Moj vodič je sada otvorio vrata i oboje smo izišli. Zamolio me da ponovno uzmem sve stvari koje sam prije ostavila. Kad sam to učinila, pružio mi je čvrsto u klupko umotanu zelenu vrpču. Rekao mi je da je stavim blizu srca i kad poželim vidjeti Isusa da je izvadim iz njedara i odmotam što je više mogu. Upozorio me je da vrpču ne ostavljam predugo zamotanu jer bi se mogla zamrsiti pa bi je bilo teško odmotati. Ja sam je spremila blizu svojeg srca, s radošću sišla uskim stubama hvaleći Gospodina i veselo govorila svima koje sam sreća gdje mogu naći Isusa. Ovaj mi je san ulio nadu. Zelena vrpča predstavljala je u mojim mislima vjeru, i mojoj je tamom obuzetoj duši počela svanjavati ljepota i jednostavnost pouzdanja u Boga.

San Williama Millera

[Spomenut na str. 85]

Sanjao sam da mi je Bog nevidljivom rukom poslao neobično izrađen četverokutni kovčežić od ebanovine dužine oko 24 i visine oko 15 cm, ukrašen neobičnim biserima.

Uz kovčežić nalazio se ključ. Odmah sam ga uzeo i otvorio kovčežić koji je, ustanovio sam na svoje čuđenje i iznenađenje, bio prepun svakovrsnih dragulja, dijamanta, dragog kamena svih veličina i zlatnih i srebrnih kovanica raznih veličina i vrijednosti, prekrasno razvrstanih u kovčežiću; tako složeni odsjajivali su svjetlo i ljepotu usporedivu samo sa suncem.

Pomislio sam kako nije pravo da sam uživam u ovom predivnom prizoru premda mi je srce bilo oduševljeno sjajem, ljepotom i vrijednošću njegovog sadržaja. Zbog toga sam 82 kovčežić stavio nasred stola u svojoj sobi i objavio da svatko tko želi može doći i vidjeti najljepši i najsajjniji prizor što ga je čovjek ikada vidio u ovom životu.

Ljudi su počeli dolaziti, isprva tek njih nekoliko, da bi mnoštvo bivalo sve veće. Kad bi prvi put pogledali u kovčežić, divili bi se i klicali od radosti. Ali kako se broj promatrača povećao, svatko je počeo dirati dragulje, vaditi ih iz kovčežića i razbacivati po stolu.

Pomislio sam da će vlasnik tražiti kovčežić i dragulje iz moje ruke; ako dopustim da budu razbacani, nikad ih više neću moći staviti na njihovo mjesto u kovčežiću. Osjetio sam da takvu odgovornost ne mogu prihvatiti; bila bi prevelika. Nato sam počeo moliti ljude da ne diraju dragulje i da ih ne vade iz kovčežića; ali što sam više molio, to su ih više razbacivali; činilo se da su rasuti po cijeloj sobi, po podu i na svakom komadu namještaja u prostoriji.

Tada sam primijetio da su osim pravih dragulja i kovanica razbacali veliku količinu lažnih dragulja i krivotvorenih kovanica. Njihovo me pokvareno ponašanje i nezahvalnost jako rasrdila pa sam im prigovorio i ukorio ih; ali što sam ih više korio, to su među prave ubacivali sve više sumnjivih dragulja i lažnih kovanica.

To me uznemirilo do dna duše pa sam se poslužio fizičkom snagom da ih izguram iz sobe; ali dok bih jednoga izbacio, još bi trojica ušla i unijela zemlju, iverje i pijesak i svakovrsno smeće dok nisu zatrpali sve prave dragulje, dijamante i kovanice tako da ih se više nije moglo vidjeti. Također 83 su uništili moj kovčežić i komade bacili među smeće. Pomislio sam kako nikome nije stalo za moju tugu i srdžbu. Potpuno sam se obeshrabrio i postao malodušan, pa sam sjeo i zaplakao.

Dok sam tako plakao i žalovao zbog velikog gubitka i osjećaja odgovornosti, sjetio sam se Boga i ozbiljno Ga zamolio za pomoć.

Odmah su se otvorila vrata i kad su svi ovi ljudi otišli, u sobu je ušao jedan čovjek. Držeći u ruci metlu, otvorio je prozore i počeo pometati zemlju i smeće u sobi.

Doviknuo sam mu da pazi jer se među smećem nalaze razbacani skupocjeni dragulji.

Rekao mi je da se “ne bojim” jer će se on “pobrinuti za njih”.

A onda, dok je pometao zemlju i smeće, lažni dragulji i krivotvorene kovanice podigle su se i izletjele kroz prozor kao oblak i odnio ih je vjetar. U tom komešanju za trenutak sam zaklopilo oči; kad sam ih opet otvorio, sve je smeće nestalo. Skupocjeni dragulji, dijamanti, zlatni i srebrni novac ležali su rasuti posvuda po prostoriji.

Zatim je na stol stavio kutiju mnogo veću i ljepšu od prve, pokupio sve dragulje, dijamante i kovanice i ubacio ih u kutiju dok ih sve nije skupio, premda neki od dijamanta nisu bili veći od vrha igle.

Onda me je pozvao: “Dođi i vidi.”

Pogledao sam u kovčežić, ali oči mi je zabljesnuo sjaj. Sjali su deset puta jače nego prije. Pomislio sam da su bili ostrugani pijeskom od nogu onih zlih osoba koje su ih pro-sule i pogazile. Bili su složeni u kutiji, svaki na svojem mjestu mada se ovaj čovjek pri slaganju očito nije mučio. Povi-kao sam od velike radosti i taj me je povik probudio.

Nadopuna

Jedno objašnjenje

85

Dragi kršćanski prijatelji: Pošto sam ukratko opisala svoja iskustva i viđenja objavljena 1851., smatram da trebam istaknuti neke pojedinosti iz tog malog djela, ali i dodati novija viđenja.

1. Na stranici 48 nalazimo ovo: "Vidjela sam da subota jest i da će biti zid razdvajanja između pravog Božjeg Izraela i nevjernika kao i da je subota značajno pitanje oko kojeg će se ujediniti srca Božjih dragih svetaca koji Ga čekaju. Vidjela sam da Bog ima djece koja subotu ne poznaju niti je svetkuju. Ona nisu odbacila svjetlo koje je obasjava. A na početku vremena nevolje mi smo pošli ispunjeni Svetim Duhom i još jasnije naviještali subotu."

Ovo sam viđenje dobila 1847. kad je tek nekoliko braće adventista svetkovalo subotu, i samo je nekoliko njih smatralo da njezino svetkovanje povlači crtu između Božjeg naroda i nevjernika. Sada postaje uočljivo ispunjenje tog viđenja. Spomenuti "početak vremena nevolje" ne odnosi se na vrijeme kad će početi izlivanje zala, već na kratko razdoblje prije njihova izlivanja, dok je Krist još u Svetišću. U to vrijeme, kad se djelo spašavanja približi kraju, na Zemlji će naići nevolje i narodi će se rasrditi, ali će biti zadržani kako ne bi spriječili djelo trećeg anđela. U to će se vrijeme spustiti "kasna kiša", ili osvježenje od Gospodnjeg lica, da bi osnažila glasnu viku trećeg anđela i pripremila svete da se održe u vrijeme izlivanja sedam posljednjih zala.

86

2. Viđenje "Otvorena i zatvorena vrata" na stranicama 54–56 dobila sam 1849. Primjena Otkrivenja 3,7.8 na nebesko Svetište i Kristovu službu bila je za mene potpuno nova. Nikad nisam čula da netko iznosi tu misao. Sada, kada

je predmet Svetišta bio jasno shvaćen, ova se primjena vidjela u punoj snazi i ljepoti.

3. Viđenje kako je Gospodin “po drugi put pružio ruku da izbavi ostatak svojeg naroda” na stranici 78 odnosi se samo na jedinstvo i snagu koja je u prošlosti postojala među onima koji su čekali Krista i na činjenicu da je ponovno počeo ujedinjavati i okupljati svoj narod.

4. *Manifestacije duhova.*²⁴ Na stranici 55 čitamo: “Vidjela sam da je tajanstveno kucanje u New Yorku i na drugim mjestima bila Sotonina sila na djelu i da će se takvo što sve češće javljati pod plaštem religije kako bi obmanute uljuljalo u veću sigurnost i, ako je moguće, privuklo pozornost Božjeg naroda takvim stvarima i navelo ga da posumnja u nauku i silu Svetoga Duha.” Ovo sam viđenje dobila 1849.; otad je prošlo skoro pet godina. Ove manifestacije duhova bile su ograničene uglavnom na grad Rochester i poznate kao “rochestersko kucanje”. Od tog vremena ovo se krivovjerje proširilo iznad svih očekivanja.

Veći dio viđenja na stranici 67 pod naslovom “Tajanstveno kucanje”, koje sam imala u kolovozu 1950., ispunio se i još uvijek se ispunjava. Evo dijela tog viđenja: “Vidjela sam da će se uskoro smatrati bogohulnim ako tko bude govorio protiv tog kucanja i da će se ono širiti sve više i više, da će se 87 Sotonina moć povećati i da će neki od njegovih odanih sljedbenika imati moć da čine čuda i čak učiniti da vatra sije neba na očigled ljudi. Pokazano mi je da će kucanjem i mesmerizmom ovi suvremeni vračevi oponašati sva čuda koja je činio naš Gospodin Isus Krist i da će mnogi povjerovati da su sva silna djela Sina Božjeg dok je bio na Zemlji bila ostvarena istom silom.”

Vidjela sam prijevaru s kucanjem – kako je napredovala i da će, kad bi bilo moguće, prevariti i same izabrane. Sotona će imati moć da nam prikaže osobe za koje će tvrditi da su naši rođaci i prijatelji koji spavaju u Isusu. Izgledat će kao da su ovi prijatelji prisutni; izgovarat će riječi koje su izgovarali dok su bili ovdje, nama poznate, i uši će čuti isti ton glasa koji su imali za svojeg života. A sve to s namjerom da prevari svete i navede ih da povjeruju u ovu obmanu.

²⁴ Vidi Dodatak.

Vidjela sam da sveti moraju steći temeljito razumijevanje sadašnje istine koju će trebati dokazati iz Svetoga pisma. Oni moraju razumjeti stanje mrtvih jer će im se prikazati đavolski duhovi tvrdeći da su voljeni prijatelji i rođaci; oni će im objaviti da je subota promijenjena, kao i druga nebiblijska naučavanja. Učiniti će sve što je u njihovoj moći da izazovu naklonost i učinit će pred njima čuda da potvrde ono što objavljuju. Božji narod se mora pripremiti da se ovim duhovima odupre biblijskom istinom kako mrtvi ništa ne znaju i da su oni koji im se javljaju đavolski duhovi. Ne smijemo dopustiti da se naše misli bave onim što nas okružuje, već sadašnjom istinom te s krotkošću i strahom uvijek biti spremni na odgovor svakomu tko zatraži razlog naše nade. Moramo tražiti mudrost odozgo da možemo opstati u ove dane zablude i obmane.

88

Moramo temeljito ispitati osnovu naše nade jer ćemo je morati obrazložiti iz Svetoga pisma. Ova će se prijevara proširiti i mi ćemo joj se morati suprotstaviti licem u lice; ako za to nismo pripremljeni, bit ćemo zavedeni i nadvladani. Ali ako sa svoje strane učinimo sve što možemo da se pripremimo za sukob koji nam neposredno predstoji, Bog će učiniti svoj dio i Njegove će nas svemoćne ruke zaštititi. On bi prije poslao sve anđele s Neba da izbavi vjerne duše, da podigne ogradu oko njih, nego ih ostavio da budu prevarene i zavedene prijevarnim Sotonim čudima.

Vidjela sam kojom se brzinom širi ova obmana. Pokazan mi je vlak koji se munjevito kretao. Anđeo me pozvao da pažljivo promatram. Uprla sam pogled u vlak. Činilo mi se da je u njemu čitav svijet, da nitko nije izuzet. Anđeo je rekao: "Vežu se u snopove da budu spaljeni." Onda mi je pokazao vlakovođu, naočitu i lijepu osobu koju su svi putnici gledali s poštovanjem. Bila sam zbunjena pa sam svoj anđela pratioca upitala tko je to. On je rekao: "Sotona. On je vlakovođa u liku anđela svjetla. Zarobio je svijet. Ljudi su predani djelotvornim zabludama da vjeruju laži kako bi bili osuđeni na propast. Onaj pomoćnik, po rangu odmah iza njega, je strojovođa, a drugi njegovi pomoćnici su zaposleni u različitim službama, već prema potrebi, i munjevitom brzinom jure u propast."

Upitala sam anđela je li itko ostao. Pozvao me da pogledam u suprotnom smjeru; ugledala sam malu skupinu kako putuje uskim putem. Izgledali su čvrsto ujedinjeni, povezani istinom u snopove ili skupine. Anđeo je rekao: “Treći anđeo ih povezuje ili zapečaćuje u snopove za nebesku žitnicu.” Ova je mala skupina izgledala izmučeno, kao da je prošla kroz teške kušnje i sukobe. A onda se činilo kao da se sunce upravo pojavilo iza oblaka i obasjalo im lica koja su imala pobjednički izraz, kao da su upravo izvojevali pobjedu.

Vidjela sam da je Bog dao svijetu priliku da otkrije zamku. Već je to dovoljan dokaz za kršćane, kad i ne bi bilo drugoga, da se ne pravi razlika između onoga što je dragocjeno i onoga što je zlo. Thomasa Painea, čije se tijelo raspada u prah i koji će uskrsnuti na kraju tisuću godina o drugom uskrsnuću da primi nagradu i umre drugom smrću, Sotona prikazuje kao da je na Nebu, posebno cijenjen. Sotona ga je na Zemlji iskorištavao dokle god je mogao i sada to nastavlja prikazujući ga kao da je posebno cijenjen i počašćen na Nebu; Sotona će se potruditi da ga prikaže kako podučava na Nebu kako je i ovdje činio. Neki su s gnušanjem promatrali njegov život i smrt te njegovo iskvareno naučavanje dok je bio živ, a sada pristaju da ih podučava on, jedan od najgorih i najpokvarenijih ljudi, koji je prezirao Boga i Njegov Zakon.²⁵

Otac laži zasljepljuje i vara svijet tako što šalje svoje anđele da govore umjesto apostola i da se čini kao da opovrgavaju ono što su pod nadahnućem Svetoga Duha napisali dok su bili na zemlji. Ovi lažljivi anđeli prikazuju apostole

²⁵ Da bi shvatio snagu ovih riječi, čitatelj treba znati da je zahvaljujući mediju, “velečasnom C. Hammondu”, objavljena knjiga pod naslovom *Hodočašće Thomasa Painea u svijetu duhova*, u kojoj je Paine prikazan kao uzvišeni duh *sedme sfere*. A u “Investigating Class in New York” rečeno je da je sam Krist razgovarao s medijem i otkrio mu da se nalazi u *šestoj sferi*. Proturječnost je lako razumjeti kad se sjetimo da sfere znače napredovanje duhova u duhovnom svijetu i da je Krist, nakon više od 1800 godina, dospio do šeste sfere, dok je Thomas Paine, za oko stotinu godina, dospio do sedme. Još jedno objašnjenje može se naći u izjavi doktora Harea da je njegova duhovna sestra rekla kako je ometena u napredovanju zbog svojeg vjerovanja u Kristovo pomirenje. Tako spiritizam uzdiže nevjernike i nevjeru. Vidi i Dodatak.

kao osobe koje izvrću vlastiti nauk i proglašavaju da je promijenjen. Ovim postupcima Sotona s užitkom nazovikršćane i cijeli svijet navodi da posumnjaju u Božju riječ. Sveta knjiga izravno presijeca njegov put i ometa njegove planove; zato ih on navodi da posumnjaju u njezino božansko podrijetlo. Zatim prikazuje nevjernika, Thomasa Painea, kao da je nakon smrti otišao na Nebo i da se sada, zajedno sa svetim apostolima koje je mrzio dok se nalazio na Zemlji, uključio u poučavanje svijeta.

Sotona svakome od svojih anđela dodjeljuje određeni posao. On ih nagovara da budu lukavi, prepredeni i podmukli. Upućuje ih da preuzmu ulogu apostola i da govore u njihovo ime, dok drugi trebaju glumiti ulogu nevjernika i zlih ljudi koji su umrli proklinjući Boga, a sada se pojavljuju kao vrlo pobožni. Tako nema razlike između najsvetijih apostola i najgoreg nevjernika. I jedni i drugi naizgled naučavaju isto. Sotoni nije važno koga će izabrati da govori, glavno je da ostvari cilj. Bio je tijesno povezan s Paineom dok je ovaj bio na zemlji pomažući mu u njegovom radu, tako da mu uopće nije teško služiti se riječima kojima se Paine služio pa i rukopisom čovjeka koji mu je tako vjerno služio i tako dobro ostvario njegove ciljeve. Sotona je diktirao dosta toga što je napisao pa mu sada nije teško diktirati osjećaje preko svojih anđela da izgledaju kao da dolaze preko Thomasa Painea koji je, dok je živio, bio vjerni sluga Zloga. To je Sotonino remek-djelo. Sve njegovo naučavanje, premda tvrdi da dolazi od apostola i svetih i zlih ljudi koji su umrli, dolazi izravno od njegovog sotonskog veličanstva.

Činjenica što Sotona tvrdi da je onaj kojeg je tako volio i koji je tako silno mrzio Boga, sada sa svetim apostolima i anđelima u slavi, trebala bi biti dovoljna da ukloni veo sa svih umova i pokaže im mračno, tajanstveno djelovanje Sotone. On zapravo kaže svijetu i nevjernicima: Koliko god ovdje bili zli, bez obzira na to vjerujete li u Boga i Bibliju ili ne, živite kako vam se sviđa, Nebo je vaš dom; jer svi znaju da će, ako je Thomas Paine na Nebu i tako cijenjen, i oni sigurno tamo dospjeti. Ova je zabluda tako očita da je mogu vidjeti svi samo ako hoće. Sotona sada radi preko ljudi sličnih Thomasu Paineu ono što pokušava učiniti nakon pada u grijeh. Svojom silom i lažnim čudesima ruši temelj kršćanske nade

i zamračuje sunce koje treba osvjetljavati usku stazu koja vodi u Nebo. On uvjerava cijeli svijet da Biblija nije nadahnuta, da je slična knjizi pripovjedaka, a on ima nešto što će je zamijeniti, naime *manifestacije duhova*.

To je kanal potpuno posvećen njemu i pod njegovim nadzorom i on može navesti svijet da vjeruje što njemu odgovara. Knjigu koja će suditi njemu i njegovim sljedbenicima ostavlja u sjeni, tamo gdje želi da bude. Spasitelja svijeta pretvara u obična čovjeka, i kao što je rimska straža koja je čuvala Isusov grob proširila lažni izvještaj kako su im naredili veliki svećenici i starješine, tako će jadni, prevareni sljedbenici ovih navodnih manifestacija duhova ponavljati i pokušavati prikazati kako nema ničega čudesnog u rođenju, smrti i uskrsnuću našega Spasitelja. Nakon što Isusa stave u stranu, oni privlače pozornost svijeta na sebe i na svoja neobična djela i lažna čuda koja, tvrde, daleko nadilaze Kristova djela. Tako svijet upada u zamku i biva uljuljan u osjećaj sigurnosti da ne bi otkrio strašnu prijevaru dok se ne izlije sedam posljednjih zala. Sotona se smije kad vidi kako je njegov plan tako uspješan i kako je cijeli svijet uhvatio u zamku.

5. Na stranici 64 rekla sam da je oblak sjajnog svjetla pokrio Oca i da se Njegovu osobu nije moglo vidjeti. Također sam rekla da sam vidjela Oca kako ustaje s prijestolja. Bio je zaogrnut u svjetlo i slavu tako da Ga se nije moglo vidjeti, ali sam znala da je Otac i da od Njega zrači to svjetlo i slava. Kad sam vidjela da se to svjetlo i slava podiže s prijestolja, znala sam da se Otac pokrenuo; zato sam rekla da sam vidjela Oca kako ustaje. Slavu, odnosno veličanstvo Njegovog lika nikad nisam vidjela; nitko Ga ne bi mogao vidjeti i ostati živ, ali se moglo vidjeti svjetlo i slava koja je okruživala Njega kao osobu.

Također sam tvrdila: "Kod prijestolja se *pojavi* Sotona pokušavajući oponašati Božje djelo." Još ću navesti jednu rečenicu s iste stranice: "Osvrnula sam se da vidim skupinu koja je još uvijek klečala pognuta pred prijestoljem." Ova skupina na molitvi bila je u svojem smrtnom stanju, na Zemlji, ali mi je prikazana kao da se poklonila pred prijestoljem. Nikad mi nije palo na pamet da bi oni bili u Novom Jeruzalemu. Niti sam pomislila da bi ijedan smrtnik mogao zaključiti kako vjerujem da je Sotona u Novom Jeruzalemu. Nije li Ivan

vidio velikog crvenog Zmaja na Nebu? Jest. "Zatim se pokaza drugi znak u nebu: velik Zmaj plamene boje sa sedam glava i deset rogova." (Otk 12,3) Kakvo čudovište na Nebu! Ovdje se pruža isto tako dobra prilika za ismijavanje kao u tumačenju koje su neki dali mojim izjavama. 93

6. Na stranicama 59–62 nalazi se videnje koje sam dobila u siječnju 1850. Dio tog videnja, koji se odnosi na sredstva uskraćena vjesnicima, odnosilo se na ono vrijeme. Otad su se pojavili prijatelji djela sadašnje istine koji su tražili prigodu da svojim sredstvima učine dobro. Neki su ih davali previše darežljivo, na štetu primatelja. U posljednje dvije godine pokazano mi je više o nemarnoj i preslobodnoj uporabi Gospodnjeg novca, nego o njegovom nedostatku.

Ovdje navodim videnje koje sam dobila u Jacksonu u saveznoj državi Michigan 2. lipnja 1853. Veći dio tog videnja iznijela sam braći u tome mjestu: "Vidjela sam da su braća počela žrtvovati svoj imetak i davati ga a da im nije objašnjen pravi cilj – za one koji stradaju – pa su ga davali preslobodno, previše i prečesto. Vidjela sam da su učitelji u tome mjestu trebali ustati da isprave zabludu i prošire dobar utjecaj u crkvi. Novac je prikazivan kao da ima malu ili nikakvu vrijednost; što ga se prije riješe, to bolje. Neki su dali loš primjer primivši velike donacije a da pritom nisu uputili nikakvo upozorenje onima koji su imali sredstva da ih ne koriste tako slobodno i nemarno. Uzimanjem tako velikih svota, ne pitajući je li Bog potaknuo tu braću da tako obilno daju, odobravano je preobilno davanje.

I oni koji su davali, također su pogriješili jer se nisu posebno zanimali za potrebe djela, ima li potrebe ili nema. Oni koji su imali sredstva, našli su se u velikoj nedoumici. Jednom je bratu nanesena velika šteta time što je u njegove ruke položena prevelika količina sredstava. On nije bio štedljiv, već je živio rasipno i na svojim je putovanjima novac trošio bez razmišljanja. Takvom uporabom Gospodnjeg novca širio je loš utjecaj; govorio bi u sebi, a i drugima: 'U J... ima dovoljno sredstava, više nego što se može potrošiti prije Gospodnjeg dolaska.' Nekima je takvim postupcima nanesena velika šteta; došli su u istinu s pogrešnim shvaćanjima, nesvjesni da su koristili Gospodnji novac a da nisu osjećali njegovu vrijednost. Ove jadne duše koje su upravo prigrlile 94

vijest trećega anđela i kojima je pružen takav primjer, morat će mnogo učiti da se odreknu sebe i stradaju zbog Krista. Morat će naučiti odreći se lagodnosti i prestati voditi računa o svojoj koristi i udobnosti, a misliti na vrijednost duša. Oni koji na sebi osjećaju 'teško vama', neće vršiti velike pripreme kako bi lako i udobno putovali. Neki koje Bog nije pozvao, pozvani su u službu u djelu. Drugi su bili time pogodeni pa nisu osjećali potrebu za štednjom, za samoodričanjem i stavljanjem sredstava u Božju riznicu. Oni su smatrali i govorili: 'Ima drugih koji imaju dovoljno sredstava; oni će dati za časopis. Ja ne moram ništa učiniti. Časopis će se održati bez moje pomoći.'

Za mene nije bila mala kušnja kad sam vidjela da su neki uzeli dio mojih viđenja koja su se odnosila na žrtvovanje imetka za održavanje djela i pogrešno ih uporabili; oni rastrošno troše sredstva, dok zanemaruju načela iznesena u drugim dijelovima. Na stranici 50 stoji ovo: "Vidjela sam da se Božje djelo ometa i obeščaćuje od strane nekih koji putuju a nisu dobili vijest od Boga. Takvi će morati položiti račun Bogu za svaki dolar koji su potrošili putujući tamo gdje im nije bila dužnost jer je taj novac mogao biti na korist Božjem djelu." Također na stranici 61: "Vidjela sam da su oni koji su imali snage da rade svojim rukama i tako potpomažu djelo bili odgovorni za svoju snagu, kao što su drugi bili odgovorni za svoj imetak."

95

Ovdje bih posebno upozorila na viđenje o ovom predmetu izneseno na stranici 66. Evo kratkog izvoda: "Nakana riječi našeg Spasitelja [Luka 12,33] nije bila jasno prikazana." Vidjela sam da "cilj prodaje nije da se daje onima koji su sposobni raditi i uzdržavati se, već da se širi istina. Grijeh je podupirati i trpjeti lijenost onih koji mogu raditi. Neki su revno pohađali sve sastanke ne zato da proslave Boga, već radi 'kruha i ribica'. Za njih bi bilo bolje da su ostali kod kuće i radili svojim rukama 'što je dobro' da bi mogli zadovoljiti potrebe svoje obitelji i da imaju što dati za podupiranje dragocjenog djela sadašnje istine." U prošlosti je Sotonin plan bio potaknuti neke naglog duha da se preslobodno služe sredstvima i utječu na braću da se nepromišljeno oslobode imetka, kako bi nemarnim i brzim trošenjem velikih sredstava duše mogle biti povrijeđene i izgub-

ljene i da se sada, kad istinu treba proširiti, osjeti nedostatak. Njegov se plan, u nekoj mjeri, ostvario.

Gospodin mi je pokazao zabludu mnogih koji očekuju da samo imućni podupiru izdavanje časopisa i traktata. *Svi* trebaju učiniti svoj dio. Oni koji imaju snage raditi svojim rukama i zaraditi sredstva da mogu pomoći u podupiranju djela, odgovorni su isto tako kao drugi koji imaju imetak. Svako Božje dijete koje tvrdi da vjeruje u sadašnju istinu treba revno ispuniti svoj udio u ovom djelu.

U srpnju 1853. vidjela sam da nije u redu da časopis koji pripada Bogu i koji je On odobrio, izlazi tako rijetko. U vrijeme u kojemu živimo djelo zahtijeva izlaženje tjednika²⁶ i izdavanje mnogo više traktata koji će ukazati na zablude ovog vremena, a djelo trpi zbog nedostatka sredstava. Vidjela sam da se istina mora širiti i da ne smijemo biti odviše strašljivi te da je bolje da traktati i časopisi dođu do trojice kojima nisu potrebni nego da ne dođu do jednoga koji ih cijeni i može od njih imati koristi. Vidjela sam da treba javno ukazivati na znakove posljednjeg vremena, jer su Sotonina očitovanja sve učestalija. Izdanja Sotone i njegovih pomagača umnožavaju se, njihova moć raste i ono što činimo da istinu iznesemo drugima, moramo učiniti brzo.

Pokazano mi je da će istina koja se sada objavljuje opstati, jer je istina za posljednje dane; ona će živjeti pa će se o njoj manje trebati govoriti u budućnosti. Ne treba na papir staviti bezbrojne riječi da opravdaju ono što govori samo za sebe i jasno svijetli. Istina je otvorena, jednostavna, jasna i odvažno ustaje u vlastitu obranu; ali tako nije sa zabludom. Ona je tako iskrivljena i zamršena da je potrebno mnoštvo riječi koje će je objasniti u njezinom izopačenom obliku. Vidjela sam da je sve svjetlo koje je u nekim mjestima primljeno došlo iz časopisa, da su duše na ovaj način primile istinu i onda o njoj govorile drugima; i da su sada u mjestima gdje je bilo samo nekoliko osoba, te osobe ustale zato što ih je pridobio ovaj tihi glasnik. On je bio njihov jedini propovjednik. Napredovanje djela istine ne treba sprečavati nedostatak sredstava.

²⁶ Časopis *Review and Herald* izlazio je do tog vremena jako neredovito i sada je izlazio polumjesečno.

97 **Evandeoski red**

Gospodin mi je pokazao da se ljudi previše boje i zane-
maruju evandeoski red.²⁷ Treba izbjegavati formalnosti, ali
pritom ne treba zapostavljati red. Na Nebu vlada red. Red
je postojao u Crkvi dok je Krist bio na Zemlji, a nakon Njego-
va odlaska apostoli su održavali strogi red. A sada u ove po-
sljednje dane, dok Bog dovodi svoju djecu u jedinstvo vje-
re, potreba za redom je veća nego prije, jer dok Bog ujedi-
njuje svoju djecu, Sotona i njegovi zli anđeli nastoje svim
silama to jedinstvo spriječiti i uništiti. Zbog toga se u polje
žure ljudi kojima nedostaje mudrosti i prosuđivanja, koji mo-
žda ne upravljaju ispravno svojim vlastitim domom pa ne
održavaju red niti vladaju nad nekolicinom koju im je Bog
povjerio u domu; a osjećaju su se sposobnima da vode sta-
do. Takvi čine mnoge pogreške i oni koji ne poznaju našu
vjeru, smatraju da su svi vjesnici slični ovim samozvanci-
ma. Zbog toga se sramoti Božje djelo. i mnogi nevjernici –
koji bi inače otvoreno i zabrinuto pitali: Je li to tako? – iz-
bjegavaju istinu.

98 U polje odlaze ljudi čiji život nije svet i koji nisu ospo-
sobljeni da iznose sadašnju istinu, koje Crkva ili braća nisu
općenito priznala, a posljedice su zabuna i nejedinstvo. Ne-
ki poznaju teoriju istine i mogu iznijeti dokaze, ali im ne-
dostaje duhovnosti, prosuđivanja i iskustva; nedostaje im mno-
go toga što bi i te kako trebali razumjeti prije nego što budu
mogli podučavati istinu. Drugi nemaju sposobnost izlaganja,
ali zato što ih je nekoliko braće čulo da se lijepo mole i s
vremena na vrijeme iznose uzbudljive opomene, gura ih se
u polje da rade posao za koji ih Bog nije osposobio i za
koji nemaju dovoljno iskustva i prosuđivanja. Onda se javlja
duhovna oholost, oni se uzdižu i djeluju u lažnom mišljenju
da su radnici. Oni ne poznaju sebe. Njima nedostaje prosu-
đivanja i strpljivog razmatranja, hvalisavo govore o sebi i tvrde

²⁷ Adventisti su došli iz svih crkava; isprva nisu namjeravali osnovati još jednu crkvu. Nakon 1844. došlo je do velike zabune i većina se odlučno opirala svakoj organizaciji smatrajući je nespojivom sa savršenom slobodom Evandelja. Ellen White je u svjedočanstvima i radu uvijek bila protiv fanatizma i u uputama koje je dobila od početka je ustrajavala na potrebi organizacije u nekom obliku da se spriječi nered.

mного toga što ne mogu dokazati iz Riječi. Bog to zna; zbog toga ne poziva takve da rade u ova ozbiljna vremena, a braća trebaju paziti da ne guraju u polje one koje On nije pozvao.

Upravo su ovi ljudi koje Bog nije pozvao najviše uvjereni da su pozvani i da je njihov rad vrlo važan. Oni odlaze u polje i najčešće ne vrše dobar utjecaj; u nekim mjestima imaju nešto uspjeha koji njih i druge navodi da misle kako ih je Bog pozvao. To što ljudi imaju nešto uspjeha nije pozitivan dokaz da su pozvani od Boga, jer Božji anđeli pokreću srca Njegove iskrene djece da ih prosvijetle za razumijevanje sadašnje istine kako bi je mogli usvojiti i živjeti po njoj. I čak kad samozvani ljudi sebe stave tamo gdje ih Bog nije postavio i tvrde da su učitelji a duše primaju istinu nakon što su je čule od njih, to nije dokaz da su pozvani od Boga. Duše koje od njih prime istinu suočit će se s kušnjama i ropstvom kad poslije ustanove da ovi ljudi nisu bili u Božjem vijeću. Čak i kad zli ljudi iznose istinu, neki je mogu prihvatiti, ali to ne približava Bogu one koji o njoj govore. Zli ljudi su i dalje zli i prema prijevari kojom su prevarili ljude drage Bogu i zabuni koju unose u Crkvu, primit će kaznu; njihovi grijesi neće ostati pokriveni, već će se otkriti u dan Božjeg žestokog gnjeva.

99

Ovi samozvani vjesnici su prokletstvo za djelo. Iskrene duše se uzdaju u njih misleći da su u Božjem vijeću i u zajednici s Crkvom pa im zato dopuštaju da služe u obredima i, kad im postane jasno da moraju vršiti prva djela, dopuštaju da ih takvi krste. Ali kada dođe svjetlo, a ono sigurno dolazi, i postanu svjesni da ti ljudi nisu ono što su mislili da jesu, od Boga pozvani i izabrani vjesnici, onda zapadnu u kušnju i sumnjaju u istinu koju su primili uvjereni da je moraju ponovno upoznati; neprijatelj ih muči i zbunjuje jer se pitaju je li Bog vodio ili nije. Takvi nisu zadovoljni dok god se ponovno ne krste i počnu iznova. Duh Božjih vjesnika više zamara odlazak u mjesta u kojima su ti ljudi širili loš utjecaj nego da uđu u nova polja. Božji sluge moraju postupati jasno i otvoreno, a ne pokrivati zlo, jer stoje između živih i mrtvih i moraju odgovarati za svoju vjernost, svoju zadaću i utjecaj koji vrše na stado u kojemu ih je Gospodin postavio nadglednicima.

100 Oni koji prihvate istinu i budu izloženi takvim kušnjama, upoznali bi istinu i da se ti ljudi nisu pojavili već da su ostali na skromnome mjestu koje im je Gospodin namijenio. Božje oko bdije nad Njegovim draguljima i On bi ih uputio svojim pozvanim i izabranim vjesnicima – ljudima koji bi razumno postupali. Svjetlo istine pokazalo bi i otkrilo ovim dušama njihovo pravo stanje i one bi razumno prihvatile istinu i bile zadovoljne njezinom ljepotom i jasnoćom. I kad bi osjetile njezino snažno djelovanje, bile bi jake i širile bi sveti utjecaj.

Ponovno mi je pokazana opasnost od onih koji rade a nisu pozvani od Boga. Ako i imaju kakvog uspjeha, osjetit će se nedostatak određenih vrlina. Donosit će nepromišljene odluke pa zbog nedostatka mudrosti neke dragocjene duše mogu biti odagnane tamo gdje ih se više nikad ne može dosegnuti. Vidjela sam da se Crkva treba smatrati odgovornom da brižljivo i pomno razmotri život, kvalifikacije i opći smjer onih koji žele biti učitelji. Ako nema savršeno jasnog dokaza da ih je Bog pozvao i da im je upućen “jao vama” ako ne poslušaju poziv, dužnost je Crkve da djeluje i objavi da ona te osobe nije priznala za učitelje. To je jedini način da Crkva postupi ispravno jer na njoj počiva teret odgovornosti.

101 Vidjela sam da se mogu zatvoriti ova vrata kroz koja neprijatelj ulazi da zbunjuje i uznemiruje stado. Upitala sam anđela kako se mogu zatvoriti. Rekao je: “Crkva mora tražiti oslonac u Božjoj riječi i biti utemeljena na redu koji propisuje Evandjelje. Dosada se na to nije gledalo; bio je zanemaren svaki red.” Ovo je prijeko potrebno da se Crkva dovede u jedinstvo vjere. Vidjela sam da je Crkva u apostolske dane bila u opasnosti da je lažni učitelji prevare i zavedu. Zato su braća izabrala ljude koji su imali dobro svjedočanstvo i koji su znali dobro upravljati svojim domom, bili sposobni održavati red u vlastitim obiteljima i prosvjetljivati one koji žive u tami. O njima su se raspitali kod Boga i onda su ih, prema odluci Crkve i Svetoga Duha, odvojili polaganjem ruku. Kad su primili nalog od Boga i odobrenje od Crkve, pošli su krštavajući u ime Oca, Sina i Svetoga Duha primjenjujući propise Gospodnje kuće, često iznoseći pred svete simbole slomljenog tijela i prolivene krvi razapetog Spasite-

lja da kod Božje voljene djece održe u svježoj uspomeni Njegovo stradanje i smrt.

Vidjela sam da nismo ništa sigurniji od lažnih učitelja od ljudi koji su živjeli u dane apostola i ako ne učinimo nešto više, trebamo poduzeti posebne mjere kao što su ih oni poduzeli da osiguramo mir, sklad i jedinstvo stada. Imamo njihov primjer i trebamo ga slijediti. Braća s iskustvom i zdravim razumom trebaju se sastati i pridržavajući se Božje riječi i uputa Svetoga Duha uz usrdnu molitvu položiti ruke na one koji su dokazali da su dobili nalog od Boga te ih odvojiti da se potpuno posvete Božjem djelu. Ovim će činom Crkva dati svoj pristanak da mogu ići kao vjesnici i nositi najsvečaniju vijest koja je ikada povjerena ljudima.

Bog neće brigu nad svojim dragocjenim stadom povjeriti ljudima čiji su um i prosuđivanje oslabljeni zabludama koje su prije odobravali, kao što su takozvani perfekcionizam²⁸ i spiritizam, i koji su svojim životom dok su bili u tim zabludama osramotili sebe i nanijeli sramotu istini. Premda se sada mogu osjećati slobodnima od zablude i sposobni da idu i iznose ovu posljednju vijest, Bog ih neće primiti. On neće povjeriti dragocene duše njihovoj brizi jer im je prosuđivanje bilo izopačeno dok su bili u zabludi i ono je sada oslabljeno. Veliki i Sveti je ljubomorni Bog i On želi da Njegovu istinu šire sveti ljudi. Sveti Zakon koji je Bog izgovorio na Sinaju dio je Njega samog i samo će Mu sveti ljudi koji ga strogo poštuju moći odati čast time što će poučavati druge.

Božji sluge koji naučavaju istinu trebaju biti ljudi zdravog prosuđivanja. To trebaju biti ljudi koji mogu podnijeti protivljenje a da se pritom ne uzbude, jer će se protivnici istine okomiti na one koji je navješćuju i iznositi svaki moguću prigovor u najgorem mogućem obliku protiv istine. Božji sluge koji nose vijest moraju biti spremni da ih svjetlom istine hladnokrvno i u duhu krotkosti uklone. Protivnici se često obraćaju Božjim propovjednicima izazivajući ih da u njima potaknu nešto slično, da bi to iskoristili u najvećoj mogućoj mjeri i drugima pričali kako su učitelji Zakona puni ogorčenja i grubi, kako se to već govori. Vidjela sam da moramo

102

²⁸ Vidi Dodatak.

biti spremni za prigovore i dati im težinu koju zaslužuju sa strpljenjem, prosudbom i smjernošću, a ne odbaciti ih ili zanemariti pozitivnim tvrdnjama, a onda se okomiti na osobu koja je prigovorila i grubo se prema njoj ponašati; ne umanjujte težinu prigovora, već iznesite svjetlo i silu istine i neka ona prevagne i ukloni zablude. Tako ćemo ostaviti dobar dojam, a iskreni će protivnici priznati da su prevareni i da vršitelji Zakona nisu onakvi kakvima su ih prikazivali.

103 Oni koji tvrde da su sluge živoga Boga moraju biti spremni služiti svima umjesto da se uzdižu iznad braće i moraju pokazati da su ljubazni i učtivi. Ako su u čemu pogriješili, trebaju to iskreno priznati. Iskrena namjera ne može biti izgovor za nepriznavanje pogreške. Priznanje neće umanjiti povjerenje crkve u vjesnika, a on će dati dobar primjer; u crkvi će se poticati duh priznanja, a posljedica će biti iskreno zajedništvo. Oni koji se smatraju učiteljima, trebaju pružiti primjer pobožnosti, krotkosti i poniznosti pokazujući duh ljubavnosti kako bi zadobili duše za Isusa i biblijsku istinu. Kristov propovjednik treba biti čist u razgovoru i postupcima. On treba uvijek držati na umu da prenosi nadahnute riječi, riječi svetoga Boga. Također treba držati na umu da je njemu povjerena briga za stado i da njegove probleme treba iznositi pred Isusa i moliti za njega kao što Isus moli za nas pred Ocem. Ukazano mi je na sinove Izraelove u staro vrijeme i ja sam vidjela kako su čisti i sveti trebali biti oni koji su služili u Svetišću jer ih je njihova služba dovodila u prisnu vezu s Bogom. Oni koji služe moraju biti sveti, čisti i bez mane; u protivnom će ih Bog uništiti. Bog se nije promijenio. On je isto tako svet i čist, isto tako pedantan kakav je uvijek bio. Oni koji se smatraju Isusovim propovjednicima trebaju biti ljudi s bogatim iskustvom i dubokom pobožnošću, pa će u svakom trenutku i na svakom mjestu moći širiti sveti utjecaj.

Vidjela sam da je sada vrijeme da vjesnici krenu gdje god se pojavi mogućnost i da će Bog ići pred njima i otvoriti srca nekih da čuju. Treba ući u nova mjesta i tamo gdje je to učinjeno bilo bi dobro da idu dvojica po dvojica, kako bi jedan drugome podupirali ruke. Bio mi je pokazan sljedeći plan: bilo bi dobro da dva brata krenu zajedno i pođu na najmračnija mjesta, gdje vlada veliko protivljenje i gdje

treba mnogo raditi i ujedinenim naporima i jakom vjerom iznijeti istinu onima koji su u tami. A zatim, ako mogu postići veći uspjeh posjećivanjem više mjesta, neka idu odvojeno, s tim da se, dok su na putu, često sastaju i time jedan drugome snaže i drže ruke. Neka se dogovaraju o mjestima koja im se otvaraju i odluče koji će od njihovih darova biti najpotrebniji i kako mogu najbolje uspjeti da dopru do srca ljudi. Kad se zatim razdvoje, oni će se ohrabreni i s obnovljenom energijom moći suočiti s protivljenjem i tamom i sa suočajnim srcem raditi na spašavanju duša koje propadaju. 104

Vidjela sam da se Božji sluge ne trebaju stalno vraćati u isto polje rada, već tražiti duše u novim mjestima. Oni koji su već utvrđeni u istini, ne smiju toliko računati na njihov rad, već bi trebali sami stajati i hrabriti druge oko sebe dok Božji vjesnici posjećuju mračna i osamljena mjesta iznoseći istinu onima koje nije obasjala sadašnja istina.

Teškoće u Crkvi²⁹

Draga braćo i sestre: Budući da se zabluda brzo širi, nastojmo biti budni u Božjem djelu svjesni vremena u kojem živimo. Tmina će pokriti zemlju i mrklina narode. I dok su gotovo svi oko nas obavijeni gustom tamom zablude i obmane, mi se trebamo otresti tuposti i živjeti blizu Boga da bismo s Isusova lica mogli crpiti božanske zrake svjetlosti i slave. Što tama postaje gušća i zabluda se množi, mi trebamo stjecati temeljitije znanje istine i biti spremniji da na temelju Svetoga pisma zastupamo svoje stajalište. 105

Moramo biti potpuno posvećeni istinom, potpuno posvećeni Bogu i živjeti u skladu sa svojim svetim zvanjem da bismo Njegovom svjetlošću vidjeli svjetlost i bili osnaženi Njegovom silom. Kad nismo budni, neprijatelj nas može napasti u svakom trenutku pa smo u velikoj opasnosti da nas nadvladaju sile tame. Sotona naređuje svojim anđelima da budu budni i da upropaste sve koje mogu; da otkriju samovolju i ukorijenjene grijehone onih koji ispovijedaju istinu i okruže ih tamom da prestanu bdjeti i krenu putem na kojem će osramotiti djelo koje tvrde da vole i ožalostiti Crkvu. Duše

²⁹ Iz *Reviewa* od 11. kolovoza 1853.

ovako zavedenih i neopreznih sve više obuzima tama i nebesko svjetlo ih polako napušta. Oni ne mogu otkriti svoje ukorijenjene grijehе, a Sotona plete oko njih svoju mrežu i hvata ih u svoju zamku.

Bog je našа snaga. Od Njega trebamo tražiti mudrost i vodstvo, imati na umu Njegovu slavu, dobro Crkve i spasenje vlastite duše; moramo nadvladati svoje duboko ukorijenjene grijehе. Svakog dana trebamo osobno nastojati da izborimo nove pobjede. Moramo naučiti sami stajati i potpuno se oslanjati na Boga. Što prije to naučimo, to bolje. Neka svatko od nas ustanovi gdje doživljava neuspjeh i onda vjerno pazi da ga njegovi grijesi ne svladaju, već da ih pobijedi. Tada ćemo se moći pouzdati u Boga i Crkva će biti pošteđena velikih teškoća.

106 Kad Božji vjesnici napuštaju svoje domove da rade na spašavanju duša, oni provode mnogo vremena u radu za one koji su godinama u istini, ali su još uvijek slabi jer nepotrebno olabave uzde, prestaju bdjeti nad sobom i ponekad mi se čini da izazivaju neprijatelja da ih kuša. Upadaju u neke beznačajne teškoće i nevolje, a Gospodnji sluge gube vrijeme u posjećivanju. Zadržavaju ih satima, čak i danima, i opterećuju ih i ranjavaju im duše prisiljavajući ih da slušaju priče o beznačajnim teškoćama i nevoljama, dok svaki svoje žalbe preuveličava da bi izgledale što ozbiljnije bojeći se da će ih Božji sluge smatrati toliko sitnima da na njih ne treba obraćati pozornost. Umjesto što od Gospodnjih slugu očekuju da im pomognu osloboditi se tih kušnji, oni bi se trebali poniziti pred Bogom, postiti i moliti dok se teškoće ne uklone.

Neki misle da je Bog pozvao vjesnike u polja samo zato da im ispunjavaju želje i da ih nose na rukama; i da je najvažniji dio njihovog posla rješavanje malih problema i teškoća koje su sami navukli svojim nepromišljenim postupcima, popuštanjem neprijatelju i pokazivanjem nepopustljivog, kritizerskog duha prema onima koji ih okružuju. A gdje su u to vrijeme gladne ovce? Umiru od gladi za kruhom života. Oni koji poznaju istinu i prihvatili su je ali joj nisu poslušni – kad bi bili poslušni, izbjegli bi mnoge od tih teškoća – zadržavaju vjesnike pa se cilj zbog kojeg ih je Bog pozvao u polje ne ostvaruje. Takve pojave u Crkvi ožalošćuju i obes-

hrabruju Božje sluge, umjesto da se svi trude da njihovom ionako teškom bremenu ništa ne dodaju, već da im pomognu ohrabrujućim riječima i molitvama vjere. Koliko bi svi koji tvrde da vjeruju u istinu bili slobodniji kad bi se osvrnuli oko sebe i pokušali pomoći drugima, umjesto da pomoć traže samo za sebe. A onda, kad Božji sluge dolaze na mračna mjesta gdje istina još nije objavljena, dolaze s ranjenim duhom opterećeni nepotrebnim kušnjama svoje braće. A uza sve to trebaju se suočiti s nevjerom i predrasudama protivnika i biti čak gaženi od nekih. 107

Koliko bi lakše bilo djelovati na srce i koliko bi se Bog više proslavio kad bi Njegovi sluge bili oslobođeni obeshrabrenja i teškoća i sa slobodnim duhom iznosili istinu u njezinoj ljepoti. Oni koji svojom krivnjom toliko zapošljavaju Gospodnje sluge i opterećuju ih problemima koje bi sami trebali riješiti, morat će odgovarati Bogu za vrijeme i sredstva koja su potrošili da udovolje sebi ugađajući tako neprijatelju. Oni trebaju tražiti prilike da pomognu svojoj braći. Nikad ne bi smjeli čekati da svojim teškoćama i problemima opterete čitav skup ili čekati dok ne dođu neki vjesnici da ih riješe, već bi trebali odmah izići pred Boga, ukloniti sve što im se ispriječilo na putu i pripremiti se da radnicima, kad dođu, krijepe ruke umjesto da ih oslabljuju.

Nada Crkve³⁰

Kada sam se nedavno osvrnula oko sebe da vidim ponizne sljedbenike krotkoga i skromnoga Isusa, jako sam se uznemirila. Mnogi koji tvrde da očekuju skori Kristov dolazak prilagođavaju se ovome svijetu i više im je stalo do odobravanja onih oko sebe nego do Božjeg odobravanja. Hladni su i formalisti, kao nominalne crkve od kojih su se nedavno odvojili. Njihovo sadašnje stanje savršeno je opisano riječima koje su upućene crkvi u Laodiceji. (Vidi Otkrivenje 3,14-20.) Nisu ni *vrući ni studeni*, već *mlaki*. I ako ne poslušaju savjet “vjernog svjedoka” i ne pokaju se i kupe “u vatri žeženog zlata”, “bijeje haljine” i “pomasti”, On će ih izbaciti iz svojih usta. 108

³⁰ Iz *Reviewa* od 10. lipnja 1852.

Došlo je vrijeme kada se velik dio onih koji su se nekoć veselili i klicali od radosti očekujući neposredni Gospodnji dolazak, izjednačuje s crkvama i svijetom koji im se prije rugao zato što vjeruju da Isus dolazi i koji je širio sve moguće laži da protiv njih izazove predrasude i uništi njihov utjecaj. Ako sada netko čezne za živim Bogom gladujući i žedaajući za pravednošću i Bog mu dade da osjeti Njegovu silu i zadovolji čežnju njegovog srca pa on zbog toga proslavlja i hvali Boga, njega takvi vjernici, koji tvrde da vjeruju u skoro Gospodnji dolazak, često smatraju zavedenim i tvrde da je mesmeriziran ili opsjednut zlim duhom.

Mnogi od tih nazovikršćana oblače se, govore i postupaju kao svijet i jedino po čemu se prepoznaju jest što tvrde da su kršćani. Premda tvrde da očekuju Krista, oni ne razgovaraju o Nebu, već o svjetovnim stvarima. Kakvim bi "svetim življenjem i pobožnošću" trebali živjeti oni koji tvrde da očekuju "dolazak dana Božjega" (2 Pt 3,11.12)! "Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist." (1 Iv 3,3) No očito je da mnogi koji nose ime adventist više proučavaju kako da ukrase svoje tijelo i kako da se što bolje pokažu u očima svijeta nego da iz Božje Riječi uče kako da zadobiju Njegovo odobravanje.

Što bi se dogodilo kad bi se dragi Isus, naš uzor, pojavio među njima i onima koji tvrde da su pobožni, kao prilikom svojeg prvog dolaska? On se rodio u štalici. Pratimo Ga u njegovom životu i službi. Bio je čovjek boli i vičan patnjama. Ovi bi se nazovikršćani postidjeli krotkog i poniznog Spasitelja koji je nosio jednostavan plašt bez šavova, koji nije imao gdje glave zakloniti. Osuđivao bi ih Njegov čist život pun samoodricanja; Njegovo sveto dostojanstvo bilo bi bolno obuzdavanje njihove lakomislenosti i praznog smijeha; Njegov iskren razgovor bio bi prepreka njihovim svjetovnim razgovorima punim zavisti; Njegovo iznošenje neiskrivljene, čiste istine otkrilo bi njihov pravi karakter i oni bi se htjeli što je brže moguće riješiti smjernog primjera, dragoga Isusa. Bili bi među prvima koji bi Ga nastojali uhvatiti u riječima i vikali: "Raspni ga! Raspni Ga!"

Pratimo Isusa kako smjerno ulazi u Jeruzalem kad "poče sve mnoštvo učenika radosno i glasno hvaliti Boga ... Govorili su: 'Blagoslovljen koji dolazi – kralj – u ime Gospod-

nje! Mir na nebu! Slava na visini!’ Tada mu rekoše neki od farizeja što su bili među narodom: ‘Učitelju, zabrani to svojim učenicima!’ On odgovori: ‘Kažem vam, ako oni ušute, kamenje će vikati.’” Većina onih koji tvrde da čekaju Krista bili bi isto tako drski kao farizeji kad su tražili da ušutka učenike i bez sumnje bi povikali: “Fanatizam! Mesmerizam! Mesmerizam!” A za učenike koji su prostirali svoje plašteve i polagali palmine grane na put, govorili bi da pretjeruju i divljaju. Ali Bog želi na Zemlji imati narod koji nije tako hladan i mrtav, već koji će Ga hvaliti i slaviti. Neki će Ga ljudi slaviti, a kad bi i oni koje je izabrao, oni koji vrše Njegove zapovijedi, zašutjeli, samo kamenje bi povikalo.

Isus dolazi, ali ne onako kao što se prigodom svojeg prvog dolaska pojavio kao novorođenče u Betlehemu; ne onako kao kad je jašući ulazio u Jeruzalem, kad su učenici glasno slavili Boga i klicali “Hosana”, već u Očevoj slavi i praćen svim svetim anđelima na putu prema Zemlji. Nebo će ostati prazno dok će Ga sveti čekati i netremice gledati u nebo kao Galilejci kad se uznio s Maslinske gore. Tada će samo oni koji su sveti, samo oni koji su vjerno slijedili krotki Primjer, uskliknuti s neizrecivom radošću kad Ga ugledaju: “Gle, ovo je Bog naš, kojega čekasmo, on će nas spasiti.” I oni će se preobraziti “u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube” – to je truba koja budi usnule svete i poziva ih da ustanu sa svojih prašnjavih ležajeva, obučeni u slavnu besmrtnost, i oni kliču: “Pobjeda! Pobjeda nad smrću i grobom!” Preobraženi sveti bit će zatim odneseni zajedno s anđelima na oblacima u susret Gospodinu da se više nikad ne odvoje od predmeta svoje ljubavi.

Hoćemo li šutjeti s takvim ciljem pred sobom, takvom slavnom nadom, takvim otkupljenjem koje je Krist svojom krvlju osigurao za nas? Zar nećemo hvaliti Boga glasno kao učenici kad je Isus ulazio u Jeruzalem? Nije li naš pogled u budućnost daleko slavniji od njihovog? Tko se onda usuđuje braniti nam da glasno proslavljamo Boga kad imamo takvu nadu, prepunu besmrtnosti i slave? Mi smo okusili sile onoga svijeta i težimo za još većom silom. Čitavo moje biće će zne za živim Bogom i ja se neću zadovoljiti dok ne budem ispunjena čitavom Njegovom puninom.

111 **Priprema za Kristov dolazak**²¹

Draga braćo i sestre: Vjerujemo li cijelim srcem da će Krist uskoro doći i da sada imamo posljednju vijest milosti koju trebamo objaviti grešnom svijetu? Je li naš primjer takav kakav bi trebao biti? Pokazujemo li svojim životom i svetim razgovorima ljudima oko sebe da očekujemo slavni dolazak našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista koji će preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svojem slavnom tijelu? Bojim se da ovo ne vjerujemo i ne shvaćamo kako bismo trebali. Oni koji vjeruju u značajne istine koje ispovijedamo trebaju djelovati u vjeri. Previše težimo za raznodom i stvarima koje zaokupljaju pozornost ovoga svijeta; puštamo da se um previše bavi odjećom, a jezik se prečesto upušta u lakomislene i isprazne razgovore koji naše ispovijedanje pretvaraju u laž, jer naši razgovori nisu usmjereni prema Nebu odakle postojano očekujemo Spasitelja.

Anđeli bdiju nad nama i čuvaju nas; mi ih često žalostimo kad sudjelujemo u beznačajnim razgovorima, zadirkivanju i šalama, a i time što tonemo u stanje nemara i tuposti. Premda se s vremena na vrijeme trudimo da pobijedimo i u tome uspijevamo, ako ne ustrajemo u tome, već ponovno utonemo u isto stanje nemara i ravnodušnosti, nesposobni da svladavamo kušnje i suprotstavljamo se neprijatelju, mi ne odolijevamo kušnji naše vjere dragocjenije od zlata. Mi ne trpimo radi Krista i ne proslavljamo Ga u nevoljama.

112 Osjeća se veliki nedostatak kršćanske čvrstine i načelnog služenja Bogu. Mi ne smijemo ugađati sebi i svojim željama, već veličati i slaviti Boga i u svemu što činimo i kažemo trebamo držati na umu Njegovu slavu. Kad bismo dopustili da nam srca budu ispunjena sljedećim značajnim riječima i stalno ih držali na umu, ne bismo tako lako pali u kušnji i manje bismo i promišljenije govorili: "Za naše grijehе probodoše njega, za opacine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše." "Ja vam kažem da će ljudi za svaku nekorisnu riječ što je izreknu odgovarati na Sudnji dan." "Ti si Bog Svevidljiv."

²¹ Iz *Reviewa* od 7. veljače 1853.

Ne možemo razmišljati o ovim značajnim riječima i prisjećati se Isusova stradanja da bi nama jadnim grešnicima moglo biti oprošteno i da budemo otkupljeni Bogu Njegovom predragocjenom krvlju, a da pritom ne osjetimo sveto sputavanje i iskrenu želju da stradamo za Onoga koji je za nas toliko patio i trpio. Kad bismo se bavili tim stvarima, naše omiljeno "ja" sa svojim dostojanstvom ponizilo bi se i na njegovo bi mjesto došla djetinja jednostavnost koja može podnijeti ukor od drugih i koju ne bi bilo lako izazvati. Duh samovolje tada ne bi zavladao dušom.

Prava radost i utjeha kršćanina mora biti i bit će na Nebu. Čeznutljive duše onih koji su okusili sile budućega svijeta i gostile se nebeskim radostima, neće se zadovoljiti onim što je na Zemlji. Takvi će naći dovoljno posla u trenucima opuštanja. Njihove će duše čeznuti za Bogom. Njihovo će srce biti tamo gdje je njihovo blago održavajući umilnu zajednicu s Bogom kojeg ljube i štuju. Razmišljanje o njihovom blagu – Svetome Gradu, obnovljenoj zemlji i njihovom vječnom domu činit će im zadovoljstvo. I dok budu razmišljali o ovim uzvišenim, čistim i svetim stvarima, približit će im se Nebo i oni će osjetiti silu Svetoga Duha, a to će ih sve više i više odvajati od svijeta tako da će njihova utjeha i najveća radost biti ono što je nebesko, njihov dragi dom. Božja i nebeska privlačnost bit će tada tolika da ništa neće moći odvratiti njihove misli od velikog cilja spasenja duše i veličanja i slavljenja Boga.

113

Kad pomislim koliko je učinjeno da ostanemo vjerni, moram uskliknuti: O kakvu je ljubav, kakvu čudesnu ljubav Sin Božji imao za nas grešnike! Zar da budemo toliko glupi i nemarni kad je za naše spasenje učinjeno sve što se moglo učiniti? Čitavo je Nebo zainteresirano za nas. Trebali bismo biti živi i budni da veličamo, slavimo i obožavamo Velikoga i Uzvišenoga. Naša bi srca trebala biti preplavljena ljubavlju i zahvalnošću prema Onomu koji je bio toliko pun ljubavi i suosjećanja prema nama. Mi Ga trebamo poštovati svojim životom i čistim i svetim razgovorima pokazati da smo rođeni odozgo, da ovaj svijet nije naš dom, već da smo ovdje putnici i tuđinci koji putuju u bolju zemlju.

Mnogi koji ispovijedaju Kristovo ime i tvrde da očekuju Njegov skori dolazak ne znaju što znači trpjeti za Krista.

Njihovo srce nije pokoreno milošću i oni nisu umrli sebi, što pokazuju na različite načine. Istodobno pričaju kako su izloženi kušnjama. Ali glavni razlog njihovih kušnji je nepokoreno srce koje ih čini tako osjetljivima da se često vrijeđaju. Kad bi takvi shvatili što znači biti ponizni Kristov sljedbenik i pravi kršćanin, oni bi ozbiljno počeli raditi na sebi i to odmah. Prvo bi umrli sebi, zatim bi se neprekidno molili i obuzdali svaku strast svojeg srca. Odrecite se svoje samouvjerenosti i samodovoljnosti, braćo, i slijedite krotki Uzor. Uvijek imajte na umu da je Isus vaš primjer i da morate ići Njegovim stopama. Gledajte na Isusa, začetnika i završitelja naše vjere, koji je umjesto određene Mu radosti podnio križ ne mareći za sramotu. On je od grešnika podnio protivljenje. On je radi naših grijeha bio krotko, zaklano janje, bio je ranjen, satrt, bijen i ponižavan.

Trpimo zato radosno nešto za Isusa, razapinjimo svakodnevno svoje "ja" i budimo ovdje dionici Kristovih patnji da bismo s Njim bili dionici Njegove slave i okrunjeni slavom, čašću, besmrtnošću i vječnim životom.

Vjernost u dolazanju na sastanke

Gospodin mi je pokazao da svetkovatelji subote trebaju pokazati veliko zanimanje za održavanje svojih sastanaka i učiniti ih zanimljivima. Postoji velika potreba da se u ovom pogledu pokaže veće zanimanje i uloži više energije. Svi trebaju imati nešto za reći Gospodinu jer kad to čine, dobit će blagoslov. Knjiga spomenica piše se za one koji ne ostavljaju vlastitog sastanka nego međusobno često razgovaraju. Ostatak treba pobijediti Janjetovom krvlju i riječju svojega svjedočanstva. Neki očekuju da će pobijediti samo Janjetovom krvlju bez ikakvog napora sa svoje strane. Vidjela sam da nam je Bog bio milostiv kad nam je dao dar govora. Dao nam je jezik i mi smo Njemu odgovorni kako ga koristimo. Svojim ustima trebamo slaviti Boga, častiti istinu i Njegovo neizrecivo milosrđe i nadvladati riječju svojega svjedočanstva pomoću Janjetove krvi.

Ne bismo se smjeli sastajati da bismo šutjeli; Gospodin će se sjetiti samo onih koji se okupljaju da razgovaraju o Njegovoj časti i slavi i razglasuju Njegovu silu; na takvima

će počivati Božji blagoslov i oni će dobiti osvježenje. Kad bi svi činili što treba, ne bi se gubilo dragocjeno vrijeme i ne bi bilo potrebno ukoravati zbog predugih molitava i opširnih izlaganja; sve bi vrijeme bilo ispunjeno kratkim, jezgrovitim svjedočanstvima i molitvama. Tražite, vjerujte i primit ćete. Previše je izrugivanja Gospodinu, previše molitava koje nisu molitve što zamara anđele i izaziva Božje negodovanje, previše ispraznih, besmislenih molbi. Prvo trebamo osjećati potrebu, a zatim moliti Boga upravo za ono što nam je potrebno vjerujući da će nam On to dati još dok budemo molili; tada će naša vjera rasti, svi će biti poučeni, slabi ojačani a obeshrabreni i turobni bit će potaknuti da podignu pogled i vjeruju da Bog nagrađuje sve one koji Ga marljivo traže.

Neki se ustručavaju govoriti na sastancima jer nemaju ništa novo za reći, pa ako progovore, moraju ponavljati istu priču. Vidjela sam da je u osnovi tome oholost, da su Bog i anđeli bili svjedoci svjedočanstava svetih i da su bili vrlo zadovoljni i proslavljeni time što su ih svakog tjedna ponavljali. Gospodin voli jednostavnost i poniznost, ali Mu nije po volji i anđeli su žalosni kad oni koji tvrde da su baštinci Božji i subaštinci s Isusom dopuštaju da se na njihovim sastancima trati dragocjeno vrijeme.

Kad bi braća i sestre bili na mjestu na kojem bi trebali biti, uvijek bi imali nešto reći u čast Isusu koji je poradi njihovih grijeha visio na golgotskom križu. Kad bi više cijevali svijest o Božjoj milostivosti kad je dao svojega jedinog voljenog Sina da umre kao žrtva za naše grijeha i prijestupe, i Isusovo stradanje i patnju da omogući krivcu da izbjegne kaznu, da dobije oprost i živi, bili bi spremniji uzvisivati i veličati Isusa. Onda ne bi šutjeli, već bi sa zahvalnošću govorili o Njegovoj slavi i sili. A zbog toga bi na njima počinio Božji blagoslov. Čak i ako bi se ista priča ponavljala, Bog bi se proslavljao. Anđeo mi je pokazao one koji dan i noć nisu prestajali klicati: "Svet, svet je Gospodin Bog Svemogući." "Stalno ponavljaju," rekao je anđeo, "ali time ipak slave Boga." Premda možemo stalno ponavljati ono što smo već rekli, time veličamo Boga i pokazujemo da nismo ravnodušni prema dobroti i milosti koju nam ukazuje.

Vidjela sam da su nominalne crkve pale, da u njihovoj sredini vladaju hladnoća i smrt. Da su slijedile Božju riječ,

ona bi ih učinila poniznima. Ali one se izdižu iznad Gospodnjeg djela. Kad se okupe, čini im se odviše ponižavajućim da ponavljaju istu jednostavnu priču o Božjoj dobroti pa proučavaju nešto sasvim novo, nešto veliko, pa svoje riječi podešavaju da budu ugodne uhu i da ugađaju čovjeku, dok ih Božji Duh napušta. Kada slijedimo skromni biblijski put, imamo pokretačku silu Božjeg Duha. Sve će biti u savršenom skladu ako budemo slijedili skromne kanale istine oslanjajući se potpuno na Boga pa neće biti opasnosti da na nas utječu zli anđeli. Međutim, kad se duše izdižu iznad Božjeg Duha djelujući u svojoj sili, anđeli prestaju bdjeti nad njima pa one ostaju prepuštene Sotoninim udarcima.

U Božjoj su riječi iznesene dužnosti koje će Božji narod, ako ih bude vršio, održati poniznim i odvojenim od svijeta i sačuvati od otpada koji je zahvatio velike crkve. Pranje nogu i Gospodnju večeru trebalo bi češće održavati. Isus nam je ostavio primjer i poručio nam da činimo kao što je On činio.

117 Vidjela sam da Njegov primjer trebamo slijediti što je moguće točnije, ali braća i sestre kod pranja nogu nisu uvijek postupala promišljeno kao što je trebalo i to je izazvalo zabunu. U novim mjestima, osobito tamo gdje narod u tom pogledu nije upoznat s primjerom i naukom našega Gospodina pa postoje mnoge predrasude, ljude treba uvoditi pažljivo i mudro. Mnoge iskrene duše pod utjecajem bivših učitelja u koje su imale povjerenja pune su predrasuda što se tiče ove jednostavne dužnosti i s ovim ih se predmetom treba upoznati u odgovarajuće vrijeme i na pravi način.

U Riječi ne nalazimo primjer da bi braća prala noge sestrama,³² ali postoje primjeri da su sestre prale noge braći. Marija je Isusu oprala noge svojim suzama i obrisala ih svojom kosom. (Vidi i 1. Timoteju 5,10.) Vidjela sam da je Gospodin pokrenuo sestre da braći peru noge i da je to bilo u skladu s evangeoskim redom. Svi trebaju postupati razumno i ne pretvarati pranje nogu u mučan obred.

Sveti pozdrav koji je apostol Pavao spomenuo u Evanđelju Isusa Krista treba uvijek razmatrati imajući u vidu njegov pravi karakter. *To je sveti cjelov.*³³ Treba ga smatrati zna-

³² Vidi Dodatak.

³³ Vidi Dodatak.

kom zajedništva kršćanskih prijatelja pri rastanku i susretu nakon nekoliko tjedana ili mjeseci razdvojenosti. U 1. Solunjanima 5,26 Pavao kaže: "Pozdravite svu braću svetim cjelovom!" U istom poglavlju kaže: "Uklanjanje se svakom zlu!" Nema nikakvog zla ako se sveti cjelov daje u pravo vrijeme i na pravom mjestu.

Vidjela sam da je neprijatelj podigao snažnu ruku protiv Božjeg djela i da treba iskoristiti pomoć i snagu svih koji ljube djelo istine; oni trebaju pokazati veliko zanimanje da podrže ruke onih koji brane istinu kako bi stalnom budnošću mogli suzbiti neprijatelja. Svi trebaju stajati kao jedan, ujedinjeni u radu. Sve snage duše treba probuditi jer što treba učiniti, mora se učiniti brzo. 118

Zatim sam vidjela trećeg anđela. Moj anđeo pratilac je rekao: "Njegov je posao zastrašujuć. Strašna je njegova zadaća. To je anđeo koji treba odvojiti pšenicu od kukolja i zapečatiti ili povezati snoplje za nebesku žitnicu. To bi trebalo zaokupiti cijeli um, čitavu pozornost."

Neiskusnima

Vidjela sam neke koji nisu shvatili važnost istine i njezina djelovanja i postupajući prema trenutačnim pobudama ili uzbuđenju, često se povode za svojim osjećajima i zanemaruju crkveni red. Takvi izgleda misle da se religija sastoji uglavnom od stvaranja buke.³⁴ Neki koji su tek prihvatili vijest trećeg anđela spremni su koriti i učiti one koji su godinama utvrđeni u njoj, koji su zbog nje trpjeli i osjetili njezinu posvećujuću silu. Takvi, koje je neprijatelj tako uzoholio, trebaju tek osjetiti posvećujući utjecaj istine i shvatiti kakvi su bili kad su je upoznali – "nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i go". Kad ih istina počne čistiti i oslobađati troske i šljake, što će sigurno učiniti ako je prihvate iz ljubavi, onaj tko je svjestan da je ovo veliko djelo učinjeno za njega, neće se osjećati bogatim, da se obogatio i da mu ništa ne treba.

Oni koji tvrde da su prihvatili istinu i misle da sve znaju prije nego što su naučili njezina osnovna načela, koji misle

³⁴ Vidi Dodatak.

119 da mogu zauzeti mjesto učitelja i koriti one koji su godina-
ma čvrsto stajali za istinu, jasno pokazuju da ne razumiju
istinu i ne poznaju njezino djelovanje; jer kad bi išta znali
o njezinoj posvećujućoj sili, donosili bi mironosne plodove
pravednosti i pokorili se njihovom svetom, snažnom utjecaju.
Donosili bi plod na slavu Bogu svjesni što je istina učinila
za njih pa bi druge cijenili više nego sebe.

Vidjela sam da ostatak nije bio spreman za ono što dolazi
na svijet. Činilo se kao da je otupjelost, slična mrtvilu, obuzela
duh onih koji tvrde da imamo posljednju vijest. Moj anđeo
pratilac uzviknuo je zastrašujuće svečano: "Pripremite se!
Pripremite se! Pripremite se jer uskoro dolazi strašni gnjev
Gospodnji. Njegov gnjev samo što se nije izlio nepomiješan
s milosrđem, a vi niste spremni. Razderite srca, a ne svoje
halje. Veliko djelo treba biti obavljeno za ostatak. Mnogi od
njih bave se neznatnim teškoćama." Rekao je: "Legije zlih
anđela okružuju vas i nastoje vas zaviti u svoju strašnu tamu
da bi vas uhvatili u zamku i upropastili. Dopuštate da vam
se misli odviše brzo odvrte od potrebne pripreme i prevažnih
istina za ove posljednje dane. Bavite se neznatnim kušnja-
ma i upuštate se u podrobno objašnjavanje sitnica da biste
time zadovoljili ovoga ili onoga." Kad srca obiju strana nisu
pokorena milošću, razgovori se odužuju satima i ne samo
što one gube svoje vrijeme, nego se i Božji sluge zadržavaju
da ih slušaju. Kad ne bi bilo oholosti i sebičnosti, pet minuta
bi bilo dovoljno za uklanjanje većine teškoća. Anđeli su oža-
lošćeni i Bog je nezadovoljan zbog sati provedenih da ljudi
opravdaju sebe. Vidjela sam da se Bog neće sagnuti slušati
duga opravdanja niti želi da to čine Njegovi sluge, da se tako
120 trati dragocjeno vrijeme kada bi prijestupnicima trebali ukazati
na pogrešnost njihovih putova i izvlačiti duše iz ognja.

Vidjela sam da se Božji narod nalazi na začaranom tlu i
da neki uopće nemaju svijest o kratkoći vremena i vrijed-
nosti duše. Među svetkovatelje subote uvukla se oholost –
oholost u oblačenju i vanjskom ukrašavanju. Anđeo je re-
kao: "Svetkovatelji subote moraju umrijeti sebi, oholosti i
težnji za odobravanjem."

Dušama koje u tami umiru od gladi treba odnijeti istinu,
spasonosnu istinu. Vidjela sam da mnogi mole da ih Bog po-
nizi, ali kad bi Bog uslišao njihove molitve, pravda bi iza-

zvala strašne posljedice. Njihova je dužnost bila da se sami ponize. Ako dopuste samouzvišenju da se uvuče u srce, vidjela sam da će ono duše sigurno odvesti na stranputicu, i ako ga ne pobijede, ono će ih upropastiti. Kad se netko počne uzvisivati u vlastitim očima i misliti da sam može nešto učiniti, Božji Duh se povlači i on nastavlja ići u vlastitoj sili dok ne propadne. Vidjela sam da jedan svetac, ako je ispravan, može pokrenuti Božju ruku, a da mnoštvo ujedinjenih, ukoliko nisu ispravni, nemaju snage i ništa ne mogu ostvariti.

Srca mnogih nisu pokorena i ponižena pa na svoje male pritužbe i teškoće misle više nego na duše grešnika. Kad bi mislili na Božju slavu, bili bi osjetljivi za duše koje oko njih propadaju; shvatili bi da se nalaze u opasnoj situaciji, vjerom u Boga snažno bi podržali ruke Njegovih slugu da odvažno, ali s ljubavlju, objave istinu i upozore duše da je prihvate prije nego što umukne blagi glas milosti. Andeo je rekao: "Oni koji ispovijedaju Njegovo ime nisu spremni." Vidjela sam da sedam posljednjih zala dolazi na nezaštićene glave zlih, a oni koji su im stajali na putu slušat će ogorčeno predbacivanje grešnika tako da će im srce klonuti.

121

Andeo je rekao: "Vi ste skupljali slamu – bavili ste se neznatnim teškoćama – a zbog toga grešnici moraju propasti." Bog želi djelovati za nas na našim sastancima i On to čini sa zadovoljstvom. Ali Sotona kaže: "Ja ću omesti ovo djelo." A njegovi pomoćnici kažu: "Amen." Oni koji tvrde da vjeruju u istinu bave se svojim neznatnim kušnjama i teškoćama koje im Sotona uveličava. Tako izgubljeno vrijeme ne može se više nikad vratiti. Neprijatelji istine uočili su našu slabost, Bog je ožalošćen, Krist ranjen. Sotonin je cilj ostvaren, njegovi su planovi uspjeti i on likuje.

Samoodricanje

Vidjela sam da su sveti u opasnosti da vrše prevelike pripreme za konferencije; da se neki odviše opterećuju posluživanjem; da apetit treba ustupiti mjesto suzdržavanju. Postoji opasnost da neki na sastanke dolaze samo zbog kruha i riba. Vidjela sam da svi koji se odaju prljavoj navici pušenja trebaju odbaciti duhan i svoja sredstva uporabiti za nešto bolje. Oni koji se lišavaju nekog užitka, žrtvuju se i stav-

122 ljavu u Gospodnju riznicu sredstva koja su prije koristili da zadovolje apetit. Bog će takve darove zamijetiti kao što je zamijetio udovičine dvije leptе. Iznos može biti neznatan, ali ako svi budu tako činili, to će se osjetiti u riznici. Kad bi svi pazili da s odjevnim predmetima budu ekonomičniji lišavajući se nekih stvari koje im nisu prijeko potrebne, izostavljajući ono što je beskorisno i štetno kao što su čaj i kava, a tu svotu davali za djelo, primili bi više blagoslova ovdje na Zemlji i nagradu na Nebu. Budući da im je Bog dao sredstva, mnogi misle da mogu živjeti rastrošno, obilno se hraniti i raskošno oblačiti i da samoodricanje nije vrlina s obzirom na to da svega imaju dovoljno. Takvi ništa ne žrtvuju. Kad bi živjeli malo skromnije i davali za Božje djelo da pomognu u širenju istine, to bi bila žrtva s njihove strane i kad Bog bude nagrađivao svakoga prema njegovim djelima, On bi ih se opomenuo.

Nepoštovanje

Vidjela sam da se Božje ime treba izgovarati s dubokim strahopoštovanjem. Riječi Bog Svemogući povezane su i neki ih u molitvi izgovaraju lakomislno i nepromišljeno; time vrijeđaju Boga. Takvi nemaju jasan pojam o Bogu ili istini, inače ne bi s tolikim nepoštovanjem govorili o velikome i strašnome Bogu koji će im uskoro suditi u posljednji dan. Anđeo je rekao: "Ne povezujte ih, jer je strašno Njegovo ime." Oni koji su svjesni Božje veličine i uzvišenosti, izgovarat će Njegovo ime sa svetim strahopoštovanjem. On prebiva u nepristupačnoj svjetlosti; nitko Ga ne može vidjeti i ostati živ. Vidjela sam da ovo trebamo razumjeti i ispraviti kako bi Crkva mogla napredovati.

123 Lažni pastiri

Pokazano mi je da su lažni pastiri bili pijani, ali ne od vina; posrtali su, ali ne od žestoka pića. Božja istina je za njih zapečaćena i oni je ne mogu razumjeti. Kad ih netko zapita o suboti kao sedmom danu, je li to prava biblijska subota ili nije, oni se brane bajkama. Vidjela sam da su ovi proroci bili slični pustinjskim lisicama. Oni nisu skočili u

prolom i nisu postavili obranu kuće Izraelove da bi Božji narod mogao opstati u boju u dan Gospodnji. Kad se srca nekih uznemire i ove lažne učitelje stanu ispitivati o istini, oni na najlakši i najbolji način nastoje ostvariti svoj cilj i smiriti one koji ih ispituju. Ako zatreba, spremni su promijeniti i svoje stajalište. Mnogi su od ovih pastira primili svjetlo, ali ga nisu htjeli priznati. Bezbroy puta su mijenjali svoje stajalište samo da bi zaobišli istinu i pobjegli od zaključaka do kojih su morali doći da su ostali pri svojem prvom uvjerenju. Sila istine uzdrmala je njihov temelj, ali umjesto da joj se pokore, oni su postavili drugi temelj s kojim prije nisu bili zadovoljni.

Vidjela sam da su mnogi od ovih pastira poricali raniji Božji nauk; da su poricali i odbacili slavne istine koje su nekoć revno zastupali i zakrili se mesmerizmom i svakovrsnim obmanama. Vidjela sam da su pijani od zablude i da svoje stado vode u smrt. Mnogi protivnici Božje istine smišljaju zlo na svojim posteljama, a danju provode svoje zle planove da sruše istinu i smisle nešto novo čime bi privukli zanimanje ljudi i odvratili njihove misli od dragocjene, prevažne istine.

124

Vidjela sam da će svećenici koji vode svoje stado u smrt uskoro biti spriječeni u svojem zastrašujućem poslu. Uskoro će doći Božja zla, ali za lažne učitelje neće biti dovoljno mučenje jednim ili dvama zlima. U to će vrijeme Bog isporučiti svoju ruku u gnjevu i pravdi i neće je povući dok se ne ostvare Njegove namjere i svećenici najamnici se ne poklone pred nogama svetih i priznaju da ih je Bog ljubio zato što su se čvrsto držali istine i vršili Božje zapovijedi, i sve dok svi nepravednici ne budu uklonjeni sa zemlje.

Različite skupine onih koji tvrde da vjeruju u drugi Kristov dolazak imaju ponešto istine, ali Bog je sve ove istine dao svojoj djeci koja se pripremaju za Božji dan. Osim ovih dao im je istine koje nijedna od ovih skupina ne poznaje niti će ih razumjeti. Ono što je njima zapečaćeno, Gospodin je otpečatio onima koji to hoće vidjeti i koji su spremni razumjeti. Ako Bog ima još neko novo svjetlo koje treba objaviti, On će dati da ga razumiju Njegovi voljeni izabranici pa neće biti potrebno da ih prosvjetljuju oni koji su u tami i zabludi.

Vidjela sam potrebu da se oni koji vjeruju da imamo posljednju vijest milosti trebaju odvojiti od onih koji stalno prihvaćaju nove zablude. Vidjela sam da ni mladi ni stari ne trebaju prisustvovati njihovim sastancima jer nije dobro da ih ohrabrujemo dok naučavaju zabludu koja je smrtonosni otrov duši i naučavaju zapovijedi ljudske. Utjecaj takvih sastanaka je štetan. Kad nas je Bog oslobodio takve tame i zablude, stojmo čvrsto u slobodi kojom nas je oslobodio i radujmo se u istini. Bogu nije drago kad odlazimo tamo i 125 slušamo zabludu ako ne moramo. Možemo ići samo ako nas On šalje na sastanke gdje se ljudima silom nameće zabluda; u protivnom nas neće čuvati. Anđeli više neće bdjeti nad nama i mi ćemo biti prepušteni neprijateljevim udarima te će nas on i sila njegovih zlih anđela zaslijepiti i oslabiti naš um, a naše svjetlo pomiješati s tamom.

Vidjela sam da nemamo vremena za slušanje bajki. Ne smijemo dopustiti da nam misli na ovaj način budu preusmjerene, već se trebamo baviti sadašnjom istinom i tražiti mudrost da možemo temeljitije upoznati svoj položaj i osposobiti se da s krotkošću iz Svetog pisma damo razlog naše nade. Dokle god je naš um izložen lažnim naučavanjima i opasnim zabludama, ne može se baviti istinom koja će dom Izraelov osposobiti i pripremiti ga da opstane u dan Gospodnji.

Božji dar čovjeku

Pokazana mi je Božja velika ljubav i milost kad je dao svojega Sina da umre kako bi čovjek mogao dobiti oprost i živjeti. Pokazano mi je da je Adamu i Evi, koji su imali prednost promatrati ljepotu i ljupkost Edenskog vrta, bilo dopušteno da jedu sa svakoga stabla u vrtu osim jednoga. Ali je zmija navela Evu, a ona svojeg muža pa su oboje jeli sa zabranjenog stabla. Time su prekršili Božju zapovijed i postali grešnici. Vijest o tome pronijela se Nebom i sve su harfe utihnule. Anđeli su tugovali i bojali se da Adam i Eva ne pruže ruku i okuse sa stabla života te postanu besmrtni grešnici. Ali Bog je rekao da će prijestupnike izgnati iz vrta i da će kerubin s ognjenim mačem čuvati pristup stablu života 126 i da će čovjek ne bi mogao prići i okusiti njegove plodove koji ovjekovječuju besmrtnost.

Tuga je ispunila nebeska bića kad su saznala da je čovjek izgubljen i da će se svijet koji je Bog stvorio napuniti smrtnim bićima osuđenima na bijedu, bolest i smrt, i da za prijestupnika nema spasenja. Svi Adamovi potomci morat će umrijeti. Tada sam vidjela Isusa i na Njegovom licu primijetila izraz sažaljenja i tuge. Malo kasnije vidjela sam kako pristupa izuzetno jakom svjetlu koje je okruživalo Oca. Moj anđeo pratilac rekao mi je: "On ima tajni razgovor s Ocem." Dok su Otac i Sin razgovarali, zabrinutost je kod anđela dosegula vrhunac. Triput je blještavo svjetlo kojim je Otac bio obavijen pokrilo Isusa, i kad se treći put vratio od Oca, mogli smo vidjeti Njegovo lice. Bilo je smireno, bez ikakvog straha i nedoumice i blistalo je dobrotom i milinom koju je nemoguće opisati. Tada je obavijestio anđele da je nađen put za spasenje izgubljenog čovjeka. Rekao im je da je razgovarao s Ocem i da je ponudio svoj život kao otkup, da će smrtnu presudu uzeti na sebe kako bi zaslugama Njegove krvi čovjek mogao dobiti oprost prošlih grijeha i poslušnošću se vratiti u vrt iz kojeg je bio istjeran. Tada bi mogao ponovno imati pristup slavnom, besmrtnom plodu stabla života na koji je sada izgubio pravo.

Tada je na Nebu zavladao neizmjerena radost i nebeski zbor je zapjevao pjesmu hvale i obožavanja. Anđeli su zavrivali u svoje harfe i pjevali za ton više nego prije zato što je Bog u svojoj velikoj milosti i milosrđu dao svojega premiloga Sina da umre za buntovnički rod. Zatim su izrazili hvalu i obožavanje za Isusovo samoodricanje i žrtvu, što je pristao napustiti Očevo naručje i izabrao život patnje i tjeskobe i najprezreniju smrt da bi mogao dati život drugima.

Anđeo je rekao: "Misliš li da je Otac dao svojega premiloga Sina bez borbe? Ne, nije." To je bila borba i za samog nebeskog Boga, hoće li pustiti palog čovjeka da propadne ili će dopustiti da za nj umre Njegov ljubljani Sin. Anđeli su bili toliko zainteresirani za čovjekovo spasenje da je među njima bilo onih koji su bili spremni napustiti svoju slavu i dati svoj život za palog čovjeka. "Ali", rekao je moj anđeo pratilac, "to ne bi vrijedilo." Prijestup je bio toliki da ni anđeoski život ne bi mogao platiti dug. Samo su smrt i posredovanje Božjeg Sina mogli platiti dug i spasiti čovjeka od beznadnog jada i bijede.

Ali anđeli su dobili dužnost da uzlaze i silaze s okrep-
ljujućim nebeskim melemom i da tješe Sina Božjeg u Nje-
govom patničkom životu. I oni su služili Isusu. Dobili su i
dužnost da čuvaju i sačuvaju podanike milosti od zlih an-
đela i tame koju je Sotona stalno širio oko njih. Vidjela sam
da Bog nije mogao promijeniti svoj Zakon i tako spasiti iz-
gubljenog, na propast osuđenog čovjeka; zato je dopustio
da Njegov premili Sin umre za čovjekov grijeh.

DUHOVNI DAROVI

Uvod

Dar proroštva očitovao se u Crkvi tijekom židovske povijesti. Zatim je pri kraju tog razdoblja na nekoliko stoljeća iščeznuo zbog pokvarenosti Crkve, da bi se pojavio pri kraju tog vremena da najavi Mesiju. Zaharija, otac Ivana Krstitelja, “napuni se Duha Svetoga i stade prorokovati”. Šimun, pravedan i pobožan čovjek, koji je “očekivao ... utjehu Izraelovu”, došao je u Hram potaknut Duhom i prorokovao za Isusa da će biti “svjetlo da rasvijetli pogane i slava naroda tvoga Izraela”, a proročica Ana govorila je “o Djetetu svima koji su očekivali otkupljenje Jeruzalema”. A nije bilo većeg proroka od Ivana Krstitelja kojega je Bog izabrao da Izraelu predstavi “Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta”. 133

Kršćanska era otpočela je izlivanjem Duha i pojavom veoma raznolikih duhovnih darova među vjernicima. Oni su bili toliko obilni da je Pavao mogao reći korintskoj crkvi: “*Svakomu se daje objava Duha na opću korist.*”

Kad je došlo do velikog otpada, ovi su se darovi rijetko kad pojavljivali i to je vjerojatno razlog zašto kršćani općenito smatraju da su bili ograničeni samo na razdoblje prve Crkve. Međutim, nisu li ovi darovi iščezli zbog zabluda i nevjere Crkve? A kad se Božji narod vrati jednostavnoj vjeri i životu, što će se svakako dogoditi objavljivanjem Božjih zapovijedi i vjere Isusove, neće li “kasna kiša” ponovno razviti darove? Prema usporedbi trebali bismo to očekivati. Bez obzira na otpad u razdoblju židovstva, ono je počelo i završilo posebnim očitovanjima Božjeg Duha. I nerazumno je pretpostaviti da bi razdoblje kršćanstva – čije je svjetlo u usporedbi s ranijim razdobljem kao svjetlo sunca prema blijedim zrakama mjeseca – trebalo otpočeti i završiti u mraku. Budući da je za pripremu naroda za Kristov prvi dolazak bilo potrebno 134

posebno djelovanje Duha, koliko je ono više potrebno za Njegov drugi dolazak; posebno zato što će posljednji dani biti opasniji od svih u prošlosti i što će lažni proroci imati moć da čine velike znakove i čuda da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike. Ali vratimo se istinitom Pismu:

“Tada im reče: ‘Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju. Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se. Ova će čudesa pratiti one koji budu vjerovali: pomoću mog imena izgonit će zle duhove; govorit će novim jezicima; zmije će uzimati rukama; ako popiju što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike stavljat će ruke, i oni će ozdravljati!’” (Mk 16,15-18)

Ovi darovi nisu bili namijenjeni samo apostolima, već i vjernicima. Tko će ih imati? Oni koji budu vjerovali. Koliko dugo? Nema ograničenja; obećanje ide uz veliki nalog da se propovijeda Evanđelje i dopire do posljednjeg vjernika.

Međutim, čuje se prigovor da je ova pomoć bila obećana samo apostolima i onima koji su povjerovali zahvaljujući njihovom propovijedanju; da su oni ispunili nalog, utvrdili Evanđelje i da su darovi nestali s onim naraštajem. Pogledajmo je li veliki nalog završio s onim naraštajem. Matej 28,19.20: “Zato idite i načinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.”

Da propovijedanje Evanđelja prema ovom nalogu nije završilo s prvom Crkvom, vidi se iz obećanja: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” On ne kaže: Ja sam s vama, apostolima, svuda, čak do kraja zemlje, već: Ja sam s vama *u sve vrijeme*, do svršetka svijeta. Nema smisla reći da se to odnosilo na razdoblje židovstva jer je ono već završilo kod križa. Stoga zaključujem da će propovijedanje i vjerovanje u prvo Evanđelje uvijek biti popraćeno istim duhovnim pomagalom. Apostolski nalog pripada kršćanskom dobu i obuhvaća čitavo to razdoblje. Darovi su izgubljeni samo zbog otpada i bit će obnovljeni buđenjem prve vjere i života.

Iz 1. Korinćanima 12,28 saznajemo da je Bog dao Crkvi određene duhovne darove. S obzirom na to da nema biblij-

skog dokaza da ih je uklonio ili ukinuo, moramo zaključiti da su ostali. Gdje je dokaz da su ukinuti? U istom poglavlju u kojemu je ukinuta *židovska* i uspostavljena *kršćanska* subota – u poglavlju u Djelima o tajni bezakonja i čovjeku grijeha. Ali onaj tko se protivi, tvrdi da se biblijski dokaz kako će darovi prestati nalazi u sljedećem tekstu: “Ljubav nigda ne prestaje. Proroštva? Ona će iščeznuti! Jezici? Oni će umuknuti! Znanje? Ono će nestati. Jer, nesavršeno je naše znanje, i nesavršeno naše proricanje. Kada dođe što je savršeno, iščeznut će što je nesavršeno. Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, mislio kao dijete, sudio kao dijete. Kad sam postao zreo čovjek, odbacio sam što je djetinje. Sad vidimo u ogledalu, nejasno, a onda ćemo licem u lice. Sad nesavršeno poznajem, a onda ću savršeno spoznati kao što sam spoznat. Sada ostaje vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali je najveća među njima ljubav.” (1 Kor 13,8-13)

136

Ovaj tekst proriče nestanak duhovnih darova, ali i vjere i nade. Ali *kada* će one iščeznuti? Još uvijek očekujemo vrijeme kad –

“Nada će se pretvoriti u radosnu stvarnost,
Vjera u gledanje, a molitva u hvalu.”

One će iščeznuti kada dođe savršeno, kad više nećemo gledati kroz mutno staklo, već licem u lice. Savršeni dan, kad će pravedni postati savršeni i spoznati kao što su spoznati, još je budućnost. Istina je da je čovjek bezakonja, kad se potpuno razvio, odbacio “djetinje” stvari kao što su proroštvo, jezici i znanje, ali i vjeru, nadu i ljubav prvih kršćana. U ovom tekstu nema ničega što bi pokazalo da je Bog naumio ukloniti darove koje je dao Crkvi sve do dana kad će se ostvariti njezina vjera i nada, kad će neiskazana slava besmrtnosti nadmašiti najsajjniji prikaz duhovne sile i znanja ikada očitovanog u ovom smrtnom stanju.

Prigovor utemeljen na 2. Timoteju 3,16 koji su neki ozbiljno isticali, ne zaslužuje više od usputne primjedbe. Ako je Pavao, time što je rekao da Pismo čini Božjeg čovjeka savršenim, opremljenim za svako djelo ljubavi, smatrao da se više ne treba ništa pisati po nadahnuću, zašto je u tom trenutku dodavao ovim Pismima? Zašto nije ostavio pero čim je napisao tu rečenicu? I zašto je Ivan, trideset godina kas-

137 nije, napisao Otkrivenje? Ova knjiga sadrži još jedan tekst koji neki citiraju da bi dokazali ukidanje duhovnih darova.

“Ja svakome koji čuje proročanske riječi ove knjige izjavljujem: ‘Tko ovomu što nadoda, Bog će mu dodati zla opisana u ovoj knjizi; a ako što oduzme od riječi ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov dio na stablo života i na Sveti grad, opisane u ovoj knjizi.’” (Otk 22,18.19)

Na temelju ovog teksta tvrdi se da je Bog, koji je nekoć u mnogo navrata i na mnogo načina govorio ocima po prorocima, na početku evandeoskog vremena preko Isusa i Njegovih apostola svečano obećao da na ovaj način nikad više neće ništa objaviti čovjeku. Zbog toga svako proricanje nakon ovog datuma mora biti lažno. On, kažu, označava završetak kanona nadahnuća. Ako je tako, zašto je Ivan napisao svoje evanđelje po povratku s Patmosa u Efez? Je li tim postupkom dodao riječi proroštva knjizi napisanoj na Patmosu? Iz samog je teksta očito da se upozorenje protiv dodavanja ili oduzimanja ne odnosi na Bibliju kao cjelinu, već samo na Otkrivenje kako je poteklo iz apostolovih ruku. Ali nitko od ljudi nema pravo dodati ili oduzeti nijednoj drugoj knjizi napisanoj pod Božjim nadahnućem. Je li Ivan, pišući Otkrivenje, išta dodao Danielovom proroštvu? Nipošto. Prorok nema pravo mijenjati Božju riječ. Ali Ivanova videnja potvrđuju Danielova i još bolje rasvjetljavaju predmete koje je on iznio. Zato zaključujem da se Bog nije obvezao na šutnju, već da još uvijek slobodno govori. Neka riječi mojeg srca uvijek budu: Govori, Gospodine, preko koga god želiš; Tvoj sluga čuje.

138 Prema tomu, pokušaj da se iz Pisma dokaže ukidanje duhovnih darova potpuni je promašaj. A budući da vrata pakla nisu nadvladala Crkvu i da Bog još uvijek ima narod na Zemlji, možemo očekivati razvijanje darova u vezi s viješću trećeg anđela, viješću koja će Crkvu vratiti na apostolske temelje i učiniti je svjetlom svijetu – a ne tamom.

Ponavljam: upozoreni smo da će u posljednje dane biti lažnih proroka, a Biblija daje mjerilo kojim možemo ispitati njihovo naučavanje da bismo mogli razlikovati istinu od laži. Veliki ispit je Božji zakon koji treba primijeniti na proricanje kao i na moralni karakter proroka. Kad u posljednje dane ne bi bilo pravog proricanja, ne bi li bilo jednostavnije us-

tvrditi tu činjenicu i time onemogućiti svaku priliku za prijevaru nego dati mjerilo kojim treba proroke ispitati, što znači da će biti i pravih i lažnih.

U Izaiji 8,19.20 nalazimo proročanstvo o poznatim duhovima u ono vrijeme, a kao mjerilo je dan Zakon: "Tražite zakon i objavu! Tko ne govori *tako*, njemu više nema zore." Zašto reći: "Tko ne govori", ako u isto vrijeme nije bilo pravog duhovnog očitovanja ili proricanja? Isus kaže: "Čuvajte se lažnih proroka ... Prepoznat ćete ih po njihovim rodovima." (Mt 7,15.16) Ovo je dio iz Propovijedi na gori i svi mogu vidjeti da ova rasprava ima opću primjenu na Crkvu u čitavom evanđeoskom razdoblju. Lažne proroke treba prepoznati po njihovim rodovima; drugim riječima, po njihovom moralnom karakteru. Božji zakon je jedino mjerilo prema kojem se određuje je li rod dobar ili nije. Tako dolazimo do Zakona i objave. Pravi će proroci ne samo tako govoriti, već i živjeti. Onoga tko tako govori i živi, ja se ne usuđujem osuđivati.

Za lažne proroke uvijek je bilo karakteristično da imaju videnja o miru pa kad budu govorili "Mir i sigurnost", baš tad će se na njih iznenada oboriti propast. Pravi proroci odvažno ukoravaju grijeh i upozoravaju na gnjev koji dolazi.

Moramo odbaciti proročanstva koja su u suprotnosti s jasnim i pozitivnim objavama Riječi. Tako je naš Spasitelj podučavao svoje učenike kad ih je upozorio na način svojeg drugog dolaska. Kad je pred njima uzišao na Nebo, anđeli su izričito objavili da će ovaj Isus doći isto onako kako su Ga vidjeli da odlazi na Nebo. Zato, proričući djelovanje lažnih proroka u posljednje dane, Isus kaže: "Reknu li vam: 'Eno ga u pustinji!' – nemojte izlaziti! 'Eno ga u tajnim odajama!' – nemojte vjerovati." Svako pravo proročanstvo o tom predmetu mora priznati Njegov vidljivi dolazak s Neba. Zašto Isus nije rekao: Odbacite svako proricanje u to vrijeme jer tada neće biti pravih proroka?

"On dade jedne kao apostole, druge kao proroke, jedne kao evanđeliste, druge kao pastire i učitelje, da pripreve svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela, dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i u pravoj spoznaji Sina Božjega, k savršenom čovjeku, k mjeri punine veličine Kristove." (Ef 4,11-13)

Već smo iz jednog prije navedenog teksta saznali da je Krist, kad je uzašao u visine, dao darove ljudima. Među tim darovima spominju se apostoli, proroci, evanđelisti, pastori i učitelji. Oni su dani s ciljem da usavrše svete u jedinstvu i spoznaji. Neki od onih koji danas tvrde da su pastori i učitelji smatraju da su ovi darovi u potpunosti ostvarili cilj prije tisuću osamsto godina³⁵ pa su zbog toga prestali postojati.

140 Zašto onda ne odbace titule pastora i učitelja? Ako je služba proroka ovim tekstom ograničena na prvu Crkvu, onda je ograničena i služba evanđelista – i svih ostalih, jer se u tekstu ne pravi razlika.

Razmatrajmo još koji trenutak ovaj predmet. Svi ovi darovi dani su za usavršavanje svetih u jedinstvu, spoznaji i duhu. Pod njihovim utjecajem prva je Crkva neko vrijeme uživala ovo jedinstvo: "Mnoštvo je vjernika bilo jedno srce i jedna duša." I čini se prirodnim da zahvaljujući ovom stanju jedinstva "apostoli pak *velikom silom* davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost" (Dj 4,31-33). Koliko bismo trebali danas čeznuti za takvim stanjem! Ali otpad je svojim utjecajem u smjeru podjele i zatiranja upropastio ljepotu svete Crkve i obukao je u kostrijet. Posljedice su bile podjela i nered. Nikad u kršćanstvu nije bilo toliko različitih vjera kao danas. Ako su darovi bili potrebni da se sačuva jedinstvo prve Crkve, koliko su potrebni danas da ga obnove! A da je Božja namjera da u posljednje dane obnovi njezino jedinstvo, posebno se vidi iz proročanstava. Rečeno nam je da će stražari na svoje oči vidjeti kako se Gospodin vraća na Sion kao i to da će u vrijeme svršetka mudri razumjeti. Kad se to ispuni, doći će do jedinstva u vjeri sa svima koje Bog smatra mudrima jer oni koji ispravno razumiju svakako moraju razumjeti jednako. Što će dovesti do ovog jedinstva ako ne darovi koji su dani upravo s tom svrhom?

Na osnovi takvih razmatranja očito je da je ovdje prorečeno savršeno stanje Crkve u budućnosti; prema tomu, ovi darovi još nisu ostvarili cilj. Poslanica Efežanima napisana je 64. godine, oko dvije godine prije nego što je Pavao rekao Timoteju da je spreman da bude žrtvovan i da je prispjelo

³⁵ Pisano 1858. godine.

vrijeme njegova odlaska. Sjeme otpada tada je počelo nicati u Crkvi jer je Pavao deset godina ranije u svojem drugom pismu Solunjanima rekao: "Jer tajna bezakonja već djeluje." Okrutni vuci samo što se nisu pojavili ne štedeći stada. Crkva u to vrijeme nije napredovala prema savršenstvu u jedinstvu o kojem je riječ u tekstu, već ju je razjedinjavalo strančarenje i uznemirile podjele. Apostol je to znao; zbog toga je morao gledati iza velikog otpada, na razdoblje prikupljanja ostatka Božjeg naroda kad je rekao: "Dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri." (Ef 4,13) Otuda zaključujemo kako darovi koji su poslani Crkvi još nisu odslužili svoju ulogu.

"Duha ne gasite! Proročke govore ne prezirite, nego sve provjeravajte, što je dobro, zadržavajte." (1 Sol 5,19-21)

U ovoj poslanici apostol uvodi temu o Gospodnjem drugom dolasku. Zatim opisuje stanje nevjerničkog svijeta u to vrijeme koji će govoriti "Mir i sigurnost", upravo kada dan Gospodnji samo što nije naišao i što ih iznenadna propast nije zaskočila kao lopov u noći. S obzirom na sve to poziva Crkvu da bude budna, trijezna i da bdije. Među opomenama koje slijede nalaze se riječi koje smo naveli: "Duha ne gasite" i druge. Neki možda misle da smisao u ova tri retka nije jedinstven, ali su oni prirodno povezani tim redosljedom. Osoba koja gasi Duha prezirat će proricanje koje je očitovanje roda Duha. "Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri." (Jl 3,1) Riječi "Sve provjeravajte" odnose se na propovijedi i proricanje, i mi trebamo ispitati duhove mjerilima koja nam je Bog dao u svojoj Riječi. Današnje vrijeme obiluje duhovnim prijevarama i lažnim proricanjima pa nema sumnje da ovaj tekst ovdje ima posebnu primjenu. Ali zapazimo da apostol ovdje ne kaže: Odbacite sve, već: Sve provjeravajte, *što je dobro, zadržavajte.*

142

"Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati videnja. Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one. Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i stupove dima. Sunce će se prometnut' u tminu a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan. Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti, jer

će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među preživjelima oni koje Jahve pozove.” (Jl 3,1-5)

Ovo Joelovo proročanstvo, koje govori o izlivanju Svetoga Duha u posljednje dane, nije se potpuno ispunilo na početku evandeoskog razdoblja. To se vidi iz znamenja na nebu o kojima je riječ u ovom tekstu, koja će prethoditi “Jahvinu danu, velikom i strašnom”. Premda su se ova znamenja pokazala, ovaj strašni dan još je uvijek budućnost. Čitavo evandeosko razdoblje možemo nazvati posljednjim danima, ali apsurdno je reći da su *posljednji* dani istekli prije tisuću osamsto godina. Oni sežu do Gospodnjeg dana i do izbavljenja ostatka Božjeg naroda: “Jer će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među *preživjelima*³⁶ oni koje Jahve pozove.”

143 Ovaj ostatak koji postoji usred znakova i čuda koja najavljuju veliki i strašni dan Gospodnji, bez sumnje je ostatak ženina sjemena o kojem je riječ u Otkrivenju 12,17 – posljednji naraštaj Crkve na Zemlji. “Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.”

Ostatak evandeoske Crkve imat će darove. Protiv njega će se voditi rat zato što vrši Božje zapovijedi i čuva Isusovo svjedočanstvo (Otk 12,17). U Otkrivenju 19,10 Isusovo svjedočanstvo prikazano je kao duh proroštva. Anđeo je rekao: “Ja sam sluga kao i ti i tvoja braća koja čuvaju Isusovo proročanstvo.” U Otkrivenju 22,9 on ponavlja istu misao: “Ja sam sluga kao i ti i tvoja braća proroci.” Uspoređivanjem ovih dvaju redaka zapažamo kako se naglašava izraz: “Proročki je duh, zapravo, svjedočanstvo Isusovo.” Ali Isusovo svjedočanstvo uključuje sve darove jednog te istog Duha. Pavao kaže: “Zahvaljujem Bogu svojem svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: u njemu se obogatiste u svemu – u svakoj riječi i svakom spoznanju. Kako li se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama te ne oskudijevate ni na jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista!” (1 Kor 1,4-7)

Svjedočanstvo o Kristu utvrdilo se u korintskoj crkvi i kakav je bio rezultat? Nisu imali nedostatka ni u jednome

³⁶ “*Preostalima* pripada, koga pozove Gospodin.” (Jl 2,32 – Šarić)

daru. Nemamo li onda pravo zaključiti da ni ostatak, ako se potpuno utvrdi u Isusovom svjedočanstvu, neće oskudijevati ni u jednome daru čekajući na dolazak našega Gospodina Isusa Krista?

Roswell F. Cottrell

Duhovni darovi

Pad Sotone

145

Sotona je nekoć bio cijenjeni anđeo na Nebu, odmah do Krista. Njegovo lice, kao i lica drugih anđela, bilo je blago i izražavalo je sreću. Njegovo visoko i široko čelo odavalo je visoku inteligenciju. Njegova je pojava bila savršena, a izgled plemenit i veličanstven. Međutim, kad je Bog rekao svojem Sinu: "Načinimo čovjeka na svoju sliku", Sotona je postao ljubomoran na Isusa. Želio je da se i njega pita za savjet u vezi sa stvaranjem čovjeka, a budući da nije, ispunio se zavješću, ljubomorom i mržnjom. Žudio je za tim da primi najviše počasti na Nebu kao onaj koji dolazi odmah iza Boga.

Do tog vremena cijelim Nebom vladao je red sklad i savršena pokornost Božjoj vladavini. Pobuniti se protiv Njegovog poretka i volje značilo je najveći grijeh. Čitavo se Nebo uskomešalo. Anđeli su bili raspoređeni u satnije, a na čelu svake bojne bio je viši anđeo zapovjednik. U težnji da se uzvisi i ne želeći se pokoriti Isusovoj vlasti, Sotona je počeo kritizirati Božju vladavinu. Neki od anđela složili su se s njim u njegovoj pobuni, a drugi su snažno branili Božju čast i mudrost što je dao vlast svojem Sinu. Među anđelima je došlo do prepirke. Sotona i njegovi simpatizeri nastojali su reformirati Božju vladavinu. Htjeli su proniknuti u Božju neistraživu mudrost i ustanoviti zašto je uzvisio Isusa i obdario Ga neograničenom silom i vlašću. Pobunili su se protiv autoriteta Sina. Sve su nebeske vojske bile pozvane pred Oca da se sva ta pitanja riješe. Tada je odlučeno da Sotona bude istjeran s Neba sa svim anđelima koji su mu se pridružili u pobuni. Tako je izbio rat na Nebu. Anđeli su se uključili u borbu; Sotona je želio pobijediti Božjeg Sina i one koji su

146

se pokorili Njegovoj volji. Ali dobri i vjerni anđeli su nadvladali i Sotona je sa svojim sljedbenicima bio istjeran s Neba.

Nakon što su Sotona i njegovi istomišljenici izbačeni iz Neba i kad je on shvatio da je zauvijek izgubio svoju čistoću i slavu, pokajao se i tražio da bude ponovno primljen na Nebo. Bio je spreman zauzeti svoje prijašnje mjesto ili bilo koji položaj koji bi mu bio određen. Ali ne, Nebo ne može biti izloženo takvoj opasnosti. Da se vratio, čitavo bi Nebo bilo u opasnosti jer se grijeh začeo u njemu i u njemu je bilo sjeme pobune. On i njegovi sljedbenici plakali su i preklinjali da ponovno steknu Božju naklonost. Ali njihov grijeh – mržnja, zavist i ljubomora – bio je tolik da ga Bog nije mogao izbrisati. Morao je ostati da na kraju dobije konačnu kaznu.

Kad je Sotona shvatio da ne postoji mogućnost za ponovno stjecanje Božje naklonosti, počela se očitovati njegova zloba i mržnja. U dogovoru sa svojim anđelima načinio je plan kako da i dalje radi protiv Božje vladavine. Kad su Adam i Eva bili smješteni u prekrasan vrt, Sotona je kovao planove da ih uništi. Da su bili poslušni Bogu, ovaj sretni par ne bi mogao biti lišen sreće. Sotona nije mogao zavladati njima dokle god nisu bili neposlušni Bogu i izigrali Njegovu naklonost. Zato je trebalo smisliti plan da ih se neka-
 147 ko navede na neposlušnost kako bi se izložili Božjem negodovanju i došli pod izravniji utjecaj Sotone i njegovih anđela. Odlučeno je da Sotona uzme drugi oblik i pokaže zanimanje za čovjeka. On mora učiniti upitnom Božju istinitost i izazvati sumnju je li Bog stvarno mislio ono što je rekao; zatim mora potaknuti njihovu radoznalost, navesti ih da pokušaju ispitati Božje nedokučive namjere – na isti grijeh za koji je Sotona bio kriv – i razmišljati o razlogu Njegovih ograničenja u vezi sa stablom spoznaje.

Pad čovjeka

Sveti anđeli često su posjećivali vrt i poučavali Adama i Evu u njihovim poslovima; također su ih izvijestili o Sotonoj pobuni i padu. Opomenuli su ih da ga se čuvaju i savjetovali im da se ne razdvajaju jedno od drugoga jer bi inače

mogli doći u dodir s ovim palim neprijateljem. Anđeli su ih također molili da neizostavno slijede upute koje im je Bog dao jer mogu biti sigurni samo ako budu savršeno poslušni. Tada ovaj pali neprijatelj neće imati vlasti nad njima.

Sotona je počeo svoje djelo s Evom nagovorivši je na neposlušnost. Ona je najprije pogriješila što se odvojila od svojeg muža, zatim se zadržavala oko zabranjenog stabla i najzad je slušala što govori kušač pa se čak usudila posumnjati u ono što je Bog rekao: "U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" Pomislila je da Gospodin možda nije mislio tako kao što je govorio pa se osmjelila, pružila ruku, ubrala plod i počela jesti. Bio je za oči zamamljiv i ukusan. Bilo joj je krivo što im je Bog uskratilo ono što bi zapravo bilo za njihovo dobro pa je plod ponudila Adamu i time ga dovela u kušnju. Ispričala je Adamu sve što joj je zmija rekla i izrazila čuđenje što je imala moć govora.

148

Vidjela sam kako se Adamovo lice rastužilo. Izgledao je uplašen i zaprepašten. Vidjelo se da se u njegovim mislima vodi borba. Bio je siguran da se radilo o neprijatelju na kojeg su upozoreni i da njegova žena mora umrijeti. Morat će se rastati. Njegova ljubav prema Evi bila je toliko velika da je potpuno obeshrabren odlučio s njom podijeliti njezinu sudbinu. Uzeo je plod i naglo ga pojeo. Sada je Sotona likovao. Sjetio se kako se pobunio na Nebu i stekao pristaše koji su ga voljeli i slijedili u njegovoj pobuni. Pao je i bio je uzročnikom pada drugih. Sada je naveo ženu da pokaže nepovjerenje prema Bogu, da posumnja u Njegovu mudrost i pokuša istražiti dubine Njegovih mudrih planova. Sotona je znao da žena neće pasti sama. Adam je zbog svoje ljubavi prema Evi bio neposlušan Božjoj zapovijedi pa je pao s njom.

Vijest o čovjekovu padu proširila se Nebom. Sve su harfe utihnule. Anđeli su u boli skinuli svoje krune. Čitavo se Nebo uznemirilo. Održano je savjetovanje kako bi se odlučilo što učiniti s krivim parom. Anđeli su s bojalima da Adam i Eva ne pruže ruku i okuse sa stabla života i postanu besmrtni grešnici. Ali Bog je rekao da će prijestupnike *izagnati* iz vrta. Anđeli su odmah dobili nalog da brane pristup stablu života. Sotona je pomno isplanirao da Adam i Eva pokažu neposlušnost Bogu, da budu izloženi Njegovom negodovanju i da zatim jedu sa stabla života kako bi zauvijek živjeli u grijehu

149 i nepokornosti; time bi grijeh bio ovjekovječen. Ali sveti anđeli su dobili nalog da ih istjeraju iz vrta i ne dopuste im pristup stablu života. Svaki od ovih silnih anđela držao je u desnici nešto slično blistavom maču.

Sada je Sotona likovao. Svojim padom uspio je i druge upropastiti. Bio je izbačen s Neba, a oni iz raja.

Plan spasenja

Tuga je ispunila Nebo kad se saznalo da je čovjek izgubljen i da će se svijet koji je Bog stvorio napuniti smrtnim bićima osuđenima na bijedu, bolest i smrt, i da za prijestupnike nema izlaza. Svi Adamovi potomci morat će umrijeti. Tada sam vidjela Isusa i na Njegovom licu primijetila sažaljenje i tugu. Malo kasnije vidjela sam da je pristupio izuzetno jakom svjetlu koje je okruživalo Oca. Moj anđeo pratilac rekao mi je: On ima tajni razgovor s Ocem. Dok su Otac i Sin razgovarali, zabrinutost je kod anđela dosegla vrhunac. Triput je blještavo svjetlo kojim je Otac bio okružen prekrilo Isusa, i kad se vratio treći put, moglo se vidjeti Njegovo lice. Bilo je smireno, bez ikakvog straha i nedoumice i blistalo je dobrotom i milinom koju je nemoguće opisati. Tada je obavijestio anđele da se našao put za spasenje izgubljenog čovjeka. Rekao im je da je razgovarao s Ocem i da je ponudio svoj život kao otkup, da će smrtnu osudu uzeti na sebe kako bi po Njemu čovjek mogao dobiti oprost. Zaslugama Njegove krvi i poslušnošću Božjem zakonu čovjek će moći steći Božju naklonost, vratiti se u prekrasni vrt i uživati plodove sa stabla života.

150 Anđeli se isprva tome nisu mogli radovati jer njihov Zapovjednik nije ništa skrivao pred njima, već im je iznio plan spasenja. Isus im je rekao da će stati između Očeva gnjeva i palog čovjeka, da će sam ponijeti grijeh i porugu i da će Ga malo njih primiti kao Sina Božjeg. Skoro svi će Ga zamrziti i odbaciti. On će ostaviti svu svoju slavu na Nebu, sići na Zemlju kao čovjek, poniziti se kao čovjek, upoznati se osobno s raznim napastima kojima je čovjek izložen da bi znao kako pomoći onima koji su izloženi kušnji. A na kraju, kad završi svoju učiteljsku zadaću, bit će predan u ruke ljudima i izložen svakoj okrutnosti i mucu koju mogu nanijeti bezbož-

ni ljudi, potaknuti od Sotone i njegovih anđela. Umrijet će najstrašnijom smrću viseći između neba i zemlje kao okrivljeni grešnik. Pretrpjet će duge sate agonije, tako strašne da je anđeli neće moći gledati, već će pred tim prizorom zakloniti lice. Trpjet će ne samo tjelesnu, već i duševnu bol s kojom se tjelesna patnja ne može usporediti. Na Njega će pasti teret grijeha cijelog čovječanstva. Priopćio im je da će umrijeti, ali da će trećeg dana uskrsnuti i uzići k Ocu da moli za zabludjelog, palog čovjeka.

Na to su se anđeli bacili pred Njega i ponudili svoj život za žrtvu. Isus im je odgovorio da će On svojom smrću spasiti mnoge, a da život jednog anđela ne može platiti dug. Otac može kao otkup za čovjeka primiti samo Njegov život. Također im je rekao da će oni sudjelovati u Njegovu planu, da će biti s Njim i da će Ga snažiti u raznim trenucima; da će On uzeti narav palog čovjeka i da Njegova moć neće biti jednaka njihovoj; da će biti svjedoci Njegova poniženja i velike patnje; da će gledajući Njegove muke i mržnju ljudi prema Njemu, biti toliko ogorčeni da će Ga iz ljubavi prema Njemu htjeti osloboditi od Njegovih ubojica, ali da ne smiju ničim spriječiti ono što će gledati svojim očima; i da će sudjelovati u Njegovom uskrsnuću; da je načinjen plan spasenja i da ga je Otac prihvatio.

151

Sa svetom tugom Isus je tješio i umirivao anđele govoreći im da će poslije svi koje izbavi živjeti s Njim i da će svojom smrću otkupiti mnoge i uništiti onoga koji ima vlast nad smrću. Njegov će Mu Otac dati kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod cijelim Nebom i On će vječno vladati. Sotona i grešnici bit će uništeni da nikad više ne uznemiruju Nebo ili očišćenu novu Zemlju. Isus je zapovjedio anđelima da se pomire s planom koji je Njegov Otac odobrio i da se raduju što će se Njegovom smrću pali čovjek moći ponovno podići i steći Božju naklonost te uživati Nebo.

Tada je na Nebu zavladao neizmjerena radost i nebeske čete zapjevale su pjesmu obožavanja i hvale. Svi su zasvirali u svoje harfe i pjevali za ton više nego prije radi Božje velike milosti i milosrđa što je dao svojega premilog Sina da umre za buntovnički rod. Zatim su od anđela potekli izljevi obožavanja i hvale radi Isusovog samoodricanja i žrtve, što je bio voljan napustiti naručje svojeg Oca i izabrati život

patnje i tjeskobe te umrijeti najprezrenijom smrću da bi dao život drugima.

152 Anđeo je rekao: “Misliš li da je Otac dao svojeg premilog Sina bez borbe? Ne, nije. To je bila borba i za samog nebeskog Boga, hoće li ostaviti palog čovjeka da propadne ili će dopustiti da za nj umre Njegov ljubljani Sin.” Anđeli su bili toliko zainteresirani za čovjekovo spasenje da je među njima bilo onih koji su bili spremni napustiti slavu i dati svoj život za palog čovjeka. “Ali”, rekao je moj anđeo pratilac, “to ne bi vrijedilo.” Prijestup je bio toliki da ni anđeoski život ne bi mogao platiti dug. Samo su smrt i posredovanje Božjeg Sina mogli platiti dug i spasiti čovjeka od beznadnog jada i bijede.

Ali anđeli su dobili dužnost da uzlaze i silaze s okrep-ljujućim nebeskim melemom i da tješe Sina Božjeg u Njegovom patničkom životu. Dobili su još i dužnost da čuvaju i sačuvaju podanike milosti od zlih anđela i razgone tamu koju je Sotona stalno širio oko njih. Vidjela sam da Bog nije mogao promijeniti svoj Zakon i tako spasiti izgubljenog, na propast osuđenog čovjeka; zato je dopustio da Njegov premili Sin umre za čovjekov prijestup.

Sotona je sa svojim anđelima ponovno likovao što će padom čovjeka moći ukloniti Sina Božjeg s Njegovog uzvišenog položaja. Onda je svojim anđelima priopćio da će sigurno nadvladati Isusa kad ovaj uzme grešnu narav i tako spriječiti ostvarenje plana spasenja.

153 Pokazan mi je Sotona onakav kakav je bio nekada kao sretan i uzvišen anđeo. Zatim mi je pokazan kakav je sada. Još i sada je kraljevske pojave. Crte lica su mu još uvijek plemenite jer je pali anđeo. Ali izraz na njegovom licu prepun je nemira, zabrinutosti, nezadovoljstva, zlobe, mržnje, podlosti, prijevare i svakog zla. Posebno sam primijetila nekoć tako plemenito lice. Čelo mu se počelo povlačiti od očiju. Vidjela sam da je dugo popuštao zlu tako da je svaka dobra osobina bila izopačena, a svaka zla crta razvijena. Oči su mu bile lukave, podmukle i pokazivale veliku prodornost. Bio je visoka rasta, ali mu je koža na rukama i licu mlitavo visjela. Dok sam ga promatrala, bradom je bio naslonjen na lijevi dlan. Izgledao je duboko zamišljen. Onda sam mu na licu opazila osmijeh od kojeg sam zadrhtala jer je bio pun

zloće i sotonskog lukavstva. Tako se osmjehuje u trenutku kad mu je neka žrtva sigurna, a čim je ulovi u svoju zamku, taj osmijeh postaje grozan.

Prvi Kristov dolazak

Bila sam prenesena u vrijeme kad je Isus uzeo na sebe ljudsku narav, kad se ponizio da bude čovjek i trpi Sotonine kušnje.

Njegovo rođenje nije pratila svjetovna slava. Rodio se u štatici i bio položen u jasle. Ali je Njegovo rođenje bilo proslavljeno više od rođenja ijednog ljudskog sina. Nebeski anđeli obavijestili su pastire o Isusovom dolasku i njihovo je svjedočenje popratila Božja svjetlost i slava. Nebeske vojske zavrile su u svoje harfe i slavile Boga. One su trijumfalno najavile dolazak Božjeg Sina na pali svijet da ostvari djelo otkupljenja i da čovjeku svojom smrću donese mir, sreću i vječni život. Bog je proslavio dolazak svojeg Sina. Anđeli su Mu se klanjali.

Božji anđeli su bdjeli nad prizorom Njegova krštenja, a Sveti Duh je sišao u obliku goluba i počimuo na Njemu. Dok je narod stajao u čuđenju, očiju uprtih u Njega, s Neba se začuo Očev glas: Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao!

Ivan nije bio siguran da je Onaj koji je došao na Jordan da Ga krsti Spasitelj. Ali Bog je obećao da će mu dati znak po kojemu će prepoznati Jaganjca Božjeg. Taj je znak dobio kad je nebeski golub sišao na Isusa i kad Ga je obasjala Božja slava. Ivan je pružio ruku i pokazujući na Isusa, glasno povikao: "Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta."

154

Ivan je svojim učenicima rekao da je Isus obećani Mesija, Spasitelj svijeta. Kad se njegovo djelo približilo kraju, poučio je učenike da gledaju na Isusa i da Ga slijede kao Velikog Učitelja. Ivanov život bio je prepun tuge i samoodricanja. On je najavio prvi Kristov dolazak, ali mu nije bilo dopušteno da vidi Njegova čuda i uživa u sili koja se očitovala u Njemu. Kad se Isus potvrdio kao učitelj, Ivan je znao da on mora umrijeti. Rijetko kad se čuo njegov glas, osim u pustinji. Živio je kao osamljenik. Nije se vezao uz očevu obitelj da uživa u njihovom društvu, već ju je napustio da

bi mogao ispuniti svoju zadaću. Mnoštvo ljudi napuštalo je gradove i sela i odlazilo u pustinju da čuje riječi čudesnog proroka. Ivan je položio sjekiru na korijen stablu. Ukora-
vao je grijeh ne mareći za posljedice i pripremao put Bož-
jem Jaganjcu.

Herod se uznemirio kad je čuo Ivanovo snažno izravno
svjedočanstvo i s iskrenim je zanimanjem pitao što mora uči-
niti da postane njegov učenik. Ivanu je bila poznata činjenica
da se upravo namjeravao oženiti ženom svojeg brata dok joj
je muž još bio živ pa je odlučno rekao Herodu da je to pro-
tuzakonito. Herod nije bio spreman išta žrtvovati. Oženio
se ženom svojeg brata i pod njezinim je utjecajem uhitio
Ivana i bacio ga u tamnicu namjeravajući ga kasnije pustiti.
U tamnici je Ivan preko svojih učenika čuo za silna Isusova
djela. Nije imao prilike čuti Njegove milostive riječi, ali su
mu ih prenijeli učenici i tješili ga onim što su čuli. Zahva-
ljujući utjecaju Herodove žene, Ivanu je uskoro odrubljena
155 glava. Vidjela sam da je i najskromniji učenik koji je slije-
dio Isusa, koji je bio svjedokom Njegovih čuda i čuo utje-
šne riječi koje su silazile s Njegovih usana, bio veći od Ivana
Krstitelja, odnosno da su takvi učenici doživjeli veće priznanje
i čast i imali u životu više zadovoljstva.

Ivan je došao u Ilijinom duhu i sili da objavi Isusov prvi
dolazak. Ukazano mi je na posljednje dane pa sam vidjela
da Ivan prikazuje one koji trebaju poći u Ilijinom duhu i
sili da navijeste dan gnjeva i Isusov drugi dolazak.

Nakon krštenja u Jordanu Duh je Isusa odveo u pustinju
da Ga davao kuša. Sveti Duh ga je pripremio za ovaj pose-
ban susret sa žestokom kušnjom. Sotona Ga je kušao četrdeset
dana i za to vrijeme nije ništa jeo. Sve je oko Njega bilo
odbojno, pred čim bi ljudska priroda ustuknula. Bio je sa
zvijerima i đavlom na pustom, samotnom mjestu. Božji Sin
bio je blijed i izmučen postom i patnjom. Ali Njegov je put
bio zacrtan i On mora izvršiti djelo radi kojeg je došao.

Sotona je iskoristio patnju Božjeg Sina i pripremio se
da Ga pritisne brojnim kušnjama nadajući se da će Ga po-
bijediti jer se ponizio i postao kao čovjek. Sotona je došao
s ovom kušnjom: "Ako si zaista Sin Božji, naredi da ovo ka-
menje postane kruh." Kušnjom je želio navesti Isusa da mu
uporabom božanske sile dokaže da je Mesija. Isus mu je mirno

odvratio: "Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta."

Sotona je nastojao s Isusom raspravljati o tome je li On Sin Božji. Ukazao je na Njegovu slabost i ispaćenost i oholo tvrdio kako je jači od Isusa. Ali riječi izgovorene s Neba: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao!" bile su dovoljne da krijepe Isusa tijekom sveg stradanja. Vidjela sam da Krist nije morao ništa učiniti da uvjeri Sotonu u svoju silu ili da je Spasitelj svijeta. Sotona je imao dovoljno dokaza o Njegovom uzvišenom položaju i vlasti kao Sina Božjeg. Upravo ga je njegova nespornost da se pokori Kristovoj vlasti isključila iz Neba. 156

Da pokaže svoju moć, Sotona je Isusa odnio u Jeruzalem i postavio na vrh Hrama. Tu Ga je pozvao da skoči s vrtoglave visine i dokaže kako je Sin Božji. Sotona se ovaj put poslužio riječima nadahnuća: "Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen." Isus mu je odgovorio: "Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!" Sotona je Isusa želio navesti da iskoristi milosrđe svojeg Oca i svoj život stavi na kocku prije ostvarenja svoje zadaće. Nadao se da će tako plan spasenja propasti; ali je ovaj plan bio odviše dobro postavljen da bi ga Sotona mogao upropastiti ili osujetiti.

Krist je primjer svim kršćanima. Kad su iskušavani ili kad im se osporavaju njihova prava, oni to trebaju strpljivo podnijeti. Ne bi trebali smatrati da imaju pravo pozvati Gospodina da uporabi svoju snagu kako bi pobijedili svoje neprijatelje, osim ako se time Bog izravno štuje i proslavlja. Da se Isus bacio s vrha Hrama, time ne bi proslavio svojeg Oca jer taj čin ne bi vidio nitko osim Sotone i Božjih anđela. A značilo bi iskušavanje Gospodina da svoju moć pokazuje svojem najgorčnijem neprijatelju. To bi bilo popuštanje onome koga je Isus došao pobijediti.

"Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu, pa mu reče: 'Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.' Tada mu reče Isus: 'Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!'" 157

Sotona je Isusu prikazao svjetska kraljevstva u najprivlačnijem svjetlu. Ako mu se Isus tu pokloni, obećao Mu je

da će se odreći svojih prava na posjedovanje Zemlje. Ako se plan spasenja provede i Isus umre za otkup čovjeka, Sotona je znao da će mu sila biti ograničena i na kraju oduzeta i da će biti uništen. Zbog toga je njegov lukavo smišljeni plan bio da spriječi, ako bude moguće, dovršenje velikog djela koje je Božji Sin započeo. Ako propadne plan čovjekova otkupljenja, Sotona će zadržati kraljevstvo koje je prisvajao. Laskao je sebi da će, ako u tome uspije, vladati nasuprot nebeskome Bogu.

Sotona je likovao kad se Isus odrekao svoje sile i slave i napustio Nebo. Mislio je da je Sin Božji došao pod njegovu vlast. Kušnja svetog para u Edenu prošla je tako dobro da se nadao kako će svojom sotonskom silom i lukavošću prevariti čak i Božjeg Sina i tako spasiti svoj život i kraljevstvo. Kad bi mogao navesti Isusa da odstupi od volje svog Oca, ostvario bi cilj. Ali Isus se kušaču suprotstavio ukorom: "Odlazi, Sotono!" On se klanjao samo svojem Ocu.

158 Sotona je tvrdio da njemu pripada zemaljsko kraljevstvo i uvjeravao je Isusa da bi si mogao uštedjeti patnje: da ne mora umrijeti kako bi dobio kraljevstvo ovoga svijeta; ako mu se pokloni, mogao bi imati sva zemaljska blaga i njima slavno vladati. Ali Isus je bio čvrst. Znao je da će doći vrijeme kad će polaganjem svojeg života to kraljevstvo otkupiti od Sotone i da će Mu se nakon nekog vremena pokoriti čitavo Nebo i Zemlja. Izabrao je život patnje i užasnu smrt kako je odredio Njegov Otac da bi mogao biti zakoniti baštinik zemaljskog kraljevstva i dobiti ga u vječni posjed. I Sotona će Mu biti predan u ruke da ga uništi kako nikad više ne bi dodijavao Isusu ili svetima u slavi.

Kristova služba

Nakon što je završio s kušnjom, Sotona je za neko vrijeme napustio Isusa, a anđeli su Mu u pustinji pripremili hranu i okrijepili Ga, dok je na Njemu počinio blagoslov Njegovog Oca. Sotona nije uspio sa svojom najžešćom kušnjom, ali je čekao na razdoblje Isusove službe, kad će protiv Njega u raznim prilikama iskušati svoju lukavost. Još uvijek se nadao da će Ga nadvladati potičući ljude da Ga ne prihvate, već mrze i nastoje uništiti. Sotona je održao poseban sasta-

nak sa svojim anđelima. Bili su razočarani i gnjevni što nisu ništa postigli protiv Božjeg Sina. Zaključili su da moraju biti lukaviji i do krajnjih granica iskoristiti svoju moć da Njegov narod navedu da ne povjeruje kako je On Spasitelj svijeta i na taj način obeshrabre Isusa u Njegovom radu. Koliko god Židovi bili točni u svojim obredima i žrtvama, ako ih uspiju zadržati slijepima za proročanstva i uvjeriti da će se Mesija pojaviti kao moćni svjetski kralj, mogli bi ih navesti da prezru i odbace Isusa. 159

Vidjela sam da su Sotona i njegovi anđeli bili vrlo zaposleni tijekom Kristove službe nadahnjujući ljude nevjerom, mržnjom i prijezirom. Kad bi Isus izgovorio neku oštru istinu ukoravajući ih za grijeh, ljudi bi se često razbjesnili. Sotona i njegovi anđeli poticali su ih da ubiju Božjeg Sina. Višeput su dohvatili kamenje da Ga kamenuju, ali su Ga anđeli čuvali od gnjevnog mnoštva i sklanjali na sigurno mjesto. Jednom prigodom, kad je s Njegovih svetih usana potekla istina, mnoštvo Ga je uhvatilo i odvelo na vrh brijega s namjerom da Ga strmoglati. Dok su se međusobno svađali oko toga što da učine s Njim, anđeli su Ga ponovno sakrili pa je prošao između njih i otišao svojim putem.

Sotona se još uvijek nadao da će veliki plan spasenja propasti. Uložio je svu svoju moć da ljudima otvrdne srca i izazove ogorčenost protiv Isusa. Nadao se da će Ga toliko malo njih prihvatiti kao Božjeg Sina da će svoje patnje i žrtvu smatrati prevelikom za tako malo društvo. Ali vidjela sam da bi Isus proveo predviđeni plan da je bilo samo dvoje koje bi Ga prihvatilo kao Sina Božjeg i povjerovalo u Njega za spasenje svoje duše.

Isus je svoj rad počeo kršeći Sotoninu moć nad onima koji pate. Vraćao je bolesnima zdravlje, davao vid slijepima i liječio uzete tako da su skakali od radosti i slavili Boga. Obnavljao je snagu nemoćnima i onima koje je Sotonina okrutna sila godinama vezala. Ljubaznim riječima tješio je slabe, nemoćne i očajne. Nemoćne, patnike koje je Sotona pobjedonosno držao, Isus je istrgnuo iz njegovih ruku donoseći zdravlje njihovom tijelu i veliku radost i sreću. Vraćao je mrtve u život i oni su slavili Boga za silno očitovanje Njegove moći. Djelovao je silno za sve koji su vjerovali u Njega. 160

Kristov život bio je ispunjen riječima i djelima dobrote, sućuti i ljubavi. Uvijek je bio spreman saslušati i osloboditi muka one koji su dolazili k Njemu. Samo mnoštvo je svjedočilo o Njegovoj božanskoj sili. Ali nakon što bi djelo bilo obavljeno, mnogi su se stidjeli tog skromnog a ipak silnog učitelja. Budući da knezovi nisu u Njega vjerovali, narod Ga nije bio spreman prihvatiti. On je bio čovjek boli i vičan patnjama. Nisu mogli podnijeti da se trebaju ravnati prema Njegovom trijeznom, samopožrtvovnom životu. Htjeli su uživati u časti koju pruža svijet. Pa ipak su mnogi slijedili Božjeg Sina i slušali Njegove upute uživajući u riječima koje su tako milostivo silazile s Njegovih usana. Njegove su riječi bile prepune značenja, a opet tako jednostavne da ih je i najslabiji mogao razumjeti.

Sotona i njegovi anđeli oslijepili su oči i zamračili razumijevanje Židova te poticali narodne knezove i starješine da ubiju Isusa. Druge su slali da im Ga dovedu, ali kad bi Mu se približili, iznenadili bi se i začudili. Vidjeli su da je ispunjen sažaljenjem i sućuti kad bi vidio ljudsku bijedu. Čuli su kako je nježno i s ljubavlju hrabrio slabe i nevoljne. Također su čuli kako zapovjedničkim glasom ukorava Sotoninu silu i zahtijeva da oslobodi svoje zarobljenike. Slušali su mudre riječi koje su dolazile s Njegovih usana i bili su zadivljeni; nisu mogli dići ruke na Njega. Vratili su se k svećenicima i starješinama bez Isusa. Kad su ih pitali: "Zašto ga ne dovedoste?" oni su izvijestili kako su bili svjedoci Njegovih čuda i kako su čuli svete riječi mudrosti, ljubavi i znanja te dodali: "Nikada nitko nije ovako govorio." Glavari svećenički optužili su ih da su se dali prevariti i neki od njih su se postidjeli što Ga nisu doveli. Svećenici su ih podrugljivo pitali je li itko od glavara povjerovao u Njega. Vidjela sam da su mnogi upravitelji i starješine vjerovali u Isusa, ali ih je Sotona spriječio da to priznaju; više su se bojali prijekora ljudi nego Boga.

Pokraj svega toga Sotonino lukavstvo i mržnja nisu onemogućili plan spasenja. Približavalo se vrijeme za ostvarenje cilja zbog kojeg je Isus došao na svijet. Sotona i njegovi anđeli dogovarali su se i odlučili potaknuti Kristov vlastiti narod da traži Njegovu krv i da Ga izvrgne okrutnostima i prijeziru. Nadali su se da će Isusa ogorčiti takvim postupkom i da neće uspjeti ostati ponizan i krotak.

Dok je Sotona stvarao planove, Isus je brižljivo upoznao svoje učenike sa stradanjem koje Ga očekuje – da će Ga razapeti i da će treći dan uskrsnuti. Ali njihov je um otupio i oni nisu mogli shvatiti što im govori.

Preobraženje

162

Vjera učenika bila je jako osnažena preobraženjem kad im je bilo dopušteno da vide Kristovu slavu i čuju glas s Neba koji je posvjedočio o Njegovoj božanskoj naravi. Bog je odlučio Isusovim sljedbenicima pružiti snažan dokaz da je On obećani Mesija, kako u velikoj tuzi i razočaranju zbog Njegova raspeća ne bi potpuno izgubili pouzdanje. Prigodom preobraženja Gospodin je poslao Mojsija i Iliju da razgovaraju s Isusom o Njegovom stradanju i smrti. Umjesto da izabere anđele za razgovor sa svojim Sinom, Bog je izabrao one koji su na Zemlji sami prošli kušnje.

Ilija je hodio s Bogom. Njegov je rad bio mučan i težak jer je Gospodin preko njega korio Izraela za grijeh. Ilija je bio Božji prorok, ali je bio prisiljen bježati od mjesta do mjesta da sačuva život. Njegov vlastiti narod progonio ga je kao divlju zvijer da ga ubije. Ali Bog je Iliju preobrazio i anđeli su ga u slavi trijumfalno prenijeli na Nebo.

Mojsije je bio veći od ijednog čovjeka koji je živio prije njega. Bog ga je visoko cijenio pa je imao prednost da s Gospodinom razgovara licem u lice kao što čovjek razgovara s prijateljem. Bilo mu je dopušteno da vidi neopisivo svjetlo i izuzetnu slavu koja je okruživala Oca. Gospodin je preko Mojsija oslobodio sinove Izraelove iz egipatskog ropstva. Mojsije je posredovao za svoj narod i često je stajao između njega i Božjega gnjeva. Kad se Gospodin jako razgnjevio na Izrael zbog nevjere, mrmljanja i teških grijeha, Mojsijeva se ljubav prema njima našla na ispitu. Bog je predložio da njih uništi, a od njega načini veliki narod. Mojsije je pokazao koliko voli Izrael time što je za njih iskreno molio. Uznemiren, molio je Boga da odvрати svoj žestoki gnjev i oprostí Izraelu ili da njegovo ime izbriše iz svoje knjige.

163

Kad su Izraelci mrmljali protiv Boga i Mojsija jer nije bilo vode, optužili su ga da namjerava pobiti njih i njihovu djecu. Bog je čuo njihovo mrmljanje i zapovjedio Mojsiju

da progovori stijeni kako bi narod dobio vodu. Mojsije je u gnjevu udario u stijenu i slavu pripisao sebi. Stalna samovolja i mrmljanje sinova Izraelovih nanosila mu je veliku bol i za trenutak je zaboravio koliko je Gospodin bio strpljiv s njima i da ne mrmljaju protiv njega, već protiv Boga. Mislio je samo na sebe, kako su ga duboko uvrijedili i kako su mu malo zahvalnosti uzvraćali za njegovu veliku ljubav prema njima.

Božji je plan bio da svoj narod često dovodi u teškoće i da ga onda u nevolji izbavi svojom silom kako bi shvatio da ga voli i da se brine za njega; to ga je trebalo navesti da Mu služi i ukaže poštovanje. Ali Mojsije ovaj put nije dao Bogu čast i uzvisio Njegovo ime pred narodom da bi ga mogao slaviti. Time je na se navukao Gospodnje nezadovoljstvo.

Kad je Mojsije sišao s gore s dvije kamene ploče i vidio kako se Izrael klanja zlatnom teletu, jako se razgnjevio: bacio je ploče i razbio ih. Vidjela sam da u tome nije sagriješio. Obuzeo ga je gnjev zbog Boga jer je gorljivo branio Njegovu slavu. Ali kad je popustio prirodnim osjećajima svojega srca i na sebe uzeo čast koja je pripadala Bogu, sagriješio je i zbog tog grijeha Bog mu nije dopustio da uđe u Kanaan.

164

Sotona je pokušavao naći nešto čime bi Mojsija mogao optužiti pred anđelima. Likovao je kad ga je uspio navesti da ozlovolji Boga; rekao je anđelima da će moći pobijediti i Spasitelja svijeta kada dođe otkupiti čovjeka. Zbog svojeg prijestupa Mojsije je došao pod Sotoninu vlast – vlast smrti. Da je ostao čvrst, Gospodin bi ga odveo u Obećanu zemlju i prenio na Nebo da ne okusi smrti.

Mojsije je umro, ali je Mihael sišao i dao mu život prije nego što se njegovo tijelo raspalo. Sotona je pokušao zadržati tijelo tvrdeći da pripada njemu, ali je Mihael uskrisio Mojsija i poveo ga na Nebo. Sotona je ogorčeno ustao protiv Boga optuživši Ga za nepravdu što je dopustio da mu se otme plijen, ali Krist nije ukorio svojeg protivnika premda je Božji sluga pao zbog njegove kušnje. On ga je blago uputio na svojeg Oca riječima: "Gospodin da te ukori."

Isus je svojim učenicima rekao da neki koji su Njim neće okusiti smrti dok ne vide kako Božje kraljevstvo dolazi sa silom. Ovo se obećanje ispunilo prigodom preobraženja. Isu-

sovo lice se preobrazilo i zasjalo kao sunce. Njegova je odjeća bila bijela i sjajna. Mojsije je bio tu kao predstavnik onih koji će uskrsnuti prigodom Isusovog drugog dolaska. A Ilija, koji se uznio na Nebo a da nije okusio smrt, predstavnik je onih koji će se preobraziti u besmrtnost pri Kristovom drugom dolasku i biti uzeti na Nebo a da nisu okusili smrt. Dok su učenici s iznenađenjem i strahom promatrali veliku Isusovu slavu i oblak koji ih je prekrpio, začuli su Božji glas pun zastrašujućeg veličanstva: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!"

Izdaja Krista

165

Bila sam prenesena u vrijeme kad je Isus sa svojim učenicima blagovao pashalnu večeru. Sotona je prevario Judu i naveo ga da misli kako je jedan od Kristovih pravih učenika, ali njegovo je srce uvijek bilo tjelesno. Vidio je silna Isusova djela, pratio Ga je tijekom Njegove službe i pokorio se neoborivom dokazu da je Mesija, ali je bio zatvoren i gramzljiv; volio je novac. Ljutito je prigovarao zbog skupe pomasti kojom je Isus bio pomazan. Marija je ljubila Isusa. On joj je oprostio mnoge grijeha, uskrisio je njezinog brata kojeg je jako voljela pa je smatrala da ništa nije preskupo za Isusa. Što je pomast skuplja, to će Spasitelju bolje moći izraziti svoju zahvalnost kad je žrtvuje za Njega. Juda je pak tvrdio, kao izgovor za svoju pohlepu, da se pomast mogla prodati i novac dati siromasima. Ali to nije rekao zato što mu je bilo stalo do siromaha; bio je sebičan i često je za sebe uzimao ono što mu je bilo povjereno da daje siromasima. Juda nije mario za Isusovu udobnost pa čak ni za Njegove potrebe, a kao izgovor za svoju lakomost često je spominjao siromahe. Ovaj čin Marijine darežljivosti bio je najoštrij ukor njegovoj pohlepnosti. Tako je bio pripremljen put da ga Sotona iskuša, što će Judino srce spremno prihvatiti.

Židovski svećenici i knezovi mrzili su Isusa, ali mnoštvo Ga je pratilo da sluša Njegove mudre riječi i vidi Njegova silna djela. U narodu se probudilo ozbiljno zanimanje pa je gorljivo slijedio Isusa da čuje riječi ovog čudesnog učitelja. Mnogi od knezova su povjerovali u Njega, ali se nisu usudili priznati svoju vjeru zbog straha da ne budu izopće-

166

ni iz sinagoge. Svećenici i starješine zaključili su da se nešto mora učiniti kako bi se pozornost naroda odvratila od Isusa. Bojali su se da će svi povjerovati u Njega pa će njihova sigurnost biti ugrožena. Ako ne ubiju Isusa, izgubit će svoj položaj. I nakon što Ga ubiju, još uvijek će ostati živi spomenici Njegove sile. Isus je uskrisio Lazara pa su se bojali da će ako Isusa ubiju, Lazar svjedočiti o Njegovoj velikoj sili. Ljudi su hrlili da vide čovjeka koji je uskrsnuo pa su knezovi odlučili ubiti i Lazara i tako utišati uzbuđenje. Tada će se narod vratiti ljudskim predajama i učenjima, desetkovati metvicu i rutu, a oni će povratiti svoj utjecaj. Složili su se da uhvate Isusa kad bude sam jer ako to pokušaju u mnoštvu, kad je narod oko Njega, mogli bi ih kamenovati.

Juda je znao koliko im je stalo do toga da uhvate Isusa pa je svećeničkim glavarima i starješinama ponudio da Ga izda za nekoliko srebrnika. Njegova ljubav prema novcu navela ga je da izda svojega Gospodina u ruke Njegovih najogorčenijih neprijatelja. Sotona je djelovao izravno preko Jude i na ganutljivoj posljednjoj večeri izdajica je smišljao planove za izdaju svojeg Učitelja. Isus je s tugom rekao učenicima da će se te noći svi sablazniti o Njega. Ali Petar je gorljivo rekao da Ga se neće odreći ako Ga se svi drugi odreknu. Isus mu je odgovorio: "Sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu, ali ja sam se molio za te da tvoja vjera ne malakše. Tako i ti kad se jedanput vratiš k meni, učvrsti svoju braću!" (Lk 22,31.32)

167 Promatrala sam Isusa u vrtu s učenicima. U najdubljoj žalosti zamolio ih je da bdiju i mole da ne padnu u napast. Znao je da će njihova vjera biti izložena kušnji, da će njihove nade doživjeti razočaranje i da će im biti potrebna svaka snaga koju mogu steći bdjenjem i žarkom molitvom. Isus se snažnim glasom i sa suzama molio: "Oče! Ako hoćeš, otkloni ovaj kalež od mene! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!" Božji Sin se molio u mukama. Na Njegovom su se licu pojavile velike kaplje krvi i padale na zemlju. Anđeli su lebdjeli iznad tog mjesta promatrajući prizor, ali je samo jedan dobio nalog da okrijepi Božjeg Sina u Njegovoj mucii. Na Nebu nije bilo radosti. Anđeli su skinuli krune i spustili harfe i s najvećim zanimanjem šutke promatrali Isusa. Željeli su okružiti Božjeg Sina, ali im to anđeoski zapovjedni-

ci nisu dopustili jer bi Ga, gledajući tu izdaju, izbavili; a plan je bio načinjen i morao se ispuniti.

Nakon molitve Isus se vratio k učenicima, ali su oni spavali. U tom užasnom času čak ni Njegovi učenici nisu imali sažaljenja niti su se molili za Njega. Petar, koji je malo prije bio tako revan, sada je spavao dubokim snom. Isus ga je podsjetio na njegove izjave i rekao: "Tako, ne mogoste sa mnom probdjeti ni jednoga sata?" Triput se Sin Božji molio u strašnoj mucu. A onda se pojavio Juda s naoružanom ruljom. Kao obično, prišao je Učitelju i pozdravio Ga. Rulja je opkolila Isusa, ali je On pokazao svoju božansku silu kad je rekao: "Koga tražite?" "Ja sam." Na to su se odmaknuli i pali na zemlju. Isus ih je to pitao da vide Njegovu silu i imaju dokaz da se mogao osloboditi iz njihovih ruku da je htio.

Kad su vidjeli kako je mnoštvo s toljagama i mačevima tako brzo popadalo, učenici su se ponadali. Nakon što su ustali i ponovno okružili Božjeg Sina, Petar je izvukao mač i udario slugu velikog svećenika te mu je odsjekao uho. Isus mu je zapovjedio da skloni mač riječima: "Ili misliš da ne mogu zamoliti Oca da mi u ovaj čas pošalje više od dvanaest legija anđela?" Vidjela sam kako je na ove riječi nada obasjala lica anđela. Željeli su na licu mjesta okružiti svojeg Zapovjednika i rastjerati gnjevnu rulju. Ali ponovno ih je obuzela tuga kad je Isus dodao: "Ali kako bi se onda ispunila Pisma, prema kojima tako mora biti?" I srca učenika obuzeo je očaj i duboko razočaranje kad je Isus dopustio da Ga njegovi neprijatelji odvedu.

Učenici su se uplašili za svoj život pa su Ga svi ostavili i pobjegli. Isus je ostao sam u rukama ubilačke rulje. O kako je Sotona trijumfirao! A kakva je tuga zavládala među Božjim anđelima! Mnoge ćete svetih anđela, sa svojim visokim anđelima zapovjednicima na čelu, bile su poslâne da budu svjedoci ovog prizora. Trebali su zapisati svaku uvredu i okrutnost učinjenu Božjem Sinu i zapamtiti svaku bol i tjeskobu koju će Isus podnijeti jer će ovi ljudi, koji su sudjelovali u ovom strašnom prizoru, sve to još jednom živo vidjeti.

169 **Suđenje Kristu**

Kad su napustili Nebo, anđeli su s tugom odložili svoje sjajne krune. Nisu ih mogli nositi dok njihov Zapovjednik pati i nosi trnov vijenac. Sotona i njegovi anđeli bili su u sudnici zaokupljeni time da unište ljudske osjećaje i sažaljenje. Ozračje je bilo teško i okaljano njihovim utjecajem. Svećenički glavari i starješine pod njihovim su nadahnućem vrijeđali i zlostavljali Isusa na najteži način koji je ljudska priroda mogla podnijeti. Sotona se nadao da će takvim izrugivanjem i nasiljem nagnati Božjeg Sina da se žali ili mrmlja, ili da će pokazati svoju božansku moć i istrgnuti se iz vlasti mnoštva pa bi tako plan spasenja ipak mogao propasti.

Petar je nakon izdaje slijedio svojega Gospodina. Htio je vidjeti što će biti s Isusom. Ali kad su ga optužili da je jedan od Njegovih učenika, strah za vlastitu sigurnost naveo ga je da izjavi kako ne poznaje tog čovjeka. Učenici su bili poznati po čistoći svojega govora pa je Petar, kad su ga po treći put optužili, proklinjanjem i psovanjem uvjeravao svoje tužitelje da nije jedan od Kristovih učenika. Isus, koji je bio samo nešto malo udaljen od Isusa, uputio mu je tužan prijekorni pogled. Tada se učenik sjetio riječi koje mu je Isus uputio u gornjoj sobi i svoje revne tvrdnje: "Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću." A on se odrekao Gospodina, čak uz proklinjanje i psovke; ali je taj Isusov pogled smekšao Petrovo srce i spasio ga. Gorko je plakao i pokajao se za svoj veliki grijeh pa se obratio i bio spreman utvrditi svoju braću.

Mnoštvo je bučno zahtijevalo Isusovu krv. Okrutno su Ga izbičevali, obukli u stari grimizni kraljevski plašt, a na Njegovu svetu glavu stavili vijenac od trnja. U ruku su Mu stavili trsku, klanjali se pred Njim i rugajući se pozdravljali Ga: "Zdravo, kralju židovski!" Zatim su Mu uzimali trsku iz ruke i njome Ga udarali po glavi tako da se trnje zabijalo u sljepoočice pa Mu je krv kapala niz lice i bradu.

Andeli su teško podnosili ovaj prizor. Oni bi rado izbavili Isusa, ali su im to njihovi zapovjednici zabranili rekavši da je to velika cijena koju valja platiti za čovjeka, da će ona biti plaćena i donijeti smrt Onomu koji je imao vlast nad smrću. Isus je znao da su anđeli svjedoci Njegova poniže-

nja. I najslabiji od njih mogao je učiniti da razjarena rulja bespomoćno popada i osloboditi Isusa. Znao je da bi Ga anđeli, kad bi zatražio od Oca, istog trenutka oslobodili. Ali On je trebao podnijeti nasilje zlikovaca kako bi ostvario plan spasenja.

Isus je stajao krotko i ponizno pred razbješnelim mnoštvom koje Ga je zlostavljalo na najgori mogući način. Pljuvali su Mu u lice – lice od kojega će se jednog dana htjeti sakriti, koje će osvjetljavati Božji grad i sjati jače od sunca. Krist grešnicima nije uputio srditi pogled. Pokrili su Mu glavu iznošenom odjećom, pljuskali Ga i govorili: "Proreci tko te udario!" Među anđelima je nastalo komešanje. Istog trena bi Ga oslobodili, ali su ih u tome spriječili njihovi zapovjednici.

Neki su se učenici odvažili ući za Isusom i prisustvovati Njegovom sudenju. Očekivali su da će posegnuti za svojom božanskom silom i osloboditi se iz ruku svojih neprijatelja te ih kazniti za njihovu okrutnost. Njihove nade će rasti i padati kako se budu mijenjali prizori. Ponekad su sumnjali u strahu da su se prevarili. Ali glas koji su čuli na gori preobraženja i slava koju su vidjeli, jačala je vjeru da je On doista Sin Božji. Prisjećali su se prizora koje su doživjeli, čuda koja su vidjeli kad je liječio bolesne, otvarao oči slijepima i uši gluhima te korio i izgonio đavle, uskrisivao mrtve i čak smirivao vjetar i more. Nisu vjerovali da će umrijeti. Nadali su se da će se podići u sili i sa zapovjedničkim glasom raspršiti krvožedno mnoštvo, kao onda kad je ušao u Hram i istjerao one koji su Božji dom pretvorili u mjesto trgovanja, kad su pred Njim pobjegli kao da ih progoni odred naoružanih vojnika. Učenici su se nadali da će Isus pokazati svoju silu i osvjedočiti sve da je Kralj Izraela.

Judu je ispunila gorka grižnja savjesti i stid zbog podle izdaje Isusa. A kad je vidio zlostavljanje koje je Spasitelj trpio, slomio se. Volio je Isusa, ali je više volio novac. Nije mislio da će Isus dopustiti da Ga uhvati rulja koju je on predvodio. Očekivao je da će učiniti čudo i osloboditi se tih ljudi. Ali kad je vidio kako razbješnjelo mnoštvo u sudskoj dvorani žeda za krvlju, osjetio je veličinu svoje krivnje; i dok su mnogi žestoko optuživali Isusa, Juda je jurnuo

- 172 kroz mnoštvo priznajući da je sagriješio izdavši nevinu krv. Ponudio je svećenicima novac koji su mu platili i molio ih da oslobode Isusa, tvrdeći da je potpuno nevin.

Svećenici su kratko vrijeme šutjeli, ozlojeđeni i zbunjeni. Nisu željeli da narod dozna kako su potkupili jednog od navodnih Isusovih sljedbenika da im Ga izda. Htjeli su sakriti da su Isusa lovili kao lopova i potajno Ga uhvatili. Ali Judino priznanje i njegov ispijen izgled krivca raskrinkao je svećenike pred mnoštvom; pokazalo se da ih je na hvatanje Isusa potaknula mržnja. Kad je Juda javno rekao da je Isus nevin, svećenici su odgovorili: "Što se to nas tiče? Tvoja stvar." Imali su Isusa u svojoj vlasti i svakako su Ga namjeravali ukloniti. Svladan tjeskobom, Juda je novac koji je sada prezirao bacio pred noge onih koji su ga potkupili i ispunjen tjeskobom i užasom otišao te se objesio.

U mnoštvu koje je Isusa okruživalo mnogi su Mu bili naklonjeni pa su se iznenadili što uopće ne odgovara na mnoga pitanja koja su Mu postavljali. Unatoč ruganju i nasilju rulje, na Njegovom se licu nije mogao primijetiti prijekor niti nezadovoljstvo. Bio je dostojanstven i sabran. Promatrači su Ga gledali s čuđenjem. Usporedili su Njegov savršeni nastup i odlučno, dostojanstveno ponašanje s izgledom onih koji su Mu sudili; govorili su jedan drugome da je sličniji kralju nego bilo koji knez. Na Njemu nije bilo obilježja zločinca. Njegove su oči bile blage, bistre i neustrašive, Njegovo čelo široko i uspravljeno. Svaku crtu lica obilježavala je dobrota i plemenitost načela. Njegovo strpljenje i podnošenje toliko se razlikovalo od ljudskog da su mnogi uzdrhtali. Čak je i Heroda i Pilata uznemirilo Njegovo plemenito ponašanje nalik na Božje.

- 173 Od samog početka Pilat je bio uvjeren da Isus nije običan čovjek. Bio je uvjeren da pred sobom ima izvanredan karakter, potpuno nevin u pogledu optužbi iznesenih protiv Njega. Anđeli koji su prisustvovali prizoru primijetili su razmišljanje rimskog upravitelja i da bi ga spasili da ne počini grozan čin predavanja Krista da se razapne, jedan je anđeo bio poslan Pilatovoj ženi i u snu ju je obavijestio da njezin muž sudi Božjem Sinu koji je nevini patnik. Ona je odmah poslala poruku Pilatu i obavijestila ga da je u snu mnogo pretrpjela zbog Isusa i upozorila ga da se ne miješa u stvar

tog svetog čovjeka. Glasnik se progurao kroz mnoštvo i predao pismo Pilatu. Dok ga je ovaj čitao, probljedio je i počeo drhtati te je odmah odlučio da Krista neće osuditi na smrt. Ako Židovi žele Njegovu krv, on na to neće pristati, već će Ga nastojati osloboditi.

Kad je Pilat čuo da je Herod u Jeruzalemu, osjetio je veliko olakšanje jer se želio osloboditi svake odgovornosti za suđenje Isusu. Odmah Ga je poslao Herodu zajedno s Njegovim tužiteljima. Ovaj je vladar potpuno otvrdnuo u grijehu. Umorstvo Ivana Krstitelja ostavilo je na njegovoj savjesti mrlju koje se nije mogao osloboditi. Kad je čuo za Isusa i silna djela koja je činio, uplašio se i zadržtao uvjeren da je uskrsnuo Ivan Krstitelj. Kad je Isus došao u ruke Pilatu, Herod je ovaj čin smatrao priznanjem svoje moći, vlasti i prava da sudi. Tako su se dva vladara, koji su prije bili neprijatelji, pomirila. Herodu je bilo drago što vidi Isusa; očekivao je da će zadovoljiti njegovu radoznalost i učiniti neko čudo. Ali Isusov posao nije bio da zadovolji znatiželju ili da zaštiti sebe. Svoju božansku čudotvornu silu rabio je za spašavanje drugih, a ne sebe.

174

Isus nije odgovarao na pitanja koja mu je Herod postavljao; nije odgovarao ni svojim neprijateljima koji su Ga žestoko optuživali. Herod se razbjjesnio zato što se Isus nije bojao njegove vlasti pa se sa svojim vojnicima narugao Božjem Sinu, ismijao Ga i zlostavljao. Ali se začudio Isusovoj plemenitoj pojavi, sličnoj Bogu, kad su Ga sramotno zlostavljali; bojeći se da Ga osudi, poslao Ga je natrag Pilatu.

Sotona i njegovi anđeli okružili su Pilata i nastojali ga navesti da se upropasti. Upozorili su ga da će, ako ne bude sudjelovao u osuđivanju Isusa, to učiniti drugi; mnoštvo je žedalo za Njegovom krvlju i ako Ga ne preda na razapinjavanje, izgubit će vlast i svjetovnu čast pa će biti optužen da vjeruje u varalicu. Zbog straha da ne izgubi moć i vlast, Pilat je pristao na Isusovu smrt. Premda je za Isusovu smrt proglašio odgovornima Njegove tužitelje, a mnoštvo je to prihvatilo vičući: "Krv njegova neka padne na nas i na našu djecu", Pilat nije bio oslobođen krivnje; bio je kriv za Kristovu krv. Zbog sebičnog interesa, težnje za pohvalom velikih ljudi na zemlji, predao je nevinog čovjeka da umre. Da je Pilat slušao svoju savjest, ne bi pristao da se Isus osudi.

Isusovo ponašanje i riječi na suđenju duboko su se dojmile mnogih koji su prisustvovali tom događaju. Rezultat tog utjecaja bio je očit nakon Njegovog uskrsnuća. Među onima koji su pristupili Crkvi bilo je mnogo onih koji su bili osvjedočeni tijekom suđenja Isusu.

175 Sotona je bio silno bijesan kad je vidio da ni sva okrutnost koju su Židovi pokazali prema Isusu nije kod Njega izazvala ni najmanje negodovanje. Premda je uzeo čovjekovu narav, krijepila Ga je postojanost slična Božjoj i On ni u čemu nije odstupio od volje svojega Oca.

Kristovo raspeće

Božji Sin bio je predan ljudima da Ga razapnu. Uz povike trijumfa odveli su dragog Spasitelja. Premda je oslabio od umora, boli i gubitka krvi od bičevanja i primljenih udara, ipak su Mu natovarili teški križ na koji će Ga ubrzo prikovati. Triput su Mu ga stavljali na ramena i triput se onesvijestio. Onda su uhvatili jednog od Njegovih sljedbenika, čovjeka koji nije otvoreno priznao da vjeruje u Krista premda je vjerovao. Natovarili su mu križ i on ga je nosio do kobnog mjesta pogubljenja. Andeoske čete okupile su se u zraku iznad tog mjesta. Više je Kristovih učenika slijedilo Isusa na Golgotu; bili su obuzeti tugom i gorko plakali. Prisjetili su se Njegovog pobjedonosnog ulaska u Jeruzalem prije samo nekoliko dana kad su Ga slijedili kličući: "Hosana na visini!" i prostirali svoje plašteve i palmine grane po putu. Mislili su da će On tada preuzeti kraljevstvo i vladati kao zemaljski vladar nad Izraelom. Kako se prizor promijenio! Kako su bila iznevjerena njihova očekivanja! Ne s radošću, ne s radosnim nadama, već srca ispunjenih strahom i očajem sada su polako, žalosni slijedili osramoćenog i poniženog Isusa kojega je čekala smrt.

176 Tu je bila Isusova majka. Njezino srce probadala je tjeskoba koju nitko osim voljene majke ne može osjećati, ali se zajedno s učenicima nadala da će Krist učiniti neko silno čudo i osloboditi se svojih ubojica. Nije mogla podnijeti pomisao da će dopustiti da Ga razapnu. Ali pripreme su bile izvršene i Isusa su položili na križ. Donijeli su čekić i čavle. Srca učenika su se ukočila. Isusovu majku shrvala

je nepodnošljiva bol. Prije nego što su Spasitelja prikovali na križ, učenici su je odnijeli s tog mjesta da ne bi čula udarce čekića koji su klinovima probijali Njegove nježne ruke i noge. Isus nije mrmljao, već stenjao od boli. Bio je blijed i na čelu su Mu izbile velike kaplje znoja. Sotona je likovao zbog patnji koje trpi Božji Sin, ali je slutio da su njegovi napori da osujeti plan spasenja uzaludni, da je izgubio svoje kraljevstvo i da će na kraju biti uništen.

Kad su Isusa pribili na križ, podigli su Ga i naglo spustili na mjesto koje je bilo pripravljeno u tlu; ovaj trzaj je kidao meso i uzrokovao strahovitu patnju. Da bi Isusovu smrt učinili što sramotnijom, razapeli su s Njim dva razbojnika, po jednoga sa svake strane. Razbojнике su svladali silom i nakon snažnog otpora raširili su im ruke i prikovali ih na križ. Ali Isus se mirno pokorio. Nitko nije morao uporabiti silu da Mu raširi ruke na križu. Dok su razbojnici proklinjali krvnike, Spasitelj je u mukama molio za svoje neprijatelje: "Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!" Krist nije trpio samo tjelesne bolove; na Njemu su počivali grijesi cijeloga svijeta.

Dok je visio na križu, neki od prolaznika su Mu se rugali mašući glavom kao da se klanjaju kralju i govorili: "Ti, koji razvaljuješ hram i u tri dana ga opet sagrađuješ, spasi sam sebe. Ako si Sin Božji, siđi s križa!" Sotona se u pustinji obratio Kristu istim riječima: "Ako si Sin Božji." Svećenički glavari, starješine i književnici podrugljivo su govorili: "Druge je spasio, a sam sebe ne može spasiti. On je kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo vjerovati u njega!" Anđele koji su lebdjeli nad mjestom Kristova raspeća obuzelo je ogorčenje na knezove koji su Mu se rugali i govorili: "Ako je Sin Božji, neka sebe spasi." Željeli su prići, osloboditi Isusa i spasiti Ga, ali im to nije bilo dopušteno. Cilj Njegove zadaće još nije bio ostvaren.

Dok je visio na križu tijekom tih dugih sati muka, Isus nije zaboravio na svoju majku. Ona se vratila do strašnog prizora jer više nije mogla podnijeti da ostane odvojena od svojeg Sina. Posljednja Isusova gesta bila je lekcija sućuti i humanosti. Pogledao je od boli izmučeno lice svoje majke, a zatim svojeg voljenog učenika Ivana. Svojoj je majci rekao: "Ženo, evo ti sina!" Onda se obratio Ivanu: "Evo ti majke!" I od tog časa učenik ju je uzeo u svoj dom.

U svojoj mucijes Isus je ožednio pa su Mu prinijeli ocat i žuč, ali kad je okusio, odbio je piti. Anđeli su gledali muke svojeg Zapovjednika, a kad više nisu mogli podnijeti taj prizor, zakrilili su lice. I sunce je odbilo gledati grozni prizor. Isus je glasno povikao da je Njegove ubojice spopao užas: “*Svršeno je!*” Na to se hramski zastor razderao od vrha do dna, zemlja se zatresla i stijene se raspuknule. Gusta tama spustila se na zemlju. Kad je Isus umro, nestala je i posljednja nada učenika. Mnogi od Njegovih sljedbenika vidjeli su prizor Njegove patnje i smrt i čaša njihove boli bila je puna.

Sotona više nije likovao kao prije. Nadao se da će onemogućiti plan spasenja, ali je on bio odviše duboko postavljen. Sada, pošto je Krist umro, znao je da će na kraju i on morati umrijeti, a njegovo će kraljevstvo biti predano Isusu. Održao je vijećanje sa svojim anđelima. Nije uspio nadvladati Božjeg Sina pa sada moraju povećati napore i okrenuti se svom silom i lukavošću protiv Njegovih sljedbenika. Moraju spriječiti koga god mogu da ne prihvati spasenje koje mu je Isus osigurao. Na ovaj će način Sotona i dalje moći raditi protiv Božje vladavine. A bit će i u njegovom interesu da zadrži što je moguće više ljudi. Jer grijesi onih koji su otkupljeni Kristovom krvlju na kraju će se vratiti začetniku grijeha i on će morati trpjeti njihovu kaznu, dok će oni koji ne prihvate spasenje po Isusu podnijeti kaznu za vlastite grijeha.

Kristov je život uvijek bio lišen svjetovnog bogatstva, časti i razmetanja. Njegova poniznost i samoodricanje bili su u potpunoj suprotnosti s ohološću i sebičnim ugađanjem svećenika i starješina. Njegova neumrljana čistoća bila je stalni prijekor njihovim grijesima. Prezirali su Ga zbog Njegove krotkosti, svetosti i čistoće. Ali svi oni koji su Ga tada prezirali, jednog će Ga dana vidjeti u nebeskom sjaju i nenadmašnoj slavi Njegova Oca.

U sudnici je bio okružen neprijateljima žednima Njegove krvi, a otvrdnuli ljudi koji su vikali: “Krv njegova neka padne na nas i na našu djecu”, vidjet će Ga kao slavnog Kralja. Na Njegovom putu pratit će Ga sve nebeske vojske pjesmama pobjede, veličanja i sile Onome koji je zaklan, ali ponovno živi, silnom pobjedniku.

Jadan, slab i bijedan čovjek pljuvao je u lice Kralja slave, dok se povik brutalnog trijumfa dizao od rulje kao ponižavajuća uvreda. Udarcima i okrutnošću unakazili su lice koje je cijelo Nebo gledalo s divljenjem. Ponovno će vidjeti to lice, svjetlije od podnevnog sunca i nastojat će pobjeći od njega. Umjesto brutalnog trijumfalnog poklika, tada će zbog Njega zaridati.

Isus će pokazati svoje ruke s tragovima raspeća. Zauvijek će nositi obilježja ove okrutnosti. Svaki ožiljak od klinova govorit će o čovjekovu čudesnom izbavljenju i velikoj cijeni kojom je otkupljen. Isti oni ljudi koji su kopljem proboli slabinu Gospodara života vidjet će taj ožiljak od koplja i u dubokoj tjeskobi žaliti zbog udjela u ranjavanju Njegovog tijela.

Njegove ubojice jako je smetao natpis "Kralj židovski" koji je bio pribijen iznad Njegove glave. Ali tada će Ga biti prisiljeni gledati u svoj Njegovoj slavi i kraljevskoj moći. Gledat će Njegovu odjeću i vidjeti na Njegovom bedru živim slovima napisano: "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara." Dok je visio na križu, podrugljivo su Mu dobacivali: "On je kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo vjerovati u njega!" Sada će Ga gledati u Njegovoj kraljevskoj sili i moći. Neće im biti potreban dokaz da je Kralj Izraelov, jer će svladani prizorom Njegova veličanstva i neopisive slave biti prisiljeni priznati: "Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje."

Potres, pucanje stijena, tama koja se spustila na zemlju i glasni Isusov povik: "*Svršeno je!*" kad je izdisao, uznemirili su Njegove neprijatelje i natjerali Njegove ubojice da zadrhte. Učenici su bili iznenađeni ovim izuzetnim pojavama, ali su njihove nade bile pokopane. Bojali su se da će Židovi nastojati i njih pobiti. Bili su uvjereni da se silna mržnja koju su pokazali prema Božjem Sina tu neće zaustaviti. Proveli su duge sate plačući zbog svojeg razočaranja. Očekivali su da će Isus zavladatai kao zemaljski kraljević, ali su njihove nade umrle s Njim. U svojoj tuzi i razočaranju posumnjali su da ih je prevario. Kolebala se čak i vjera Njegove majke da je On Mesija.

Mada su doživjeli razočaranje svojih nada u Isusa, učenici su Ga voljeli i željeli su Njegovo tijelo dostojno pokopati, ali nisu znali kako da ga dobiju. Josip iz Arimateje, bogati i utjecajni židovski vijećnik i pravi Isusov učenik, privatno

je ali odvažno otišao k Pilatu i zamolio ga za Spasiteljevo tijelo. To se zbog mržnje Židova nije usuđivao učiniti otvoreno. Učenici su se bojali da im neće dopustiti da Krista dostojno pokopaju. Pilat je udovoljio njihovoj molbi i učenici su skinuli beživotno tijelo s križa dok su u dubokoj tjeskobi žalili za svojim propalim nadama. Pažljivo su umotali tijelo u platno i položili ga u Josipov novi grob.

Žene koje su bile ponizne Kristove sljedbenice za Njegova života, nisu ga htjele napustiti dok nisu vidjele da je položen u grob i da je na vrata navaljen teški kamen, kako Njegovi neprijatelji ne bi mogli doći do Njegovog tijela. Ali se nisu trebale bojati jer sam vidjela da je andeoska vojska bdjela s neiskazanom pažnjom nad Isusovim počivalištem željno čekajući zapovijed da krenu u oslobađanje Kralja slave iz Njegove tamnice.

Kristovi ubojice bojali su se da bi On mogao oživjeti i pobjeći. Zato su od Pilata tražili da postavi stražu koja će čuvati grob do trećeg dana. Zahtjev im je bio odobren pa je kamen na vratima zapečaćen da Isusovi učenici ne bi mogli ukrasti Njegovo tijelo i reći da je uskrsnuo.

Kristovo uskrsnuće

Učenici su počinili u subotu oplakujući smrt svojega Gospodina, dok je Isus, Kralj slave, ležao u grobu. Kad se približila noć, oko Spasiteljeva počivališta postavljena je straža, dok su nevidljivi anđeli lebdjeli nad svetim mjestom. Noć je polako odmicala, ali dok je još bilo mračno, andeoski stražari su znali da će skoro nastupiti vrijeme za oslobađanje dragog Božjeg Sina, njihovog omiljenog Zapovjednika. Dok su s najvećim uzbuđenjem očekivali čas Njegovog trijumfa, moćni anđeo je brzo doletio s Neba. Njegovo je lice bilo kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. Njegovo svjetlo raspršilo je tamu ispred njega i zli anđeli, koji su pobjedonosno htjeli zadržati Isusovo tijelo, užasnuto su pobjegli pred njegovim svjetlom i slavom. Jedan od andeoske vojske koji je bio svjedok Kristova poniženja i koji je čuvao Njegovo počivalište, pridružio se anđelu s Neba i obojica su prišla grobnici. Kad su prišli, zemlja je zadrhtala i potresla se; snažan potres je uzdrmao tlo.

Užas je spopao rimsku stražu. Gdje je sada bila njihova moć da zadrže Isusovo tijelo? Sada više nisu razmišljali o svojoj dužnosti niti o tome da bi ga učenici mogli ukrasti. Kad je svjetlo anđela zasjalo jače od sunca, rimski stražari su popadali kao mrtvi. Jedan od anđela dotaknuo je veliki kamen i otkotrljao ga s ulaza u grobnicu te sjeo na njega. Drugi je ušao u grob i skinuo ubrus s Isusove glave. Zatim je anđeo s Neba, koji je izazvao potres, povikao: "Sine Božji, tvoj te Otac zove! Izidi!" Smrt Ga više nije mogla zadržati u svojoj vlasti. Isus je ustao od mrtvih, pobjedonosni osvajač. Anđeoske vojske su sa svečanim divljenjem promatrale prizor. Kad je Isus izišao iz groba, ovi su Mu se sjajni anđeli poklonili do zemlje i odali čast pjesmama pobjede i trijumfa.

182

Sotonini anđeli bili su prisiljeni pobjeći pred sjajnim, prodornim svjetlom nebeskih anđela pa su se gorko požalili svojem kralju što im je njihov plijen tako nasilno oteo i što je Onaj kojega su toliko mrzili ustao iz mrtvih. Sotona i njegove vojske likovale su što je njihova vlast nad palim čovjekom dovela do toga da je Gospodar života položen u grob, ali je njihov pakleni trijumf bio kratkoga vijeka, jer čim je Isus izišao iz svoje tamnice kao veličanstveni osvajač, Sotona je znao da će nakon nekog vremena morati umrijeti i da će njegovo kraljevstvo prijeći u ruke Onoga kojemu s pravom pripada. Kukao je i bjesnio što unatoč svim svojim naporima nije mogao nadvladati Isusa koji je otvorio put za spasenje čovjeka i tko god pođe njime, bit će spašen.

Zli anđeli su se ponovno savjetovali sa svojim zapovjednikom kako da i dalje rade protiv Božje vladavine. Sotona je svojim slugama zapovjedio da pođu svećeničkim glavarima i starješinama. Rekao je: "Uspjeli smo ih prevariti, zaslijepiti im oči i otvrdnuti srca protiv Isusa. Naveli smo ih da povjeruju kako je Isus varalica. Rimska straža će pronijeti mrsku vijest da je Krist uskrsnuo. Mi smo naveli svećenike i starješine da mrze Isusa i da Ga ubiju. Sada ih uvjerite da će ih narod kamenovati ako se sazna za Isusovo uskrsnuće, zato što su smaknuli nevina čovjeka."

183

Kad je vojska nebeskih anđela otišla od groba i kad su svjetlo i slava iščezli, rimski stražari su se usudili podignuti

glavu i osvrnuti se oko sebe. Zapanjeno su gledali veliki kamen maknut s ulaza u grob i vidjeli da više nema Isusovog tijela. Požurili su u grad da izvijeste svećenike i starješine o onome što su vidjeli. Dok su ovi ubojice slušali zaprepašćujućí izvještaj, probljedjelo im je lice. Pri pomisli na ono što su učinili, spopao ih je užas. Ako je izvještaj istinit, oni su izgubljeni. Neko su vrijeme sjedili bez riječi gledajući jedan drugoga; nisu znali što da učine ili kažu. Prihvatiti izvještaj značilo bi sebe osuditi. Povukli su se da se posavjetuju što da rade. Zaključili su da bi, ako se izvještaj stražara proširi u narodu, oni koji su Krista dali pogubiti, bili pobijeni kao Njegovi ubojice. Odlučili su potkupiti vojnike ne bi li sve zadržali kao tajnu. Svećenici i starješine ponudili su im veliku svotu govoreći: “Kažite: Njegovi učenici dođoše noću te ga ukradoše dok smo mi spavali.” A kad su stražari upitali što će se dogoditi ako kažu da su spavali na straži, židovski glavari su obećali da će to srediti s upraviteljem pa im se ništa neće dogoditi. Tako su rimski vojnici prodali svoju čast za novac i pristali postupiti prema nagovoru svećenika i starješina.

184

Kad je Isus, dok je visio na križu, povikao: “*Svršeno je!*” stijene su se raspale, zemlja se zatresla i grobovi se otvorili. Kad je ustao kao pobjednik nad smrću i grobom, dok je zemlja podrhtavala i nebeska slava obasjavala sveto mjesto, mnogi su pravedni uskrsnuli na Njegov zov i izišli kao svjedoci da je uskrsnuo. Ovi počašćeni ljudi ustali su proslavljeni. To su bili izabranici i sveti iz svih vremena, od stvaranja do Kristovih dana. I dok su židovski vođe nastojali prikriti činjenicu da je Krist uskrsnuo, Bog je odlučio iz grobova podignuti skupinu koja će svjedočiti o Isusovom uskrsnuću i objavljivati Njegovu slavu.

Ovi uskršli razlikovali su se u stasu i liku; neki su izgledali otmjenije od drugih. Rečeno mi je da su se stanovnici Zemlje izopačili, da su izgubili snagu i pristalost. Sotona ima vlast nad bolešću i smrću i sa svakim su razdobljem posljedice prokletstva bile sve vidljivije, a Sotonina moć očitija. Oni koji su živjeli u Noino i Abrahamovo vrijeme bili su po stasu, pristalosti i snazi slični anđelima. Ali svaki je naraštaj bio sve slabiji i podložniji bolesti pa je i njegov život bio kraći. Sotona je naučio kako da muči i oslabi ljudski rod.

Oni koji su ustali nakon Isusova uskrsnuća javili su se mnogima govoreći im da je žrtva za čovjeka dovršena, da je Isus kojeg su Židovi razapeli uskrsnuo iz mrtvih i kao dokaz svojih riječi izjavili su: "Mi smo uskrsnuli s Njim." Svjedočili su kako su zahvaljujući Njegovoj velikoj sili ustali iz svojih grobova. Bez obzira na širenje lažnih izvještaja, Sotona, njegovi anđeli i svećenički glavari nisu mogli sakriti Kristovo uskrsnuće jer je ova sveta skupina, koja je izišla iz svojih grobova, proširila čudesnu, radosnu vijest. I sam se Isus pokazao svojim ožalošćenim, skršenim učenicima i odagnao njihove strahove te ih ispunio radošću i veseljem. 185

Kad se ova vijest počela širiti od grada do grada i od mjesta do mjesta, Židovi su se uplašili za svoj život i počeli prikrivati mržnju koju su gajili prema učenicima. Njihova je jedina nada bila širenje lažnog izvještaja, a oni koji su željeli da ova laž bude istina, prihvatili su je. Pilat je zadržao kad je čuo da je Krist uskrsnuo. Nije sumnjao u svjedočanstvo i od tog trenutka više nije imao mira. Zbog svjetovne časti, iz straha da ne izgubi vlast i život, dao je pogubiti Isusa. Sada je bio potpuno uvjeren da nije kriv samo za prolijevanje krvi nevinog čovjeka, već Sina Božjeg. Njegov život bio je ispunjen tjeskobom do smrti. Očaj i jad ugušili su svaki osjećaj nade i zadovoljstva. Odbio je utjehu i završio bijednom smrću.

Herodovo³⁶ je srce još više otvrdnulo pa kad je čuo da je Krist uskrsnuo, nije se mnogo uznemirio. Smaknuo je Jakova i kad je shvatio da time ugađa Židovima, uhvatio je i 186

³⁶ U suđenju Kristu sudjelovao je Herod Antipa, a Herod Agripa I. smaknuo je Jakova. Agripa je bio Antipin nećak i šogor. Pomoću intriga oteo je prijestolje Antipi i kad je došao na vlast, postupao je prema kršćanima kao i Antipa. U Herodovoj dinastiji šestorica su se zvala istim imenom. Zato je to ime u neku ruku služilo kao opća titula, pa su se razlikovali po drugim imenima kao Antipa, Filip, Agripa i drugim. To je kao da kažemo car Nikola, car Aleksandar i drugi. U ovom slučaju uporaba ovog izraza postaje prirodna i prikladna, posebice stoga što je Agripa, kad je smaknuo Jakova, stupio na Antipino prijestolje, koji je nešto prije toga sudjelovao u suđenju Kristu. Bio je to isti herodovski duh, samo u drugoj osobi, kao "zmaj" iz Otkrivenja 12,17, koji je isti zmaj iz trećeg retka s obzirom na to da je prava sila koja je nadahnjivala jednog i drugog bila zmaj u devetom retku. U jednom slučaju djeluje preko poganskog Rima, a u drugome vlastitom snagom.

Petra namjeravajući i njega smaknuti. Ali Bog je imao posao za Petra pa je poslao anđela da ga izbavi. Dok se Herod uzvisivao pred velikim mnoštvom, udario ga je Gospodnji anđeo i umro je najgroznijom smrću.

Rano ujutro prvog dana tjedna, prije zore, na grob su došle svete žene i donijele mirise da pomažu Isusovo tijelo. Kad su ustanovile da je teški kamen odmaknut s vrata groba i da nema Isusovog tijela, srce im je klonulo; pomislile su se da su ga uzeli njihovi neprijatelji. Odjednom su primijetile dva anđela u bijelim haljinama, sjajnih i blještavih lica. Ova nebeska bića znala su zbog čega su žene došle i odmah su rekla da Isus nije ovdje, da je uskrsnuo, ali mogu pogledati mjesto gdje je ležao. Zatim su im zapovjedili da idu i kažu Njegovim učenicima da će pred njima otići u Galileju. Žene su sa strahom i velikom radošću požurile ožalošćenim učenicima i ispričale što su vidjele i čule.

187 Učenici nisu mogli vjerovati da je Krist uskrsnuo, ali su sa ženama koje su donijele vijest požurili do groba. Ustanovili su da Isusa nema; vidjeli su platna, ali nisu mogli povjеровati u radosnu vijest da je ustao od mrtvih. Vratili su se čudeći se onome što su vidjeli, kao i izvještaju koji su žene donijele. Marija je odlučila ostati pokraj groba razmišljajući o onome što je vidjela, zbunjena misljuje da je možda prevarena. Osjećala je da je očekuju nove kušnje. Tuga ju je ponovno shrvala pa je briznula u goraki plač. Ponovno je zavirila u grob i ugledala dva anđela obučena u bijele haljine. Jedan je sjedio na mjestu gdje je ležala Isusova glava, a drugi do nogu. Obratili su joj se nježno i upitali je zašto plače. Odgovorila je: "Uzeše moga Gospodina i ne znam kamo ga staviše."

Kad se okrenula od groba, ugledala je Isusa kako stoji, ali Ga nije prepoznala. On joj se nježno obratio i upitao je zašto plače i koga traži. Misleći da je vrtlar, molila Ga je da joj, ako je odnio njezinoga Gospodina, kaže kamo Ga je stavio da bi Ga mogla uzeti. Nato je Isus progovorio svojim božanskim glasom: "Marija!" Poznavajući ton Njegovog dragog glasa, brzo je odgovorila: "Učitelju!" i u velikoj Ga radosti htjela zagrliti, ali je On rekao: "Nemoj me se dodirnuti, jer još nisam uzašao k Ocu svojemu. Nego idi braći mojoj i kaži im: 'Uzlazim k Ocu svojemu i Ocu vašemu, Bogu svojemu i Bogu vašemu.'" Ispunjena radošću, Marija je požurila k učeni-

cima s radosnom vijesti. Isus je brzo uzašao svojem Ocu da s Njegovih usana čuje kako je primio Njegovu žrtvu i primi svu vlast na Nebu i na Zemlji.

Anđeli su kao oblak okružili Božjega Sina i zapovjedili vječnim vratima da se uzvise da može ući Kralj slave. Dok je bio sa sjajnim nebeskim vojskama pred Ocem i okružen Njegovom slavom, vidjela sam da Isus nije zaboravio svoje učenike na Zemlji, već je od svojeg Oca primio silu da se može vratiti i njih obdariti silom. Isus se istog dana vratio i pokazao učenicima. Dopustio im je da Ga dotaknu jer je užišao k Ocu i primio silu. 188

Tom prilikom Toma nije bio prisutan. Nije bio spreman ponizno prihvatiti izvještaj učenika, već je čvrsto i samouvjerenom izjavio da neće povjerovati dok na Isusovim rukama ne vidi ožiljak od čavala i svoj prst ne stavi na to mjesto, a svoje ruke na Njegovu slabinu gdje Ga je okrutno probolo koplje. Time je pokazao nepovjerenje prema svojoj braći. Kad bi svi tražili isti dokaz, nitko danas ne bi prihvatio Isusa i povjerovao da je uskrsnuo. Ali bila je Božja volja da oni koji sami nisu mogli vidjeti i čuti uskrslog Spasitelja prime izvještaj učenika. Bogu nije bila draga Tomina nevjera. Kad se Isus ponovno javio svojim učenicima, s njima je bio i Toma i kad je ugledao Isusa, povjerovao je. Ali on je izjavio da neće biti zadovoljan dok opipom ne potvrdi ono što vidi i Isus mu je dao dokaz za kojim je čeznuo. Toma je uskliknuo: "Gospodin moj i Bog moj!" ali ga je Isus ukorio zbog njegove nevjere riječima: "Toma, jer me vidiš, vjeruješ. Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli!"

Na sličan način oni koji nisu doživjeli vijest prvog i drugog anđela, moraju ih primiti od drugih koji su ih doživjeli i poslušali. Kao što je bio odbačen Isus, vidjela sam da će biti odbačene i ove vijesti. I kao što su učenici objavili da nema spasenja ni po jednom drugom imenu, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti, tako i Božji sluge trebaju vjerno i neustrašivo upozoravati one koji prihvaćaju samo dio istina povezanih s viješću trećega anđela da moraju radosno prihvatiti sve vijesti kako ih je Bog dao ili neće imati udjela u njima. 189

Dok su svete žene nosile izvještaj da je Isus uskrsnuo, rimska straža je širila laž koju su izmislili svećenički glavari

i starješine, da su učenici došli noću dok su spavali i ukrali Isusovo tijelo. Sotona je ovu laž stavio u srce i usta svećeničkih glavara, a narod im je spremno povjerovao. Međutim, Bog se pobrinuo da s ovog važnog događaja, o kojem ovisi spasenje, skine svaku sumnju; svećenici i starješine nisu ga mogli prikriti. Podignuo je svjedoke od mrtvih da posvjedoče o Kristovom uskrsnuću.

Isus je sa svojim učenicima ostao četrdeset dana; obradovao ih je kad im je potpunije objasnio stvarnosti Božjeg kraljevstva. Zapovjedio im je da posvjedoče o onome što su vidjeli i čuli u vezi s Njegovim stradanjem, smrću i uskrsnućem, da je prinio žrtvu za grijeh i da svi koji žele mogu doći k Njemu i naći život. S velikom im je nježnošću rekao da će biti progonjeni i izloženi nevoljama, ali da će naći utjehu u prisjećanju na svoje iskustvo i riječi koje im je uputio. Rekao im je da je kroz nevolje i patnju nadvladao Sotonine kušnje i pobijedio. Sotona više nema vlasti nad Njim, ali će svoje kušnje usmjeriti izravno na njih i na one koji će povjerovati u Njegovo ime. Ali oni će pobijediti kao što je On pobijedio. Isus je svoje učenike obdario silom da čine čuda i rekao im da će, premda ih zli ljudi budu progonili, s vremena na vrijeme slati svoje anđele da ih izbavljaju; da im zli ljudi neće moći uzeti život dok ne ostvare svoju zadaću, a onda će se od njih moći zatražiti da krvlju zapečate svoje svjedočenje.

Njegovi zabrinuti sljedbenici s radošću su slušali svaku riječ koja je dolazila s Njegovih usana. Sada su bili sigurni da je On Spasitelj svijeta. Njegove su im se riječi duboko urezale u srce; bilo im je žao što se tako brzo moraju rastati od svojeg nebeskog Učitelja i što s Njegovih usana više neće slušati utješne, milostive riječi. Ali srca im je ponovno obuzela ljubav i neopisiva radost kad im je rekao da će otići i pripremiti im stanove, a onda ponovno doći i uzeti ih k sebi da budu tamo gdje je On. Također je obećao da će im poslati Utješitelja, Svetoga Duha. Zatim "podiže ruke pa ih blagoslovi".

Kristovo uzašašće

Čitavo je Nebo čekalo čas trijumfa kad će Isus uzići svojem Ocu. Anđeli su došli po Kralja slave da Ga trijumfalno

otprate na Nebo. Nakon što je blagoslovio svoje učenike, Isus se rastao od njih i bio uznesen. I dok se uzdizao, slijedilo Ga je mnoštvo zarobljenika koji su uskrsnuli zajedno s Njim. Pratilo ih je mnoštvo nebeskih vojski dok je na Nebu bezbroj anđela čekao Njegov dolazak. Kad su došli do Svetog Grada, anđeli koji su pratili Isusa, povikali su: "Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da unide Kralj slave!" Anđeli u gradu povikali su ushićeno: "Tko je taj Kralj slave?" A anđeli u Isusovoj pratnji pobjedonosno su odgovorili: "Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju! Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da unide Kralj slave!" Ponovno su anđeli na čekanju upitali: "Tko je taj Kralj slave?" a prateći su anđeli milozvučnim glasovima odgovorili: "Jahve nad Vojskama – on je Kralj slave!" Zatim je nebeska povorka ušla u Božji grad. A onda je sva nebeska vojska okružila svojeg veličanstvenog Zapovjednika i s najdubljim se poštovanjem poklonila pred Njim i spustila svoje sjajne krune pred Njegove noge. Zatim su zasvirali u svoje zlatne harfe i slatki melodični zvuci ispunili su cijelo Nebo bogatom glazbom i pjesmama Janjetu koje je bilo zaklano, ali opet živi u veličanstvu i slavi. 191

Dok su učenici obuzeti tugom gledali u nebo da posljednjim pogledom uhvate svojega Gospodina koji se uzdizao, pojavila su se dva anđela obučena u bijele haljine i rekla im: "Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo." Učenici i Isusova majka koja je s njima pratila uzašašće Božjega Sina, proveli su sljedeću noć razgovarajući o Njegovim čudesnim djelima i neobičnim i slavnim događajima koji su se zbili u tako kratko vrijeme.

Sotona se ponovno savjetovao sa svojim anđelima i pun ogorčene mržnje protiv Božje vladavine rekao im je da dok još ima moć i vlast nad Zemljom moraju udeseterostručiti svoje napore protiv Isusovih sljedbenika. Ništa nisu mogli učiniti Kristu, ali ako je ikako moguće, moraju nadvladati Njegove sljedbenike. Objasnio im je da je Isus svojim učenicima dao silu da ih ukoravaju i istjeruju i da liječe one koje će oni mučiti. Na to su Sotonini anđeli krenuli kao ričući lavovi nastojeći uništiti Isusove sljedbenike. 192

Kristovi učenici

Učenici su s velikom silom propovijedali raspetoga i uskrsloga Spasitelja. U Isusovo ime činili su znakove i čuda; bolesni su ozdravljali, a jedan čovjek, uzet od rođenja, potpuno je ozdravio i s Petrom i Ivanom ušao u Hram hodajući, skačući i slaveći Boga na očigled svim ljudima. Kad se vijest o tome proširila, ljudi su se počeli okupljati oko učenika. Mnogi su prišli silno začuđeni čudom koje se dogodilo.

Kad je Isus umro, svećenici su mislili da se među njima više neće događati čuda, da će se uzbuđenje stišati a narod ponovno vratiti ljudskim predajama. Ali ne! Učenici su činili čuda i narod je bio iznenađen. Budući da je Isus bio razapet, pitali su se odakle Njegovim sljedbenicima ova sila. Dok je bio živ, mislili su da im je On davao silu; ali kad je umro, očekivali su da više neće biti čuda. Petar je razumio njihovu zbunjenost pa im je rekao: "Izraelci, što se ovomu čudite? Ili što nas gledate kao da smo svojom snagom ili pobožnošću postigli da ovaj prohoda? Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi slugu svoga, Isusa kojega vi predadoste i kojega se odrekoste pred Pilatom kad već bijaše odlučio pustiti ga. Vi se odrekoste Sveca i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica. Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi svjedoci. I po vjeri u njegovo ime, to je ime dalo snagu ovomu kojega gledate i poznate."

Svećenički glavari i starješine nisu mogli podnijeti ove riječi pa su zapovjedili da se Petar i Ivan uhvate i zatvore. Ali tisuće ljudi obratilo se i povjerovalo u Kristovo uskrsnuće i uzašašće nakon samo jedne propovijedi učenika. Svećenici i starješine su se uznemirili. Ubili su Isusa kako bi misli ljudi svratili na sebe, a sada je situacija bila gora nego prije. Učenici su ih otvoreno optuživali za ubojstvo Božjeg Sina, a oni nisu mogli predvidjeti što će se iz toga razviti i kako će narod gledati na njih. Najradije bi smaknuli Petra i Ivana, ali se nisu usuđivali zbog straha od naroda.

Sljedeći dan izveli su apostole pred Vijeće. Među njima su bili upravo oni koji su gorljivo zahtijevali krv Pravednika. Čuli su kako se Petar kletvom i psovkom odrekao svoje-

ga Gospodina kad su ga optužili da je jedan od Njegovih učenika i sada su se nadali da će ga opet zastrašiti. Ali je Petar doživio obraćenje i sada je vidio priliku da skinje lja-gu onog naglog, kukavičkog odricanja i uzvisi ime Onoga kojega je osramotio. Sa svetom odvažnošću i u sili Duha, neustrašivo je objavio: "Neka bude znano svima vama i sve-mu narodu Izraelovu: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav! On je onaj kamen koji vi gradi-telji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti." 194

Narod je bio začuden Petrovom i Ivanovom odvažnoš-ću i shvatio je da su bili s Isusom jer je njihovo plemenito, neustrašivo ponašanje bilo slično Isusu kad je stajao pred svojim neprijateljima. Isus je jednim pogledom sažaljenja i tuge ukorio Petra kad Ga se ovaj odrekao i sada, kad je hrabro priznao svojega Gospodina, Petar je primio Božje odobra-vanje i blagoslov. Kao znak Isusova odobravanja, ispunio se Svetim Duhom.

Svećenici se nisu usuđivali pokazati mržnju koju su osje-ćali prema učenicima. Zapovjedili su im da izidu i onda su se međusobno savještovali govoreći: "Što ćemo s tim ljudi-ma? Ta učinili su očit znak, poznat svim Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati." Bojali su se da se izvještaj o ovom do-brom djelu ne proširi u narodu. Ako bude široko poznat, svećenici su osjećali da će izgubiti moć i da će ih se smatrati Isusovim ubojicama. I sve što su se usudili učiniti bilo je da apostolima uz prijetnju smrću zabrane da više ne govo-re u Isusovo ime. Međutim, Petar je odvažno izjavio da oni mogu govoriti samo ono što su vidjeli i čuli.

Isusovom silom učenici su nastavili liječiti nemoćne i bolesne koje su im donosili. Stotine ljudi svakodnevno se svrstavalo pod zastavu rassetog, uskrslog i uzašlog Spasite-lja. Svećenici i starješine i ljudi povezani s njima uznemirili su se. Ponovno su uhitili apostole nadajući se da će se uz-buđenje stišati. Sotona i njegovi anđeli su likovali, ali su Božji anđeli otvorili tamnička vrata i suprotno zapovijedi velikih svećenika i starješina, naredili apostolima: "Pođite i posto-jano u Hramu navješćujte narodu sve riječi Života ovoga." 195

Kad se Vijeće sastalo, poslali su po zatvorenike. Stražari su otključali tamnička vrata, ali onih koje su tražili nije bilo. Vratili su se svećenicima i starješinama govoreći: “Zatvor smo našli sa svom pomnjom zatvoren i čuvare na straži pred vratima, ali kad smo otvorili, nikoga unutra ne nađosmo.” “Na to pristigne netko i dojavu im: ‘Eno, ljudi koje baciste u tamnicu, u Hramu stoje i uče narod.’ Tada zapovjednik sa stražarima ode te ih dovede – ne na silu jer se bojahu da ih narod ne kamenuje. Dovedoše ih i privedoše pred Vijeće. Veliki ih svećenik zapita: ‘Nismo li vam strogo zabranili učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka.’”

Ovi židovski vođe bili su licemjeri; umjesto da ljube Boga, više im je stalo do pohvale ljudi. Srca su im toliko otvrdnula da su i najsilnija djela koja su apostoli učinili u njima izazivala bijes. Znali su da će oni biti proglašeni Isusovim ubojicama ako učenici budu propovijedali Njegovo raspeće, uskrsnuće i uzašašće. Sada nisu bili spremni prihvatiti Isusovu krv kao onda kad su silovito vikali: “Krv njegova neka padne na nas i na našu djecu!”

Apostoli su odvažno izjavili da Boga moraju slušati više nego ljude. Petar je rekao: “Bog otaca naših uskrisi Isusa kojega vi smakoste objesivši ga na drvo. Njega Bog desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja da obraćenjem podari Izraela i oprostjenjem grijeha. I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega daje Bog onima što mu se pokoravaju.” Neustrašive Petrove riječi razbjesnile su ove ubojice i oni su odlučili ponovno umrljati ruke krvlju ubijenih apostola. Upravo kad su to namjeravali učiniti, Božji anđeo potaknuo je Gamalielovo srce da se obrati svećenicima i knezovima: “I sad evo kanite se, velim vam, tih ljudi i otpustite ih. Jer ako je taj naum ili to djelo od ljudi, propast će; ako li je pak od Boga, nećete ga moći uništiti – da se i s Bogom u ratu ne nađete.” Zli anđeli su upravo nagovarali svećenike i starješine da smaknu apostole, ali je Bog poslao anđela da to spriječi podižući među židovskim vođama glas u prilog svojim slugama. Djelo apostola još nije bilo završeno. Trebali su biti izvedeni pred kraljeve da svjedoče za Isusovo ime i o onome što su vidjeli i čuli.

Svećenici su nerado pustili svoje zatvorenike nakon što su ih dali išibati i zapovjedili im da više ne govore u Isusovo ime. "Oni pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti pogrde za Ime. I svaki su dan u Hramu i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Isusa." Tako je riječ Božja rasla i množila se. Učenici su odvažno svjedočili o onome što su vidjeli i čuli i Isusovim imenom činili velika čuda. Neustrašivo su za Isusovu krv optuživali one koji su je bili spremni prihvatiti dok im je bilo dopušteno da imaju vlast nad Božjim Sinom.

Vidjela sam da je Božjim anđelima zapovjedbno da s posebnom brigom čuvaju svete, važne istine koje su u svakom naraštaju trebale služiti kao sidro za Kristove učenike. Sveti Duh je posebno počivao na apostolima koji su bili svjedoci raspeća, uskrsnuća i uzašašća našega Gospodina – ovih važnih istina koje su trebale biti nada Izraela. Svi su u Spasitelju svijeta trebali vidjeti svoju jedinu nadu i hoditi putem koji je On otvorio žrtvovanjem vlastitog života, vršiti Božji zakon i živjeti. Vidjela sam Isusovu mudrost i dobrotu što je učenicima dao silu da nastave rad zbog kojeg su Ga Židovi mrzili i ubili. U Njegovo ime imali su vlast nad Sotoni-
nim djelima. Vijenac svjetla i slave osvijetlio je trenutak Isusove smrti i uskrsnuća čineći besmrtnom istinu da je On Spasitelj svijeta. 197

Stjepanova smrt

U Jeruzalemu se uvelike umnožio broj učenika i veliko je mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru. Stjepan je pun vjere činio velika čuda i znamenja u narodu. Židovski su se vode jako razgnjevali kad su vidjeli da se svećenici odvrćaju od njihovih predaja, od žrtava i prinosa, i prihvaćaju Isusa kao veliku žrtvu. Silom koju je dobio odozgo, Stjepan je korio svećenike i starješine koji nisu povjerovali i pred njima uzdizao Isusa. Oni nisu mogli odoljeti mudrosti i sili kojom je govorio i kad su zaključili da ne mogu naći ništa za što bi ga optužili, podmitili su neke ljude da se lažno zakunu kako su čuli da govori pogrđne riječi protiv Mojsija i Boga. Podjarili su narod i zgrabili Stjepana te ga pomoću lažnih svjedoka optužili da govori protiv Hrama i Zakona. Ovi su

198 svjedočili da su čuli kako govori da će taj Isus iz Nazareta ukinuti običaje koje im je dao Mojsije.

Kad je Stjepan bio izveden pred svoje suce, svjetlo Božje slave obasjalo je njegovo lice. "A svi koji su sjedili u Vijeću upriješe pogled u Stjepana te opaziše – lice mu kao u anđela." Kad su ga pozvali da odgovori na optužbe, počeo je od Mojsija i proroka i ponovio povijest sinova Izraelovih i Božje postupanje s njima i pokazao im kako je Krist prorečen u proročanstvima. Podsjetio ih je na povijest Hrama i izjavio da Bog ne prebiva u hramovima načinjenima ljudskim rukama. Židovi su štovali Hram i zato bi se na onoga tko bi govorio protiv te građevine više razgnjevili nego da je govorio protiv Boga. Kad je govorio o Kristu i spomenuo Hram, Stjepan je primijetio da odbacuju njegove riječi. Zato ih je neutrašivo ukorio: "Tvrdovrati i neobrezanih srdaca i ušiju, vi se uvijek opirete Duhu Svetomu." Premda su poštovali vanjske propise svoje religije, njihova su srca bila pokvarena i puna smrtonosnog zla. Spomenuo je okrutnost njihovih otaca koji su proganjali proroke i izjavio da su oni kojima se obraća počinili veći grijeh time što su odbacili i razapeli Krista. "Kojega od proroka nisu progonili oci vaši? I pobiše one koji su unaprijed navijestili dolazak Pravednika čiji ste vi sada izdajice i ubojice."

Na ove jasne, oštre riječi, svećenici i knezovi su se razbjesnili i jurnuli na Stjepana škripeći zubima. "Ali on, pun Duha Svetoga, uprije pogled u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna Bogu pa reče: 'Evo vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu.'" Oni ga nisu htjeli čuti. "Vičući iza glasa, oni zatisnuše uši i naveliše jednodušno na njega. Izbaciše ga iz grada pa ga kamenovahu." A on je kleknuo i povikao iza glasa: "Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!"

Vidjela sam da je Stjepan bio silni Božji čovjek, posebno pozvan da popuni važno mjesto u Crkvi. Sotona je likovao zbog njegove smrti jer je znao da će za učenike to biti veliki gubitak. Ali Sotonin je trijumf bio kratkog vijeka, jer se u mnoštvu koje je nazočilo Stjepanovoj smrti nalazio jedan kome će se sam Isus otkriti. Savao nije sudjelovao u kamenovanju Stjepana, ali je pristao da se smakne. Bio je revan u proganjanju Božje crkve, hvatao je kršćane u njio-

vim kućama i predavao ih njihovim ubojicama. Savao je bio vrlo sposoban i obrazovan čovjek; zbog svoje je revnosti i učenosti bio veoma cijenjen među Židovima. Sotona je vrlo djelotvorno koristio njegove talente da unaprijedi svoju pobunu protiv Božjeg Sina i onih koji su u Njega vjerovali. Ali Bog može slomiti silu i najvećeg protivnika i osloboditi one koje je zarobio. Krist je izabrao Savla kao "oruđe izabrano" da propovijeda Njegovo ime, da ojača Njegove učenike u njihovom radu i da obilno popuni Stjepanovo mjesto.

Pavlovo obraćenje

200

Kad je Savao krenuo u Damask s pismima punomoći da pohvata muževe i žene koji propovijedaju Isusa i okovane ih dovede u Jeruzalem, zli anđeli oko njega su likovali. Ali iznenada ga je obasjalo svjetlo s neba koje je zle anđele naglalo u bijeg, a on se srušio na zemlju. Tada je začuo glas: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" On je upitao: "Tko si, Gospodine?" A Gospodin je odgovorio: "Ja sam Isus kojega ti progoniš! Teško ti je protiv ostana praćakati se." Savao je nato drščući i zapanjen upitao: "Gospodine što hoćeš da činim?" A Gospodin je rekao: "Ustani, udi u grad i reći će ti se što ti je činiti."

Njegovi suputnici su stajali bez riječi; čuli su, doduše, glas, ali nisu nikoga vidjeli. Kad je svjetlo nestalo i Savao ustao, otvorio je oči, ali je ustanovio da je potpuno slijep. Sjaj nebeskog svjetla oslijepio ga je. Povelili su ga za ruku i uveli u Damask gdje tri dana nije vidio niti jeo i pio. Gospodin je poslao anđela jednome od onih koje je Savao namjeravao uhvatiti i u viđenju mu pokazao da treba otići u ulicu koja se zove Ravna i potražiti "u kući Judinoj Taržanina imenom Savla. Eno, moli se; i u viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke da bi progledao."

Ananija je bio uvjeren da se radi o pogreški pa je počeo Gospodinu govoriti što je čuo za Savla. Ali Gospodin je Ananiji rekao: "Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Ja ću mu uistinu pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti." Ananija je poslušao Gospodnju uputu, ušao u kuću i stavljajući

ruke na Savla, rekao: "Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga."

Savlu se tog trenutka vratio vid i on se krstio. Zatim je u sinagogama naučavao da je Isus uistinu Sin Božji. Svi koji su ga čuli bili su zapanjeni i pitali: "Nije li ovo onaj koji je u Jeruzalemu istrebljivao sve koji Ime ovo prizivlju, pa i ovamo zato došao da ih okovane odvede pred velike svećenike?" Savao je sve više jačao i zbunjivao Židove. Opet su se našli u nevolji. Svima je bilo poznato Savlovo protivljenje Isusu i njegova revnost u hvatanju i predavanju da se pobiju svi koji su vjerovali u Isusovo ime pa je njegovo čudesno obraćenje osvjedočilo mnoge da je Isus bio Sin Božji. Savao je svoj doživljaj iznosio u sili Svetoga Duha. Progonio je na smrt, hvatao muževe i žene i bacao ih u tamnicu dok ga na putu u Damask nije obasjalo snažno svjetlo s neba i Isus mu se otkrio i rekao da je Sin Božji.

Dok je tako odvažno propovijedao Isusa, vršio je snažan utjecaj. Dobro je poznao Pisma i nakon njegova obraćenja božansko svjetlo obasjalo je proročanstva o Isusu; zato je jasno i odvažno mogao iznositi istinu i ispraviti svako izvrtnje Pisma. S Duhom Božjim koji je počivao na njemu, on bi svoje slušatelje jasno i snažno vodio kroz proročanstva do vremena Kristovog prvog dolaska i pokazivao im da su se ispunila pisma koja su govorila o Njegovom stradanju, smrti i uskrsnuću.

Židovi odlučuju ubiti Pavla

Kad su svećenički glavari i knezovi vidjeli posljedice iznošenja Pavlovog doživljaja, zamrzili su ga iz dna duše. Vidjeli su da odvažno propovijeda Isusa i čini čuda u Njegovo ime, da ga mnoštvo sluša i odvraća se od njihovih predaja i u židovskim vodama gleda ubojice Božjeg Sina. Razgnjevili su se i okupili da se posavjetuju što bi valjalo učiniti da stišaju ovo uzbuđenje. Složili su se da je jedina sigurna odluka da Pavla smaknu. Ali Bog je znao njihove namjere i anđeli su dobili nalog da ga čuvaju kako bi mogao izvršiti svoju zadaću.

Vođeni Sotonom, nevjerni su Židovi u Damasku danju i noću čuvali vrata kako bi Pavla, kada prođe, odmah ubili.

Ali Pavla su obavijestili da mu Židovi rade o glavi pa su ga učenici noću u košari spustili sa zida. Židovi su se osramotili i rasrdili što nisu uspjeli ostvariti svoje namjere i Sotonin je plan bio onemogućen.

Nakon toga je Pavao otišao u Jeruzalem da se pridruži učenicima, ali svi su ga se bojali. Nisu mogli vjerovati da je postao učenik. Židovi u Damasku htjeli su mu oduzeti život, a njegova vlastita braća nisu ga htjela primiti. Ali Barnaba ga je uzeo i odveo k apostolima i objasnio im kako je Pavao na putu vidio Gospodina i kako je u Damasku odvažno propovijedao u Isusovo ime. 203

Međutim, Sotona je poticao Židove da smaknu Pavla pa mu je Isus naložio da napusti Jeruzalem. U društvu s Barnabom pošao je u druge gradove propovijedajući Isusa i čineći čuda, i mnogi su se obratili. Kad je ozdravio čovjek koji je bio uzet od rođenja, narod koji je štovao idole, namjeravao je učenicima prinijeti žrtvu. Pavla je to zaboljelo pa im je objasnio da su on i njegov suradnik samo ljudi i da se trebaju klanjati samo Bogu koji je stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima. Tako je Pavao uzvisio Boga pred narodom i jedva ga obuzdao. Time su u mislima ljudi bili oblikovani osnovni pojmovi o vjeri u pravoga Boga i da samo Njemu pripada štovanje i čast. Ali dok su još slušali Pavla, Sotona je poticao nevjerne Židove da ga slijede i upropaste dobro djelo koje je učinio. Oni su lažnim izvještajima ove idolopoklonike uspjeli okrenuti protiv Pavla. Čuđenje i divljenje naroda pretvorilo se u mržnju pa su oni koji su se maloprije htjeli pokloniti učenicima, sada kamenovali Pavla i izbacili ga iz grada, uvjereni da je mrtav. Ali kad su se učenici okupili oko njega oplakujući ga, on je na njihovu radost ustao i s njima ušao u grad.

Drugom prigodom, kad su Pavao i Sila propovijedali Isusa, slijedila ih je neka žena opsjednuta pogadačkim duhom i vikala: "Ovi su ljudi sluge Boga Svevišnjega; navješćuju vam put spasenja." To je činila mnogo dana. Ali Pavla je to rastužilo jer je svojom vikom odvlačila pozornost ljudi od istine. Sotona ju je na to naveo kako bi izazvao nezadovoljstvo naroda i uništio utjecaj učenika. Pavlu je to dodijalo pa se okrenuo i rekao duhu: "Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: izidi iz nje!" i on ju je tog trenutka napustio. 204

Njezinim je gospodarima odgovaralo što je vikala za učenicima, ali su se razgnjevili kad ju je zli duh napustio i oni vidjeli da je postala krotka Kristova učenica. Svojim vraćanjem pribavljala im je veliku zaradu, a sada im je nada u zaradu propala. Sotonin plan je doživio poraz, ali su njegovi sluge uhvatili Pavla i Silu i odvukli ih na trg pred gradske poglavare govoreći: "Ovi ljudi, Židovi, bune naš grad." Mnogstvo je ustalo protiv njih, suci su ih dali nasilno svući i naredili da se išibaju. Pošto su ih izudarali, bacili su ih u tamnicu i zapovjedili tamničaru da ih pomno čuva. Primivši takvu zapovijed, bacio ih je u nutarnju tamnicu, a noge im stavio u klade. Ali Gospodnji anđeli su ih pratili u tamnicu i pobrinuli se da njihovo utamničenje bude na slavu Bogu i da pokažu narodu kako je ovo Gospodnje djelo i da je On sa svojim izabranim slugama.

Oko ponoći su Pavao i Sila molili i pjevali hvalu Bogu, kad je odjednom snažan potres poljuljao temelje zatvora. Vidjela sam kako je Božji anđeo svima istog trenutka skinuo okove. Tamničar se probudio, pa kad je ugledao otvorena tamnička vrata, uplašio se. Mislio je da su zatvorenici pobjegli i da će zbog toga biti pogubljen. Ali kad se namjeravao ubiti, Pavao je povikao iza glasa: "Ne čini sebi nikakva zla! Svi smo ovdje!"

205 Božja sila osvjedočila je tamničara. Nato je zatražio svjetlo, uletio je i dršćući se bacio pred Pavla i Silu. Izveo ih je i upitao: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?" Oni su mu odgovorili: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se – ti i dom tvoj!" Tamničar je na to okupio ukućane i Pavao ih je upoznao s Isusom. Tako se srce tamničara sjedinilo sa srcima njegove braće i on im je oprao rane pa su se te noći krstili on i svi njegovi. Zatim je prostro stol pa se zajedno sa svim domom radovao što je povjerovao u Boga.

Neobična vijest o očitovanju Božje sile koja je otvorila tamnička vrata i obraćenju tamničara i njegove obitelji brzo se proširila. Poglavari su to dočuli i uplašili se. Poslali su tamničaru poruku da pusti Pavla i Silu. Ali Pavao nije htio potajice napustiti tamnicu, nije htio da se sakrije očitovanje Božje sile. Rekao im je: "Javno su nas neosuđene išibali, nas rimske građane, i bacili u tamnicu. A sada da nas potajno izbace? Nipošto, nego neka oni sami dođu i izvedu

nas!” Kad su ove riječi prenijeli sucima i kad su ovi razumjeli da su apostoli Rimljani, uplašili su se da će se požaliti caru zbog nezakonitog postupka. Zato su im se došli ispričati pa su ih izveli i zamolili da odu iz grada.

Pavao posjećuje Jeruzalem

206

Nakon obraćenja Pavao je posjetio Jeruzalem i tamo propovijedao o Isusu i čudima Njegove milosti. Govorio je o svojem čudesnom obraćenju, što je svećenike i knezove toliko razgnjevalo da su smišljali način kako da ga ubiju. Da bi ga spasio, Isus mu se ponovno javio u viđenju dok se molio i rekao: “Požuri i izađi iz Jeruzalema jer neće primiti tvoga svjedočanstva o meni.” Pavao je odgovorio: “Gospodine, oni znaju da sam ja u tamnice bacao i bičevao po sinagogama one koji vjeruju u te. I dok se prolijevala krv Stjepana, svjedoka tvoga, i ja sam ondje stajao i odobravao te čuvao haljine onih koji ga ubijahu.” Pavao je mislio da se Židovi u Jeruzalemu neće moći oduprijeti njegovom svjedočenju te će shvatiti da je veliku promjenu u njemu mogla izvršiti samo Božja sila. Ali odgovor je bio još odlučniji: “Pođi jer ću te poslati daleko k poganima!”

Tijekom svoje odsutnosti iz Jeruzalema, Pavao je poslao mnoga pisma u razna mjesta iznoseći svoje iskustvo i snažno svjedočeći. Ali neki su nastojali uništiti utjecaj tih pisama. Bili su prisiljeni priznati da su njegova pisma uvjerljiva i snažna, ali su tvrdili da je njegova tjelesna nazočnost nemoćna i riječ bezvrijedna.

Činjenica je da je Pavao bio učen čovjek i da su njegova mudrost i ponašanje očaravali slušatelje. Učenim ljudima je odgovaralo njegovo znanje i mnogi od njih su povjerovali u Isusa. Kad bi se našao pred kraljevima i velikim skupovima, bio je tako rječit da bi očarao sve pred sobom. To je jako razgnjevalo svećenike i starješine. Pavao je spremno ulazio u duboke rasprave i dižući se, poveo bi sa sobom ljude u najuzvišenije razmišljanje iznoseći velika bogatstva Božje milosti i prikazujući im čudesnu Kristovu ljubav. Onda bi se s jednostavnošću spustio do razumijevanja običnog naroda i na najsilniji način iznosio svoje iskustvo koje je u njima izazivalo iskrenu želju da postanu Kristovi učenici.

207

Kada se Gospodin ponovno javio Pavlu, otkrio mu je da mora otići u Jeruzalem gdje će biti svezan i stradati za Njegovo ime. Premda je dugo bio zatvoren, Gospodin je preko njega i dalje vršio svoje posebno djelo. Njegovi su okovi bili sredstvo za širenje spoznaje o Kristu i tako proslavljali Boga. Dok su ga iz grada u grad slali na suđenje, on je o Isusu i zanimljivim događajima iz svojeg vlastitog obraćenja mogao svjedočiti pred kraljevima i upraviteljima, tako da što se tiče Isusa nisu mogli imati izgovora. Tisuće ljudi mu je povjerovalo i radovalo se u Isusovom imenu. Vidjela sam da se Božja posebna namjera ostvarila na Pavlovoj plovidbi morem; On se pobrinuo da preko Pavla mornari budu svjedoci Božje sile pa i da neznabošci čuju za Isusovo ime i da se mnogi obrate Pavlovim poučavanjem i vide čuda koja je učinio. Kraljevi i upravitelji bili su očarani njegovim proslavljanjem i kad bi gorljivo i sa silom Svetoga Duha propovijedao Isusa i iznosio zanimljive događaje iz svojeg obraćenja, oni bi se uvjerali da je Isus bio Sin Božji. Dok su se slušajući Pavla neki čudili, jedan od njih je uskliknuo: "Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postah!" Ali većina onih koji su ga slušali mislili su da će poslije razmisliti o onome što su čuli. Sotona je iskoristio odgađanje i budući da su zanemarili priliku dok su im srca omekšala, ona je zauvijek prošla. Njihova su srca otvrdnula.

Pokazano mi je da je Sotona prvo oslijepio Židove da ne prihvate Isusa kao svojeg Spasitelja, a onda ih je naveo da Ga požele ubiti iz zavisti zbog Njegovih silnih djela. Sotona je ušao u jednog od Kristovih sljedbenika i naveo ga da Ga izda Njegovim neprijateljima da bi mogli razapeti Gospodina života i slave.

Nakon što je Isus uskrsnuo, Židovi su dodali grijeh na grijeh u nastojanju da sakriju činjenicu Njegova uskrsnuća potkupivši rimsku stražu da svjedoči laž. Ali Kristovo uskrsnuće bilo je dvostruko potkrijepljeno istodobnim uskrsnućem mnoštva svjedoka. Nakon uskrsnuća Isus se javio svojim učenicima i jednom Ga je vidjelo njih pet stotina, dok su se oni koji su uskrsnuli s Njim javili mnogima, objavljujući da je Isus uskrsnuo.

Sotona je naveo Židove da se pobune protiv Boga time što su odbili prihvatiti Njegova Sina i što su umrljali ruke

Njegovom predragocjenom krvlju. Bez obzira na snažne dokaze da je Isus Sin Božji, Otkupitelj svijeta, oni su Ga pogubili i nisu htjeli prihvatiti nikakav dokaz Njemu u prilog. Jedinu nadu i utjehu, kao i Sotona nakon svojega pada, nalazili su u pokušaju da nadvladaju Božjeg Sina. Zato su nastavili s pobunom progoneći i ubijajući Kristove učenike. Ništa im nije toliko paralo uši kao ime Isusa kojega su razapeli i oni su čvrsto odlučili da neće poslušati nijedan dokaz Njemu u prilog. Kao onda kad je Sveti Duh preko Stjepana iznio čvrste dokaze da je Isus Božji Sin, začepili su uši samo da se ne bi osvjedočili. Sotona je čvrsto u šaci držao Isusove ubojice. Zlim djelima oni su postali njegovi podanici i on je preko njih nastojao mučiti i uznemirivati one koji su povjerovali u Krista. Djelovao je preko Židova da potakne neznabošce protiv Isusa i onih koji su Ga slijedili. Ali Bog je slao svoje anđele da ojačaju učenike u njihovom radu, da mogu svjedočiti o onome što su vidjeli i čuli i na kraju svojom ustrajnošću zapečatiti krvlju svoje svjedočanstvo.

209

Sotona je uživao što su Židovi uhvaćeni u njegovu zamku. Oni su i dalje ustrajavali na beskorisnim formama, žrtvama i obredima. Kad je Isus visio na križu i povikao: "*Svršeno je!*" hramski se zastor razderao od vrha do dna kao znak da se Bog više neće sastajati u Hramu sa svećenicima, da neće prihvaćati njihove žrtve i obrede, ali i da pokaže kako je srušen zid koji je razdvajao Židove od neznabožaca. Isus je prinio žrtvu za jedne i druge i ako se žele spasiti, i jedni i drugi moraju vjerovati u Njega kao jedinu žrtvu za grijeh, u Spasitelja svijeta.

Kad je onaj vojnik probo Isusovu slabinu dok je visio na križu, iz nje je potekla krv i voda. Krv je trebala oprati grijeh one koji će povjerovati u Njegovo ime, a voda je trebala prikazivati živu vodu koju vjernik dobiva od Isusa da ima život.

Veliki otpad

210

Bila sam prenesena u vrijeme kad su neznabožački idolo-poklonici okrutno progonili i ubijali kršćane. Krv je tekla potocima. Plemeniti, učeni i obični ljudi ubijani su bez milosti. Bogate obitelji su osiromašile jer se nisu htjele poko-

riti njihovoj religiji. Bez obzira na progonstvo i stradanje koje su ovi kršćani trpjeli, oni nisu umanjivali mjerila. Kršćani su svoju vjeru održavali čistom. Vidjela sam kako je Sotona likovao i trijumfirao gledajući njihove patnje. Ali Bog je s velikim odobravanjem gledao na svoje vjerne mučenike. Bog je silno volio kršćane koji su živjeli u to strašno vrijeme zato što su bili spremni trpjeti za Njega. Svako stradanje koje su podnosili uvećavalo je njihovu nagradu na Nebu.

211 Premda se Sotona radovao stradanju svetih, nije bio zadovoljan. Želio je zagospodariti umom, a ne samo tijelom. Patnje koje su podnosili samo su ih više približavale Gospodinu, poticale da ljube jedan drugoga i da se više nego ikada boje uvrijediti Boga. Sotona ih je želio navesti da izazovu Božje negodovanje; onda će izgubiti snagu, ustrajnost i čvrstinu. Premda je tisuće kršćana ubijeno, na njihovo su mjesto uskakali drugi. Sotona je vidio da gubi podanike; premda su bili izloženi progonstvu i smrti, bili su sigurni u Isusu Kristu kao podanici Njegovog kraljevstva. Zbog toga je Sotona načinio planove kako bi se uspješnije borio protiv Božje vladavine i svladao Crkvu. Naveo je neznabožačke idolopoklonike da prihvate samo jedan dio kršćanske vjere. Tvrđili su da vjeruju u Kristovo raspeće i uskrснуće i predlagali ujedinjenje s Isusovim sljedbenicima, ali bez promjene srca. O, kako je to bila strašna opasnost za Crkvu! To je bilo vrijeme duševne tjeskobe. Neki su smatrali da će popuštanje i ujedinjenje s idolopoklonicima koji su prihvatili jedan dio kršćanske vjere, dovesti do njihovog potpunog obraćenja. Sotona je nastojao izopačiti biblijske doktrine.

Vidjela sam da su na kraju mjerila kršćanstva snižena i da su se neznabošci ujedinjavali s kršćanima. Premda su ovi štovatelji idola tvrdili da su obraćeni, oni su u Crkvu unijeli svoju idolatriju samo mijenjajući predmet šovanja u kipove svetaca, čak i u Krista i Njegovu majku Mariju. Kad su se Kristovi sljedbenici postupno ujedinili s njima, kršćanska vjera se izopacila i Crkva je izgubila svoju čistoću i silu. Pojedinci su se odbili ujediniti s njima; takvi su sačuvali svoju čistoću i klanjali se samo Bogu. Nisu se htjeli pokloniti pred kipom bilo čega što je gore na nebu ili dolje na zemlji.

Sotona je likovao zbog pada tolikih ljudi i onda je potaknuo palu crkvu da primorava one koji su čuvali čistoću svoje

vjere da se pokore njezinim ceremonijama i štovanju kipova ili da budu osuđeni na smrt. Ponovno su zapaljene vatre progonstva protiv prave Kristove crkve i milijuni ljudi pobijeni su bez milosti.

To mi je pokazano na ovaj način: Velika skupina neznabožičkih idolopoklonika nosila je crnu zastavu na kojoj su bili naslikani Sunce, Mjesec i zvijezde. Ova je skupina izgledala vrlo žestoko i gnjevno. Zatim mi je pokazana druga skupina s bijelom zastavom na kojoj je bilo napisano: "Čistoća i svetost Gospodinu". Na njihovim se licima odražavala odlučnost i nebeski mir. Vidjela sam kako su im se približili neznabožički idolopoklonici i nastalo je veliko krvoproliće. Kršćani su se raspršili pred njima; pa ipak, skupina kršćana zbila se još čvršće držeći zastavu. Dok su mnogi padali, drugi su se okupljali oko zastave i zauzimali njihova mjesta.

212

Vidjela sam skupinu idolopoklonika kako se savjetuju. Budući da nisu uspjeli svladati kršćane, složili su se oko drugog plana. Vidjela sam kako spuštaju svoju zastavu i pristupaju toj nepokolebljivoj kršćanskoj skupini i iznose svoje prijedloge. Isprva su svi prijedlozi bili odmah odbijeni. A onda sam vidjela kako se kršćanska skupina savjetuje. Neki su rekli da bi trebali spustiti zastavu, prihvatiti njihove prijedloge i sačuvati život pa će moći prikupiti snagu i svoju zastavu podignuti među neznabošcima. Međutim, nekolicina nije htjela pristati na ovaj plan, već je čvrsto odlučila umrijeti držeći zastavu, a ne spuštati je. Zatim sam vidjela kako su mnogi spustili zastavu i ujedinili se s neznabošcima, ali oni koji su bili čvrsti i nepokolebljivi, ponovno su je dohvatili i visoko uzdigli. Vidjela sam da ljudi koji su stalno napuštali skupinu onih s čistom zastavom i ujedinjavali se s idolopoklonicima pod crnom zastavom, progone one koji su nosili bijelu zastavu. Mnogi su bili pobijeni, ali je bijela zastava ostala visoko uzdignuta i novi su se vjernici okupljali oko nje.

Židovi koji su prvi potaknuli gnjev neznabožaca protiv Isusa nisu prošli nekažnjeno. U sudnici, dok je Pilat oklijevao da osudi Isusa, gnjevni su Židovi vikali: "Krv njegova neka padne na nas i na našu djecu." Židovski je narod doživio ispunjenje ovog strašnog prokletstva koje su zazvali na svoje glave. Njihovi neprijatelji bili su i neznabošci i nazovi-kršćani. Tobožnji kršćani, u svojoj gorljivosti za Krista ko-

213 jeg su Židovi razapeli, smatrali su da će Bog biti tim zadovoljniji što im budu nanosili veće patnje. Zato su pobijeni mnogi Židovi koji nisu vjerovali, dok su drugi protjerivani iz mjesta u mjesto i kažnjavani na sve moguće načine.

Na njima je bila krv Krista i učenika koje su smaknuli pa su bili izloženi raznim strahotama. Pratile ih je Božje prokletstvo pa su postali predmet ruganja neznabožaca i tobožnjih kršćana. Ponižavali su ih, izbjegavali i prezirali kao da su bili obilježeni Kajinovim znakom. Ali sam vidjela da je Bog čudesno sačuvao ovaj narod i raspršio ga po svijetu kako bi se moglo vidjeti da je izložen posebnom Božjem gnjevu. Vidjela sam da je Bog odbacio Židove kao narod, ali da će se pojedinci obratiti i da će uspjeti skinuti pokrivalo sa svojega srca i vidjeti kako se proročanstvo o njima ispunilo. Oni će prihvatiti Isusa kao Spasitelja svijeta i uvidjeti koliko je veliki grijeh učinio njihov narod kad Ga je odbacio i razapeo.

Tajna bezakonja

Sotona je oduvijek nastojao skrenuti misli ljudi s Isusa na čovjeka i uništiti odgovornost pojedinca. Doživio je neuspjeh svojeg plana kad je kušao Božjeg Sina, ali je bolje uspio kad je prišao k palom čovjeku. Kršćanstvo se pokvarilo. Pape i svećenici drznuli su se zauzeti najviše položaje pa su učili ljude da oprost grijeha očekuju od njih umjesto da gledaju na Krista.

214 Narod je bio potpuno prevaren. Učili su ga da su pape i svećenici Kristovi predstavnici, a oni su zapravo bili predstavnici Sotone, pa su oni koji su im se klanjali štovali Sotonu. Narod je tražio Bibliju, ali su svećenici smatrali da je opasno dopustiti ljudima da je sami čitaju kako se ne bi prosvijetlili i otkrili grijeha svojih vođa. Učili su narod da svaku riječ ovih varalica primi kao riječ iz Božjih usta. Zadržali su vlast nad umovima ljudi koja inače pripada samo Bogu. Tko god se usudio slijediti vlastita uvjerenja, bio je izložen istoj mržnji koju su Sotona i Židovi pokazivali prema Isusu, pa bi vlasti žedale za njihovom krvlju.

Pokazano mi je vrijeme kad je Sotona posebno likovao. Mnoštvo kršćana pobijeno je na najstrašnije načine zato što su htjeli sačuvati čistoću svoje vjere. Biblija je bila omrz-

nuta pa su je nastojali ukloniti sa zemlje. Ljudima je uz prijetnju smrću bilo zabranjeno da je čitaju i svi primjerci koji bi se našli bili su spaljeni. Ali vidjela sam da se Bog posebno brinuo za svoju Riječ. Zaštitio ju je. U nekim razdobljima bilo je jako malo primjeraka Biblije, ali On nije dopustio da Njegova Riječ nestane jer će u posljednje dane biti toliko umnožena da će je moći imati svaka obitelj. Vidjela sam kako je, dok je bilo malo primjeraka Biblije, ona bila dragocjena i izvor utjehe za progonjene Isusove sljedbenike. Čitali su je potajno, i oni koji su imali ovu posebnu prednost osjećali su da razgovaraju s Bogom, s Njegovim Sinom Isusom i Njegovim učenicima. Ali ova blagoslovljena prednost mnoge je stajala života. Ako su ih otkrili, odvodili su ih do krvnikova panja, na lomaču ili u tamnicu da umru od gladi.

Međutim, Sotona nije mogao osujetiti plan spasenja. Isus je bio razapet i treći je dan ustao. Onda je Sotona rekao svojim anđelima kako će učiniti da raspeće i uskrsnuće govore njemu u prilog. Želio je da oni koji su tvrdili da vjeruju u Isusa povjeruju kako su Kristovom smrću ukinuti zakoni koji su se odnosili na židovske žrtve i prinose, i potaknuti ih da idu i dalje i nagnati da povjeruju kako je i zakon Deset zapovijedi umro s Kristom. 215

Vidjela sam da su mnogi spremno prihvatili ovo Sotoni-
no lukavstvo. Cijelo je Nebo zahvatilo ogorčenje kad su vidjeli gaženje svetog Božjeg zakona. Isus i sva nebeska bića bili su upoznati s naravi Božjeg zakona; znali su da ga Bog neće promijeniti niti ukinuti. Beznadno stanje čovjeka nakon pada u grijeh izazvalo je veliku tugu na Nebu i potaknulo Isusa da se ponudi umrijeti za prijestupnike Božjeg svetog zakona. Ali da je taj Zakon bilo moguće ukinuti, čovjek bi se mogao spasiti bez Isusove smrti. Njegova smrt nije ukinula Očev Zakon, već ga je uzveličala i proslavila i zato On zahtijeva poslušnost svim njegovim svetim propisima.

Da je Crkva ostala čista i nepokolebljiva, Sotona je ne bi mogao prevariti i navesti da pogazi Božji zakon. U skladu sa svojim smjelim planom, Sotona udara izravno u temelj Božje vladavine na Nebu i na Zemlji. Zbog pobune je bio zbačen s Neba. Nakon što se pobunio, da bi spasio sebe, htio je da Bog promijeni svoj Zakon, ali mu je pred cijelim nebeskim zborom rečeno da je Božji zakon nepromjenjiv.

Sotona zna da će za sebe pridobiti druge ako ih uspije navesti da prekrše Božji zakon, jer svaki prijestupnik Zakona mora umrijeti.

216 Sotona je odlučio ići korak dalje. Rekao je svojim anđelima da će neki toliko braniti Božji zakon da ih neće moći uhvatiti u ovu zamku; Deset zapovijedi su tako jasne da će mnogi vjerovati kako su još uvijek obvezujuće i da zato mora nastojati promijeniti samo jednu od njih. Onda je naveo svoje predstavnike da pokušaju promijeniti četvrtu, subotnju zapovijed; time će promijeniti samo jednu zapovijed od deset koja prikazuje pravoga Boga, Stvoritelja neba i zemlje. Sotona ih je uputio na Isusovo slavno uskrsnuće i rekao da je Isus svojim uskrsnućem prvog dana tjedna prenio subotu sa sedmog na prvi dan tjedna.

Tako je Sotona uporabio uskrsnuće da posluži njegovom cilju. On i njegovi anđeli radovali su se zabludama koje su tako dobro pripremili s tobožnjim Kristovim prijateljima. Na ono što će jedan gledati s religijskim užasom, drugi će prihvatiti. Tako su prihvaćene i gorljivo branjene različite zablude. Božja volja, tako jasno otkrivena u Njegovoj Riječi, zastrta je zabludama i predajama koje se naučavaju kao zapovijedi Božje. Premda će ovoj drskoj prijeveri biti dopušteno da djeluje do Isusovog drugog dolaska, sve to vrijeme zablude i prijevere Bog nije ostao bez svjedoka. Usred tame i progonstva Crkve, uvijek je bilo vjernih koji su vršili sve Božje zapovijedi.

217 Vidjela sam da su andeoske vojske bile iznenađene dok su promatrale patnje i smrt Kralja slave. Ali sam vidjela da ih nije začudilo da će Gospodin života i slave, koji je Nebo ispunio radošću i sjajem, raskinuti okove smrti i izići iz svoje tamnice kao pobjedonosni osvajač. Zato, ako se ijednog od ovih događaja treba prisjećati u dan odmora, onda je to raspeće. Ali vidjela sam da nijedan od ovih događaja nije namijenjen da promijeni ili ukine Božji zakon; naprotiv, oni su najsnažniji dokaz njegove nepromjenjivosti.

Oba ova važna događaja imaju svoje spomendane. Sudjelovanjem u Gospodnjoj večeri, u lomljenju kruha i uzimanju ploda loze, mi navješćujemo Gospodnju smrt dok ne dođe. Tako u mislima osvježavamo prizore Njegova stradanja i smrti. Kristovo uskrsnuće slavimo tako što zajedno

s Njim bivamo ukopani krštenjem i ustajemo iz vodenog groba slično Njegovom uskrsnuću da živimo novim životom.

Pokazano mi je da će Božji zakon čvrsto ostati zauvijek i da će na novoj Zemlji postojati za svu vječnost. Prilikom stvaranja, kad su položeni temelji Zemlji, sinovi Božji s divljenjem su promatrali Stvoriteljevo djelo i sve su nebeske vojske klicale od radosti. Tada je bio postavljen temelj suboti. A na kraju šest dana stvaranja, Bog je u sedmi dan počinio od svih svojih djela i blagoslovio sedmi dan i posvetio ga jer je taj dan počinio od svih svojih djela. Subota je uspostavljena u Edenu prije pada; svetkovali su je Adam i Eva i sve nebeske vojske. Bog je počinio u sedmi dan, blagoslovio ga i posvetio. Vidjela sam da subota nikad neće biti ukinuta, već će je otkupljeni sveti i sve anđeoske vojske za svu vječnost svetkovati u čast velikog Stvoritelja.

Smrt, a ne vječni život u patnji

218

Sotona je počeo svoju prijevaru u Edenu kad je Evi rekao: “Ne, nećete umrijeti!” To je bila prva Sotonina lekcija o besmrtnosti duše i on ovu prijevaru širi od onog vremena do danas i nastavit će je širiti dok ne prestane ropstvo Božje djece. Pokazani su mi Adam i Eva u Edenu. Okusili su plod sa zabranjenog stabla i bili istjerani iz vrta; zatim je oko stabla života postavljen ognjeni mač kako ne bi mogli okusiti njegov plod i postati besmrtni grešnici. Plod s ovog stabla trebao je održavati besmrtnost. Čula sam kako jedan anđeo pita: “Tko je od Adamova potomstva prošao pokraj ognjenog mača i okusio plod sa stabla života?” Zatim sam čula kako drugi anđeo odgovara: “Nitko od Adamova potomstva nije prošao pokraj ognjenog mača i okusio plod s tog stabla; zato nema besmrtnog grešnika.” Duša koja sagriješi umrijet će vječnom smrću – smrću koja će trajati zauvijek, nakon koje nema nade u uskrsnuće; i Božja srdžba bit će zadovoljena.

Bilo mi je čudno što je Sotona mogao uvjeriti ljude da Božje riječi “Duša koja sagriješi umrijet će” znače da duša koja sagriješi neće umrijeti, već će vječno živjeti u mukama. Anđeo je rekao: “Život je život, bilo da protječe u mucu ili sreći. Smrt je bez boli, bez radosti, bez mržnje.”

219 Sotona je svojim anđelima zapovjedio da se posebno potruže na širenju laži koju je prvi put izgovorio Evi u Eden: "Ne, nećete umrijeti!" Kad su ljudi prihvatili ovu zabludu i povjerovali da je čovjek besmrtni, Sotona ih je naveo da povjeruju kako će grešnici živjeti u vječnim mukama. Tako je Sotoni pripremljen put da djeluje preko svojih predstavnika i Boga prikaže narodu kao osvetoljubivog tiranina – koji baca u pakao sve koji Mu ne ugone i čini da zauvijek osjećaju Njegov gnjev; a dok trpe neopisive muke i uvijaju se u vječnom ognju, Bog je prikazan kako ih promatra sa zadovoljstvom. Sotona zna da će mnogi, ako prihvate ovu zabludu, mrziti Boga umjesto da Ga ljube i obožavaju, ali i da će mnogi zaključiti da se prijetnje Božje riječi neće doslovno ispuniti jer bi bilo protivno Njegovom karakteru dobrote i ljubavi da izloži vječnim mukama bića koja je stvorio.

Sotona je naveo ljude da prihvate još jednu krajnost – da potpuno zanemare Božju pravdu i prijetnje u Njegovoj Riječi i da Boga prikaže kao svemilostivog, tako da nitko neće propasti već će svi, svetac i grešnik, na kraju biti spašeni i doći u Njegovo kraljevstvo.

Kao posljedica rasprostranjene zablude o besmrtnosti duše i beskonačnim mukama, Sotona iskorištava još jednu skupinu i navodi je da Bibliju smatra nenadahnutom knjigom. Oni smatraju da Biblija naučava mnogo toga što je dobro, ali da se na nju ne može osloniti niti je voljeti jer navodno sadrži nauk o vječnim mukama.

Jednu drugu skupinu Sotona vodi još dalje, koja čak nijeće Božje postojanje. Oni ne vide dosljednost u karakteru Boga iz Biblije ako dio ljudske obitelji namjerava za svu vječnost izložiti groznim mukama. Zbog toga odbacuju Bibliju i njezinog autora i smrt smatraju vječnim snom.

220 Postoji još jedna skupina koja je strašljiva i bojažljiva. Takve Sotona navodi na grijeh i kada sagriješe, tvrdi im da plaća grijeha nije smrt, već život u strašnim mukama koje će trpjeti u beskrajnim vjekovima vječnosti. Uveličavajući užas beskonačnog pakla, on zaposjeda njihov oslabljeni um i oni gube razum. Onda Sotona i njegovi anđeli likuju, a nevjernici i ateisti udružuju se u sramoćenju kršćanstva. Oni tvrde da su ova zla prirodna posljedica vjerovanja u Bibliju

i njezinog autora, a zapravo su posljedica prihvaćanja ovog popularnog krivovjerja.

Vidjela sam da su nebeske vojske ispunjene gorčinom zbog ovog drskog Sotoninog djelovanja. Pitala sam zašto Bog trpi da sve ove prijevare djeluju na umove ljudi kad su Božji anđeli moćni i da dobiju nalog, lako bi skršili neprijateljevu silu. A onda sam vidjela da je Bog znao da će Sotona nastojati na svaki način uništiti čovjeka; zato je dao da se napiše Njegova Riječ i objavio ljudskom rodu svoje namjere kako i najslabiji ne bi zalutao. Kad je svoju Riječ dao čovjeku, On ju je brižljivo čuvao da je Sotona i njegovi anđeli niti itko od njegovih pomagača i predstavnika ne uništi. Dok druge knjige mogu biti uništene, ona treba ostati besmrtna. A pred svršetak vremena bit će toliko umnožavana da će svi koji budu željeli moći imati svoj primjerak i naoružati se protiv Sotoninih obmana i lažnih čuda.

Vidjela sam da je Bog posebno čuvao Bibliju, ali kad je bilo malo primjeraka, učeni ljudi su u nekim slučajevima promijenili riječi, uvjereni da je čine jasnijom, a zapravo su mistificirali ono što je bilo jasno jer su se oslanjali na utvrđena gledišta nastala pod utjecajem tradicije. Ali sam vidjela da je Božja riječ, kao cjelina, savršeni lanac u kojem je jedna karika povezana s drugom i tako je objašnjava. Iskreni istraživači istine ne moraju zabludjeti, jer Božja riječ ne samo što je jasna i jednostavna u objavljivanju puta života, već je dan Sveti Duh kao vodič u razumijevanju tog puta života koji je u njoj otkriven.

Vidjela sam da Božji anđeli nikad ne kontroliraju volju ljudi. Bog pred čovjeka postavlja život i smrt. Čovjek bira. Mnogi čeznu za životom, ali i dalje hodaju širokim putem. Odlučuju ustati protiv Božje vladavine ne mareći za Njegovu veliku milost i sažaljenje što je dao svojega Sina da umre za njih. Oni koji ne žele prihvatiti spasenje ponuđeno uz tako veliku cijenu, moraju podnijeti kaznu. Ali vidjela sam da ih Bog neće zatvoriti u pakao da se vječno muče, niti će ih povesti na Nebo; jer kad bi ih doveo u društvo čistih i svetih, oni bi se osjećali jadno. On će ih potpuno uništiti i učiniti kao da ih nikad nije bilo; tako će biti zadovoljena Njegova pravda. On je načinio čovjeka iz praha pa će neposlušne i nesvete progutati vatra i oni će se vratiti u prah.

Vidjela sam da Božja dobrota i sažaljenje u tom pitanju treba navesti sve da se dive Njegovom karakteru i uzvisuju Njegovu sveto ime. Nakon što zli nestanu sa zemlje, sva će nebeska vojska reći: "Amen!"

222 Sotona gleda s velikim zadovoljstvom na one koji ispovijedaju Kristovo ime, ali se čvrsto drže obmana čiji je on začetnik. On još uvijek smišlja nove obmane i njegova moć i sposobnost u tome stalno jača. On je naveo svoje predstavnike, pape i svećenike, da se uzvise i potaknu narod da žestoko progoni i uništava one koji nisu bili voljni prihvatiti njegove obmane. O, kakve su patnje i muke Kristovi sljedbenici morali trpjeti! Anđeli su sve to vjerno zapisivali. Sotona i njegovi zli anđeli s uživanjem su govorili anđelima koji su služili ovim napaćenim svetima da će ih sve pobiti tako da na Zemlji neće ostati nijedan iskreni kršćanin. Vidjela sam da je Božja crkva tada bila čista. Nije bilo opasnosti da joj se priključe ljudi pokvarena srca, jer su pravi kršćani, koji su se usudili objaviti svoju vjeru, bili u opasnosti da završe u mukama, na lomači, izloženi svakojakom mučenju koje su izmislili Sotona i njegovi zli anđeli ili su nadahnuli misli čovjeka.

Reformacija

Bez obzira na progonstvo svetih, svuda su se pojavljivali živi svjedoci za Božju istinu. Gospodnji anđeli vršili su posao koji im je bio povjeren. Odlazili su u najmračnija mjesta i iz mraka izvodili ljude poštena srca. Bili su utonuli u zablude, ali Bog ih je kao Savla pozvao da budu izabrani sudovi koji će nositi Njegovu istinu i podignuti glas protiv grijeha Njegovog tobožnjeg naroda. Božji anđeli pokrenuli su srca Martina Luthera, Melanchthona i drugih na raznim mjestima i u njima izazvali žed za živim svjedočanstvom Božje riječi. Neprijatelj je navalio kao rijeka i trebalo je podignuti zastavu protiv njega. Bog je izabrao Luthera da se suprotstavi oluji, da ustane protiv gnjeva pale crkve i osnaži nekolicinu koja je bila vjerna svojem svetom zvanju. On se uvijek bojao da ne uvrijedi Boga. Pokušao je djelima zadobiti Njegovu naklonost, ali nije bio zadovoljan dok zraka svjetlosti s Neba nije iz njegovog uma odagnala tamu i navela ga da se ne

uzda u djela, već u zasluge Kristove krvi. Sada je mogao sam pristupiti Bogu, ne preko pape i ispovjednikâ, već samo preko Isusa Krista. 223

Kako je za Luthera bilo dragocjeno ovo novo i slavno svjetlo koje je rasvijetlilo njegovo neshvaćanje i odagnalo praznovjerje! On ga je cijenio više od najvećeg zemaljskog blaga. Bila je to nova Božja riječ. Sve se promijenilo. Knjiga koje se strašio jer u njoj nije vidio ljepote, sada mu je bila život, vječni život. Bila je njegova radost, njegova utjeha, njegov blagoslovljeni učitelj. Ništa ga nije moglo navesti da je prestane proučavati. Bojao se smrti; ali kad je čitao Božju riječ, nestalo je svih strahova i on se divio Božjem karakteru i zavolio Boga. Sam je pretraživao Bibliju i uživao u bogatstvu koje je sadržavala; a onda ju je pretraživao radi Crkve. Zgražavao se zbog grijeha onih u koje se uzdao za spasenje i kad je vidio kako su mnogi drugi okruženi tamom koja je i njega pokrivala, ozbiljno je tražio prigodu da im ukaže na Božje Janje koje uzima grijeha svijeta.

Dižući glas protiv zabluda i grijeha papinske crkve, ozbiljno se trudio da raskine lance tame koji su vezali tisuće ljudi i potaknule ih da se za spasenje uzdaju u djela. Čeznuo je za tim da im može otvoriti um za pravo bogatstvo Božje milosti i izvrsnost spasenja dobivenog po Isusu Kristu. U sili Svetoga Duha povikao je protiv postojećih grijeha crkvenih vođa i kad je od svećenika naišla oluja protivljenja, on se nije obeshrabrio jer se čvrsto oslanjao na jaku Božju ruku i u Njega pouzdao za pobjedu. I što se sve više upuštao u borbu, bijes svećenika prema njemu bivao je sve veći. Oni se nisu željeli reformirati. Htjeli su da ih pusti na miru, u ispraznim zadovoljstvima, u zlu; i željeli su da i Crkva ostane u tami. 224

Vidjela sam da je Luther bio vatren i gorljiv, neustrašiv i odvažan u ukoravanju za grijeh i u zastupanju istine. Nije mario za zle ljude ni davle; znao je da je Onaj koji je s njim moćniji od svih njih. Luther je imao gorljivosti, hrabrosti i odvažnosti i ponekad je bio u opasnosti da ide u krajnosti. Ali Bog je podigao Melanchthona, koji je po karakteru bio sasvim suprotan, da pomogne Lutheru u vođenju reformacije. Melanchthon je bio povučen, bojažljiv, oprezan i veoma strpljiv čovjek. Bog ga je jako volio. Imao je veliko pozna-

vanje Svetoga pisma i bio vrlo pronicav i mudar. Njegova ljubav za Božje djelo bila je jednaka Lutherovoj. Srca ova dva Gospodnja čovjeka bila su čvrsto povezana, bili su nerazdruživi prijatelji. Luther je bio od velike pomoći Melanchthonu kad je ovaj bio u opasnosti da bude strašljiv i spor, a Melanchthon je zauzvratio bio od velike pomoći Lutheru kad je ovaj bio u opasnosti da se prenagli. Melanchthon je svojim dalekosežnim oprezom često izbjegavao nevolje koje bi došle na Božje djelo da je ono bilo prepušteno samo Lutheru; a ono često ne bi napredovalo da je bilo prepušteno samo Melanchthonu. Bila mi je pokazana Božja mudrost u izboru ove dvojice da izvrše reformaciju.

Zatim sam bila vraćena u dane apostola; vidjela sam da je Bog kao druga vatrenom, revnom Petru izabrao blagog i strpljivog Ivana. Ponekad je Petar bio nagao i kad bi se to dogodilo, voljeni učenik bi ga često obuzdavao. No to Petra nije promijenilo. Ali nakon što se odrekao svojega Gospodina, pokajao se i ponovno obratio, sve što je bilo potrebno da obuzda njegovu vatrenost i revnost bilo je blago Ivanovo upozorenje. Kristovo bi djelo često trpjelo da je bilo prepušteno samo Ivanu. Petrova revnost je bila potrebna. Njegova odvažnost i energija često su ih izbavljali iz teškoća i ušutkali njihove neprijatelje. Ivan je privlačio ljude. Svojim strpljivim podnošenjem i dubokim posvećenjem mnoge je zadio za Kristovo djelo.

Bog je podignuo ljude koji će se usprotiviti postojećim grijesima papinske crkve i nastaviti reformaciju. Sotona je nastojao uništiti ove žive svjedoke, ali Gospodin ih je ogradio. Neki su u slavu Njegovog imena smjeli svojom krvlju zapečatiti svoje svjedočanstvo, ali tu su bili silni ljudi kao Luther i Melanchthon koji su Boga mogli najbolje proslaviti svojim životom i razotkrivanjem grijeha svećenika, papa i kraljeva koji su drhtali pred Lutherovim glasom i glasom njegovih suradnika. Preko ovih izabranih ljudi zrake svjetla počele su razgoniti tamu i mnogi su radosno prihvatili svjetlo i hodili u njemu. A kad bi jedan od tih svjedoka bio smaknut, pojavila su se dvojica i više njih da zauzmu njegovo mjesto.

Međutim, Sotona nije bio zadovoljan. Mogao je vladati samo tijelom. Nije mogao natjerati vjernike da se odreknu svoje vjere i nade. Čak i u smrti trijumfirali su sa svijetlom

nadom u besmrtnost koja ih čeka pri uskrsnuću pravednih. Imali su više nego energiju smrtnog čovjeka. Nisu se usudili zaspiti ni za trenutak, već su se naoružali kršćanskom bojom opremom, pripremljeni za sukob ne samo s duhovnim neprijateljima, već i sa Sotonom u obličju ljudi koji su stalno vikali: "Odreći se svoje vjere ili umri!" Ovi malobrojni kršćani bili su jaki u Bogu i dragocjeniji u Njegovim očima od polovice svijeta koji je nosio Kristovo ime ali je bio kukavica u Njegovom djelu. Dok je Crkva bila progonjena, njezini su pripadnici bili ujedinjeni i međusobno se voljeli; bili su jaki u Bogu. Grešnicima nije bilo dopušteno da se ujedinjene s Crkvom. Samo oni koji su bili spremni odreći se svega radi Krista, mogli su biti Njegovi učenici. Oni su rado bili siromašni, ponizni i slični Kristu. 226

Ujedinjenje Crkve i svijeta

Nakon toga sam vidjela Sotonu kako se savjetuje sa svojim anđelima i razmatraju što su postigli. Istina, pomoću straha od smrti spriječili su neke povučene duše da prihvate istinu, ali mnogi, čak i najplašljiviji, prihvatili su istinu i nakon toga su strah i povučенost odmah nestali. Kad su bili svjedoci smrti svoje braće i vidjeli njihovu odlučnost i strpljenje, znali su da im je pomogao Bog i anđeli da trpe takve patnje pa su i oni postali odvažni i neustrašivi. A kad su bili pozvani da polože svoj život, održali su svoju vjeru s takvim strpljenjem i nepokolebljivošću da su čak i njihovi ubojice zadrhtali. Sotona i njegovi anđeli zaključili su da mora postojati neki pouzdaniji način uništavanja duša koji bi na kraju bio mnogo uspješniji. Premda su kršćani trpjeli, njihova nepokolebljivost i svijetla nada koja ih je hrabrila, učinila je da i najslabiji ojačaju i osposobila ih da neustrašivo pristupe mučilištu i plamenu. Oni su pred svojim ubojicama pokazali plemenito Kristovo ponašanje i svojom ustrajnošću i Božjom slavom koja je počivala na njima mnoge osvjeđali u istinu.

Zato je Sotona zaključio da mora pristupiti u blažem obliku. Već je uspio izopačiti biblijski nauk, a tradicije koje će upropastiti milijune hvatale su duboki korijen. Obuzdavajući mržnju, odlučio je svoje podanike ne poticati na ta-

227 ko ogorčeno progonstvo, već je naveo Crkvu da se zalaže za različite tradicije umjesto za vjeru koja je nekoć dana svetima. Kad je uspio da Crkva, pod izlikom da prima potporu, prihvati naklonost i počasti svijeta, ona je počela gubiti Božju naklonost. Izbjegavajući objavljivati čiste istine koje su pogadale ljubitelje uživanja i prijatelje svijeta, ona je postupno izgubila silu.

Crkva danas više nije odvojen i poseban narod kakva je bila kad su protiv nje gorjele vatre progona. Kako je zlato izbljedjelo! Kako se najfinije zlato promijenilo! Da je Crkva zadržala svoj osobiti, sveti karakter, vidjela sam da bi sila Svetoga Duha koju su dobili učenici još uvijek bila s njom. Bolesni bi ozdravljali, demoni bi bili ukoreni i istjerani, a ona bi bila silna i strašna za svoje neprijatelje.

Vidjela sam veliku skupinu koja ispovijeda Kristovo ime, ali Bog ih nije priznao svojim. Oni Mu nisu činili zadovoljstvo. Sotona je poprimio pobožni karakter i bio vrlo zadovoljan što ljudi misle da su kršćani. Čak mu je stalo do toga da vjeruju u Isusa, u Njegovo raspeće i uskrsnuće. On i njegovi anđeli to i sami vjeruju i dršću. Ali ako ova vjera ne proizvodi dobra djela i one koji je ispovijedaju ne vodi na oponašanje Kristovog života samoodricanja, Sotona se ne uznemiruje, jer oni samo imaju Kristovo ime, dok su im srca i dalje tjelesna pa ih može bolje uporabiti u svojoj službi nego da je ne ispovijedaju. Skrivajući svoju izopačenost pod imenom kršćana, oni se provlače uz ostale sa svojom neposvećenom naravi i nepokorenim zlim strastima. To nevjericima pruža priliku da svojim nesavršenostima sramote Krista pa oni koji imaju čistu i neokaljanu vjeru, dolaze na zao glas.

228 Propovjednici propovijedaju ono što odgovara tjelesnim ljudima. Oni se ne usuđuju propovijedati Isusa i oštre biblijske istine; kad bi to učinili, tjelesni ljudi ne bi ostali u Crkvi. Budući da su mnogi od njih bogati, treba ih zadržati premda nisu dostojni da budu u njoj više od Sotone i njegovih anđela. Upravo to Sotona želi. Isusovu vjeru treba u očima svijeta učiniti popularnom i cijenjenom. Narodu treba reći da će svijet više cijeniti one koji ispovijedaju vjeru. Takav se nauk jako razlikuje od Kristova nauka. Njegove doktrine i doktrine svijeta ne mogu se pomiriti. Oni koji su Ga

slijedili, morali su se odreći svijeta. Ova prijetvornost potekla je od Sotone i njegovih anđela. Oni su načinili plan i tobožnji kršćani su ga proveli. Iznose se bajke koje gode uhu i spremno primaju, a licemjeri i oni koji otvoreno griješe ujedinjaju se s Crkvom. Kad bi se iznosila istina u njezinoj čistoći, ona bi ubrzo isključila ove ljude. Ali između onih koji tvrde da slijede Krista i svijeta nije bilo razlike. Kad bi ovaj lažni pokrivač bio povučen s vjernika tih crkava, vidjela sam da bi se pokazalo takvo bezakonje, zloća i pokvarenost da i najstidljivije Božje dijete ne bi oklijevalo ove tobožnje kršćane nazvati njihovim pravim imenom, djecom svojega oca đavla, jer čine njegova djela.

Isus i sva nebeska bića sa zgražanjem su promatrali ovaj prizor. Ali Bog je za Crkvu imao svetu i važnu vijest. Kad bi je prihvatila, ona bi dovela do temeljite reforme u Crkvi, oživjela bi živo svjedočanstvo koje bi uklonilo licemjere i grešnike i Crkvi ponovno priskrbilo Božju naklonost.

William Miller³⁷

229

Bog je poslao svojeg anđela da potakne srce jednog farmera koji nije vjerovao u Bibliju da počne istraživati proročanstva. Božji anđeli su stalno posjećivali tog izabranika da vode njegove misli i otvore njegov um za razumijevanje proročanstava koja su dotad bila nerazumljiva Božjem narodu. Tako je dobio početak lanca istine, što ga je potaknulo da istražuje kariku za karikom dok Božju riječ nije gledao s čuđenjem i divljenjem. Vidio je savršeni lanac istine. Riječ koju je smatrao nenadahnutom sada je pred njegovim očima otvorila svoju ljepotu i sjaj. Vidio je da jedan dio Pisma objašnjava drugi i kad neki ulomak nije mogao razumjeti, objašnjenje je našao u drugom dijelu Riječi. Sada se prema sve-toj Božjoj riječi počeo odnositi s radošću i najdubljim poštovanjem i divljenjem.

Proučavajući proročanstva, ustanovio je da stanovnici Zemlje žive u završnim prizorima povijesti ovoga svijeta a da im to nije poznato. Promatrao je crkve i vidio da su pokvarene; svoju su ljubav odvratile od Isusa i usmjerile na

³⁷ Vidi Dodatak.

svijet; tražile su svjetovnu čast umjesto časti koja dolazi od zgo; posezale su za svjetovnim blagom umjesto da svoje blago skupljaju na Nebu. Posvuda je vidio licemjerje, tamu i smrt. Duh mu se uznemirio. Bog ga je pozvao da napusti svoju farmu kao što je pozvao Elizeja da ostavi svoje volove i svoj posao i slijedi Iliju. William Miller dršćući je počeo narodu iznositi tajne Božjega kraljevstva vodeći slušatelje kroz pro-ročanstva do Kristovog drugog dolaska. Sa svakim naporom 230 dobivao je veću snagu. Kao što je Ivan Krstitelj najavio Isusov prvi dolazak i pripremio Mu put, tako je William Miller i oni koji su mu se pridružili objavljivao drugi dolazak Sina Božjeg.

Bila sam povedena unatrag u vrijeme učenika i pokazano mi je da je Bog imao posebno djelo koje je voljeni Ivan trebao obaviti. Sotona je odlučno nastojao spriječiti njegov rad pa je poveo svoje sluge da ga unište. Svi koji su bili svjedoci očitovanja velike Božje sile u Ivanovu izbavljenju bili su zapanjeni i mnogi su bili uvjereni da je Bog s njim i da je svjedočanstvo koje je iznosio o Isusu bilo ispravno. Oni koji su ga nastojali uništiti, nisu se usudili ponovno pokušati oduzeti mu život pa mu je bilo dopušteno da postrada za Isusa. Njegovi su ga neprijatelji lažno optužili pa je ubrzo prognan na usamljeni otok kamo je Gospodin poslao svojega andela da mu otkrije događaje koji će se odigrati na Zemlji i stanje Crkve sve do kraja – njezin otpad i stanje u kojem bi trebala biti ako želi ugoditi Bogu i na kraju nadvladati.

231 Anđeo s Neba došao je k Ivanu u veličanstvenom prizoru; njegovo je lice zračilo izuzetnom Božjom slavom. On je Ivanu pokazao uzbudljive prizore od velikog značenja u povijesti Božje crkve i otkrio mu opasne sukobe koje će Kristovi sljedbenici morati pretrpjeti. Ivan je vidio kako prolaze kroz velike nevolje, kako su ubijeljeni i okušani i na kraju ih vidi kao trijumfalne pobjednike slavno spašene u Božjem kraljevstvu. Lice andela bilo je ozareno radošću i posebno sjajno dok je Ivanu pokazivao konačnu pobjedu Božje crkve. Dok je apostol promatrao konačno izbavljenje Crkve, slavni prizor toliko ga je zanio da se s dubokim poštovanjem i divljenjem spustio pred noge andela da mu se pokloni. Nebeski vjesnik odmah ga je podignuo i blago ukorio govoreći: "Nemoj! Ja sam sluga kao i ti i braća tvoja, koja

imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se klanjaj! Jer je svjedočanstvo Isusovo duh proročanstva.” Anđeo je zatim Ivanu pokazao nebeski grad sa svim njegovim sjajem i blještavom slavom, i on je zadivljen i svladan zaboravio na ukor anđela i opet je pao pred njega. Ponovno je bio blago ukoren: “Nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti, i braća tvoja proroci, i oni koji drže riječ ove knjige. Bogu se klanjaj!”

Propovjednici i narod smatrali su Otkrivenje tajanstvenom i manje važnom knjigom od ostalih dijelova Svetoga pisma. Ali ja sam vidjela da je ova knjiga stvarno otkrivenje dano da bude od posebne koristi onima koji će živjeti u posljednje dane i voditi ih u potvrđivanju ispravnosti svojeg položaja i svoje dužnosti. Bog je usmjeravao um Williama Millera na proročanstva i dao mu veliko svjetlo o Otkrivenju.

Da su razumjeli Danielova viđenja, ljudi bi bolje razumjeli Ivanova viđenja. Ali Bog je u pravom trenutku djelovao na svojeg izabranog slugu, koji je s jasnoćom i u sili Svetoga Duha otvorio proročanstva i pokazao sklad između Danielovih i Ivanovih viđenja i drugih dijelova Biblije te u srca ljudi utisnuo sveta, zastrašujuća upozorenja Riječi da se pripreme za dolazak Sina Čovječjeg. Duboko i svečano uvjerenje zahvatilo je umove onih koji su ga slušali pa su se propovjednici i narod, grešnici i nevjernici, obratili Gospodinu i tražili da se pripreme kako bi opstali na sudu.

Božji anđeli pratili su Williama Millera u obavljanju njegovih zadaća. Bio je čvrst i nepokolebljiv neustrašivo naviještajući vijest koja mu je bila povjerena. Svijet koji leži u zlu i hladna, svjetovna Crkva bili su dovoljni da pokrenu sve njegove snage i navedu ga da dragovoljno trpi napor, oskudicu i patnju. Premda su mu se tobožnji kršćani i svijet usprotivili, a Sotona i njegovi anđeli udarali po njemu, on nije prestao propovijedati vječno Evandjelje mnoštvu gdje god je bio pozvan šireći na sve strane povik: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda.”

Vijest prvog anđela³⁸

Vidjela sam da je Bog bio u objavljivanju vremena 1843. godine. Njegova je namjera bila da probudi narod i da ga iskuša hoće li se odlučiti za istinu ili protiv nje. Propovjednici su se osvjedočili u ispravnost razumijevanja proročkih razdoblja i neki od njih su se odrekli svojeg ponosa, ostavili svoje plaće i crkve te pošli od mjesta do mjesta noseći vijest. Ali budući da je nebeska vijest našla mjesto u srcima samo nekolicine onih koji su se smatrali Kristovim propovjednicima, djelo je preneseno na mnoge koji nisu bili propovjednici. Neki su ostavili svoja polja da objave vijest, dok su drugi bili pozvani iz svojih radionica i trgovina. Čak su i neki od obrazovanih ljudi bili prisiljeni napustiti svoje zvanje i posvetiti se nepopularnom radu objavljivanja vijesti prvog anđela.

233 Propovjednici su odložili svoje sektaške poglede i osjećaje i ujedinili se u naviještanju Isusova dolaska. Gdje god je vijest bila iznesena, pokrenula je ljude. Grešnici su se kajali, plakali i molili za oprost i oni čiji je život bio obilježen nepoštenjem, sada su nastojali izvršiti nadoknadu. Roditelji su bili duboko zabrinuti za svoju djecu. Oni koji su prihvatili vijest, radili su za svoje neobraćene prijatelje i rođake i sa srcem opterećenim težinom svečane vijesti upozoravali ih i molili da se pripreve za dolazak Sina Čovječjeg. Oni koji su bili toliko tvrdi da nisu htjeli popustiti pred takvom težinom dokaza, odlazili su kući praćeni iskrenim upozorenjima. Ovo djelo čišćenja duše odvratilo je ljubav od svjetovnih stvari na posvećenje kakvo dosad nikad nije bilo doživljeno.

Tisuće su prihvatile istinu koju je propovijedao William Miller i Božji su sluge ustali u Ilijinom duhu i sili da objave vijest. Kao Ivan, Isusov prethodnik, oni koji su objavljivali ovu svečanu vijest, osjećali su se potaknutima da polože sjekiru na korijen stablu i pozovu ljude da donose plodove koji odgovaraju pokajanju. Njihovo svjedočanstvo trebalo je probuditi i snažno djelovati na crkve i otkriti njihov pravi karakter. I kad je odjeknula svečana opomena da bježe od gnjeva

³⁸ Vidi Dodatak.

koji dolazi, mnogi koji su bili povezani s crkvama prihvatili su ovu iscjeljujuću vijest, uvidjeli su svoj otpad i s gorkim suzama pokajanja i dubokom patnjom duše ponizili se pred Bogom. Kad je Božji Duh počinio na njima, i oni su pomogli u objavljivanju vijesti: "Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda."

Objavljivanje određenog vremena izazvalo je veliko protivljenje svih staleža, od propovjednika za propovjedaonicom do najbezobzirnijeg, prkosnog grešnika. "Nitko ne zna ni dana ni časa", čulo se od licemjernih propovjednika i smjelih rugača. Nisu htjeli da ih poučavaju i ispravljaju oni koji su ukazivali na godinu u kojoj će prema njihovom mišljenju isteći proročka razdoblja i na znakove koji su pokazivali da je Krist blizu, na samim vratima. Mnogi pastiri stada koji su tvrdili da ljube Isusa, rekli su da se ne protive objavljivanju Kristova dolaska, ali se protive određivanju vremena. Božje oko koje sve vidi čitalo je njihova srca. Oni uopće nisu ljubili Isusa. Znali su da njihov nekršćanski život ne bi izdržao ispit jer nisu hodili uskom stazom koju je On obilježio. Ovi lažni pastiri ispriječili su se na putu Božjeg djela. Istina iznesena s osvjedočavajućom silom probudila je ljude i oni su kao tamničar počeli pitati: "Što moram učiniti da se spasim?" Ali ovi su pastiri stali između istine i naroda i počeli propovijedati umirujuće stvari da ih odvedu od istine. Oni su se ujedinili sa Sotonom i njegovim anđelima vičući: "Mir, mir", kad mira nije bilo. Oni koji su voljeli lagodnost i bili zadovoljni svojom udaljenošću od Boga, nisu se dali probuditi iz svoje tjelesne sigurnosti. Vidjela sam da su Božji anđeli sve to bilježili; odjeća ovih neposvećenih pastira bila je umrljana krvlju duša.

Propovjednici koji sami nisu htjeli prihvatiti ovu spasonosnu vijest sprečavali su druge da je prime. Na njima je krv ovih duša. Propovjednici i narod udružili su se u protivljenju ovoj vijesti s Neba i progonili Williama Millera i one koji su se u ovom radu ujedinili s njim. Širili su laži da naškode njegovom utjecaju i u više prilika, nakon što je jasno objavio Božju riječ primjenjujući oštre istine na srca svojih slušatelja, protiv njega se raspalio veliki gnjev pa kad je odlazio s mjesta sastanka, neki su ga vrebali ne bi li mu uzeli život. Ali Bog je poslao anđele da ga zaštite i oni su ga si-

gurno odveli od gnjevne rulje. Njegovo djelo još nije bilo dovršeno.

235 Najpobožniji su s radošću prihvaćali vijest. Znali su da dolazi od Boga i da je objavljena u pravi čas. Anđeli su s najdubljim zanimanjem pratili rezultate nebeske vijesti i kad su se crkve okrenule od nje i odbacile je, oni su se sa žalošću savjetovali s Isusom. On je odvratio svoje lice od tih crkava i zapovjedio anđelima da vjerno bdiju nad dragocjenim dušama koje nisu odbacile svjedočanstvo, jer ih je trebalo obasjati još jedno svjetlo.

Da su se tobožnji kršćani radovali dolasku svojeg Spasitelja, da su voljeli Isusa i da su smatrali kako se nitko na zemlji ne može usporediti s Njim, vidjela sam da bi klicali od radosti na sam spomen Njegova dolaska. Ali negodovanje koje su pokazali kad su čuli za dolazak svojega Gospodina bilo je siguran dokaz da Ga nisu voljeli. Sotona i njegovi anđeli su trijumfirali i otvoreno dobacivali Kristu i Njegovim svetim anđelima kako Njegov navodni narod toliko malo voli Isusa da ne čezne za Njegovim drugim dolaskom.

Vidjela sam da je Božji narod radosno očekivao dolazak svojega Gospodina. Ali Bog ga je naumio iskušati. Njegova je ruka pokrila pogrešku u računanju proročkih razdoblja. Oni koji su očekivali svojega Gospodina nisu otkrili tu pogrešku, a nije je vidjela ni većina učenih ljudi koji su se protivili određenom vremenu. Bog je odredio da se Njegov narod razočara. To vrijeme je prošlo i oni koji su radosno očekivali svojega Spasitelja bili su žalosni i obeshrabreni, dok su oni koji se nisu radovali Isusovu dolasku, već su prihvatili vijest iz straha, bili zadovoljni što nije došao u očekivano vrijeme. Njihovo ispovijedanje nije djelovalo na srce niti je očistilo njihov život. Protjecanje vremena bilo je dobro smišljeno da otkrije takva srca. Oni su bili među prvima koji 236 su se okrenuli i ismijavali žalosne i razočarane koji su se istinski radovali dolasku svojega Spasitelja. Vidjela sam Božju mudrost u kušanju svojeg naroda i u tome što je dao priliku za ispitivanje da otkrije one koji bi u času nevolje ustuknuli i vratili se.

Isus i sva nebeska bića gledali su s naklonošću i ljubavlju na one koji su s iskrenim očekivanjem čeznuli da vide Onoga koga je ljubila njihova duša. Anđeli su lebdjeli oko

njih da ih krijepe u času kušnje. Oni koji su zanemarili nebesku vijest, bili su ostavljeni u tami i protiv njih se raspalio Božji gnjev jer nisu htjeli primiti svjetlo koje im je poslao s Neba. Oni pak vjerni, razočarani ljudi, koji nisu mogli razumjeti zašto njihov Gospodin nije došao, nisu bili ostavljeni u tami. Bog ih je ponovno poveo k Bibliji da istražuju proročka razdoblja. Bog je sklonio ruku s brojki i pogreška je objašnjena. Vidjeli su da proročka razdoblja sežu do 1844. i da isti dokazi koje su iznosili da dokažu kako su proročka razdoblja završila 1883. godine pokazuju da će završiti 1844. Svjetlo iz Božje riječi obasjalo je njihovo stajalište i oni su otkrili vrijeme odgađanja – “Ako stiže polako [videnje], čekaj.” U svojoj ljubavi prema Kristovom neposrednom dolasku previdjeli su kašnjenje videnja koje je bilo smišljeno da se pokažu pravi čekaoci. Sada su ponovno imali određeno vrijeme. Ali vidjela sam da mnogi od njih nisu mogli nadvladati veliko razočaranje da bi imali onu gorljivost i energiju koja je njihovu vjeru obilježavala 1843.

Sotona i njegovi anđeli trijumfirali su nad njima i oni koji nisu primili vijest, čestitali su sami sebi na svojoj dalekosežnoj prosudbi i mudrosti što nisu prihvatili zabludu, kako su je nazvali. Nisu shvatili da odbacuju Božju preporuku pa su se ujedinili sa Sotonom i njegovim anđelima u zbunjivanju Božjeg naroda koji je nastojao postupati u skladu s nebeskom viješću.

237

Crkve su progonile one koji su vjerovali u ovu vijest. One koji nisu prihvatili vijest neko je vrijeme obuzdavao strah da ne postupe prema osjećajima svojega srca, ali je vrijeme otkrilo njihove prave osjećaje. Htjeli su ušutkati svjedočenje koje su iznosili čekaoci da su se proročka razdoblja protegnula do 1844. Vjernici su jasno objašnjavali svoju pogrešku i iznosili razloge zašto očekuju svojega Gospodina 1844. Njihovi protivnici nisu mogli iznijeti nikakve argumente protiv jasno iznesenih razloga. Ali gnjev crkava se raspalio; nisu htjele slušati dokaze i isključile su svjedočenje iz crkava kako ga drugi ne bi mogli čuti. Oni koji se nisu usudili zadržati od drugih svjetlo koje im je Bog dao, isključeni su iz crkava; ali Isus je bio s njima i oni su se radovali u svjetlu Njegova lica. Bili su spremni prihvatiti drugu vijest.

Vijest drugog anđela³⁹

Kad su crkve odbacile vijest prvog anđela, odbacile su svjetlo s Neba i izgubile Božju naklonost. One su se pouzdale u vlastitu snagu i protivljenjem prvoj vijesti stavile se u položaj u kojemu nisu mogle vidjeti svjetlo vijesti drugog anđela. Ali Bogu dragi, oni koji su bili progonjeni, prihvatili su vijest "Pade Babilon" i napustili te crkve.

Pri kraju objavljivanja vijesti drugog anđela⁴⁰ vidjela sam kako je Božji narod obasjalo snažno svjetlo s Neba. Njegove zrake bile su sjajne kao sunce. Čula sam glasove anđela kako viču: "Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!"

238 To je bio ponoćni poklik koji je dao silu vijesti drugog anđela. Anđeli su poslani s Neba da podignu obeshrabrene svete i pripreme ih za veliko djelo koje ih je očekivalo. Najdarovitiji nisu među prvima prihvatili ovu vijest. Anđeli su bili poslani poniznima, pobožnima i potaknuli ih da počnu razglašavati: "Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!" Oni kojima je ova vijest bila povjerena žurili su se i objavili je u sili Svetoga Duha; tako su podigli svoju obeshrabrenu braću. Ovo djelo nije vršeno u ljudskoj mudrosti i znanju, već u Božjoj sili i Njegovi sveti koji su je čuli nisu joj se mogli oduprijeti. Prvo su je primili najduhovniji, a posljednji su je primili oni koji su prije vodili djelo i pomogli da poklik "Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!" preraste u glasnu viku.

U svim dijelovima Zemlje vijest drugog anđela obasjalo je svjetlo i poklik je omekšao srce tisućama. Išao je od grada do grada i od sela do sela dok se Božji narod koji je čekao nije potpuno podigao. U mnogim crkvama nije se smjela iznositi ova vijest pa su velike skupine, koje su imale živo svjedočanstvo, napustile ove pale crkve. Ponoćnim poklikom izvršeno je silno djelo. Vijest je zahtijevala ispitivanje srca i vodila vjernike da sami teže za živim iskustvom. Znali su da se ne mogu osloniti na druge.

Sveti su napeto čekali svojega Gospodina u postu, bdjenju i gotovo neprekidnoj molitvi. Čak su i neki grešnici to vrijeme očekivali s užasom, ali veliko mnoštvo pokazalo je Sotonin

³⁹ Vidi Dodatak.

⁴⁰ Vidi Dodatak.

duh protivljenja toj vijesti. Ismijavali su se i rugali stalno ponavljajući: "Nitko ne zna ni dana ni časa." Zli anđeli poticali su ih da otvrdnu svoja srca i odbiju svaku zraku svjetla s Neba da bi ostali uhvaćeni u Sotoninu zamku. Mnogi koji su tvrdili da očekuju Krista nisu imali udjela u širenju ove vijesti. Božja slava koju su vidjeli, poniznost i duboko posvećenje čecalaca te neodoljivi dokazi nagnali su ih da tvrde kako su prihvatili istinu, ali se nisu obratili; nisu bili spremni za Gospodnji dolazak. 239

Sveti su svuda osjećali duh svečane i ozbiljne molitve. Na njima je počivala sveta ozbiljnost. Anđeli su s najvećim zanimanjem pratili djelovanje vijesti, podizali su one koji su je prihvatili i odvlačili ih od zemaljskih stvari da obilno crpe iz izvora spasenja. Bog je tada prihvatio svoj narod. Isus ih je promatrao sa zadovoljstvom jer se u njima odražavao Njegov lik. Oni su se potpuno žrtvovali, potpuno posvetili i očekivali da se preobrazu u besmrtnost. Ali čekali ih je veliko razočaranje. Trenutak koji su očekivali nadajući se izbavljenju, prošao je; još uvijek su bili na Zemlji i posljedice nikad nisu bile vidljivije. Svoja su očekivanja usmjerili na Nebo i u iskrenom očekivanju okusili besmrtno izbavljenje, ali se njihove nade nisu ostvarile.

Strah koji je obuzeo mnoge u narodu nije odjednom nestao; nisu odmah trijumfurali nad razočaranima. Ali kad se nisu pojavili vidljivi znakovi Božjega gnjeva, oslobodili su se straha koji su osjećali i nastavili s ismijavanjem i ruganjem. Božji narod ponovno je bio izložen kušnji. Svijet im se smijao, rugao i sramotio ih, a oni koji su ne sumnjajući vjerovali da će Isus doći da uskrisi mrtve i preobrazi žive svete i povede ih u kraljevstvo da ga zauvijek zaposjednu, osjećali su se kao učenici kod Kristova groba. "Uzeše moga Gospodina i ne znam kamo ga staviše." 240

Prikaz adventnog pokreta

Vidjela sam više skupina koje kao da su bile povezane konopima. Mnoge od njih bile su u potpunom mraku, očiju usmjerenih prema zemlji; činilo se da nema veze između njih u Isusa. Ali među ovim različitim skupinama bilo je onih čija su lica izgledala vedro, njihov je pogled bio uprt pre-

ma Nebu. Njih su osvjetljavale zrake svjetla od Isusa, slične zrakama sunca. Jedan mi je anđeo rekao da pozorno gledam i ja sam primijetila kako je jedan anđeo bdio nad onima koji su bili osvjetljeni zrakom svjetla, dok su zli anđeli okruživali one koji su bili u tami. Čula sam glas jednog anđela kako viče: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda.”

Zatim je na ovim skupinama počinulo snažno svjetlo i obasjalo one koji će ga prihvatiti. Neki od onih koji su bili u mraku prihvatili su svjetlo i radovali se. Drugi su se oduprli svjetlu s Neba govoreći da je poslano da ih zavede. Svjetlo ih je napustilo i oni su ostali u mraku. Oni koji su primili svjetlo od Isusa, s radošću su prihvatili jačanje dragocjenog svjetla koje ih je obasjavalo. Njihova su lica zračila radošću dok im je pogled s najvećim zanimanjem bio upravljen na Isusa; njihovi su se glasovi ujedinili s glasom anđela: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda.” Kad su povikali te riječi, vidjela sam da su ih oni koji su bili u mraku gurali tijelom i rukama. Na to su mnogi koji su cijeni-
241
nili sveto svjetlo raskinuli veze koje su ih vezivale i odvojili se od tih skupina. Dok su to činili, ljudi koji su pripadali različitim skupinama i koje su oni cijenili, prolazili su pokraj njih, neki s ljubaznim riječima, a drugi s gnjevnim pogledom i prijetećim pokretima i učvršćivali konopce koji su se olabavili. Ovi su ljudi stalno govorili: “Bog je s nama. Mi stojimo u svjetlu. Mi imamo istinu.” Pitala sam tko su ti ljudi i rečeno mi je da su to propovjednici i vodeći ljudi koji su sami odbacili svjetlo, a ne žele da ga drugi prime.

Vidjela sam one koji su cijenili svjetlo kako s usrdnom čežnjom gledaju gore očekujući Isusa da dođe i povede ih k sebi. Ubrzo je preko njih prešao oblak i njihova su se lica rastužila. Upitala sam za uzrok pojave ovog oblaka pa mi je pokazano da je to bilo njihovo razočaranje. Vrijeme kada su očekivali svojega Spasitelja prošlo je, a Isus nije došao. Kad je među čekaocima zavladao obeshrabrenje, propovjednici i vodeći ljudi koje sam prije vidjela, radovali su se i svi koji su odbacili svjetlo silno su trijumfirali, dok su Sotona i njegovi anđeli također likovali.

Onda sam začula glas drugog anđela kako govori: “Pade, pade veliki Babilon.” Jedno svjetlo obasjalo je malodušne i

oni su s usrdnom čežnjom da se Isus pojavi ponovno usmjerili svoj pogled na njega. Vidjela sam kako brojni anđeli razgovaraju s onim koji je povikao "Pade Babilon!" i onda su se ujedinili s njim u pokliku: "Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda." Činilo se da umilni glasovi ovih anđela dopiru posvuda. Posebno jako i blještavo svjetlo obasjavalo je one koji su cijenili svjetlo koje su dobili. Njihova su lica zračila posebnim sjajem i oni su se ujedinili s anđelima u pokliku: "Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda." Dok su tako skladno klicali među različitim skupinama, oni koji su odbacili svjetlo gurali su ih i uz srdite poglede im se rugali i ismijavali ih. Ali Božji anđeli su pružili svoja krila nad ove progonjene, dok su ih Sotona i njegovi anđeli nastojali okružiti tamom i navesti da odbace svjetlo s Neba. 242

Zatim sam začula glas koji se obratio onima koji su bili izloženi guranju i ismijavanju: "Izidite između njih i ne dotičite se ničega nečista." Poslušni ovome glasu, velik broj njih raskinuo je konopce koji su ih vezali i ostavili skupine koje su bile u mraku te se pridružili onima koji su se oslobodili prije i s radošću ujedinili svoje glasove s njihovima. Čula sam glas ozbiljne, tjeskobne molitve nekolicine koji su još uvijek ostali u skupinama u mraku. Propovjednici i vodeći ljudi kružili su u ovim različitim skupinama i jače pritezali konopce, ali sam još uvijek čula glas iskrene molitve. Onda sam vidjela kako su ovi molitelji pružili ruke za pomoć prema ujedinjenoj, slobodnoj skupini radujući se u Bogu. Njihov odgovor, dok su ozbiljno gledali u Nebo i pokazivali prema gore, glasio je: "Izidite između njih i odvojite se." Vidjela sam kako se pojedinci bore za slobodu da bi konačno prekinuli konopce koji su ih vezivali. Oni su se oduprli nastojanjima da budu još čvršće vezani i odbili poslušati ponavljanje tvrdnje: "Bog je s nama." "Mi imamo istinu." 243

Stalno je bilo onih koji su napuštali skupine koje su bile u mraku i pridruživali se slobodnoj skupini koja je bila na otvorenom polju uzdignutom iznad zemlje. Njihov je pogled bio uprt prema gore, na njima je počivala Božja slava i oni su Mu radosno klicali hvalu. Bili su čvrsto ujedinjeni i činilo se da su okruženi nebeskim svjetlom. Oko ove skupine bilo je nekih koji su došli pod utjecaj svjetla, ali se

nisu posebno ujedinili s njom. Svi koji su se radovali svjetlu koje ih je obasjavalo gledali su s najvećom pozornošću prema gore, a Isus ih je promatrao s iskrenim odobravanjem. Očekivali su da dođe i čeznuli su za Njegovim dolaskom. Uopće nisu spuštali pogled na zemlju. Ali ponovno je ove čekaoce pokrio oblak pa sam vidjela kako su spustili svoj umorni pogled. Moj je anđeo pratilac rekao: "Opet su se razočarali u očekivanju. Isus još ne može doći na Zemlju. Moraju trpjeti veće nevolje radi Njega. Moraju se lišiti zabluda i tradicija koje su primili od ljudi i potpuno se obratiti Bogu i Njegovoj Riječi. Moraju biti očišćeni, ubijeljeni i prokušani. Oni koji izdrže ovu gorku kušnju, izvojevat će vječnu pobjedu."

Isus nije došao na Zemlju kako je to očekivala spremna, radosna skupina da očisti Svetište čišćenjem Zemlje ognjem. Vidjela sam da su ispravno izračunali proročka razdoblja; proročko vrijeme je završilo 1844. i Isus je ušao u Svetinju nad svetinjama da na kraju dana očisti Svetište. Pogriješili su u tome što nisu razumjeli što je Svetište i kakva je narav njegova čišćenja. Kad sam ponovno pogledala skupinu razočaranih čekalaca, vidjela sam da su žalosni. Oni su pomno ispitivali dokaze svoje vjere i pratili računanje proročkih razdoblja, ali nisu mogli otkriti pogrešku. Vrijeme se ispunilo, ali gdje je njihov Spasitelj? Izgubili su Ga.

Pokazano mi je razočaranje učenika kad su došli do groba i ustanovili da nema Isusovog tijela. Marija je rekla: "Uzeše moga Gospodina i ne znam kamo ga staviše." Anđeli su ožalošćenim učenicima rekli da je njihov Gospodin uskrsnuo i da će ići pred njima u Galileju.

Na sličan način vidjela sam da je Isus s dubokim sažaljenjem gledao razočarane koji su čekali Njegov dolazak pa je poslao svoje anđele da njihove misli usmjere tamo gdje će Ga naći. Pokazao im je da ova Zemlja nije Svetište, već da On mora ući u Svetinju nad svetinjama u nebeskom Svetištu da izvrši pomirenje za svoj narod i primi kraljevstvo od svojeg Oca, a onda će se vratiti na Zemlju i povesti ih da zauvijek budu s Njim. Razočaranje prvih učenika dobro ilustrira razočaranje onih koji su 1844. očekivali svojega Gospodina.

Bila sam vraćena u vrijeme Isusovog trijumfalnog ulaska u Jeruzalem. Radosni učenici vjerovali su da će On sada

preuzeti kraljevstvo i vladati kao zemaljski kraljević. Slijedili su svojega Kralja s najvećim nadama. Rezali su prekrasno palmino lišće i svlačili svoje plašteve te ih s oduševljenom gorljivošću prostirali po putu; neki su išli ispred, a drugi su Ga slijedili kličući: "Hosana sinu Davidovu! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana na nebu!" Uzbuđenje je uznemirilo farizeje i oni su tražili da Isus ukori učenike. Ali On im je odgovorio: "Kažem vam, ako oni ušute, kamenje će vikati." Morao se ispuniti tekst iz Zaharije 9,9, ali je učenike očekivalo gorko razočaranje. Nekoliko dana kasnije slijedili su Isusa na Golgotu i gledali Ga krvavog i izmučenog na okrutnom križu. Bili su svjedoci Njegove strašne smrti i položili Ga u grob. Srca su im bila shrvana tugom; njihova se očekivanja nisu ni u čemu ispunila i njihove su nade umrle zajedno s Isusom. Ali kad je uskrsnuo i javio se svojim ožalošćenim učenicima, njihove su nade oživjele. Ponovno su Ga našli.

245

Vidjela sam da razočaranje onih koji su vjerovali da će Gospodin doći 1844. nije bilo slično razočaranju prvih učenika. Proroštvo se ispunilo u vijestima prvog i drugog anđela. One su objavljene u pravom trenutku i bile popraćene djelom koje im je Bog namijenio.

Još jedan prikaz

Pokazano mi je kako je čitavo Nebo zainteresirano za djelo koje se odvija na Zemlji. Isus je zapovjedio jednom moćnom anđelu da siđe i upozori stanovnike Zemlje da se pripreme za Njegov drugi dolazak. Kad je anđeo napustio Isusa na Nebu, pred njim se pojavilo izuzetno jako i sjajno svjetlo. Rečeno mi je da je njegova zadaća da rasvijetli Zemlju svojom slavom i upozori ljude na dolazak Božjega gnjeva. Mnoštvo ljudi prihvatilo je to svjetlo. Neki od njih su izgledali vrlo svečano, dok su drugi bili puni radosti i zanosa. Svi koji su to svjetlo primili, okrenuli su lice prema Nebu i hvalili Boga. Premda je svjetlo obasjalo sve, neki su bili izloženi njegovom utjecaju, ali ga nisu srdačno prihvatili. Mnoge je ispunila velika srdžba. Propovjednici i narod ujedinili su se sa zlima i prkosno se oduprli svjetlu moćnog anđela. Ali svi koji su ga primili povukli su se od svijeta i međusobno se čvrsto ujedinili.

246

Sotona i njegovi anđeli bili su jako zaposleni nastojanjem da što je moguće više ljudi odvuku od svjetla. Skupina koja ga je odbila ostala je u mraku. Vidjela sam kako Božji anđeo s najdubljim zanimanjem promatra one koji su prihvatili Boga s namjerom da zapiše kakav su karakter razvili nakon što im je iznesena vijest s Neba. I kad se jako mnogo onih koji su tvrdili da ljube Isusa, s prijezirom, ruganjem i mržnjom odvratilo od nebeskog svjetla, jedan anđeo s pergamentom u rukama pripremao je sramotni izvještaj. Čitavo je Nebo bilo ispunjeno negodovanjem što Isusa tako omalovažavaju oni koji tvrde da Ga slijede.

Vidjela sam razočaranje vjernih kad u očekivano vrijeme nisu dočekali svojega Gospodina. Božja je namjera bila da sakrije budućnost i da svoj narod dovede do trenutka odluke. Bez propovijedanja određenog vremena Kristovog dolaska ne bi bilo ostvareno djelo koje je Bog odredio. Sotona je mnoge naveo da velike događaje povezane sa sudom i krajem vremena milosti smatraju dalekom budućnošću. Ljudi su trebali doći u situaciju da se počnu ozbiljno pripremati.

Kad je to vrijeme prošlo, oni koji nisu potpuno prihvatili svjetlo anđela, ujedinili su se s onima koji su prezreli vijest i s ruganjem se odvratili od razočaranih. Anđeli su vodili računa o situaciji u kojoj su se nalazili oni koji su tvrdili da slijede Krista. Tijekom određenog vremena iskušani su i ispitani, i mnogi su izmjereni na tezulji i nađeni laki. Oni su glasno tvrdili da su kršćani, ali gotovo ni u jednoj pojedinosti nisu slijedili Krista. Sotona je likovao zbog stanja onih koji su tvrdili da slijede Isusa. Držao ih je u svojoj zamci. Većinu je naveo da napusti uski put i oni su pokušavali doći na Nebo nekim drugim putem. Anđeli su vidjeli da su čisti i sveti pomiješani s grešnicima na Sionu i s licemjerima koji ljube svijet. Oni su bdjeli nad pravim Isusovim učenicima, ali su pokvareni utjecali na svete. Onima čija su srca gorjela snažnom željom da vide Isusa, njihova nazovibraća zabranila su da govore o Njegovom dolasku. Anđeli su promatrali ovaj prizor i suosjećali s ostatkom koji se radovao dolasku svojega Gospodina.

Još jedan moćni anđeo dobio je nalog da side na Zemlju. Isus mu je u ruke stavio neki spis i kad je došao na Zemlju, povikao je: "Pade, pade veliki Babilon!" Onda sam

vidjela kako su razočarani ponovno podigli pogled k Nebu očekujući s vjerom i nadom dolazak svojega Gospodina. Ali činilo se da su mnogi ostali u stanju otupjelosti, kao da spavaju, a na njihovim sam licima mogla vidjeti duboku tugu. Razočarani su iz Svetog pisma zaključili da se nalaze u vrijeme odgode i da moraju strpljivo čekati na viđenje. Isti dokazi koji su ih vodili da čekaju svojega Gospodina 1843. vodili su ih da ga očekuju 1844. Ali sam vidjela da većina nije imala snagu koja je 1843. obilježavala njihovu vjeru. Razočaranje je oslabilo njihovu vjeru.

Kad se Božji narod ujedinio u navješćivanju vijesti drugog anđela, nebeska bića pokazala su najdublje zanimanje za djelovanje te vijesti. Vidjela su kako se mnogi koji su se izdavali za kršćane s prijezirom i ruganjem odvrću od onih koji su doživjeli razočaranje. Kad su s njihovih podrugljivih usana sišle riječi: "Još se niste uznijeli!" jedan ih je anđeo zapisao. Rekao je: "Oni se rugaju Bogu." Ukazano mi je na sličan grijeh počinjen u drevna vremena. Ilija je bio prenesen na Nebo i njegov je plašt dopao Elizeju. Zla mladež koja je od svojih roditelja naučila prezirati Božjeg čovjeka, slijedila je Elizeja i podrugljivo vikala: "Hodi čelo, hodi čelo, hodi čelo!" Vrijedajući Božjeg slugu, vrijedali su Boga i zato su bili odmah kažnjeni. Na sličan će način one koji su se rugali i ismijavali ideju da sveti uzlaze stići Božji gnjev pa će shvatiti koliko je opasno šaliti se sa Stvoriteljem.

248

Isus je poslao druge anđele da brzo odlete te osnaže i ojačaju malaksalu vjeru svojeg naroda i da ga pripreme za razumijevanje vijesti drugog anđela i važnog čina koji će se uskoro dogoditi na Nebu. Vidjela sam da su ovi anđeli dobili veliku moć i svjetlo od Isusa i brzo odletjeli na Zemlju da ispune svoju zadaću i pomognu drugom anđelu u njegovom radu. Kad su anđeli povikali: "Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!" veliko je svjetlo obasjalo Božji narod. Ono je na svim mjestima prodrlo kroz tamu. Sotona i njegovi anđeli pokušavali su spriječiti širenje ovog svjetla da ne bi stiglo svoj cilj. Prepirali su se s nebeskim anđelima govoreći kako je Bog prevario narod i da usprkos svem svjetlu i sili neće moći uvjeriti svijet da Krist dolazi. Ali bez obzira na to što je Sotona nastojao zatvoriti put i odvući misli naroda od svjetla, Božji su anđeli nastavili svoj posao.

249 Oni koji su prihvatili svjetlo izgledali su jako sretni. Stalno su gledali prema Nebu i čeznuli za Isusovim dolaskom. Neki su plakali i molili se ispunjeni velikom tjeskobom. Čini se da su pogled usmjerili na sebe pa se nisu usuđivali gledati prema gore. Svjetlo s Neba raspršilo je tamu oko njih i sada su svoj pogled, koji su u očaju usmjerili na sebe, podigli prema gore i na svačijem se licu pokazala zahvalnost i sveta radost. Isus i svi anđeli gledali su s odobravanjem na vjerne čekaocce.

Oni koji su odbacili vijest prvog anđela i protivili se njezinu svjetlu, izgubili su svjetlo druge vijesti i nisu mogli imati koristi od sile i slave koja ju je pratila: "Zaručnik dolazi! Izidite mu u susret!" Isus se s negodovanjem okrenuo od njih jer su Ga omalovažili i odbacili. Oni koji su prihvatili vijest, bili su okruženi oblakom slave. Silno su se bojali da ne uvrijede Boga i čekali, bdjeli i molili se da spoznaju Njegovu volju. Vidjela sam kako Sotona i njegovi anđeli nastoje zastrti ovo božansko svjetlo od Božjeg naroda, ali dokle god su čekaoci cijenili svjetlo i držali pogled usmjeren sa Zemlje na Isusa, Sotona ih nije mogao lišiti njezinih dragocjenih zraka. Vijest s Neba razbjesnila je Sotonu i njegove anđele i navela one koji su tvrdili da ljube Isusa, ali su prezirali Njegov dolazak, da se rugaju i ismijavaju vjerne koji su se uzdali u Boga. Jedan je anđeo bilježio svaku uvredu, svako omalovažavanje, svaku nepravdu koju su Božja djeca trpjela od svoje navodne braće.

250 Velik broj ljudi podigao je glas vičući: "Zaručnik dolazi!" i ostavio svoju braću koja se nisu radovala Isusovom dolasku i nisu im dopuštala da se bave Njegovim drugim dolaskom. Vidjela sam da se Isusovo lice okrenulo od onih koji su odbacili i prezreli Njegov dolazak i da je anđelima zapovjedio da izvedu Njegov narod između nečistih kako se ne bi ukaljao. Oni koji su bili poslušni vijesti, stajali su slobodni i ujedinjeni. Obasjavalo ih je sveto svjetlo. Oni su se odrekli svijeta, žrtvovali su svoje zemaljske prohibitke, lišili se svojeg zemaljskog blaga i svoj zabrinuti pogled upravili prema Nebu očekujući da vide svojeg voljenog Izbavitelja. Sveto svjetlo obasjavalo je njihova lica govoreći o miru i radosti koji su vladali u njima. Isus je svojim anđelima zapovjedio da pođu i da ih ojačaju jer se približio čas njihove kušnje. Oni

nisu bili slobodni od zabluda. Vidjela sam Božje milosrđe i dobrotu što je narodu na Zemlji poslao upozorenje i više vijesti da ga potakne na marljivo ispitivanje srca i proučavanje Pisma, da bi se mogao osloboditi zabluda koje je poprimio od neznabožaca i papista. Ovim je vijestima Bog izvodio svoj narod tamo gdje će na njega moći djelovati s većom silom i gdje će moći vršiti sve Njegove zapovijedi.

Svetište

Pokazano mi je razočaranje Božjeg naroda što u očekivano vrijeme nije ugledao Isusa. Nisu znali zašto njihov Spasitelj nije došao jer nisu mogli naći nijedan dokaz da proročko vrijeme nije završilo. Andeo je rekao: "Zar se Božja riječ nije ispunila? Zar Bog nije ispunio svoja proročanstva? Ne, On je ispunio sve što je obećao. Isus je ustao i zatvorio vrata Svetinje u nebeskom Svetištu i otvorio vrata Svetinje nad svetinjama da uđe i očisti Svetište. Svi koji strpljivo čekaju, razumjet će ovu tajnu. Čovjek je pogriješio, ali na Božjoj strani nije bilo pogreške. Sve se ostvarilo kako je Bog obećao, ali je čovjek pogrešno vjerovao da je Zemlja Svetište koje treba očistiti na kraju proročkih razdoblja. Nisu se ispunila ljudska očekivanja, a ne Božja obećanja."

251

Isus je poslao svojeg anđela da usmjeri misli razočaranih na Svetinju nad svetinjama kamo je otišao da očisti Svetište i izvrši posebno pomirenje za Izrael. Isus je rekao anđelima da će svi koji su Ga našli razumjeti djelo koje On treba obaviti. Dok je Isus bio u Svetinji nad svetinjama, vidjela sam da se trebao vjenčati s Novim Jeruzalemom; i nakon što završi svoje djelo u Svetinji nad svetinjama, sići će u kraljevskoj sili na Zemlju i uzeti k sebi sve dragocjene duše koje su strpljivo čekale na Njegov povratak.

Pokazano mi je što se dogodilo na Nebu po završetku proročkih razdoblja 1844. Kad je Isus završio službu u Svetinji i zatvorio vrata tog odjela, gusti mrak se spustio na one koji su čuli i odbacili vijest o Njegovom dolasku; oni su Ga izgubili iz vida. Isus je onda obukao posebnu odjeću. Na skutu Njegove odjeće bili su naizmjenice poredani zvončići i šipci, zvončići i šipci. Na prsima je imao posebno izrađen naprsnik. Kad se kretao, naprsnik je svjetlucao

kao dijamanti povećavajući slova koja su izgledala kao ime-
na napisana ili urezana na njemu. Na glavi Mu je bilo nešto
što je izgledalo kao kruna. Nakon što se spremio, okružili
su Ga anđeli i On je u ognjenim kolima pošao iza drugog
zastora.

252 Bila sam pozvana da vidim dva odjela nebeskog Sveti-
šta. Bio je otvoren zastor ili vrata i ja sam smjela ući. U
prvom odjelu vidjela sam svijećnjak sa sedam svjetiljki, stol
s postavljenim kruhovima, kadioni žrtvenik i kadionicu. Sav
namještaj u ovom odjelu izgledao je od čistog zlata koje je
odsjajivalo lik onoga koji bi ušao. Zastor koji je razdvajao
ova dva odjela bio je drukčije boje i materijala, s prekras-
nim porubom na kojemu su bili zlatom izvezeni likovi koji
su trebali prikazivati anđele. Zastor se podignuo i ja sam
pogledala u drugu prostoriju. Tu sam vidjela Kovčeg saveza
načinjen od najčišćeg zlata. Rub na poklopcu bio je prekrasan
rad sličan krunama. U Kovčegu su bile kamene ploče s De-
set zapovijedi.

Dva prelijepa kerubina, svaki s jedne strane Kovčega,
stajala su raširenih krila pruženih iznad Kovčega i dodiri-
vala se iznad Isusove glave dok je stajao pred prijestoljem
milosti. Lica su im bila okrenuta jedno prema drugome, a
pogled usmjeren na Kovčeg prikazujući nebeske vojske ko-
je sa zanimanjem gledaju Božji zakon. Između kerubina bila
je zlatna kadionica i kad su se molitve svetih, upućene vje-
rom, dizale do Isusa koji ih je prinosio svojem Ocu, iz kadi-
onice se podigao oblak tamjana, nalik na dim prekrasnih
boja. Iznad mjesta gdje je Isus stajao pred Kovčegom nala-
zila se izuzetno jaka svjetlost u koju nisam mogla gledati;
izgledala je kao Božje prijestolje. Kad se tamjan podignuo
k Ocu, posebno svjetlo zasjalo je s prijestolja na Isusa, a od
Njega na one čije su se molitve dizale kao mirisni tamjan.
Svjetlo je obilno obasjalo Isusa i zasjenilo prijestolje milosti,
a božanska slava je ispunila hram. Više nisam mogla gledati
u neopisivo jako svjetlo. Nema jezika koji bi ga mogao opi-
sati. Bila sam svladana veličanstvom i slavom prizora pa sam
se okrenula od njega.

Također mi je bilo pokazano zemaljsko Svetište s dva
odjela. Bilo je slično nebeskom; rečeno mi je da je ono bilo
slika nebeskog. Predmeti u prvom dijelu zemaljskog Sveti-

šta bili su slični predmetima u prvom dijelu nebeskog Svetišta. Kad se zastor podignuo, pogledala sam u Svetinju nad svetinjama i vidjela da su predmeti isti kao i u nebeskoj Svetinji nad svetinjama. U oba dijela zemaljskog Svetišta služio je svećenik. U prvi odjel ulazio je svakodnevno, ali u Svetinju nad svetinjama samo jednom u godini da je očisti od grijeha koji su se tamo nakupili. Vidjela sam da je Isus služio u oba dijela nebeskog Svetišta. U zemaljsko Svetište ulazili su svećenici s krvlju životinje prinesene kao žrtve za grijeh. U nebesko Svetište Krist je ušao prinoseći svoju vlastitu krv. Zemaljske svećenike uklonila bi smrt i zbog toga nisu mogli dugo služiti, a Isus je svećenik zauvijek. Prinosanjem žrtava i prinosa u zemaljskom Svetištu sinovi Izraelovi trebali su se osloniti na zasluge budućeg Spasitelja. A u svojoj mudrosti Bog nam je omogućio da promatranjem razumijemo Isusovo djelo u nebeskom Svetištu.

Kad je umro na Golgoti, Isus je povikao: "Svršeno je", i hramski zastor se razderao u dva dijela, od vrha do dna. Time je pokazano da je obredima u zemaljskom Svetištu zauvijek došao kraj i da se Bog više neće sastajati sa svećenicima u zemaljskom Hramu da bi primio njihove žrtve. Tada je prolivena Isusova krv koju će On sam prinijeti u nebeskom Svetištu. Kao što je svećenik jednom godišnje ulazio u Svetinju nad svetinjama da očisti zemaljsko Svetište, tako je Isus na kraju 2300 dana iz Daniela 8 ušao 1844. u nebesku Svetinju nad svetinjama da izvrši konačno pomirenje kako bi se svi mogli koristiti Njegovim posredovanjem, i tako očisti Svetište.

Vijest trećeg andela⁴¹

254

Kad je završio službu u Svetinji, Isus je prešao u Svetinju nad svetinjama i stao pred Kovčeg u kojem se nalazio Božji zakon te poslao drugog moćnog andela s trećom vijesti upućenom svijetu. Anđeo je u ruke dobio pergament i kad je sa silom i veličanstvom sišao na Zemlju, objavio je zastrašujuće upozorenje uz najstrašnije prijetnje ikada upućene čovjeku. Ova je vijest trebala Božju djecu potaknuti

⁴¹ Vidi Dodatak.

na oprez jer im je pokazala čas kušnje i tjeskobe koji ih je čekao. Anđeo je rekao: "Oni će se sukobiti u borbi sa zvijeri i njezinim kipom. Njihova je jedina nada u vječni život da ostanu postojani. Premda im je život na kocki, moraju se čvrsto držati istine." Treći anđeo ovako završava svoju vijest: "Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa." Kad je ponovio ove riječi, pokazao je prema nebeskom Svetištu. Misli svih koji su prihvatili ovu vijest bile su upućene prema Svetinji nad svetinjama gdje Isus stoji pred Kovčegom i vrši konačno posredovanje za sve za koje milost još traje i one koji su u neznanju prekršili Božji zakon. Ovo se pomirenje vrši za mrtve kao i za žive pravednike. Ono obuhvaća sve koji su umrli uzdajući se u Krista, ali koji su, budući da nisu imali svjetlo o Božjim zapovijedima, sagriješili prestupajući u neznanju ove propise.

Kad je Isus otvorio vrata Svetinje nad svetinjama, vidjelo se svjetlo subote i Božji narod je bio iskušan kao što su bili iskušani sinovi Izraelovi u davno vrijeme, da se vidi hoće li vršiti Božji zakon. Vidjela sam kako treći anđeo upire prst prema Nebu pokazujući razočaranima put u nebesko Svetište. Kada vjerom uđu u Svetinju nad svetinjama, nalaze Isusa pa se ponovno rađa nada i radost. Vidjela sam kako se okreću i prisjećaju prošlosti, od objave Isusovog drugog dolaska do svega što su doživjeli do 1844. Sad vide objašnjenje za svoje razočaranje i ponovno ih obuzima radost i sigurnost. Treći anđeo je osvijetlio prošlost, sadašnjost i budućnost, i oni su svjesni da ih je Bog vodio svojom tajanstvenom providnošću.

Pokazano mi je kako je ostatak slijedio Isusa u Svetinju nad svetinjama i gledajući Kovčeg i prijestolje milosti bio očaran njihovom slavom. Isus je podignuo poklopac s Kovčega i, gle, tu su bile kamene ploče s Deset zapovijedi napisanih na njima. Oni prate pogledom žive riječi, ali počinju drhtati kad vide da je među deset svetih propisa četvrta zapovijed obasjana jačom svjetlošću od ostalih devet i okružena vijencem slave. Ne nalaze ništa što bi pokazivalo da je subota ukinuta ili promijenjena u prvi dan tjedna. Zapovijed glasi isto onako kao što ju je Božji glas najsvečanije i najveličanstvenije objavio uz sijevanje munja i grmljavinu;

to je ona ista zapovijed koju je napisao svojim prstom na kamene ploče: "Šest dana radi i obavlja sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu." Oni se čude kad vide kolika se pozornost posvećuje Deset zapovijedi. Vide kako su postavljene blizu Jahve, zasjenjene i zaštićene Njegovom svetošću. Vide da su gazili četvrtu zapovijed Dekaloga i da su svetkovali dan koji su uspostavili neznabošci i papisti umjesto dana koji je posvetio Jahve. 256

Vidjela sam kako se diže tamjan iz kadionice kad je Isus prinomio Ocu njihova priznanja i molitve. I kad se tamjan uzdizao, sjajno svjetlo počelo je na Isusu i prijestolju milosti, a ozbiljni molitelji, žalosni kad su otkrili da su prestupali Božji zakon, primili su blagoslov i njihova su se lica ozarila nadom i radošću. Oni su se pridružili djelu trećeg anđela i podigli glasove u naviještanju svečane opomene. Premda je malo njih isprava prihvatilo opomenu, oni su vjerno nastavili snažno objavljivati vijest. Zatim sam vidjela mnoge koji su prihvatili vijest trećeg anđela i ujedinili svoje glasove s onima koji su prvi primili upozorenje; i oni su odali čast Bogu svetkujući Njegov posvećeni dan odmora.

Mnogi koji su prihvatili vijest trećeg anđela nisu imali iskustva u dvjema ranijim vijestima. Sotona je to znao pa ih je promatrao ne bi li ih nekako svladao; ali treći anđeo im je ukazivao na Svetinju nad svetinjama i oni koji su prije doživjeli vijest, pokazivali su im put u Svetinju nad svetinjama. Mnogi su u vijestima ovih anđela vidjeli savršeni lanac istine i radosno ih prihvatili prema njihovom redosljedu te vjerom slijedili Isusa u nebesko Svetište. Ove su mi vijesti prikazane kao sidro za Božji narod. Svi koji ih razumiju i prihvate bit će sačuvani od mnogih Sotoninih obmana.

Nakon velikog razočaranja 1844. Sotona i njegovi anđeli posebno su se trudili da postave zamke kako bi pokolebali vjeru zajednice. On je utjecao na umove onih koji su stekli iskustvo u vijestima i imali obličje pobožnosti. Neki su tvrdili da se prva i druga vijest trebaju ostvariti u budućnosti, dok su drugi ukazivali na prošlost tvrdeći da su ispunjene. Počeli su utjecati na neiskusne i kolebati ih u njihovoj vjeri. Neki su istraživali Bibliju da izgrade vlastitu vjeru, odvojeno od zajednice. Sotona je na ovo likovao jer je znao da 257

na one koji se odvoje od sidra može djelovati različitim zabludama i tjerati ih okolo svakim vjetrom nauke. Mnogi koji su vodili u prvoj i drugoj vijesti sada su ih nijekali i u zajednici je došlo do podjele i zabune.

Tada mi je pozornost skrenuta na Williama Millera. Izgledao je uznemiren i skršen brigom i zbunjenošću za svoj narod. Skupina koja je 1844. bila ujedinjena i prepuna ljubavi, sada je počela gubiti ljubav protiveći se jedan drugome i zapadala u hladno stanje otpada. Dok je to promatrao, bol je načela njegovu snagu. Vidio je kako ga vodeći ljudi promatraju bojeći se da ne prihvati vijest trećeg anđela i Božje zapovijedi. I kad bi se naginjao prema svjetlu s Neba, ovi bi ljudi stvarali neki plan da odvrte njegove misli. Nastojali su ga svojim utjecajem držati u tami i zadržati među onima koji su se protivili istini. Na kraju je William Miller podignuo svoj glas protiv nebeskog svjetla. Nije prihvatio vijest koja bi potpuno objasnila njegovo razočaranje i osvijetlila prošlost, a koja bi mu obnovila iscrpljenu snagu, vratila nadu i navela ga da proslavlja Boga. On se oslonio na ljudsku umjesto na božansku mudrost, ali budući da se napornim radom u djelu svojeg Učitelja iscrpio i ostario, nije bio toliko odgovoran kao oni koji su ga odvrćali od istine. Oni su odgovorni i na njima počiva grijeh.

Da je William Miller mogao vidjeti svjetlo treće vijesti, shvatio bi mnogo toga što mu je izgledalo mračno i tajanstveno. Ali njegova su braća pokazivala toliku ljubav i brigu za njega da je mislio kako se od njih ne može odvojiti. Njegovo se srce priklanjalost istini, a onda je pogledao u svoju braću – ona su joj se protivila. Može li se odvojiti od onih koji su s njim stajali rame uz rame naviještajući Isusov dolazak? Smatrao je da ga oni neće odvesti u zabludu.

Bog je dopustio da dođe pod Sotoninu vlast, pod vladavinu smrti i tako ga sakrije u grob od onih koji su ga stalno odvlačili od istine. Mojsije je pogriješio pred sam ulazak u Obećanu Zemlju. Vidjela sam da je isto tako pogriješio William Miller pred sam ulazak u nebeski Kanaan dopuštajući da se njegov utjecaj koristi protiv istine. Drugi su ga na to naveli i oni za to moraju odgovarati. Ali anđeli bdiju nad dragocjenim prahom ovog Božjeg sluga i on će ustati na zvuk posljednje trube.

Sigurna platforma

Vidjela sam skupinu koja je budno stražarila i nepokolebljivo stajala ne popuštajući onima koji su nastojali pokolebati utvrđenu vjeru zajednice. Bog je tu skupinu promatrao s odobravanjem. Pokazane su mi tri stepenice – vijesti prvog, drugog i trećeg anđela. Moj je anđeo pratilac rekao: “Teško onome tko ukloni ijednu ciglu ili pomakne ijednu iglu ovih vijesti. Njihovo pravilno razumijevanje od najveće je važnosti. Sudbina duša ovisi o načinu na koje ih prima-
259
ju.” Ponovno mi je pokazano što su učinile ove vijesti i ja sam vidjela kako je skupo Božji narod platio svoje iskustvo. Ono je stečeno uz mnoge patnje i teške borbe. Bog ga je vodio korak po korak dok ga nije stavio na čvrstu, nepomičnu platformu. Vidjela sam pojedince kako prilaze toj platformi i ispituju njezin temelj. Neki su odmah s radošću stupili na nju. Drugi su počeli nalaziti greške u temelju. Htjeli su da se izvrše poboljšanja kako bi platforma bila savršenija i narod sretniji. Neki su sišli s nje da je ispituju i izjavili da je pogrešno postavljena. Ali sam vidjela da su gotovo svi čvrsto stajali na njoj i pozivali one koji su s nje sišli da prestanu s prigovaranjem jer je Bog bio Graditelj pa su se borili protiv Njega. Ponavljali su kako je Bog djelovao i doveo ih na čvrstu platformu pa su zajedno podigli oči prema Nebu i glasno slavili Boga. To je utjecalo na neke koji su prigovarali pa su se ponizno vratili na nju.

Bila sam vraćena natrag u vrijeme objavljivanja Kristovog prvog dolaska. Ivan je bio poslan da u Ilijinom duhu i sili pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusova nauka. Njihovo protivljenje vijesti koja je pretkazivala Njegov dolazak dovelo ih je dotle da nisu mogli prihvatiti ni najsnažnije dokaze da je On Mesija. One koji su odbacili Ivanovu vijest Sotona je poveo još dalje, da odbace i razapnu Krista. Time su se stavili u položaj da nisu mogli primiti blagoslov na Pedesetnicu koji bi im otkrio put u nebesko Svetište. Kidanje hramskog zastora pokazalo je da se više ne primaju židovske žrtve i obredi. Velika je Žrtva prinesena i prihvaćena i Sveti Duh, koji
260
je sišao na Pedesetnicu, poveo je misli učenika sa zemaljskog na nebesko Svetište u koje je Isus ušao svojom krvlju,

da bi na učenike mogao izliti blagoslove svojega pomirenja. Ali Židovi su ostali u mraku. Izgubili su svjetlo o planu spase-nja koje su mogli imati pa su se i dalje uzdali u svoje bes-korisne žrtve i prinose. Nebesko je Svetište zauzelo mjesto zemaljskoga, ali oni nisu imali pojma o ovoj promjeni. Zato nisu mogli imati koristi od Kristova posredovanja u Sveti-nji.

Mnogi s užasom gledaju na prokletstvo Židova zbog to-ga što su odbacili i razapeli Krista i kad čitaju kako je sra-motno zlostavljan, misle da Ga ljube i da Ga se ne bi odrekli kao Petar ili razapeli kao Židovi. Ali Bog koji čita srca sviju iskušao je tu navodnu ljubav prema Isusu. Čitavo je Nebo s najvećim zanimanjem pratilo primanje vijesti prvog anđela. Ali mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i ronili suze čitajući o događajima povezanim s križem, izrugivali su se rado-snoj vijesti o Njegovom dolasku. Umjesto da radosno pri-hvate ovu vijest, oni su je proglasili obmanom. Mrzili su one koji su se radovali Njegovom dolasku i isključivali ih iz cr-kava. Oni koji su odbacili prvu vijest, nisu mogli imati ko-risti od druge niti su mogli imati koristi od ponoćnog po-kljka koji ih je trebao pripremiti da s Isusom vjerom uđu u Svetinju nad svetinjama nebeskog Svetišta. Odbacivanjem pr-vih dviju vijesti tako su zamračili svoje razumijevanje da ni-su mogli vidjeti svjetlo vijesti trećeg anđela koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Kao što su Židovi razapeli Isusa, tako sam vidjela da su nominalne crkve razapele ove vijesti i zbog toga nemaju pojma o putu u Svetinju nad sve-tinjama pa ne mogu imati koristi od Isusovog posredovanja. Kao Židovi koji su prinašali svoje beskorisne žrtve, tako oni prinašaju svoje beskorisne molitve u dijelu koji je Isus na-pustio; a Sotona, zadovoljan ovom prijevarom, preuzima vjer-ski karakter pa misli onih koji se izdaju za kršćane navodi na sebe djelujući silom, znakovima i lažnim čudesima kako bi ih uhvatio u svoju zamku. Jedne vara na jedan, a druge na drugi način. Pripremio je različite obmane da utječe na njihov um. Neki na jednu prijevaru gledaju s užasom, dok drugu spremno prihvaćaju. Neke Sotona vara spiritizmom. Nekima se javlja kao anđeo svjetla i lažnim reformacijama širi svoj utjecaj po Zemlji. Crkve su oduševljene, uvjerenе da Bog čudesno radi za njih, a to je zapravo djelo drugog

duha. Njihovo će oduševljenje iščeznuti i ostaviti svijet i Crkvu u gorem stanju nego što su bili.

Vidjela sam da Bog ima iskrenu djecu među nominalnim adventistima i palim crkvama pa će prije izlivanja zala propovjednici i narod biti pozvani da iziđu iz tih crkava i oni će radosno prihvatiti istinu. Sotona to zna, pa prije glasnog vikanja trećeg anđela u ovim vjerskim zajednicama izaziva uzbuđenje kako bi oni koji su odbacili istinu povjerovali da je Bog s njima. On se nada da će prevariti iskrene i navesti ih na pomisao da Bog još uvijek djeluje u tim crkvama. Ali svjetlo će sjati i svi koji su iskreni napustit će pale crkve i prići ostatku.

Spiritizam

262

Pokazana mi je prijevara s kucanjem; vidjela sam da Sotona ima moć prikazati osobe za koje će tvrditi da su naši rođaci i prijatelji koji spavaju u Isusu. Izgledat će kao da su ovi prijatelji prisutni; izgovarat će riječi koje su izgovarali dok su bili ovdje, nama poznate, i uši će čuti isti glas koji su imali za svojeg života. A sve to s namjerom da prevari svete i navede ih da povjeruju u ovu obmanu.

Vidjela sam da sveti moraju steći temeljito razumijevanje sadašnje istine koju će trebati dokazati iz Svetoga pisma. Oni moraju razumjeti stanje mrtvih jer će im se ukazati đavolski duhovi tvrdeći da su voljeni rođaci i prijatelji; oni će im objaviti nebiblijska naučavanja. Učinit će sve što je u njihovoj moći da kod svetih steknu naklonost i učinit će pred njima čuda da potvrde ono što objavljuju. Božji narod se mora pripremiti da se ovim duhovima odupre biblijskom istinom kako mrtvi ništa ne znaju i da su oni koji im se javljaju đavolski duhovi.

Moramo temeljito ispitati osnovu naše nade jer ćemo je morati obrazložiti iz Svetoga pisma. Ova će se prijevara proširiti i mi ćemo joj se morati suprotstaviti licem u lice; ako za to nismo pripremljeni, bit ćemo zavedeni i nadvladani. Ali ako sa svoje strane učinimo sve što možemo da se pripremimo za sukob koji nam neposredno predstoji, Bog će učiniti svoj dio i Njegove će nas svemoćne ruke zaštititi. On bi prije poslao sve anđele s Neba da izbavi vjerne duše, da

podigne ogradu oko njih, nego ih ostavio da budu prevarene i zavedene prijevarnim Sotonim čudima.

263 Vidjela sam kojom se brzinom širi ova obmana. Pokazan mi je vlak koji se munjevito kretao. Anđeo me pozvao da pozorno promatram. Uprla sam pogled u vlak. Činilo mi se da je u njemu čitav svijet, da nitko nije izuzet. Anđeo je rekao: "Vežu se u snopove da budu spaljeni." Onda mi je pokazao vlakovođu, naočitu i lijepu osobu koju su svi putnici gledali s poštovanjem. Bila sam zbunjena pa sam svojeg anđela pratioća upitala tko je to. On je rekao: "Sotona. On je vlakovođa u liku anđela svjetla. Zarobio je svijet. Ljudi su predani djelotvornim zabludama da vjeruju laži kako bi bili osuđeni na propast. Onaj pomoćnik, po rangu odmah iza njega, je strojovođa, a drugi njegovi pomoćnici su zaposleni u različitim službama, već prema potrebi, i munjevitom brzinom jure u propast."

Upitala sam anđela je li itko ostao. Pozvao me da pogledam u suprotnom smjeru; ugledala sam malu skupinu kako putuje uskim putem. Izgledali su čvrsto ujedinjeni, povezani istinom u snopove ili skupine. Anđeo je rekao: "Treći anđeo ih povezuje ili zapečaćuje u snopove za nebesku žitnicu." Ova je mala skupina izgledala izmučeno, kao da je prošla kroz teške kušnje i sukobe. A onda se činilo kao da se sunce upravo pojavilo iza oblaka i obasjalo im lica koja su imala pobjednički izraz, kao da su upravo izvojevali pobjedu.

264 Vidjela sam da je Bog dao svijetu priliku da otkrije zamku. Već je to dovoljan dokaz za kršćane, kad i ne bi bilo drugoga, da se ne pravi razlika između onoga što je dragocjeno i onoga što je zlo. Thomasa Painea, čije se tijelo raspada u prah i koji će uskrsnuti na kraju tisuću godina o drugom uskrsnuću da primi nagradu i umre drugom smrću, Sotona prikazuje kao da je na Nebu, posebno cijenjen. Sotona ga je na Zemlji iskorištavao dokle god je mogao i sada to nastavlja prikazujući ga kao da je posebno cijenjen i počašćen na Nebu; Sotona će se potruditi da ga prikaže kako podučava na Nebu kako je i ovdje činio. Neki su s gnušanjem promatrali njegov život i smrt te njegovo iskvareno naučavanje dok je bio živ, a sada pristaju da ih podučava on, jedan od najgorih i najpokvarenijih ljudi, koji je prezirao Boga i Njegov Zakon.

Otac laži zasljepljuje i vara svijet tako što šalje svoje anđele da govore umjesto apostola i da se čini kao da opovrgavaju ono što su pod nadahnućem Svetog Duha napisali dok su bili na zemlji. Ovi lažljivi anđeli prikazuju apostole kao osobe koje izvrću vlastiti nauk i proglašavaju da je promijenjen. Ovim postupcima Sotona s užitkom nazovikršćane i cijeli svijet navodi da posumnjaju u Božju riječ. Sveta knjiga izravno presijeca njegov put i ometa njegove planove; zato ih on navodi da posumnjaju u njezino božansko podrijetlo. Zatim prikazuje nevjernika, Thomasa Painea, kao da je nakon smrti otišao na Nebo i da se sada, zajedno sa svetim apostolima koje je mrzio dok se nalazio na Zemlji, uključio u poučavanje svijeta.

Sotona svakome od svojih anđela dodjeljuje određeni posao. On ih nagovara da budu lukavi, prepredeni i podmukli. Upućuje ih da preuzmu ulogu apostola i da govore u njihovo ime, dok drugi trebaju glumiti ulogu nevjernika i zlih ljudi koji su umrli proklinjući Boga, a sada se pojavljuju kao vrlo pobožni. Tako nema razlike između najsvetijih apostola i najgoreg nevjernika. I jedni i drugi naizgled naučavaju isto. Sotoni nije važno koga će izabrati da govori, glavno je da ostvari cilj. Bio je tijesno povezan s Paineom dok je ovaj bio na zemlji pomažući mu u njegovom radu, tako da mu uopće nije teško služiti se riječima kojima se Paine služio pa i rukopisom čovjeka koji mu je tako vjerno služio i tako dobro ostvario njegove ciljeve. Sotona je diktirao dosta toga što je napisao pa mu sada nije teško diktirati osjećaje preko svojih anđela da izgledaju kao da dolaze preko Thomasa Painea koji je, dok je živio, bio vjerni sluga Zloga. To je Sotonino remek-djelo. Sve njegovo naučavanje, premda tvrdi da dolazi od apostola i svetih i zlih ljudi koji su umrli, dolazi izravno od njegovog sotonskog veličanstva.

265

Činjenica što Sotona tvrdi da je onaj kojeg je tako volio i koji je tako silno mrzio Boga, sada sa svetim apostolima i anđelima u slavi, trebala bi biti dovoljna da ukloni veo sa svih umova i pokaže im mračno, tajanstveno djelovanje Sotone. On zapravo kaže svijetu i nevjernicima: Koliko god ovdje bili zli, bez obzira na to vjerujete li u Boga i Bibliju ili ne, živite kako vam se sviđa, Nebo je vaš dom; jer svi znaju da će, ako je Thomas Paine na Nebu i tako cijenjen, i oni

sigurno tamo dospjeti. Ova je zabluda tako očita da je mogu vidjeti svi samo ako hoće. Sotona sada radi preko ljudi sličnih Thomasu Paineu ono što pokušava učiniti nakon svojega pada. Svojom silom i lažnim čudesima ruši temelj kršćanske nade i zamračuje sunce koje treba osvjetljavati usku stazu koja vodi u Nebo. On uvjerava cijeli svijet da Biblija nije nadahnuta, da je slična knjizi pripovjedaka, a on ima nešto što će je zamijeniti, naime *manifestacije duhova*.

266 To je kanal potpuno posvećen njemu i pod njegovim nadzorom i on može navesti svijet da vjeruje što njemu odgovara. Knjigu koja će suditi njemu i njegovim sljedbenicima ostavlja u sjeni, tamo gdje želi da bude. Spasitelja svijeta pretvara u obična čovjeka, i kao što je rimska straža koja je čuvala Isusov grob proširila lažni izvještaj kako su im naredili veliki svećenici i starješine, tako će jadni, prevareni sljedbenici ovih navodnih manifestacija duhova ponavljati i pokušavati prikazati kako nema ničega čudnog u rođenju, smrti i uskrsnuću našega Spasitelja. Nakon što Isusa stave u stranu, oni privlače pozornost svijeta na sebe i na svoja neobična djela i lažna čuda koja, tvrde, daleko nadilaze Kristova djela. Tako svijet upada u zamku i biva uljuljan u osjećaj sigurnosti da ne bi otkrio strašnu prijevaru dok se ne izlije sedam posljednjih zala. Sotona se smije kad vidi kako je njegov plan tako uspješan i kako je cijeli svijet uhvatio u zamku.

Pohlepa

Vidjela sam kako je Sotona zapovjedio svojim anđelima da postave zamke i to posebno onima koji očekuju Kristov drugi dolazak i vrše sve Božje zapovijedi. Sotona je rekao svojim anđelima da crkve spavaju. On će povećati svoju moć i lažna čuda kako bi ih zadržao u tom stanju. "Ali", rekao je, "mi mrzimo sektu svetkovatelja subote; oni stalno rade protiv nas i oduzimaju nam podanike da vrše omrznuti Božji zakon. Idite, opijte brigama posjednike zemlje i novca. Ako uspijete da tome posvete svoju ljubav, imat ćemo ih. Neka ispovijedaju što im drago, samo nastojte da se više brinu za novac nego za uspjeh Kristovog kraljevstva ili širenje istine koju mrzimo. Prikažite im svijet u najprivlačnijem svjetlu da bi ga zavoljeli i obožavali. Moramo zadržati u svojim redovima

sva sredstva nad kojima možemo steći nadzor. Što više sredstava Kristovi sljedbenici posvete Njegovoj službi, to će veću štetu nanijeti našem kraljevstvu odvlačeći naše podanike. Kad zakažu sastanke na različitim mjestima, mi smo u opasnosti. Tada budite posebno oprezni. Ako je moguće, izazovite nemir i pometnju. Uništite njihovu međusobnu ljubav. Obeshrabrite i učinite malodušnima njihove propovjednike jer ih mrzimo. Prikažite sve moguće izgovore onima koji imaju sredstva da ih ne daju. Ako možete, zagospodarite stvarima u vezi s novcem i njihove propovjednike izložite oskudici i nevolji. To će oslabiti njihovu odvažnost i revnost. Borite se za svaki centimetar tla. Učinite da pohlepa i ljubav prema zemaljskom blagu budu glavne osobine njihovog karaktera. Dokle god ove osobine vladaju, spasenje i milost ostaju po strani. Okružite ih svim mogućim privlačnostima i onda smo sigurni da će biti naši. I ne samo što će biti naši, već svojim omrznutim utjecajem neće druge voditi u Nebo. Kad god netko pokuša dati, nadahnite ga duhom škrlosti da dade štedljivo.”

Vidjela sam da Sotona uspješno provodi svoje planove. Kad Božji slugе zakažu sastanke, Sotona dolazi za svojim anđelima da omete rad. On svoje misli stalno nameće Božjem narodu. Jedne vodi na jedan, a druge na drugi način uvijek iskorištavajući loše osobina braće i sestara, budeći i potičući njihove prirodne slabosti. Ako su skloni sebičnosti i pohlepi, Sotona zauzima mjesto pokraj njih i svom silom ih nastoji navesti na popuštanje ukorijenjenim grijesima. Božja milost i svjetlo istine mogu za neko vrijeme potisnuti njihove pohlepne i sebične osjećaje, ali ako ih potpuno ne pobijede, Sotona dolazi kad nisu pod spasiteljskim utjecajem i upropaštava svako načelo plemenitosti i darežljivosti pa misle da se od njih zahtijeva previše. Takvi se umore od činjenja dobra i zaboravljaju na veliku žrtvu koju je Isus podnio da ih oslobodi od Sotonine vlasti i beznadne bijede.

Sotona je iskoristio Judinu sklonost lakomosti i sebičnosti pa ga je naveo na mrmljanje kad je Marija izlila skupocjeni miris na Isusa. Juda je to smatrao velikim rasipanjem i izjavio kako se miris mogao prodati i dati siromasima. On nije mario za siromahe, već je velikodušnu žrtvu Isusu smatrao pretjeranom. Juda je toliko cijenio svojega Gospodina

da ga je prodao za trideset srebrnika. Vidjela sam da među onima koji tvrde da čekaju svojega Gospodina ima nekih koji su slični Judi. Sotona vlada njima a da oni toga nisu svjesni. Bog ne može odobriti ni najmanju pohlepu ili sebičnost i Njemu su mrske molitve i opomene onih koji popuštaju ovim ružnim osobinama. Budući da vidi kratkoću vremena, Sotona navodi ljude da budu sve sebičniji i pohlepniji, a onda likuje kad vidi da su se povukli u sebe, da su zatvoreni, škrti i sebični. Kad bi se oči takvima mogle otvoriti, vidjeli bi Sotonin pakleni trijumf, kako likuje i kako se smije ludosti onih koji prihvaćaju njegove prijedloge i upadaju u njegove zamke.

Sotona i njegovi anđeli zapisuju sva ružna i pohlepna djela tih osoba pa ih iznose pred Isusa i Njegove svete anđele s prijekornim riječima: "To su Kristovi sljedbenici! Oni se pripremaju za preobraženje!" Sotona uspoređuje njihovo ponašanje s biblijskim tekstovima u kojima je ono jasno osuđeno i onda se ruga nebeskim anđelima govoreći: "Ovi slijeđe Krista i Njegovu Riječ! Oni su plod Kristove žrtve i otkupljenja!" Anđeli se s gnušanjem odvrću od tog prizora. Bog zahtijeva da Njegov narod stalno čini dobro i kad mu to dosadi, on dosadi Njemu. Vidjela sam da je vrlo nezadovoljan i najmanjim pokazivanjem sebičnosti kod naroda koji tvrdi da pripada Njemu, za koji Isus nije štedio svoj dragocjeni život. Svaka sebična, lakoma osoba sići će s puta. Slično Judi koji je prodao svojega Gospodina, ona će prodati dobra načela i plemenitu, darežljivu narav za malo zemaljskog dobitka. Svi će takvi biti izrešetani iz Božjeg naroda. Oni koji žele Nebo, moraju svim snagama jačati nebeska načela. Umjesto da se osuše od sebičnosti, njihove se duše trebaju obogatiti dobroćinstvom. Trebaju iskoristiti svaku priliku da čine dobro jedan drugome i tako njeguju nebeska načela. Isus mi je prikazan kao savršen uzor. Njegov je život bio lišen sebičnih interesa i uvijek obilježen nesebičnim dobroćinstvom.

Rešetanje

Vidjela sam kako neki s jakom vjerom i bolnim ridanjem vabe Bogu. Njihova su lica bila blijeda i na njima se vidjela

velika uznemirenost koja je odavala njihovu unutarnju borbu. Odlučnost i velika ozbiljnost vidjela se na njihovim licima, a krupne kapi znoja padale su s njihovih čela. S vremena na vrijeme njihova bi lica rasvijetlilo Božje odobravanje, ali bi se uskoro pojavio isti izraz svečanosti, ozbiljnosti i nemira.

Zli anđeli tiskali su se oko njih i obavijali ih tamom da im onemoguće pogled na Isusa i primoraju ih da gledaju u tamu koja ih je okruživala i tako ih navedu da izraze nepovjerenje prema Bogu i mrmljaju protiv Njega. Njihova jedina sigurnost bila je da svoj pogled upiru gore. Božji anđeli bili su zaduženi za Njegov narod i dok je otrovno ozračje zlih anđela okruživalo ove uznemirene duše, nebeski su anđeli iznad njih neprestano mahali krilima da rastjeraju gustu tamu. 270

Dok su ovi molitelji nastavili upućivati svoje usrdne vapaje, do njih su s vremena na vrijeme dopirale zrake Kristovog svjetla da im ohrabre srca i osvijetle lica. Vidjela sam da neki ne sudjeluju u ovom bolnom ridanju i moljenju. Činilo se da su ravnodušni i bezbrižni. Oni se nisu opirali tami oko sebe pa ih je okružila kao gusti oblak. Božji anđeli su ih napustili i otišli pomoći onima koji su se usrdno molili. Vidjela sam kako Božji anđeli žure da pomognu svima koji su se svom svojom snagom opirali zlim anđelima i nastojali sami sebi pomoći ustrajno zazivajući Boga. Ali Njegovi su anđeli napustili one koji nisu učinili nikakav napor da pomognu sebi i ja ih više nisam vidjela.

Zapitala sam kakvo je značenje rešetanja koje sam vidjela i pokazano mi je da će ono biti prouzročeno nedvosmislenim svjedočanstvom koje se zasniva na savjetu Vjernog Svjedoka upućenom Laodicejcima. Ono će djelovati na srce onoga koji ga prihvati i navesti ga da sebi postavi viši cilj i objavljuje cijelu istinu. Neki ovo otvoreno svjedočanstvo neće htjeti prihvatiti. Ustat će protiv njega i to će izazvati rešetanje u Božjem narodu.

Vidjela sam da ljudi slabo primaju svjedočanstvo Vjernog Svjedoka. Ovo svjedočanstvo, od kojega ovisi sudbina Crkve, cijeni se vrlo malo, pa čak i potpuno odbacuje. Ono mora izazvati duboko pokajanje i svi koji ga prihvate poslušat će njegov savjet i očistiti se.

Andeo je rekao: "Poslušaj!" Uskoro sam začula zvuk mnogih glazbala koja su izvodila savršene zvukove, umilne i skladne. Ova je glazba nadilazila sve što sam ikada čula; činilo se da je prepuna milosrđa, sažaljenja i uzvišene, svete radosti. Prožela je čitavo moje biće. Andeo mi je rekao: "Pogledaj ovamo!" Tada mi je pozornost bila usmjerena na skupinu koja je bila žestoko rešetana. Pokazani su mi oni koje sam prije vidjela da s tjeskobom plaču i mole se. Skupina anđela čuvara oko njih se udvostručila i oni su od glave do pete bili obučeni u bojnu opremu. Kretali su se u savršenom redu kao vojska. Njihova pojava svjedočila je o ljutoj borbi kroz koju su prošli. Ali njihova lica, obilježena ozbiljnom unutarnjom tjeskobom, sada su bila ozarena nebeskim svjetlom i slavom. Oni su izvojevali pobjedu i to je u njima izazvalo najdublju zahvalnost i svetu radost.

Broj ove skupine se smanjio. Neki su bili izrešetani i ostavljeni pokraj puta. Nemarni i ravnodušni, koji se nisu pridružili onima koji su pobjedu i spasenje cijenili toliko da za nju ustrajno mole i vape, nisu je izvojevali pa su ostali u tami, a njihovo mjesto odmah su popunili drugi koji su prihvatili istinu i ušli u bojne redove. Zli anđeli i dalje su se tiskali oko njih, ali ih nisu mogli nadvladati.

Čula sam one koji su bili obučeni u sve Božje oružje kako objavljuju istinu s velikom silom. To je imalo snažan utjecaj. Mnogi su prije bili vezani, neke žene od strane svojih muževa, a djeca od strane svojih roditelja. Iskrone osobe, prije spriječene da čuju istinu, sada su je prihvaćale cijelim srcem. Nestalo je svakog straha od rodbine i sada im je bila važna samo istina. Oni su gladovali i žedali za istinom; sada im je bila draža i dragocjenija od života. Upitala sam što je dovelo do ove velike promjene. Andeo je odgovorio: "Kasna kiša, odmaranje od lica Gospodnjeg, glasna vika trećeg anđela."

Velika Božja sila pratila je Božje izabranike. Andeo mi je rekao: "Pogledaj tamo!" Pozornost sam obratila na zle, na nevjernike. Među njima je vladala velika zabuna. Razgnjevila ih je vjernost i sila Božjeg naroda. Na sve strane je vladao nemir. Vidjela sam da su poduzete mjere protiv skupine koja je imala Božje svjetlo i silu. Tama oko njih postajala je gušća, ali su oni ostali nepokolebljivi; na njima je

počivalo Božje odobravanje i oni su se uzdali u Njega. Vidjela sam da su bili uznemireni; zatim sam čula kako ozbiljno vape k Bogu. Danju i noću nisu prestajali vapiti: "Neka se vrši Tvoja volja, Bože! Ako to može pridonijeti slavi Tvojega imena, pripremi put za oslobođenje svojeg naroda. Izbavi nas od neznabožaca koji nas okružuju. Oni su nam namijenili smrt, ali nas Tvoja ruka može izbaviti." To su sve riječi kojih se mogu sjetiti. Činilo se da su svi bili duboko svjesni svoje nedostojnosti i da su pokazali potpunu pokornost Božjoj volji, ali su se kao Jakov, svi do jednoga, bez izuzetka, ozbiljno molili i tražili izbavljenje.

Uskoro nakon što su počeli ozbiljno vapiti, anđeli su, puni sažaljenja, htjeli poći da ih izbave. Ali jedan visoki, moćni anđeo nije im to dopustio. Rekao je: "Božja volja još nije ispunjena. Oni moraju popiti ovu čašu. Moraju primiti to krštenje."

Ubrzo sam čula Božji glas koji je potresao nebo i zemlju. Nastao je silan potres. Na sve strane su se rušile kuće. Zatim sam začula trijumfalni povik pobjede, glasan, zvučan i jasan. Pogledala sam na skupinu koja je malo prije bila u velikoj nevolji i podložna robovanju. Sada se sve promijenilo. Obasjavalo ih je silno svjetlo. Kako su divno sada izgledali! Nestalo je svakog traga brige i umora, a zdravlje i ljepota blistali su na svačijem licu. Njihovi neprijatelji, nezna-bošci koji su ih okruživali, padali su kao mrtvi; nisu mogli podnijeti svjetlo koje je obasjavalo izbavljene svete. Ovo svjetlo i slava zadržali su se na njima dok se Isus nije pojavio na nebeskim oblacima, a vjerna, prokušana skupina preobrazila se najedanput, u tren oka, iz slave u slavu. Grobovi su se otvorili i sveti su ustali obučeni u besmrtnost kličući: "Pobjeda nad grobom i smrću!" i skupa sa živim svetima bili su odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu uz bogate, zvučne poklike slave i pobjede koji su odjekivali s njihovih besmrtnih usana.

273

Grijesi Babilona

Otkad je drugi anđeo objavio pad crkava, vidjela sam da se stanje u njima stalno pogoršavalo. Pripadnici tih crkava nose ime Kristovih sljedbenika, ali ih je nemoguće razli-

kovati od svijeta. Propovjednici uzimaju tekstove iz Božje riječi, ali propovijedaju kako godi njihovim ušima. Na to tjelesno srce nema primjedbe. Njemu je mrzak samo duh i sila istine i spasenje po Kristu. U izlaganju popularnih propovjednika nema ničega što bi izazvalo Sotonin gnjev, što bi učinilo da grešnik zadrhti ili što bi srcu i savjesti ukazalo na zastrašujuću stvarnost bliskog suda. Zli ljudi su općenito zadovoljni vanjskim oblikom pobožnosti bez prave pobožnosti i oni će pomagati i podupirati takvu religiju.

274 Andeo je rekao: "Samo čitava bojna oprema pravедnosti može omogućiti čovjeku da nadvlada sile tame i sačuva pobjedu nad njima. Sotona je potpuno ovladao crkvama kao tijelom. Bave se ljudskim kazivanjima i djelima umjesto jasnim, oštrim istinama Božje riječi. Duh i prijateljstvo ovoga svijeta neprijatelj je Bogu. Kad se istina kakva je u Isusu iznese u svojoj jednostavnosti i snazi protiv duha svijeta, ona odjednom budi duh progonstva. Velika većina onih koji tvrde da su kršćani ne poznaju Boga. Njihovo prirodno srce nije se promijenilo i tjelesni um ostaje u neprijateljstvu prema Bogu. Oni su Sotonini vjerni sluge bez obzira na to što su uzeli drugo ime."

Vidjela sam da su se crkve, otkad je Isus napustio Svetinju u nebeskom Svetištu i ušao iza drugog zastora, počele puniti svim nečistim i omrznutim pticama. Vidjela sam u njima veliko bezakonje i podlost, ali njihovi vjernici tvrde da su kršćani. Njihovo ispovijedanje, njihove molitve i njihova izlaganja gadost su u Božjim očima. Andeo je rekao: "Bog neće primirisati u njihova okupljanja. Oni gaje sebičnost, prijevaru i obmanu bez prijekora savjesti. A sve ove zle karakterne crte pokrivaju plaštem religije." Pokazana mi je oholost nominalnih crkava. U njihovim mislima nema Boga; njihov tjelesni um bavi se njima samima; oni ukrašavaju svoja jadna smrtna tijela, a onda se promatraju s uživanjem i zadovoljstvom. Isus i anđeli srdito ih promatraju. Andeo je rekao: "Njihovi grijesi i oholost dopiru do Neba. Njihov dio im je pripremljen. Pravda i sud dugo su drijemali, ali će se uskoro probuditi. Osveta je moja – veli Gospodin – ja ću vratiti." Zastrašujuće prijetnje trećeg anđela ostvarit će se i svi će zli piti čašu gnjeva Božjega. Bezbrojne postrojbe zlih anđela šire se po čitavoj Zemlji i masovno ulaze u crkve.

Ovi Sotonini predstavnici s likovanjem gledaju na vjerske zajednice jer plašt religije pokriva najveće zločine i bezakonje. 275

Cijelo Nebo s negodovanjem promatra ljudska bića, djelo Božjih ruku, kojima su njihovi bližnji oduzeli svaku čast i stavili ih na razinu sa životinjama. Takozvani sljedbenici dragog Spasitelja, koji se uvijek sažalio na prizor ljudske patnje, bezdušno čine ovaj golem i strašan grijeh trgujući robovima i ljudskim dušama. Ljudsku bijedu vuku od mjesta do mjesta, kupuju i prodaju. Anđeli su sve to zabilježili; zapisano je u knjizi. Suze pobožnih robova i ropkinja, očeva, majki i djece, braće i sestara, čuvaju se u posudi na Nebu. Bog će samo još malo zadržavati svoju srdžbu. Njegov se gnjev raspalio protiv ove zemlje i posebno protiv vjerskih tijela koja su odobrila ovu groznu trgovinu i sama u njoj sudjelovala. Mnogi koji tvrde da su sljedbenici krotkog i poniznog Isusa gledaju na takvu nepravdu, takvo ugnjetavanje i takvu patnju s bezdušnom ravnodušnošću. Mnogi od njih i sami sa zadovoljstvom ispunjenim mržnjom nanose ovu neopisivu patnju; a ipak se usuđuju pokloniti Bogu. To je strašno izrugivanje; Sotona likuje i predbacuje Isusu i Njegovim anđelima takvu nedosljednost i s paklenim trijumfom govori: "Takvi su Kristovi sljedbenici!"

Dok takvi nazovikršćani čitaju o stradanju mučenika, niz obraze im teku suze. Pitaju kako ljudi mogu toliko otvrdnuti da tako okrutno postupaju sa svojim bližnjima. Ali oni koji tako misle i govore, istodobno drže ljudska bića kao robove. I to nije sve; kidaju prirodne veze i okrutno ugnjetavaju svoje bližnje. Oni se služe najnečovječnijim mučenjem s istom bezobzirnom okrutnošću koju su papisti i neznabošci 276 pokazali prema Kristovim sljedbenicima. Anđeo je rekao: "U dan izvršenja Božjeg suda lakše će biti neznabošcima i papistima nego takvim ljudima." Vapaji tlačanih dopri su do Neba i anđeli su zapanjeni neiskazanim mukama i patnjama koje čovjek, stvoren na sliku svojega Stvoritelja, nanosi svojim bližnjima. Anđeo je rekao: "Imena ovih tlačitelja napisana su krvlju, precrtana udarcima i preplavljena bolnim i vrelinim suzama muka. Božji anđeli neće prestati dok Bog ovu zemlju svjetla ne natjera da do dna ispije čašu Njegove srdžbe, dok Babilonu ne naplati dvostruko. Platite joj kao što

je ona plaćala! Vratite joj dvostruko prema njezinim djelima! U čašu u koju je lijevala, ulijte joj dvostruko!”

Vidjela sam da će robovlasnik⁴² morati odgovarati za dušu svojeg roba kojega je držao u neznanju; za grijeh roba bit će kažnjen gospodar. Bog ne može uzeti na Nebo roba koji je držan u neznanju i poniženju, koji nema pojma o Bogu ili Bibliji, koji se ne boji ničega osim gospodareva biča i na nižem je položaju od životinja. Ali On čini za njega najbolje što sažaljivi Bog može učiniti. On dopušta da bude kao da ga nikad nije bilo, dok će gospodar morati trpjeti sedam posljednjih zala i onda uskrsnuti u drugom uskrsnuću i umrijeti drugom, najgroznijom smrću. Tek će tada biti zadovoljena Božja pravda.

277 **Glasna vika**

Vidjela sam anđele kako se žure amo-tamo, spuštaju se na Zemlju pa se vraćaju na Nebo vršeći pripreme za neki važan događaj. Zatim sam vidjela jednog silnog anđela kojem je bilo zapovjedbano da siđe na Zemlju i svoj glas ujedini s glasom trećeg anđela; time je dodao posebnu silu njegovoj vijesti. Ovom je anđelu dana velika moć i slava i kad je sišao, Zemlja se rasvijetlila od njegova sjaja. Svjetlo koje je pratilo ovog anđela doprlo je svuda dok je snažnim glasom vikao: “Pade, pade veliki Babilon i posta boravištem demona i skloništem svih nečistih duhova, skloništem svih nečistih ptica.” Tako se ponovila vijest o padu Babilona koju je objavio drugi anđeo, uz dodatno spominjanje svih opaćina koje su se uvukle u crkve od 1844. godine. Pomoć ovog anđela dolazi u pravo vrijeme da se pridruži posljednjem velikom djelu vijesti trećeg anđela, koja prerasta u glasnu viku. Tako se Božji narod priprema da opstane u času kušnje koji će uskoro doći. Vidjela sam kako na njima počiva veliko svjetlo i oni su se ujedinili u objavljivanju vijesti trećeg anđela.

S Neba su poslani anđeli da pomognu moćnom anđelu; čula sam kako na sve strane odjekuju glasovi: “Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i

⁴² Vidi Dodatak.

da ne dijelite njezinih zala! Jer njezini su grijesi doprli do neba i Bog se sjetio njezinih opačina." Izgledalo je da je ova vijest dodatak trećoj vijesti, jer joj se pridružila kao što se 1844. ponoćni poklik pridružio vijesti drugog anđela. Božja je slava počivala na svetima koji su strpljivo čekali i neustrašivo objavljivali posljednju svečanu opomenu objavljujući pad Babilona i pozivajući Božji narod da izide iz njega kako bi izbjegao njegovu strašnu sudbinu.

278

Svjetlo koje je obasjavalo čekaoce dopiralo je svuda i oni u crkvama koji su imali nešto svjetla, a nisu čuli ni odbacili tri vijesti, odazvali su se pozivu i napustili pale crkve. Otkad su objavljene ove vijesti, mnogi su ušli u godine u kojima odgovaraju sami za sebe. Svjetlo ih je obasjalo pa su bili u stanju birati između života i smrti. Neki su izabrali život i pridružili se onima koji su čekali svojega Gospodina i vršili sve Njegove zapovijedi. Došlo je vrijeme da treća vijest obavi svoje djelo, da okuša sve i pozove dragocjene duše da izidu iz vjerskih zajednica. Neodoljiva sila ispunila je iskrene duše pa je ovo otkrivenje Božje sile uplašilo i obuzdalo njihovu nevjernu rodbinu i prijatelje tako da se nisu usuđivali niti mogli spriječiti one koji su osjećali djelovanje Božjeg Duha. Posljednji poziv dopro je čak i do jadnih robova i pobožni među njima oduševljeno su zapjevali pjesme radosti očekujući konačno oslobođenje. Njihovi ih gospodari nisu mogli spriječiti; ušutkao ih je strah i zapanjenost. Vjerni su činili čuda, ozdravljali su bolesne, a pratili su ih znakovi i čudesa. Bog je vodio ovo djelo i svi sveti, ne mareći za posljedice, slijedili su osvjedočenje svoje savjesti i ujedinili se s onima koji su vršili sve Božje zapovijedi i sa silom objavljivali treću vijest. Vidjela sam da će ova vijest završiti djelo sa silom i snagom koja će daleko nadmašiti ponoćni poklik.

Božji sluge, naoružani silom odozgo i ozarenih lica koja svijetle svetom odanošću, izišli su da objave vijest s Neba. Duše koje su bile raštrkane po raznim vjerskim zajednicama, odazvale su se pozivu i dragocjene su duše žurno izvedene iz crkava osuđenih na propast, kao što je Lot bio izveden iz Sodome prije uništenja. Božji narod ojačala je izvanredna slava koja je izobilno počinula na njima i pripremila ih da opstanu u času kušnje. Svuda sam čula mnoštvo gla-

279

sova koji govore: "Ovdje je strpljivost svetih koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu."

Kraj treće vijesti

U duhu sam bila prenesena u vrijeme kad se objavljuju nje vijesti trećeg anđela privodilo kraju. Božja sila počivala je na Njegovom narodu; on je završio svoje djelo i bio spreman za čas kušnje koji ga je očekivao. Primio je kasnu kišu ili osvježenje od Gospodnjega lica i živo je svjedočenje ponovno oživjelo. Posljednja velika opomena svugdje je odjeknula i to je razbjesnilo stanovnike Zemlje koji nisu željeli prihvatiti vijest.

Vidjela sam anđele kako se na Nebu žure amo-tamo. Jedan se anđeo s pisarskim priborom vratio sa Zemlje i javio Isusu da je obavio zadatak i da su sveti izbrojeni i zapečaćeni. Zatim sam vidjela kako je Isus, koji je služio pred Kovčegom u kome se nalazilo Deset zapovijedi, bacio kadionicu. Podigao je ruke i snažnim glasom rekao: "*Svršeno je!*" Svi su anđeli skinuli krune dok je Isus svečano objavio: "Tko čini nepravdu, neka još čini nepravdu; i tko je nečist, neka se još kalja; i tko je pravedan, neka još čini pravdu; i tko je svet, neka se još posvećuje!"

Slučaj svakog pojedinca odlučan je za život ili za smrt. Dok je Isus služio u Svetištu, najprije se sudilo mrtvim, a potom živim pravednicima. Krist je primio svoje kraljevstvo nakon što je izvršio pomirenje za svoj narod i izbrisao njihove grijeh. Podanici Njegovog kraljevstva su određeni. Nastupila je Janjetova svadba. A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima predano je Isusu i baštinicima spasenja, i Isus treba vladati kao Kralj kraljeva i Gospodar gospodar.

Dok je Isus izlazio iz Svetinje nad svetinjama, čula sam zveket zvončica na Njegovoj odjeći, a čim je izišao, stanovnike Zemlje pokrio je oblak tame. Više nije bilo posrednika između grešnih ljudi i uvrijeđenog Boga. Dok je Isus stajao između Boga i grešnog čovjeka, svijet je bio obuzdavan, ali kad je napustio mjesto između čovjeka i Oca, obuzdavanje je prestalo i Sotona je potpuno zagospodario nepokajanima. Posljednja zla nisu se mogla izliti dok je Isus služio u Sveti-

štu; ali kad je u njemu završio svoje djelo i kad je Njegovo posredovanje prestalo, ništa više nije moglo zadržavati Božji gnjev i on se svom žestinom sručio na nezaštićene glave grešnika koji su prezreli spasenje i odbacili opomenu. U to strašno vrijeme, nakon što završi Isusovo posredovanje, sveti će živjeti pred Bogom bez posrednika. Svaki je slučaj odlučan, svaki dragulj prebrojen. Isus se zadržao još jedan trenutak u vanjskom dijelu nebeskog Svetišta i svi grijesi koji su priznati dok je služio u Svetinji nad svetinjama prenose se na Sotonu, začetnika grijeha, koji za njih mora podnijeti kaznu. 281

Zatim sam vidjela kako Isus svlači svoje svećeničke haljine i oblači najljepšu kraljevsku odjeću. Na Njegovoj su glavi bile mnoge krune, kruna u kruni. Okružen mnoštvom anđela, napustio je Nebo. Na zemaljske stanovnike izlivalo se sedam zala. Neki su optuživali i proklinjali Boga. Drugi su požurili k Božjem narodu i molili ga da ih pouči kako mogu izbjeći Njegove sudove. Ali oni im ne mogu pomoći. Posljednja suza za grešnike je prolivena, posljednja žarka molitva izmoljena, posljednji teret ponesen, posljednja opomena upućena. Umilni glas milosti više ih ne poziva. Dok su sveti, a i cijelo Nebo, bili zainteresirani za njihovo spasenje, oni sami nisu marili za sebe. Pred njih su bili izneseni život i smrt. Mnogi su željeli život, ali se nisu potrudili da ga zadobiju. Nisu izabrali život i sada više nije bilo krvi pomirenja da očisti krivce, nije bilo sućutnog Spasitelja da moli za njih, ni povika: "Poštedi, još malo poštedi grešnika." Čitavo Nebo ujedinilo se s Isusom kad su začuli zastrašujuće riječi: "Gotovo je. Svršeno je." Plan spasenja je ostvaren, ali malo ga je njih odlučilo prihvatiti. I kad je utihnuo umilni glas milosti, zle je obuzeo strah i užas. Sa strašnom jasnoćom čuli su riječi: "Prekasno! Prekasno!"

Oni koji nisu cijenili Božju riječ, žurili su se amo-tamo tumarajući od mora do mora i od sjevera do istoka ištući Gospodnju riječ. Anđeo je rekao: "Neće je naći. U zemlji je glad, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Gospodnje. Što bi sada dali za jednu riječ Božjeg odobravanja! Ali ne, oni moraju gladovati i žeđati. Dan za danom prezirali su spasenje, cijenili su zemaljska blaga i zadovoljstva više od svakog nebeskog blaga i poticaja. Odbacili su Isusa i 282

prezreli Njegove svete. Nečisti moraju zauvijek ostati nečisti.”

Mnogi od zlih jako su se razgnjevili što moraju trpjeti muke zala. Prizor je bio užasan. Roditelji su ogorčeno predbacivali svojoj djeci, djeca svojim roditeljima, braća svojim sestrama, sestre svojoj braći. Na sve strane čuli su se žalosni jauci: “Ti si me spriječio da ne primim istinu koja bi me spasila od ovog užasnog časa.” Ljudi su se puni ogorčenosti i mržnje okomili na svoje propovjednike optužujući ih: “Niste nas upozorili. Govorili ste da se čitav svijet treba obratiti i vikali: mir, mir, potiskujući svaki strah koji bi se pojavio. Niste nam ništa govorili o ovom trenutku, a one koji su nas opominjali proglašavali ste fanaticima i zlim ljudima koji nas žele upropastiti.” Vidjela sam da ti propovjednici nisu izbjegli Božji gnjev. Njihove su muke bile deset puta veće od muka ostalog naroda.

Vrijeme nevolje

Vidjela sam svete kako napuštaju gradove i sela i kako se u skupinama nastanjuju u najskrovitijim mjestima. Anđeli su ih opskrbljivali hranom i vodom, dok su zli patili od gladi i žeđi. Zatim sam vidjela kako se vodeći ljudi Zemlje međusobno savjetuju, a oko njih su bili zaposleni Sotona i njegovi anđeli. Vidjela sam spis čiji su primjerci bili poslani u razne dijelove Zemlje, kojim se stanovništvu dopušta da svete, ukoliko se ne odreknu svoje neobične vjere, ne napuste subotu i ne budu svetkovali prvi dan tjedna, u određeno vrijeme pobiju. Ali u tom času kušnje sveti su bili staloženi i smireni uzdajući se u Boga i oslanjajući se na Njegovo obećanje da će se otvoriti put za njihovo izbačivanje. U nekim su mjestima, prije stupanja proglašavanja, zli navalili na svete da ih pobiju, ali su se anđeli u liku ratnika borili s njima. Sotona je želio steći prednost da uništi svece Svevišnjega, ali je Isus svojim anđelima zapovjedio da bdiju nad njima. Kad sklopi savez s onima koji su držali Njegov zakon, Bog će se proslaviti pred očima neznabožaca koji su ih okružili, a Isus će se proslaviti preobražavanjem vjernih koji su Ga tako dugo očekivali da ne vide smrti.

Ubrzo zatim vidjela sam kako svete obuzima velika tjeskoba. Izgledalo je da su opkoljeni zlim stanovnicima Zemlje. Sve se urotilo protiv njih. Neki su se počeli plašiti da ih je Bog ostavio i prepustio rukama zlih da ih pobiju. Ali da su im se oči mogle otvoriti, vidjeli bi da su okruženi Božjim anđelima. Zatim je došlo mnoštvo gnjevnih zlih uz mnoštvo zlih anđela koji su nagovarali zle da pobiju svete. Ali da bi se mogli približiti Božjem narodu, zli su se morali probiti kroz redove moćnih, svetih anđela. To je bilo nemoguće. Božji anđeli prisilili su ih na povlačenje, a i zle anđele koji su se tiskali oko njih.

To je za svete bio čas strašne i grozne agonije. Vapili su dan i noć Bogu za izbavljenje. Na prvi pogled nije bilo mogućnosti za bijeg. Zli su već počeli trijumfirati vičući: "Zašto vas vaš Bog ne izbavi iz naših ruku? Zašto se ne uznesete i spasite život?" Ali sveti nisu na njih obraćali pozornost. Kao Jakov borili su se s Bogom. Anđeli su ih htjeli izbaviti, ali su još malo morali pričekati; Božji narod mora ispiti čašu do dna i krstiti se ovim krštenjem. Vjerni svojoj dužnosti, anđeli su i dalje bdjeli nad njima. Bog neće dopustiti da se Njegovo ime sramoti među neznabošcima. Došao je trenutak da otkrije svoju silnu moć i slavno izbavi svoje svete. On će radi slave svojeg imena izbaviti sve one koji su Ga strpljivo čekali i čija su imena zapisana u knjizi.

284

Ovom mi je prilikom ukazano na vjernog Nou. Kad je počela padati kiša i došao potop, Noa i njegova obitelj ušli su u korablju i Bog ih je zatvorio u njoj. Noa je neumorno opominjao stanovnike prepotopnog svijeta, ali su mu se oni rugali i ismijavali ga. Kad su vode preplavile Zemlju i kad su se jedan za drugim počeli utapati, primijetili su da korablja koja im je prije služila za ismijavanje, sigurno plovi čuvajući Nou i njegovu obitelj. Vidjela sam da će Božji narod, koji je vjerno upozoravao svijet na dolazak Božjega gnjeva, tako biti izbačen. Bog neće dopustiti da zli unište one koji su očekivali uznesenje i nisu se htjeli pokoriti naredbi zvijeri i primiti njezin žig. Da je zlima bilo dopušteno da pobiju svete, vidjela sam da bi to donijelo veliko zadovoljstvo Sotoni i čitavoj njegovoj zloj vojsci i svima koji mrze Boga. O kakav bi to bio trijumf za njegovo sotonsko veličanstvo da u toj završnoj borbi ima vlast nad onima koji su

tako dugo čekali da vide Onoga koga ljube! Oni koji su se rugali ideji da bi sveti mogli uzići, bit će svjedoci Božje brige za Njegov narod i njegovog slavnog izbavljenja.

285 Kad su sveti napustili gradove i sela, zli su ih progonili nastojeći da ih pobiju. Ali mačevi podignuti na Božji narod slomili su se i pali na zemlju krhki kao da su od slame. Božji anđeli su štitili svete. I dok su dan i noć vapili Bogu za izbavljenje, njihov je vapaj dospio pred Gospodina.

Izbavljenje svetih

Upravo je u ponoć Bog odlučio osloboditi svoj narod. Dok su se zli kojima je bio okružen rugali, odjednom je sunce zasjalo svom snagom, a mjesec se zaustavio. Zli su taj prizor gledali iznenadeno, dok su sveti sa svečanom radošću gledali znakove svojeg izbavljenja. Velikom brzinom redali su se znakovi i čuda. Činilo se da je sve u prirodi skrenulo sa svojeg normalnog puta. Rijeke su presušile. Tamni, teški oblaci gomilali su se i međusobno sudarali. Ali ostalo je jedno mjesto vedrine neopisiva sjaja odakle se začuo Božji glas kao šum mnogih voda koji je potresao nebo i zemlju. Nebo se otvaralo i zatvaralo, neprekidno u pokretu. A onda je nastao silan potres. Grobovi su se otvorili i oni koji su umrli u vjeri za vrijeme vijesti trećeg anđela, koji su svetkovali subotu, izišli su iz svojih prašnjavih postelja, proslavljeni, da čuju savez mira koji će Bog učiniti s onima koji su vršili Njegov Zakon.

286 Nebo se otvaralo i zatvaralo, neprekidno u pokretu. Planine su se tresle kao trska na vjetru i na sve strane izbacivale raskomadane stijene. More je počelo ključati kao voda u loncu i izbacivati kamenje na obalu. Dok je objavljivao dan i čas Isusova dolaska i ponavljao vječni Savez sa svojim narodom, Bog je izgovarao rečenicu po rečenicu a onda zastao, dok su se Njegove riječi pronosile Zemljom. Božji Izrael stajao je očiju uprtih prema Nebu slušajući riječi koje su izlazile iz Jahvinih usta i prolamale se zemljom slično naj-snažnijoj grmljavini. Bilo je izuzetno svečano. Na kraju svake rečenice sveti su uzvikivali: "Slava! Aleluja!" Lica su im bila obasjana Božjom slavom i svijetlila kao Mojsijevo lice kad je sišao sa Sinaja. Zli ih nisu mogli gledati od sjaja sla-

ve. I kad je izgovoren beskonačni blagoslov nad onima koji su poštovali Boga svetkujući Njegovu subotu, začuo se silan poklik pobjede nad zvijeri i njezinim kipom.

Tada je počelo slavlje jer se Zemlja treba odmoriti. Vidjela sam pobožnog roba kako pobjedonosno ustaje i odbacuje lance kojima je bio okovan, dok je njegov zao gospodar bio zbunjen ne znajući što da čini, jer zli nisu mogli razumjeti riječi koje je Bog izgovorio.

Uskoro se pojavio veliki bijeli oblak na kojem je sjedio Sin Čovječji. Kada se prvi put pojavio u daljini, izgledao je vrlo mali. Anđeli su rekli da je to znak Sina Čovječjega. Kako se približavao Zemlji, mogli smo vidjeti nevjerojatnu Isusovu slavu i veličanstvo dok se kretao kao osvajač. A pratila Ga je svita svetih anđela sa svijetlim, blještavim krunama na glavi. Nijedan jezik ne može opisati slavu ovog prizora. Živi oblak veličanstva i neopisive slave još se više približio i mi smo mogli vidjeti Isusov dragi lik. Na Njegovom svetom čelu nije počivao trnov vijenac, već kruna slave. Na Njegovom ogrtaču, na boku, bilo je napisano ime: Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. Njegovo je lice sjalo kao sunce u podne, oči su Mu bile kao ognjeni plamen, a noge slične užarenoj mjedi. Glas Mu je zvučao kao zvuk mnogih glazbala. Zemlja je podrhtavala pred Njim, a Nebo se izmaklo kao knjiga koja se smota. Sa svojih mjesta pomaknule su se sve gore i svi otoci. "Zemaljski kraljevi, velikaši, vojskovođe, bogataši, mogućnici, svi – robovi i slobodni – sakriše se po špiljama i gorskim pećinama, govoreći gorama i pećinama: 'Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od Janjetove srdžbe! Tko može opstati?'" Oni koji su do maloprije naumili istrijebiti Božju vjernu djecu sa Zemlje, sada su bili svjedoci Božje slave koja je počivala na njima. U svojem strahu čuli su glasove svetih kako radošno kliču: "Evo, ovo je Bog naš, njega smo čekali i On će nas spasiti."

287

Zemlja se snažno potresla kad je Božji Sin svojim glasom pozvao svete koji su spavali. Oni su se odazvali pozivu i izišli obučeni u slavnu besmrtnost kličući: "Pobjeda, pobjeda nad smrću i grobom. Gdje je, smrti, tvoj žalac? O, grobe, gdje je tvoja pobjeda?" Onda su živi sveti i uskrslu podigli svoje glasove u dugi, snažan poklik pobjede. Tijela

koja su sišla u grob s obilježjima bolesti i smrti, ustala su u besmrtnom zdravlju i snazi. Živi sveti su se preobrazili u istom trenutku, u tren oka, i zajedno s uskrslima pošli u zrak u susret svome Gospodinu. Kakav je to bio slavni sastanak! Prijatelji koje je smrt razdvojila sad su se ujedinili da se nikad više ne rastanu.

Na svakoj strani kola od oblaka bila su krila a ispod njih živi kotači, i kako su se kola uzdizala, kotači su klicali: "Svet", krila su u pokretu klicala: "Svet", a pratnja svetih anđela oko oblaka klicala je: "Svet, svet, svet Gospodin Bog, Sve-
288 mogući!" I sveci u oblaku klicali su: "Slava! Aleluja!" A kola su se uzdizala prema Svetome Gradu. Prije ulaska u grad sveti su postavljeni u savršen četverokut s Isusom u sredi- ni. Isus je bio za glavu i ramena viši od svetih i anđela. Svi u četverokutu mogli su vidjeti Njegov veličanstveni lik i u- milno lice.

Nagrada svetih

Vidjela sam veliki broj anđela kako iz grada donose sla- vne krune – po jednu za svakog svetog, na kojoj je bilo na- pisano njegovo ime. Kad je Isus dao znak da se krune do- nesu, anđeli su pristupili, a dragi Isus je svojom desnicom stavio krune na glave svetih. Zatim su anđeli donijeli harfe, pa je i njih Isus predao svetima. Anđeli predvodnici dali su prvi ton, a onda su se podigli svi glasovi slijevajući se u radosnu pjesmu hvale. Sve su ruke vješto prebirale po har- finim žicama stvarajući bogatu i skladnu glazbu. Zatim sam vidjela kako je Isus društvo otkupljenih poveo prema grad- skim vratima. Na dodir Njegove ruke ona su se pokrenula na svojim sjajnim šarkama pozivajući narode koji su držali istinu da uđu. U gradu je bilo svega čime su se oči mogle naslađivati. Na sve strane vidjela se raskošna slava. Tada je Isus pogledao spašene svete čija su lica odsjajivala slavom; upro je u njih pogled prepun ljubavi i svojim bogatim, mi- lozvučnim glasom rekao: "Vidim trud svoje duše i zadovo- ljan sam. Vaša je sva ova bogata slava da u njoj vječno uži- vate. Vašim je patnjama kraj. Više neće biti smrti, ni tuge, ni plača, više neće biti boli." Vidjela sam kako su se spaše- ni poklonili i svoje sjajne krune stavili pred Isusove noge,
289

a zatim, kad ih je Njegova draga ruka podigla, oni su dodirnuli svoje zlatne harfe i ispunili Nebo svojom bogatom glazbom i pjesmama Janjetu.

Tada sam vidjela Isusa kako vodi svoj narod do stabla života i mi smo ponovno čuli Njegov umilni glas, ljepši od svake glazbe koju je čulo ljudsko uho, kako govori: "Lišće na ovom stablu je za iscjeljenje naroda. Jedite svi od njega." Na drvetu života raslo je najljepše voće koje su sveti mogli slobodno ubrati. U gradu je bilo prekrasno prijestolje od kojeg je tekla čista rijeka vode života, bistra kao kristal. Sa svake strane rijeke bilo je drvo života, a na obalama te rijeke bilo je i drugog predivnog drveća koje je radalo plodove dobre za jelo.

Jezik je odviše slab da opiše Nebo. I kako se prizor preda mnom odvijao, ostala sam zadivljena. Ponesena nenadmašivim sjajem i slavom, odložila sam pero i uskliknula: "O, kakve li ljubavi! Kakve čudesne ljubavi!" Ni najuzvišeniji jezik ne može opisati nebesku slavu i neusporedivu dubinu Spasiteljeve ljubavi.

Opustošena Zemlja

Moja je pozornost ponovno bila usmjerena na Zemlju. Zli su bili pobijeni i njihova su mrtva tijela ležala na njezinoj površini. Božji gnjev pohodio je stanovnike Zemlje u vrijeme posljednjih sedam zala da su od muke grizli jezike i psovali Boga. Lažni pastiri bili su poseban predmet Jahvina gnjeva. Oči su im iščiljele i jezici im usahnuli dok su još stajali na nogama. Nakon što je Božji glas izbavio svete, mnoštvo zlih iskalilo je svoj gnjev jedan na drugome. Izgledalo je da je zemlja preplavljena krvlju i mrtva tijela ležala su na sve strane.

Zemlja je izgledala kao nenastanjena pustinja. Gradovi i sela, razoreni potresom, ležali su u ruševinama. Planine su se pomaknule sa svojih mjesta ostavljajući za sobom duboke provalije. Po čitavoj Zemlji ležale su goleme stijene koje je more izbacilo ili su bile odvaljene od brda, kao i velika stabla iščupana s korijenjem. To će biti dom Sotone i njegovih zlih anđela za tisuću godina. Tu će biti sputan da luta po razvaljenoj površini Zemlje i gleda posljedice svoje pobune

protiv Božjeg zakona. Tijekom tisuću godina moći će uživati plodove prokletstva koje je prouzročio. Ograničen samo na Zemlju, neće imati mogućnost obilaziti druge planete da kuša i uznemiruje one koji nisu pali. Za to vrijeme Sotona će užasno patiti. Otkako je pao, stalno je razvijao svoje zle osobine i bio neprekidno aktivan. Ali sada, lišen svoje moći i ostavljen da razmišlja o ulozi koju je odigrao od trenutka svojeg pada, on sa strahom i drhtanjem gleda na strašnu budućnost kad će morati ispaštati za sve što je učinio i biti kažnjen za sve grijeha na koje je druge potaknuo.

Čula sam pobjednički povik anđela i otkupljenih svetih koji je odjeknuo kao deset tisuća glazbala jer ih Sotona više neće moći mučiti ni kušati, a i stanovnici drugih svjetova oslobodili su se njega i njegovih kušnji.

291 Zatim sam vidjela prijestolja i Isusa s otkupljenim svetima kako sjede na njima; a sveti su vladali kao kraljevi i svecenici Božji. Krist je zajedno sa svojim narodom sudio mrtvim zlima uspoređujući njihova djela sa Zakonikom, Biblijom, sudeći svaki slučaj prema djelima koja su učinjena u tijelu. Zatim su zlima odredili kaznu koju moraju pretrpjeti prema svojim djelima; a ona je bila zapisana pokraj njihovog imena u knjigu smrti. Isus i sveti sudili su i Sotoni i njegovim anđelima. Sotonina kazna bila je daleko veća od kazne onih koje je prevario. Njegovo ispaštanje toliko je premašivalo njihovo da se ne može usporediti. Nakon što nestanu svi koje je prevario, Sotona će još uvijek biti živ i mnogo duže ispaštati.

Čim je suđenje zlim mrtvima završeno, na kraju tisuću godina, Isus je napustio grad, a slijedili su Ga sveti i povorka anđeoskih vojski. Isus se spustio na veliku goru koja se raspolovila čim su je dotaknule Njegove noge i postala velika ravnica. Tada smo podigli pogled i ugledali veliki i lijepi grad s dvanaest temelja i dvanaest vrata, po troja sa svake strane i s po jednim anđelom na svakim vratima. Povikali smo: "Dolazi grad! Veliki grad silazi s Neba od Boga!" I on je silazio u svoj svojoj krasoti i blistavoj slavi i spustio se na veliku ravnicu koju je Isus za njega pripremio.

Drugo uskrsnuće

292

Tada su Isus i Njegova pratnja svetih anđela, zajedno sa svim otkupljenim svetima, napustili grad. Anđeli su okružili svojeg Zapovjednika i pratili Ga na Njegovom putu, a slijedila ih je povorka otkupljenih svetih. A onda je ozbiljno i zastrašujuće veličanstveno Isus pozvao mrtve zle i oni su uskrsnuli s istim slabim, bolesnim tijelima s kojima su sišli u grob. Kakav prizor! Prigodom prvog uskrsnuća svi su ustali u besmrtnom cvijetu mladosti, ali u drugom uskrsnuću na svima bili su vidljivi tragovi prokletstva. Kraljevi i zemaljski velikani, obični i prezreni ljudi, učeni i neuki, ustali su zajedno. Svi promatraju Sina Čovječjeg; i oni koji su Ga prezirali i rugali Mu se, koji su trnov vijenac stavili na Njegovu sveto čelo i udarali Ga trskom, gledaju Ga u Njegovom kraljevskom veličanstvu. Oni koji su Mu pljuvali u lice prilikom saslušavanja, sada se okreću od Njegovog prodornog pogleda i od slave Njegova lica. Oni koji su Mu klinovima pribijali ruke i noge, sada vide ožiljke od Njegova raspeća. Oni koji su Mu kopljem proboli slabine, sada na Njegovom tijelu vide ožiljke svoje okrutnosti. Oni sada znaju da je to upravo Onaj koga su razapeli i kome su se rugali u Njegovoj najtežoj mucij. Tada će odjeknuti dugotrajan jauk muke dok budu bježali da se sakriju pred licem Kralja kraljeva i Gospodara gospodara.

Svi se nastoje sakriti među stijenama da se zaštite od strahovite slave Onoga koga su nekoć prezirali. I svladani i utučeni Njegovim veličanstvom i neiskazanom slavom, oni će kao jedan podići glas i sa strašnom jasnoćom uskliknuti: "Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!"

Tada će se Isus i sveti anđeli, praćeni svim svetima, vratiti u grad, dok će gorki plač i jauci zlih ispuniti zrak. Primijetila sam da se Sotona opet vraća svojem poslu. Otišao je među svoje podanike da ojača slabe i iznemogle; govorio im je kako su moćni njegovi anđeli. Ukazivao je na bezbrojne milijune uskrsljih. Među njima su bili silni ratnici i kraljevi vješti ratovanju i osvajači kraljevstava. Tu su bili moćni divovi i junaci koji nikad nisu izgubili bitku. Tu je bio i oholi, ambiciozni Napoleon od čijeg su približavanja drhtala kraljevstva. Tu su stajali ljudi visoka rasta i dostojanstvena dr-

293

žanja koji su pali u borbi dok su željeli pobijediti. Kad su ustali iz grobova, njihove su misli nastavile teći tamo gdje ih je smrt prekinula. Imaju istu želju za osvajanjem koja ih je opijala kad su pali. Sotona se dogovara sa svojim anđelima, a zatim i s tim kraljevima, osvajačima i junacima. Gledajući na silnu vojsku, uvjerava ih da je društvo u gradu maleno i slabo i da mogu poći i zauzeti grad, protjerati njegove stanovnike i prisvojiti sve bogatstvo i slavu.

Sotona ih uspijeva prevariti i svi se odmah počinju pripremati za bitku. U toj golemoj vojsci ima mnogo vještih ljudi i oni izrađuju svakovrsno oružje. Zatim mnoštvo kreće sa Sotonom na čelu. Slijede ga kraljevi i ratnici, a mnoštvo ide za njima u četama. Svaka postrojba ima svojeg vođu i svi kreću u borbenom poretku preko ispucale i izobličene zemlje prema Svetom Gradu. Isus zatvara gradska vrata, a golema vojska okružuje grad i zauzima borbene položaje očekujući žestoki okršaj. Isus sa svim anđeoskim vojskama i svima sveti-
 294 ma, s blistavim krunama na glavi, izlazi na vrh gradskog zida. On progovara svečanim glasom: "Grešnici, pogledajte nagradu pravednih! I gledajte, moji otkupljeni, nagradu zlih!" Nepregledno mnoštvo gleda slavno društvo na gradskim zidinama. Kad vide sjaj njihovih blistavih kruna i lica ozarena slavom kako odražavaju Isusov lik, a zatim nezamislivu slavu i veličanstvo Kralja kraljeva i Gospodara gospodara, njihove hrabrosti nestaje. Obuzima ih osjećaj da su izgubili to blago i slavu i da je plaća grijeha smrt. Vide svete, sretne spašene koje su prezirali, obučene u slavu, čast, besmrtnost i vječni život, dok su oni izvan grada sa svime što je nečisto i odurno.

Druga smrt

Sotona se žuri među svoje sljedbenike pokušavajući mnoštvo pokrenuti na akciju. Ali s Neba od Boga silazi vatra i proždire ih sve: velikane i junake, ugledne, siromašne i bijedne. Vidjela sam da su neki brzo uništeni, dok drugi pate duže. Kažnjeni su prema djelima koja su učinili u tijelu. Neki su danima gorjeli, toliko dugo dok je nešto moglo gorjeti, potpuno svjesni svega. Anđeo je rekao: "Crv njihovog života neće umrijeti i njihov se oganj neće ugasiti dokle god ne izgori i najsitniji dio."

Sotona i njegovi anđeli dugo su patili. Sotona nije ponio teret kazne samo za svoje vlastite grijehе, već i za grijehе otkupljenog mnoštva koji su stavljeni na njega, a mora patiti i za duše koje je upropastio. Zatim sam vidjela kako su Sotona i čitavo mnoštvo zlih uništeni, a Božja pravda zadovoljena. A sve anđeoske vojske i svi otkupljeni sveti glasno su rekli: "Amen."

295
Anđeo je rekao: "Sotona je korijen, a njegova djeca su grane. Sada su uništeni i korijen i grane. Oni su umrli vječnom smrću. Nikad više neće uskrsnuti i Bog će imati čist svemir." Kad sam pogledala, vidjela sam da je vatra progutala zle, palila nečistoću i čistila Zemlju. Ponovno sam pogledala i vidjela Zemlju očišćenu. Nigdje nije bilo znaka prokletstva. Razrovana, neravna površina Zemlje sada je bila ravna, kao velika ravnica. Cijeli Božji svemir bio je čist, a velika borba zauvijek završena. Kamo god bih pogledala i na čemu god bi mi se pogled zaustavio, sve je bilo lijepo i sveto. A sve mnoštvo otkupljenih, stari i mladi, veliki i mali, spustili su svoje blistave krune pred noge svojeg Otkupitelja, poklonili Mu se s dubokim poštovanjem i slavili Onoga koji živi zauvijek i dovijeka. A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dano je puku Svetaca Svevišnjega, i oni će ga posjedovati zauvijek, za vijeke vjekova.

Dodatak

Stranice 33–38: **Moje prvo videnje.** – Ono što je izneseno u ovom poglavlju, prvo je objavio urednik *Day-Stara* 24. siječnja 1846. kao “Pismo sestre Harmon” datirano “Portland, Maine, 20. prosinca 1845.” Ono se ponovno pojavilo u tisku 1846., 1847. i 1851. pod naslovom “Raspršenom ostatku”. Sadašnji naslov dan je 1882. u ponovljenom izdanju *Iskustava i videnja*. 297

Detaljni autobiografski zapisi objavljeni 1860. i 1885. iznose ono što se ovdje pojavljuje kao dva različita videnja. Vidi “Moje prvo videnje” u *Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 30–35; *Testimonies*, sv. 1, str. 58–61 i “videnje Nove Zemlje” u *Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 52–55; *Testimonies*, sv. 1, str. 67–70.

Stranice 34–38: **Prikaz budućih događaja.** – Kad Ellen White opisuje ono što joj je Bog otkrio o budućim događajima, ona to ponekad čini kao sudionik ovih prizora bilo da pripadaju prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti. Kao odgovor na pitanja o njezinom stanju u videnjima, pisala je:

“Kada Gospodin smatra potrebnim da mi dade videnje, bivam uzeta u prisutnost Isusa i anđela i potpuno sam izgubljena za sve zemaljsko. ... Pozornost mi se često usmjerava na prizore koji se odigravaju na Zemlji. Ponekad bivam prenesena daleko u budućnost pa mi se pokazuje što će se zbiti. A u drugim mi se slučajevima pokazuje što se dogodilo u prošlosti.” (*Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 292)

Ellen White, koja je i sama čekala advent, pisala je kao da je tamo prisutna pa je vidjela i čula ono što će se tek dogoditi; na primjer u *Ranim spisima*:

“Uskoro smo čuli Božji glas poput šuma mnogih voda, koji nam je objavio dan i čas Isusova dolaska.” (str. 34)

“Svi smo se skupa na oblaku uznosili sedam dana do staklenog mora, kamo nam je Isus donio krune i vlastitom ih desnicom stavio na glavu svakome od nas.” (str. 35)

“Svi smo ušli osjećajući da imamo puno pravo na ovaj grad.”

“Tu smo ugledali drvo života i Božje prijestolje.”

“S Isusom na čelu sišli smo iz grada na ovu Zemlju.” (str. 36)

“Upravo kad smo trebali ući u sveti hram ...”

“Ne mogu opisati ljepotu koju sam tamo vidjela.” (str. 37)

Nakon viđenja mogla se sjetiti mnogo toga što joj je bilo pokazano, ali se nije mogla sjetiti onoga što je bilo tajno, što nije trebalo otkriti. U prizoru koji će se dogoditi kad Božji narod bude izbavljen (str. 230), čula je “dan i čas Isusova dolaska” (str. 34; vidi i str. 49). Ali o tome je kasnije pisala:

163 “Pojma nemam o vremenu koje je objavio Božji glas. Čula sam objavljuvanje časa, ali ga se nakon viđenja nisam mogla sjetiti. Pre- da mnogom su se odvijali uzbudljivi, svečani prizori koje ne može opisati nijedan jezik. Sve je to za mene bila živa stvarnost.” (Ellen G. White, Letter 38, 1888.; objavljeno u *Selected Messages*, sv. 1, str. 76)

Činjenica da joj se činilo kako sudjeluje u određenim događajima nije bila jamstvo da će biti sudionikom kad se ti događaji budu odigravali.

Stranica 36: **Braća Fitch i Stockman.** – U opisu svojeg prvog viđenja Ellen White spominje “braću Fitcha i Stockmana” koje je sreća i s njima razgovarala u Novom Jeruzalemu. Obojica su bili propovjednici koje je Ellen White poznavala i koji su aktivno sudjelovali u naviještanju vijesti o očekivanom Kristovom dolasku, ali su umrli neposredno uoči razočaranja 22. listopada 1844.

Charles Fitch, presbiterijanski pastor, prihvatio je adventnu vijest čitajući predavanja Williama Millera i zahvaljujući susretu s Josiahom Litchem. On se cijelim srcem posvetio naviještanju očekivanog Kristovog dolaska na kraju razdoblja od 2300 godina i postao istaknuti vođa adventnog buđenja. Godine 1842. pripremio je proročku kartu koja je uspješno korištena i o kojoj je riječ u *Ranim spisima* na stranici 78. Umro je nešto manje od tjedan dana prije 22. listopada 1844. Njegova smrt bila je posljedica bolesti koju je navukao zbog prevelikog napora kad je jednog hladnog jesenjeg dana krštavao u tri navrata. (Vidi *Prophetic Faith of Our Fathers*, sv. 4, str. 533–545)

Levi F. Stockman bio je mladoliki metodistički propovjednik u saveznoj državi Maine koji je 1842. s tridesetak metodističkih propovjednika prihvatio i počeo propovijedati Kristov drugi dolazak. Radio je u Portlandu u istoj državi kad mu se 1843. zdravlje pogoršalo. Umro je od tuberkuloze 25. lipnja 1844. K njemu je Ellen White, još kao djevojka, otišla po savjet kad joj se Bog u njezinom obeshrabrenju obratio u dvama snovima. (Vidi *Rani spisi*, str. 32, 81–83; *Prophetic Faith of Our Fathers*, sv. 4, str. 780–782)

Stranica 39: **Mesmerizam.** – Da bi opravdali svoje protivljenje, neki od prvih neprijatelja viđenja ustvrdili su da su iskustva

Ellen White izazvana mesmerizmom, pojavom koju danas poznamo kao hipnozu. Hipnoza je stanje slično snu, izazvano snagom sugestije, s tim što je hipnotizirana osoba tijesno povezana s onim tko ju je doveo u to stanje i reagira na njegove prijedloge. Međutim, kako ovdje izvještava Ellen White, kad ju je jedan od liječnika, koji se bavio mesmerizmom, pokušao hipnotizirati, u tome nije uspio.

Ellen White je vrlo rano u svojim doživljajima upozorena na opasnost hipnoze; godinama kasnije u više je navrata dobila upute o njoj. Upozorena je na velike opasnosti koje prijete kad nečiji um nastoji zavladata umom drugog čovjeka. (Vidi *Put u bolji život*, str. 149–151; *Medical Ministry*, str. 110–112; *Selected Messages*, sv. 2, str. 349,350,353.)

222

Stranica 48: **Nominalni adventisti**. – Ellen White smatrala je “nominalnim adventistima” one koji su se ujedinili u objavljivanju vijesti prvog i drugog anđela, ali su odbacili vijest trećeg anđela zajedno s istinom o suboti premda su i dalje prihvaćali adventnu nadu, ili one koji su “odbacili sadašnju istinu” (str. 74). U našoj ranoj literaturi za ove se ljude također govorilo da su “adventisti prvoga dana”.

Velik broj kršćana razočarao se kad Krist nije došao ujesen 1844. kako su očekivali. Adventisti su se podijelili u više skupina; preživjeli iz onog vremena danas su poznati kao Adventna kršćanska crkva, jedna mala zajednica, i adventisti sedmoga dana.

Malo njih je među adventistima sačuvalo povjerenje u ispunjenje proročanstva 1844. godine, ali oni koji jesu, krenuli su naprijed u vijesti trećeg anđela sa subotom. O zbivanjima u tom kritičnom razdoblju Ellen White je poslije pisala:

“Da su se adventisti nakon velikog razočaranja 1844. godine čvrsto držali svoje vjere i ujedinjeni slijedili božansku promisao primivši vijest trećeg anđela i objavili je svijetu u sili Svetoga Duha, vidjeli bi spasenje Božje, Gospodin bi silno djelovao zajedno s njihovim naporima i Krist bi već došao da svojem narodu dade njegovu nagradu.

Ali u razdoblju sumnje i neizvjesnosti koja je pratila razočaranje, mnogi od onih koji su vjerovali u advent napustili su svoju vjeru. Većina se glasom i perom usprotivila nekolicini onih koji su, slijedeći Božju promisao, prihvatili reformu subote i počeli objavljivati vijest trećeg anđela. Mnogi koji su trebali svoje vrijeme i talente posvetiti zajedničkoj zadaći objavljivanja upozorenja svijetu bili su zaokupljeni protivljenjem istini o suboti, a branitelji su, opet, morali ulagati napore da ovim protivnicima odgovore i brane istinu. Tako je posao bio zaustavljen, a svijet je ostao u tami. Da se čitavo adventističko tijelo ujedinilo oko Božjih zapovijedi i vjere Isu-

sove, kako je sasvim drukčija mogla biti naša povijest!" (*Selected Messages*, sv. 1, str. 68)

163 Stranice 54–456: **Otvorena i zatvorena vrata.** – Kad je Ellen White u *Velikoj borbi* raspravljala o velikom adventnom pokretu i razočaranju 22. listopada 1844. i spomenula stajališta koja su bila zauzeta odmah nakon razočaranja, ona spominje neizbježni zaključak koji je opstao kratko vrijeme, da su "vrata milosti zatvorena". Ali, kako kaže, "jasnije svjetlo je došlo istraživanjem pitanja Svetišta". Vidi "Povijesni prolog" u ovoj knjizi i *Veliku borbu*, str. 369, te čitavo poglavlje "U Svetinji nad svetinjama" na str. 364–371. U vezi s vlastitim odnosom prema ovom pitanju, ona je 1874. pisala da "nikad nije imala viđenje da se grešnici više neće obraćati" niti je ikada takvo što naučavala. "Bog mi je dao svjetlo", pisala je drugom prilikom, "koje je ispravilo našu pogrešku i omogućilo nam da vidimo pravo stajalište." (*Selected Messages*, sv. 1, str. 74,63)

Stranice 54 i 56 i 88: **Tajanstveno kucanje u New Yorku i Rochesteru.** – Ovdje je riječ o događajima koji se odnose na početak suvremenog spiritizma. U domu obitelji Fox u Hydesvilleu, mjestu udaljenom oko pedeset šest kilometara istočno od Rochesteru u saveznoj državi New York, 1848. začulo se tajanstveno kucanje. U to vrijeme, kad su postojala različita mišljenja o uzroku tih kucanja, Ellen White je na osnovi viđenja koje je dobila objavila da je to spiritizam, da će se ta pojava naglo širiti i da će u ime religije steći popularnost i prevariti mnoštvo da bi se na kraju razvila u Sotonino remek-djelo prijevara.

Stranica 60 i 61: **Vjesnici bez vijesti.** – Ovaj izraz pojavljuje se u izvještaju o jednom viđenju koje je Ellen White dobila 26. siječnja 1850. U to vrijeme adventisti koji su svetkovali subotu nisu imali crkvene organizacije. Gotovo svi su se plašili bilo kakve organizacije koja bi među vjernike unijela formalnost. Ali kako je vrijeme prolazilo, u redove vjernika počeli su se uvlačiti elementi nesloge. Ellen White je dobila vijesti upozorenja i adventisti koji su svetkovali subotu vođeni su korak po korak da prihvate određeni oblik crkvene organizacije. Posljedica je bila da su vjernici bili mnogo povezaniji nego prije; naden je način da se oda priznanje propovjednicima koji su dokazali da mogu propovijedati vijest i poduprijeti je svojim životom, a doneseni su propisi koji su omogućili da se izbace oni koji su pod izlikom da iznose istinu naučavali zabludu. Vidi "Povijesni prolog".

Stranice 68 i 69: **Jedinstvo pastira.** – Vidi bilješku za stranicu 60 i 61: *Vjesnici bez vijesti.*

Stranica 79: **Dužnost da idu u stari Jeruzalem.** – Ellen White spominje pogrešna gledišta koja je usvojila samo nekolicina. Sljedeće godine u časopisu *Review and Herald* od 7. listopada

1851. James White piše o “zbunjujućim, nekorisnim gledištima u vezi sa starim Jeruzalemom i Židovima, i tako dalje, koja su danas prisutna” i o “neobičnim idejama koje su neki prihvatili, da sveti tek trebaju otići u stari Jeruzalem itd. itd.”

Stranica 80: **Urednik Day-Stara.** – Enoch Jacobs živio je u Cincinnatiju u saveznoj državi Ohio; izdavao je *Day-Star*, jedan od prvih časopisa koji su naviještali Kristov drugi dolazak. Upravo je Enohu Jacobsu Ellen Harmon u prosincu 1845. poslala opis svojeg prvog viđenja nadajući se da će ga ono utvrditi. Primijetila je da se kolebao u povjerenju u Božje vođenje adventnog pokreta. Upravo je u *Day-Staru* urednik objavio prvo viđenje Ellen White u broju od 14. siječnja 1846. U izvanrednom izdanju svojeg časopisa, *Day-Star Extra*, od 7. veljače 1846., objavljen je značajni članak o nebeskom Svetišću i njegovom čišćenju, koji su pripremili Hiram Edson, dr. Hahn i O. R. L. Crozier. U njemu je iznesena biblijska doktrina u vezi s Kristovom službom u Svetinji nad svetinjama u nebeskom Svetišću s početkom 22. listopada 1844. U tom je časopisu 14. ožujka 1846. objavljen drugi članak iz pera Ellen Harmon. (Vidi *Rani spisi*, str. 47–50) Spominjanje gospodina Jacobsa odnosi se na kasnija gledišta i na spiritističke obmane koje je prihvatio.

Stranica 88: Vidi bilješku u Dodatku za stranice 54–56.

Stranica 90: **Thomas Paine.** – Spisi Thomasa Painea bili su u Sjedinjenim Državama 1840-ih godina jako poznati i naširoko čitani. Njegova knjiga *Age of Reason* (Doba razuma) bila je deističko djelo, potpuno suprotno kršćanskoj vjeri i životu. Knjiga je počinjala riječima: “Vjerujem u jednoga Boga i ništa više.” Paine nije vjerovao u Krista i Sotona ga je uspješno koristio u svojim napadima na Crkvu. Kako je Ellen White pokazala, ako je takav grešnik mogao doći na Nebo i uživati takve počasti, onda tamo može biti primjen svaki grešnik bez obnove života i vjere u Isusa Krista. Ona je oštrim riječima razotkrila ovu laž i ukazala na nerazumnost spiritizma.

Stranica 99: **Perfekcionizam.** – Neki od prvih adventista ubrzo su nakon 1844. izgubili oslonac u Bogu i prešli u fanatizam. Ellen White suočila se s ovim ekstremistima riječima “Tako kaže Gospodin.” Ukorila je one koji su naučavali o stanju savršenstva u tijelu i bezgrešnosti. O takvima je kasnije pisala:

“Smatrali su da oni koji su posvećeni ne mogu grijehiti. I to je, naravno, dovelo do uvjerenja da su osjećaji i želje posvećene osobe uvijek ispravne i da nikad nije u opasnosti da je navedu na grijeh. U skladu s ovim izvrtanjem pod plaštem posvećenja činili su najgore grijeha i svojim prijevernim, mesmerističkim utjecajem stjecali neobičnu silu nad nekima iz svojeg društva, koji nisu vidjeli zlo u njihovim naizgled prekrasnim ali zavodničkim teorijama. ...

Prijevare ovih lažnih učitelja jasno su mi pokazane i ja sam vidjela zastrašujući izvještaj koji je protiv njih stajao u knjizi izvještaja i strašnu krivnju koja je počivala na njima zato što su tvrdili da su potpuno sveti dok su njihovi svakidašnji postupci bili uvredljivi za Boga.” (*Life Sketches*, str. 83,84)

163 Stranice 110: **Gospodnja večera; Žene peru noge muškarcima i Sveti cjelov.** – Nakon što su prihvatili istinu o suboti, pioniri Crkve adventista sedmoga dana odlučili su u svemu slijediti Božju riječ, dok su istodobno pomno pazili da ne iskrivljavaju tumačenja Riječi i odlaze u bilo kakve krajnosti ili fanatizam. Jasno su vidjeli prednosti i obveze Gospodnje večere uspostavljene za Crkvu našega Gospodina. Bilo je nekih pitanja o pranju nogu i svetom cjelovu. U ovom je videnju Gospodin objasnio neke delikatne točke koje će voditi i čuvati Crkvu koja se radala.

Što se tiče učestalosti kojom treba vršiti ove obrede, neki su zahtijevali da to bude jednom godišnje, ali je dana uputa da bi se Gospodnja večera trebala češće održavati. Danas Crkva ove obrede održava četiri puta godišnje.

Dan je savjet u pogledu pranja nogu. Očito su postojale neke razlike u mišljenjima o samome postupku. Neki su postupili nerazumno i posljedica je bila “zabuna”. Prema savjetu ovaj obred treba vršiti brižljivo i oprezno da se ne izazovu predrasude. Postavilo se i pitanje je li prikladno da muškarci i žene međusobno peru noge. U tom je pogledu Ellen White iznijela biblijske dokaze koji pokazuju da bi bilo u redu da žena – očito pod određenim uvjetima – pere noge muškarcu, ali je savjetovala da muškarac ne pere noge ženi.

U vezi sa svetim cjelovom *SDA Bible Commentary* kaže:

“Na Istoku je poljubac bio uobičajeni način iskazivanja ljubavi i prijateljstva prilikom pozdravljanja. (Vidi Luka 7,45; Djela 20,37.) “Sveti cjelov” ili “poljubac ljubavi” (1 Pt 5,14) bio je simbol kršćanske ljubavi. Čini se da je među prvim kršćanima postojao običaj da se ovako pozdravljaju u vrijeme održavanja Gospodnje večere (Justin Mučenik, *Prva apologija* 65). Kasniji spisi pokazuju da nije bilo uobičajeno ovaj “sveti cjelov” dati osobama suprotnog spola (*Apostolske konstitucije*, ii. 57; viii. 11).” – (*The SDA Bible Commentary*, sv. 7, str. 257,258)

Među prvim adventistima svetkovateljima subote bio je običaj da se pri obredu poniznosti izmijeni sveti cjelov. Nema naznake kako bi bilo neprikladno da se sveti cjelov izmijeni između muškarca i žene, ali se svima upućuje savjet da se uklanjaju svakom zlu.

Stranica 111: **Pravljenje buke.** – Mreža Evandjelja zahvaća sve vrste ljudi. Bilo je nekih koji su smatrali da njihovo vjersko iskustvo ne bi bilo iskreno ako ne bi bilo obilježeno bučnim, snažnim

klicanjem hvale Bogu, glasnim molitvama popraćenima uzbuđenjem i živahnim “amen”. I u tome je Crkva još rano dobila upozorenje kad je bila pozvana na pristojnost i svečanost u štovanju Boga.

222

Stranice 189–191: **William Miller**. – Kad se govori o adventnom buđenju u Americi tijekom 1830-ih i 1840-ih godina, često se spominje ime Williama Millera. U knjizi *Velika borba*, pod naslovom “Jedan američki reformator” (str. 274–295), čitavo je poglavlje posvećeno njegovom životu i djelu. William Miller rodio se 1782. u Pittsfieldu u saveznoj državi Massachusetts, a umro je 1849. u Low Hamptonu u saveznoj državi New York. Kad mu je bilo četiri godine, s roditeljima se preselio u Low Hampton, u blizinu jezera Champlain, gdje je i odrastao na pograničnoj farmi. Bio je uvijek revan i pažljiv čitatelj. Postao je vođa u svojoj društvenoj zajednici. Godine 1816. posvetio se pomnom proučavanju Božje riječi i ovo ga je proučavanje dovelo do velikih vremenskih proročanstava i proročanstava koja su se odnosila na drugi Kristov dolazak. Zaključio je da je Kristov drugi dolazak blizu. Nakon što je nekoliko godina kritički ispitivao svoja stajališta i uvjerio se da su točna, odazvao se početkom kolovoza 1831. na poziv da javno iznese svoja gledišta o proročanstvima. Od tog vremena posvetio se najvećim dijelom naviještanju adventne vijesti. Nakon nekog vremena pridružile su mu se stotine drugih protestantskih propovjednika koji su sudjelovali u velikom adventnom buđenju 1840-ih. U vrijeme razočaranja 22. listopada 1844. Miller je bio iscrpljen i bolestan. On se jako oslanjao na svoje mlade suradnike koji su stajali s njim u objavljivanju adventne vijesti. Oni su ga naveli da odbaci istinu o suboti kad mu je na nju ukazano ubrzo nakon razočaranja. Za to će odgovarati oni, a ne William Miller. Ellen White o ovome piše na stranici 210 i uvjerava nas da će Miller biti među onima koji će na zvuk posljednje trube biti pozvani iz svojih grobova.

Stranica 192–197, 207–210: **Vijesti trojice anđela u Otkrivenju 14**. – U nizu od tri poglavlja, s početkom na stranici 192, Ellen White raspravlja o vijestima prvog, drugog i trećeg anđela. Ona je pisala za one koji su s njom prošli veliko adventno buđenje i razočaranja u proljeće i jesen 1844. Nije pokušala objasniti ove tri vijesti jer je pretpostavljala da je njezinim čitateljima to iskustvo dobro poznato. Izložila je ono što će donijeti ohrabrenje i razumijevanje njezinim čitateljima koji su sve to doživjeli. U knjizi *Velika borba* iscrpno je iznesen sadržaj ovih vijesti. Vijest prvog anđela upozorava na približavanje časa Božjeg suda. Vidi *Velika borba*, poglavlja “Preteče jutro”, str. 259–273; “Jedan američki reformator”, str. 274–295 i “Veliko vjersko buđenje”, str. 306–322. Za prikaz vijesti drugog anđela vidi poglavlje “Odbačena opomena” s početkom na str. 232. Izvještaj o razočaranju prikazan je u poglav-

- 163 ljima "Ispunjena proročanstva", str. 337–351; "Što je Svetište?", str. 352–363 i "U Svetinji nad svetinjama", str. 364–371. Vijest trećeg anđela prikazana je u poglavlju "Nepromjenjivost Božjeg zakona", str. 372–386 i "Djelo reforme", str. 387–395.

Stranica 196: **Završetak vijesti drugog anđela.** – Premda je jasno da vijesti prvog, drugog i trećeg anđela i danas imaju svoju primjenu, moramo priznati da je u svojoj prvobitnoj objavi vijest prvog anđela, da "je došao čas njegova Suda", povezana s naviještanjem očekivanog Kristovog dolaska 1830-ih i ranih 1840-ih. Vijest drugog anđela prvi put je odjeknula rano u ljeto 1844. preko poziva onima koji su vjerovali u advent da izidu iz nominalnih crkava koje su odbacile objavu vijesti prvog anđela. I premda je točno da je vijest drugog anđela i u naše vrijeme sadašnja istina, ona je kulminirala neposredno uoči 22. listopada 1844. Kad se vijesti trojice anđela upadljivo iznesu svijetu ponovno neposredno uoči Kristova drugog dolaska, anđeo iz Otkrivenja 18,1 udružiti će se s objavljivanjem vijesti drugog anđela da je "Babilon pao". "Izidite iz nje, moj narode." Vidi poglavlje "Posljednja opomena" u *Velikoj borbi*, str. 519–527.

Stranica 207: Vidi bilješku u Dodatku za stranice 192–197.

Stranica 224: **Rob i robovlasnik.** – Prema Otkrivenju 6,15.16 bit će ropstva i prigodom Kristovog drugog dolaska. Ovdje nalazimo riječi "robovi i slobodni". Izjava Ellen White o kojoj je riječ pokazuje da joj je u videnju pokazan rob i robovlasnik prigodom Kristovog drugog dolaska. U ovome se savršeno slaže s Biblijom. I Ivan i Ellen White vidjeli su stanje koje će vladati u vrijeme drugog dolaska našega Gospodina. Premda je točno da su crnački robovi u Sjedinjenim Državama bili oslobođeni Proglasom o oslobađanju robova (Emancipation Act) koji je stupio na snagu tek šest godina nakon što je napisana izjava o kojoj je riječ, sama vijest nije izgubila na značenju jer su i danas milijuni muškaraca i žena u različitim krajevima svijeta u stvarnom ili virtualnom ropstvu. Nije moguće suditi o nekom proročanstvu o budućnosti dok ne dodemo do vremena kad će se ono ispuniti.

Biblijski navodi

Postanak	24,24 42	15,7 77
1,26 131	25,6 199	15,7.8 45
3,4 181	26,33 148	16,15 42
16,13 106	26,40 147	18,4.6 147
	26,53.54 147	19,6 104
	27,4 150	19,26.27 153
Izlazak	27,25 154,166,177	19,30 154
20,9.10 219	27,29 148	20,13.16.17 160,197
20,10 48,74	27,40.42 153	20,28.29 161
	28,13 158	
		Djela
Brojevi	Marko	1,11 163
14,10 33	1,23-25 45	2,4 42
	11,9 155	3,12-16 165
Psalmi	11,9.10 201	4,10-12 165
24,7-10 163	11,24 77	4,16 165
126,5.6 70	15,26 155	4,29-31 42
	15,32 155	5,20 165
Izija	16,17.18 45	5,23.25-28 165
8,19.20 67		5,30-32 166
25,9 105,231	Luka	5,38.39 167
52,11 69	1,20 42	5,41.42 167
53,5 106	4,3 138	6,15 168
	4,4 139	7,51.52 168
Daniel	4,5-8 139	7,55-58.60 168
8,12 78	4,10.11 44	9,4-6 169
	9,35 145	9,11.12 169
Amos	23,3-7 44	9,15.16.17 169
8,11 227	12,33 66,94	9,21 170
	19,37-40 105	10 81
Habakuk	19,40 201	16,17 171
2,3 195	22,31 146	16,18 171
	22,34 153	16,20 172
Zaharija	22,42 146	16,28 172
9,9 201	22,64 149	16,30.31 193
	24,50 162	16,37 172
Matej		20,28-30 44
3,17 139	Ivan	22,18-21 173
4,6.7 139	1,29 137	26,28 174
7,6-12.15 42	7,45.46 142	
12,36 106	9,20.27 45	Rimljanima
19,16-22 59	13,34.35 43	7,12 72
21,9 235	14,13-15 45	8,38.39 46

1. Korinćanima	1. Solunjanima	Juda
3,10-13 44	3,8 45	9 144
15,55 231	5,22 111	
	5,26 111	Otkrivenje
2. Korinćanima	1. Timoteju	3,7.8 54
2,16 69	5,10 110	3,7-13 46
4,6-9 44		3,14-20 103
4,17.18 45	Hebrejima	3,17 111
6,17 199	4,9 46	4,8 50,109,232
13,5 44	4,10-12 43	6,15-17 231
Galaćanima	10,35-39 42	6,16 80
1,6-9 44	Jakov	12,3 93
	5,7.8 46	14,1 47
Efežanima	1. Petrova	14,4.5 46
4,32 43	1,5-7 45	14,7 191,193,198,199
6,10-18 43	1,22 41	14,8 196,199
Filipljanima	2. Petrova	14,12 208,226
1,6.27-29 43	3,11 104	14,14-17 46
2,13-15 43	1. Ivanova	18,2 224
3,20 46	3,3 104	18,4.5 224
3,21 46	3,22 77	18,6 223
Kološanima		19,10 183
2,6-8 42		21,2 46
		22,1-5 47
		22,2 233
		22,9 183
		22,11 226
		22,14 50

Predmetno kazalo

- 144.000. *vidi* Sto četrdeset četiri tisuće
1843. *vidi* Tisuću osamsto četrdeset i treća
1844. *vidi* Tisuću osamsto četrdeset i četvrta
2300. *vidi* Dvije tisuće tristo dana
- ADAM, pad 116,133
u Edenu 116,132
- Adventisti, nominalni, pravi kršćani među nominalnim adventistima 213
protivljenje 48
svjetovnost 104
Vidi i Ostatak; Otpali svetkovatelji subote; Pohlepa; Svetkovatelji subote
- Ananija, videnje 169
- Andeli, dobri, broj 147
dali san Pilatovoj ženi 150
dali upute Ananiji 169
djelo, u prilog učenika 166
godine 1844. 203
da prosvijetle iskrene 97,213
u vezi s videnjima 34,38,47,51, 56,80,89,190
glazba anđela 52,72,117,135
Isusova kola sastavljena od anđela 40
iznad kovčega 47
javljanje 156
kod Spasiteljeva groba 156,160
nude život kao žrtvu za pomirenje 117,135,136
obećali Isusov povratak 163
obećali nagradu E. G. White 39
odjeća 156
oslobadali zatvorenike 172
ponijeli Iliju na Nebo 143
posjet Williamu Milleru 189
poučavali Adama 132
prate Isusa na Nebo 162
- pratioci spašenih 73
prigodom drugog dolaska 34,49,105, 232
prigodom Isusova krštenja 137
prigodom Isusova rođenja 137
prigodom Kristovih muka 146,149
prigodom raspeća 153
povlače zaštitu od onih koji proučavaju zabludu 116
rasvijetlili zemlju 201
razgovaraju o besmrtnosti duše 181
red među anđelima 131,147
s pisarskom opremom 226
sila 149
sjedinjeni s ljudima u ponoćnom pokliku 199
služba 52,118,135,140,175
Sotona se prikazuje kao anđeo 89
štite od prevarljivih zabluda 89
štite svete 52,106,170,220
tugovanje 52,106,112,133,146,153
unutar zatvorskih zidina 172
uz svakog svetog 52
veoma glasni 51
zadržavaju četiri vjetra 50,51
zapisuju 202
Vidi i Plan spasenja
- Andeli, pali, djelo 91,102,157,164,169, 172,215,218
izbačeni s Neba 132
Apetit, treba nadzirati 113
Apostoli, prikazani od Sotone kako uče s Thomasom Paineom 91
Aronov štap, procvjetao 47
Ateizam, *vidi* Nevjera
- BABILON, grijesi 151
kazna 224
pad 198
pozvani iz Babilona 224,225

- zli anđeli u Babilonu 222
- Barnaba, rad, s Pavlom 170
- Besmrtnost, posljedice vjerovanja različ-
tih klasa u besmrtnost 182,183
- razgovor anđela o besmrtnosti 181
- Sotonina prva prijevara 181
- Biblija, glad za slušanjem 227,236
- Luther ju je cijenio 185
- potrebna da otkrije zabludu 205,213
- proročanstva, otvorena Williamu Mil-
leru 189
- proučavanje "evandeoskog reda" iz
Biblije 98
- proučavanje, važno 66,71,88,89,213
- Sotona potkopava vjeru u Bibliju 215
- svećenici je zabranili 179
- u posljednje dane 183
- učeni ljudi je promijenili 183
- važnost Daniela i Otkrivenja 191
- zaštićena od Boga 179,183
- Bitka na Nebu 132
- priprema za posljednju veliku bitku
74,75,115
- Bog, darovao svoga Sina 117,135
- Božja osobnost 63,80,92
- Božja svetost 75,114
- Božja zaštita, od Sotoninih prijevara
68,89
- u vrijeme izlivanja zala 56
- u vrijeme nevolje 65
- Božje prijestolje 63
- Božji glas, čini svete silnima 62
- objavio dan i sat Isusova dola-
ska 34,49,54,230
- pravedni ga razumjeli 34
- prouzročio potres 149,159
- sveti izbavljeni Božjim glasom
51,234
- zli ga nisu razumjeli 49
- zli smatrali da se radi o grmlja-
vini i potresu 34
- Božji gnjev, izliven 50,71,112,115
- paziti na uporabu imena "Svemogu-
ći Bog" 114
- svetost imena 75,114
- Vidi i* Svjetlo; Slava
- Bolest, u usponu 158
- Božja vladavina, Sotonin plan protiv Božje
vladavine 132
- Božje prijestolje, iznad nebeskog hrama
47
- Krist moli pred prijestoljem 51
- svetih 234
- u Novom Jeruzalemu 233
- viđenje o Božjem prijestolju 63
- Božji Duh, *vidi* Sveti Duh
- Božji pečat 51,59,66,73
- djelo zapečaćenja, završetak 66,226
- po trećem anđelu 90
- priprema za njegovo primanje 76
- spominje se 51,55,56,59,60
- CVIJEĆE, djeca ga beru na novoj Zemlji
37,38
- ČAJ i kava, treba ih ostaviti 114
- Čuda, Isusova 149
- Isusova, objašnjenje suvremenih vra-
čara 67
- Isusovo odbijanje da čini čuda 149,
151,153
- Pavlova 170,171
- sila da čine čuda dana učenicima 162
- u završnom djelu 225
- učenika 164,167
- Vidi i* Sotona
- Čuda, *vidi* Znakovi
- DAMASK, Savao na putu u Damask 169
- Daniel, knjiga, *vidi* Biblija
- Darovi, cilj je širenje istine 65
- nemudri 93,94
- omogućeni zahvaljujući samoodrica-
nju 113,114
- potrebni za spasenje 60,61
- Sotonini naponi da spriječi njihovo
davanje 216,217
- svi ih trebaju dati 94
- treba ih dati prije vremena nevolje
65
- treba ih davati prema potrebi 93
- treba prodati kuće i zemlju 65
- Day-Star*, urednik 80
- Deset zapovijedi, u Kovčegu 47
- Desetina, židovski običaj 146
- Djeca, propovjednička, dobro obučena 99
- u viđenju nove Zemlje 37
- viđena među mučenicima 37
- Drugi dolazak, anđeli prorekli 163
- anđeli u vrijeme drugog dolaska 34,
105,231
- blizina 66,189
- dogadaji u vezi s njim 105,221
- duga nad oblakom 34
- fanatizam u pogledu vremena dru-
gog dolaska 40

- Isus na bijelom oblaku 49,231
 nebesa se savijaju kao svitak 231
 oblak, znak 34
 očekivanje 1844. 204
 određivanje vremena 79,192,193
 otvaranje Neba 48,54
 pogreška u vremenu 194,205
 pojava Isusa prigodom drugog dolaska 34,105,231
 poremećaji u prirodi u vrijeme drugog dolaska 49,229
 priprema za drugi dolazak 106-108
 radosno očekivan od Isusovih prijatelja 194,212
 vide Ga oni koji su proboli Isusa 154, 155
 vjerovanje E. G. White 31
 vrijeme drugog dolaska, otkriva Božji glas 34,49,229
 Društveni sastanci, karakter svjedočanstva 110
 ne treba gubiti vrijeme na njih 109
 svi trebaju sudjelovati 108-111
 Drveće, vrste na novoj Zemlji 37
 Drvo života, obećanje da će s njega jesti 39
 opis 36
 sveti sjede ispod drveta 36
 u Novom Jeruzalemu 233
 za trajnu besmrtnost 61,117
 Drvo, na drugim svjetovima 53
 zabranjeno, na ovoj Zemlji 61
 Duga, pri drugom dolasku 35
 Duhan, treba ga ostaviti 113
 Dvije tisuće tristo dana, kraj 63,207
 važnost proučavanja 70
 ELIZEJ, rujanje mladih 203
 Eva, koraci koji vode u grijeh 132
 kušala Adama 133
 pad 116,132
 u Edenu 116,132
 FAIRHAVEN, Massachusetts, plovidba do West's Islanda 40
 Fanatizam, opasnosti 69,70
 u vezi s drugim dolaskom 40
 Fitch, Charles, viđen u Novom Jeruzalemu 36
 GETSEMANI, Isusove patnje 146
 Glad za Božjom riječi 227
 Glasna vika, anđela 51
 trećeg anđela 88,220,224
 Glasovi, anđela 157
 Isusa 37,49,169,231
 Vidi i Bog
 Glazba, anđela 52,72,117,135
 otkupljenih 36,232,233
 Gora Sion, sveti odlaze na nju 37
 Gospodnja večera, *vidi* Obredi
 Grmljavina, Božji glas kao grmljavina 34,49
 Grob, žene kod groba 160
 HALJINE, *vidi* Odjeća
 Harfe, sveti 36
 sviraju ih anđeli 52
 Henok, posjetio svijet sa sedam mjeseci 53
 Herod, djeluje protiv Jakova, Petra 160
 Isus poslan Herodu 151
 Ivan Krstitelj 137
 smrt 160
 Hram, nebeski, opis 38
 samo 144.000 će ući 38
 Vidi i Svetište
 videnje Hrama, u gradu 47
 Hvala, anđela 117,135
 djelovanje, na Nebu 52
 razlog za hvalu 105
 ILIJA, kušnja vjere 77
 prigodom uzimanja na Nebo 143
 Imetak, kada prodati 55,94
 Iscjeljenje, Isusovom silom 141,142
 molitvom 51
 Istina o Svetištu, pogrešno mišljenje 1844. 207
 proučavanje nakon razočaranja 70, 209
 Isus, čuda 149
 dobrota 218
 drugi dolazak 231
 izdaja 145,147
 Janjetova svadba 205,226
 javio se Savlu 169
 javljanje učenicima nakon uskrsnuća 159,161
 jednostavnost i svetost 75,104
 kao učitelj 145
 kruna 62,63
 kušanje 138-140
 molitva 153
 na putu na Golgotu 152,201
 nauk 142,143

- opis 61,63,134
 osobnost 80,117,134
 pokop 155
 pomazan od Marije 145
 pred Herodom 151
 pred Pilatom 151
 preobraženje 143,144,149
 primanje kraljevstva 564
 rad u nebeskom Hramu 47,51,135
 u Svetinji 54,200,205,206,208,
 212
 u Svetinji nad svetinjama 50,64,
 66,76,155,205
 raspeće 152,153,174,175
 ruganje od strane svećenika i naro-
 da 149
 svećenička odjeća 50,64
 trijumfalni ulazak u Jeruzalem 200
 u Getsemaniju 150
 u sudskoj dvorani 150
 upute, tijekom 40 dana 162,174
 uskrsnuće 156-160
 uvijek nosi ožiljke od klinova 163,
 155
 uzašašće 161,162-164
 zaštita anđela 141
 značenje vode i krvi iz probodenih
 slabina 175
 živa loza 77
 žrtva za grijeh 58,59,70,93,116,135,
 207
 žrtvovao svoj život za čovjeka 117,
 134,135
Vidi i Svjetlo; Prvi dolazak; Drugi do-
 lazak; Iscjeljenje; Plan spasenja;
 Odjeća
 Isusovo kraljevstvo 135
 Ivan Krstitelj, Isusov preteča 137,138
 manje časti od najmanjeg učenika
 138
 predstavlja vjesnike drugog dolaska
 138,190
 smrt 138
 Ivan, voljeni učenik, s Petrom 186
 otkrivenje dano Ivanu 190
 prigodom raspeća 153
 prognan na Patmos 190
 utamničen 164,165
 Izbavljenje svetih u vrijeme nevolje 49,
 51,230
 JADANJE čini nevolje težima 58
 Jakov, *vidi* Vrijeme nevolje
 Janjetova svadba 64,205,226
 Jedinstvo, potrebno u završnom radu 96
 Sotonin napor da ga uništi 217
 Jeruzalem, nikad više sagrađen 79
 revnost nekih da idu u Jeruzalem 79
 Vidi i Novi Jeruzalem
 Josip iz Arimateje, i Isusovo tijelo 162
 Jošua, *vidi* Kaleb i Jošua
 Jubilarna godina, za zemlju 49
 Juda, izdao Isusa 146
 pohlepa 145
 priznanje 149,150
 samoubojstvo 150
 KADIONIK, *vidi* Svetište
 Kaleb i Jošua, izvještaj 33
 Kanaan, izvještaj iz nebeskog Kanaana 33
 Karta, anđeli je pokazuju na vratima
 grada 51,52
 koja sadrži 50 biblijskih tekstova, u
 videnju 40,41
 Kasna kiša, kao priprema za opstanak
 prigodom izlivanja zala 88
 potiče iskrene da prihvate istinu 220
 pri kraju treće vijesti 226
 za one koji su ostvarili potpunu po-
 bjedu 76
 Kava, *vidi* Čaj i kava
 Kazna, vječna, sotonski nauk 182,183
 Kaznjavanje zlih, na svršetku svijeta 233,
 234
 potpuno uništenje 183
 vječna smrt 181,182
 Kerubin, iznad Kovčega saveza 47
 na vratima Edena 117
 Kip zvijeri, otkriven u vijesti trećeg an-
 dela 208
 pobjeda nad kipom zvijeri 49
 Knjiga, Biblija, Zakonik 62
 izvještaj koji pišu anđeli 202
 smrti 62
 za spomen 108
 života 62
 Kola, Isusova 49,64,205,231
 Očeva 64
 Kovčeg saveza u videnju 38
 Vidi Svetište
 Krila, anđela 47,52
 Božjih kola 49
 male djece 38
 prorokova 52
 svetih 63
 Krist, *vidi* Isus; Drugi dolazak

- Kršćanski karakter 106-108
 Kršćanstvo, čistoća umrljana neznabovstvom 176
 otpalo 176
 zlo formalnosti kršćanstva 188
Vidi i Tajna bezakonja
 Krštenje, Ellene White 31
 Isusovo 137
 nevoljama u vrijeme rešetanja 221
 Saulovo 170
 tamničara i obitelji 173
 u Kristovim patnjama 73
 uspomena na Kristovo uskrsnuće 181
 vršeno od nedostojnih osoba 97
 Kruh i voda, *vidi* Vrijeme nevolje
 Krune, anđela 72,148,231
 Henokova 53
 Isus ih predaje 232
 Isusove 63,148,149,227
 mučenika 37
 otkupljenih 35,63,232,236
 položene na zlatne police 37
 Kucanje u Rochesteru, *vidi* Manifestacije duhova
 Kucanje, tajanstveno, *vidi* Spiritizam
 Kuće, *vidi* Vrijeme nevolje; Nova Zemlja, Imetak
 Kušnja, Krist naš primjer 139
Vidi i Isus
 LAODICEJCI, rešetanje 219
 Lazar, uskrsnuće 146
 Lažni učitelji, drže narod u zabludi 198
 izloženi izlivanju zala 115
 kazna 233,234
 odbacuju Gospodnju subotu 115
 klanjaju se pred nogama svetih 115, 116
 u posljednje dane 99
 ukoreni od strane izgubljenih 228
 Lijenost, grijeh ju je podupirati 65,94
 Literatura, podjela 95
 Lot, poziv da izide iz Sodome, kao izlazak iz Babilona 226
 Luther, druženje s Melanchthonom 186, 187
 poštvao Bibliju 185
 pozvan od Boga 184,185
 protivljenje svećenika 185,186
 LJUBOMORA, Evina 133
 Mojsijeva za Boga 144
 Sotonina 131
 MANA, zlatna posuda u Kovčegu 47
 Manifestacije duhova 88,213-215
 obmana kucanjem 67,88,89,213
 tajanstveno kucanje u Rochesteru 55,56,88
Vidi i Spiritizam
 Marija, majka Isusova, prigodom raspeća 154,155,156
 Marija, kod groba 161
 pomazala Spasitelja 110,152,218
 Maslinska gora, dijeli se kad Isus silazi 36,61,63,234
 Nebesa, dom Isusa i anđela 52
 otvaraju se kao svitak 231
 prilikom drugog dolaska 49,54
 Melanchthon, druženje s Lutherom 186, 187
 karakter 186
 pozvan od Boga 184
 Mesmerizam, E. G. White u kušnji da videnja proglaši mesmerizmom 40
 ludost proglašavanja videnja mesmerizmom 40
 oduprijeti mu se vjerom 176
 Sotona se njime koristi da prevari 56, 67,89
 zao izvor 39
 Metla, čovjek s metlom 59
 san Williama Millera o metli 83-85
 Metodistička crkva, E. G. White i očeva obitelj izbačena iz nje 33
 Milenij (tisuću godina), čišćenje zemlje na kraju milenija 62
 istražni sud se nastavlja tijekom milenija 63
 izvršenje presude na kraju milenija 62
 silazak Isusa i sveti na kraju milenija 63
 Sotona tijekom milenija 233,234
 stanje na Zemlji tijekom milenija 233
 sveti tijekom milenija 61
 Miller, William, drugi niz predavanja 31
 pozvan u službu od Boga 189-192
 proganjanje 193
 propovijedanje 193
 proučavanje proročanstava 189,190
 slika Ivana Krstitelja 190
 u obeshrabrenju i mraku 210
 ustat će prigodom prvog uskrsnuća 210
 zaštićen od anđela 103
Vidi i Snovi

- Mjeseci, planet sa sedam mjeseci 53
 "Moja krv, Oče, moja krv, moja krv!" 51
 Mojsije, grijeh 143,144
 kod Sinaja 34
 posrednik 143
 prilikom preobraženja 143
 razbija ploče Zakona 144
 Molitva, duga i beživotna 109
 E. G. White da drugi bude izabran
 za proroka 38
 da se sačuva od samouzvisivanja
 39
 neispunjene dužnosti prikazane
 u vrijeme molitve 31
 Isusova 146,147,153
 javna, kao dužnost E. G. White 31,32
 Krist prinosi tamjan s molitvom 47,
 206,209
 odgovori na molitvu 113
 Pavla i Sile u tamnici 172
 poslana iza zastora 76
 potreba za molitvom 77
 prevladavajuća 77
 svetih pred Božjim prijestoljem 63
 u vrijeme nevolja 57
 u vrijeme rešetanja 218-221
 uporaba Božjeg imena u molitvi 75,
 114
 videnje dano za vrijeme molitve 33,
 39,47,48,51
 za bolesne 51
 Mrtvi, Krist uskrisio mrtve 142
 Sotona ih prikazuje kao žive
 stanje mrtvih, važno za razumijevanje
 biblijskog nauka o 89
 Vidi i Stanje mrtvih; Besmrtnost,
 Smrt
 Mučenici, crveni porub na odjeći 37,38

 NADVLADATI, Krist naš primjer 162
 riječju svjedočanstva 108,109
 sva potrebna bojna oprema 221
 svakidašnji rad 102
 Nagrada vjernih 72,232
 Napoleon u vojsci koja okružuje Novi
 Jeruzalem 236
 Narodi, srdžba 50,54
 u vrijeme nevolje 87
 Nebo, pogled na Nebo 35,36
 Nepoštovanje Božjeg imena 114
 Nevjera, opasnosti od nevjere 211,260,
 213
 prikazana nestajanjem svjetla 34
 Sotona njezin osnivač 183
 Tomina 161
 Nevolje u crkvi, kako se riješiti 102,103
 zadovoljavaju Sotonu 113
 zlo 112
 Nevolje, cilj 73
 E. G. White ih pretkazala 38
 pogled na nevolje u Novom Jeruzale-
 mu 36
 postaju gorke prigovaranjem 58
 previše razmišljanja o nevoljama 113
 svetih 34,73
 uzrok 107
 Vidi i Nevolje u crkvi
 Neznabošci, Pavao poslan da ide k nezna-
 bošcima 173
 pobunjeni protiv Isusa 175
 ujedinjeni s kršćanima 176
 Nijema, E. G. White jedan dan 40,41
 Noa, posljednji dani uspoređeni s Noinim
 vremenom 229
 Nova polja, kako ući u njih 100,101
 Nova Zemlja, prva pojava 63
 opis 37
 Novac, ljubav prema novcu 216
 Sotonini planovi da upravlja njego-
 vom uporabom 216-218
 Vidi i Sredstva
 Novi Jeruzalem, braća Fitch i Stockman
 u Novom Jeruzalemu 36
 glazba u Novom Jeruzalemu 232
 nastojanje Sotone da ga osvoji 63,236
 opis 36,232,233
 prijestolje u Novom Jeruzalemu 233
 silazi na kraju 1000 godina 37,54,234
 spušta se na čisto mjesto na Zemlji
 62
 ulazak 144.000 u Novi Jeruzalem 38,
 49,232
 videnje Hrama 47
 Novo svjetlo, propovjednici se trebaju sa-
 vjetovati prije nego što ga iznose
 115

 OBESHABRENJE, ne popustiti 57
 svetih, žalosti anđele 52
 Oblak, Sina Čovječjega 34,49
 znak razočaranja 1844. 198
 Obmana kucanjem, *vidi* Manifestacije du-
 hova
 Obraćanje E. G. White 31
 Obred, Gospodnje večere 99
 uspomena na raspeće 181

- Obred poniznosti 34,110
 dati upute o obredu poniznosti 111
- Očaj, E. G. White zbog neispunjenih dužnosti 31
- Odgadanje vremena, *vidi* Tisuću osamsto četrdeset i četvrta
- Odjeća, 144.000 36
 andela 227
 Isusova 50,61,64,155,205,227,231
 izgubljenih 80
 mučenika 37
 nevjernih radnika 80
 otpalih svetkovatelja subote 51
 zlih 51
- Oholost 113
- Oluja, Božja zaštita u 41
- Oprost, Isusov primjer u molitvi za neprijatelje 153
- Organizacija, dosljedna i jedinstvena 96
 "evangeoski red" treba je proučavati 98
- Orion, Božji glas dolazi iz Oriona 54
Vidi i Nebesa
- Ostatak, Božje djelo za ostatak 75
 istinom vezan u snopove 89,90,214
 Isusovo posredovanje za ostatak 51
 nadvladao Janjetovom krvlju i riječju svjedočanstva 108
 nagrada vjernih 72
 nagrada za ostatak 72
 priprema za Gospodnji dan 112
 s Isusom u Svetinji nad svetinjama 208
 simpatije andela 203
Vidi i Adventisti; Svetkovatelji subote
- Otkrivenje, knjiga, *vidi* Biblija
- Otkupljeni, odjeća 36
 silazak na Zemlju 36
 ulaze u grad 36
- Otpad, *vidi* Tajna bezakonja
- Otpali svetkovatelji subote, muke, kad su izgubljeni 36
 odjeća 36
Vidi i Adventisti
- Otvorena i zatvorena vrata, objašnjenje, bilješka 56
 videnje 54,55,205
- PAD, *vidi* Adam; Eva
- Paine, Thomas, prikazan da je na Nebu 90-92,215
 spisi, diktirao ih Sotona 91,215
- Platforma, čvrsta 205,211
- Papa, Luther ga odbacio 185
 promijenio subotnju zapovijed 48,71
 strah od Lutherova rada 187
 uskratio ljudima Bibliju 179
 uzvisivanje 178,179
- Pasha, posljednja 145,146
- Pastiri, *vidi* Propovjednici; Učitelji
- Pavao, *vidi* Savao
- Petar, branio Isusa mačem 147
 druženje s Ivanom 186,187
 izražava odanost Isusu 142
 naglost 186
 odricanje 148,164
 pokajanje 148,149
 sila i propovijedanje 164-167
 spava u vrtu 146
 utamničenje 164,165
- Pilat, odobrava učenicima da uzmu tijelo 155
 osvjedočenja o Isusu 151
 postavlja stražu kod groba 156
 Sotonina sila nad Pilatom 151
 strah, nakon uskrsnuća 159
 ženin san 151
- Pjevanje, andela pri drugom dolasku 35
 prigodom Kristova uzašašća 163
- Plan spasenja, anđeli ponudili svoje živote 117,135,136
 bio bi načinjen za dvije osobe 141
 cijena 149
 Isus razgovara s Ocem o planu spasenja 117,134
 Sotonin napor da ga uništi 148,154
- Planeti, pogled na planete 53
- Planine, tresu se prigodom drugog dolaska 49
- Plod, na Janjetovoj svadbenoj večeri 38
 sa stabla života 36
 sa zabranjenog stabla na drugim svjetovima 53
 sa zabranjenog stabla u Edenu 133
- Pobjeda, kako je zadržati 221
 nad smrću i grobom 231
 nad zvijeri i kipom 49
 svetih 220,221,231,234
- Pobožnost, kod propovjednika 100
 načelnost, preniska 58
- Podjele sprečavaju savjetovanje među braćom 69
- Pohlepa, Sotonina zamka 216-218
- Poljubac, sveti, mjesto i vrijeme 34,111
- Pomirenje, Isusovo djelo u Svetinji nad svetinjama 205,207

- koristi od pomirenja kad je Isus ušao u nebesko Svetište 212
za koga je učinjeno 208
Vidi i Plan spasenja; Isus
- Poniznost, *vidi* Obredi
- Ponoćni poklik, odgovara glasnoj vici trećeg anđela 224
simbolizira ga sjajno svjetlo 34,196
vrijeme 54,55
"Zaručnik dolazi!" 199,203,204,210
- Portland, Maine, prvo viđenje 38
"Poslušajte!" "Pogledajte!" 219,220
- Poslušnost, posljedica 53
sredstvo čišćenja 76
- Posrednik, nema ga kad Isus napusti Svetinju nad svetinjama 226
tijekom izlivanja zala 76
- Posuda s manom 47
- Potres, Pavao i Sila u tamnici 172
pri konačnom izbavljenju Božjeg naroda 230
prigodom drugog dolaska 231,233
prigodom Isusova razapinjanja 154, 158
prigodom Isusova uskrsnuća 156,157
prigodom općeg uskrsnuća 35
u vrijeme rešetanja 221
zli mislili da je to Božji glas 34
- Pranje nogu, *vidi* Obredi
"Prekasno" 227
- Preobraženje, *vidi* Isus
- Prenesen na Nebo, Ilija 143
Mojsije, spriječen svojim grijehom 144
živi sveti preneseni na Nebo 35,49, 229,231
- Prijevara, *vidi* Sotona, Spiritizam; Mesmerizam
"Pripremite se" 71,72,112
- Priroda, poremećaji u vrijeme drugog dolaska 49
- Priznanje, ostatka, tamjan s priznanjem 42
primjer propovjednika 100
- Proglas, Božji na kraju vremena milosti 59,76,226
da se sveti pobiju 73,221,227,228
- Progonstvo, kršćana od strane neznabožaca 176
kršćana od strane pale Crkve 176, 177,223
mačevi podignuti da pobiju svete 34,49,230
prvih kršćana od strane Sotone 184
Savao ga vršio 169
u vrijeme nevolje 48,222
u vrijeme reformacije 186,187
učenika 165,166
učenika prorečeno 162
zbog čiste istine 222
zbog čitanja Biblije 179
- Propovjednici, 1843. godine 191-193
crkva ih treba priznati 96-98
djelovanje lažnih propovjednika, protiv subote 74,75
izbor, u vrijeme apostola 98,99
kvalifikacije za propovjednika 99-101
obitelji 96
odvojeni 99
opasni 69,74
popularni 189,221
savjetovati o novim točkama istine 68,69
Sotonina nastojanja da ih obeshaberi 217
uči u nova polja 100,101
Vidi i Radnici; Učitelji; Lažni učitelji
- Proročanstva, *vidi* Biblija
- Protivljenje, kako se postaviti 99,101
- Prvi advent, Isusovo rođenje 137
nevjera u objavljivanju 211
- Put, adventističkog naroda prema nebeskom gradu 34,89,90
nevjerni padaju s puta 34
- Putovanje, onih koje Bog nije pozvao 98
novac nepotrebno potrošen na putovanja 60,94,95
- RADNICI, djelo 69
karakter 69,96,97
nagrada 69
nevolje 70
novi vjernici kao radnici 70,111,112
odgovornosti 69
odjeća nevjernih radnika 80
pozvani od Boga 97
sami se poslali 97,98
Vidi i Vjernici crkve
- Radost, istinska 107
na Nebu 135
- Raspeće, Gospodnja večera uspomena na raspeće 181
Vidi i Isus
- Razočaranje 1844. 194,195,197,200
anđeo ga objašnjava 205,208
prikazano oblakom 198

- ruganje i prijezir svijeta nakon razočaranja 203
 Sotona ga koristi da poljulja vjeru 209,210
 uspoređeno s razočaranjem učenika 200
- Red, na Nebu 52
Vidi i Organizacija
- Reformacija, lažna 57,213
 velika 184
Vidi i Luther; Melancthon
- Rešetanje, Božji narod zaštićen 220
 Božjeg naroda 60,219,220
Vidi i Nebeske sile
- Review and Herald*, povremeno izdanje 95
- Riječi, isprazne 106
- Robovi, držani od tobožnjih kršćana 223
 grijesi, svaljeni na robovlasnika 224
 konačno oslobođeni 49,50,231
 posljednji poziv 225
 suze, pamte se na Nebu 223
- Rocky Hill, Connecticut, viđenje 50
- Rodaci, nevjerni, moć nad vjernima 220, 225
- SABORI konferencija, prevelike pripreme 113
- Sadašnja istina, sadašnja potreba 70
 važnost njezine spoznaje 88,89
- San E. G. White, o ulaženju ljudi u Hram radi sigurnosti 81,82
 o uspinjanju stubište 81-83
- San Pilatove žene 151
- San Williama Millera, o kutiji s draguljima i čovjeku s metlom 83-85
- Sastanak razreda, E. G. White kod metodista 33
- Sastanci, *vidi* Društveni sastanci
- Savao, kamenovali ga Židovi 171
 obraćenje 170
 oslobođen 172,173
 Pavao i Sila u tamnici 172
 plovdba morem 174
 posjet Jeruzalemu 173
 poslan neznabošcima 173
 pristao na Stjepanovu smrt 168,169
 progonjen od Židova 170,171
 propovijedanje i vršenje čuda 171-174
 put u Damask 169
 sudenje 174
 talenti 168,173
- Sila, *vidi* Savao
- Sile neba i zemlje, definicija 54
 potresene Božjim glasom 49,54,221, 230
- Sile zemaljske, potresene 54
- Slava, na licima svetih 49,51,63
 na subotnjoj zapovijedi 48
 Savao oslijepljen 169
- Smrt, druga 236
 pobjeda nad drugom smrću 232,233
 svojem "ja" 72,73,107,113
 vječna 61,181
Vidi i Besmrtnost; Stanje umrlih; Mr-tvi
- Sotona, aktivnost 70
 anđeo svjetla 89,131,214
 djelovanje, prigodom raspeća 153
 kako zavodi duše 102
 kazna 62,140,225,227,233,234,236, 237
 kušnje, u posljednje dane 57
 naponi protiv vjernih 56
 da izopači vjeru 176,177
 da zavlada umovima ljudi 176, 202
 da uvede neznabožačke ideje 176
 odnos prema Bibliji 91,92
 opis 131,136,137
 pad 131
 plan da uništi Isusa 141
 da uništi Pavla 171
 da uništi svete 229
 pokajanje 132
 pokušaji da zauzme Božji grad 63
 poraz, u Kristovom životu 152,157
 potiče progonstvo 184,187
 prijevare, otkrivene tijekom zala 92, 216
 u Edenu 233
 u završnom djelu 65,89,213,216
 prisutan kod nevolja u Crkvi 113
 pušta vatru s neba 67,89
 radost, u proganjanju kršćana 176
 zbog otpada kršćana 176,202, 203
 raspravljanje oko Mojsijeva tijela 144
 savjetuje se s palim anđelima 154, 158,163
 sila, nad crkvama 221
 ograničena 132
 sotonski duh, u onima koji odbacuju svjetlo 65

- trijumfirao nad Mojsijem 144
 tužitelj braće 218,223
 uči zablude u pogledu Božjeg karaktera 182,183,187
 utjecaj, preko nominalnih kršćana 188,189
 utjelovljuje Boga 65,92
 vlakovoda, predstavnik spiritizma 89
 začetnik bolesti i smrti 158
 zadovoljstvo kad prevari ljude 183
Vidi i Anđeli, pali; Božji zakon; Tajna bezakonja; Subota, Zmija; Manifestacije duhova
 Sotonski duh, dan onima koji odbacuju istinu 65
 Spiritizam, djelovanje na um 98,99
 E. G. White optužena za spiritizam 80
 majstorsko Sotonino djelo 91,215
 nijeće Božju osobnost 80
 prikazan vlakom koji vozi Sotona 214
 razvoj, bilješka 67,88
 Sotonina sila 67,88,212
 tvrdnja da je T. Paine na Nebu 90, 91,92,214,215
 Sredstva, novčana, uskraćena Božjem djelu 60
Vidi i Novac
 Stakleno more, izvan grada 36
 putovanje svetih do staklenog mora 35
 Stanje mrtvih, nužno razumijevanje 213
 Stijena, Mojsije udario stijenu 144
 Stjepan, Savao nasljednik 168
 suđenje i smrt 168
 Sto četrdeset i četiri tisuće, imena urezana na kamene ploče 38
 na staklenome moru 35
 natpis na čelima 34
 odjeća 36
 prednost da posjete druge svjetove 53
 sastanak s uskrslim prijateljima 35
 trijumf 51
 ulaze u nebeski Hram 38
 živi sveti 34
 Stockman, ohrabrio Ellen G. White 32
 u Novom Jeruzalemu 36
 Stol, s postavljenim kruhovima, *vidi* Svetište
 srebrni u Novom Jeruzalemu 38
 Stvaranje, subota je uspomena na stvaranje 181
 Subota, blagoslov za one koji je svetkuju 49
 kao ispit 54,55,208
 kršitelji 51,57,74
 objavljivanje potiče neprijateljstvo 48
 obvezni zahtjevi 48,71,208
 promijenio je papa 48,71
 promjena, Sotona najavio 88
 temelji se na Kristovom uskrsnuću 180,181
 protivljenje 73,74
 Sotonin napad na subotu 180
 svetkovatelj, iz svih vremena 180
 svjetlo, na pločama zakona 47,48,208
 treba je više objavljivati 48,87
 uspomena na stvaranje 181
 važnost, od 1844. 54,208
 zid između vjernih i nevjernih 48, 74,87
Vidi i Zapovijedi; Božji zakon
 Sud, biblijsko mjerilo 66
 istražni 50,226
 nad zlima na kraju 1000 godina 62, 63
 tijekom 1000 godina, sudjeluju sveci 62,63,233,234
 William Miller propovijedao sud 191, 192
 Sudovi Božji, Božji narod optužen kao njihov uzročnik 49,50
 dolaze brzo 61
 Sutton, Vermont, vizija u Suttonu 61
 Svakidašnja, u Danielu 8 32,78
 Svećenici, iznenađeni radom učenika 164,165
 ljuti na Pavla 173
 mržnja prema Isusu 148,150
 obraćenje nekih svećenika 167
 potkupljuju lažne tužitelje 167
 vojnike da drže tajnu 158
 protivljenje Lutheru 185
 strah od ljudi 166
 urota protiv Isusa 146
 Sveti Duh, dan Savlu 170
 kad se bavio nebeskim mislima 107
 izlijevanje, na učenike 167,168,174
 prigodom objave časa Isusova dolaska 34
 prije nego što Isus primi kraljevstvo 64
 u vrijeme nevolje 48
 nedostatak u Crkvi 188

- obećanje o Svetom Duhu 162
odnos prema vjeri 76
povlači se zbog samodostatnosti 113
primila Ga E. G. White 33
sila, krivotvorena od Sotone 56
ukazao na učenje 55
- Sveti, nagrada 232
pred Božjem prijestoljem 63,64
uzlaze u Novi Jeruzalem 231,232
zaštita svetih u vrijeme nevolje 55, 65,228
- Svetinja nad svetinjama, *vidi* Isus: Svetište
Vidi i Svetište; Isus
- Svetište, nebesko, čišćenje 200,205,207
Isus u nebeskom Svetišću 50,54,76, 207,226
- Otac u Svetinji nad svetinjama 64
viđenje 47,48
završno djelo u Svetinji nad svetinjam 226
- Svetište, zemaljsko, karakter službe u zemaljskom Svetišću 100,207
namještaj u zemaljskom Svetišću 205-207
objašnjava nebesko Svetište 207
zastor raskinut 152,175
završetak djela u zemaljskom Svetišću 212
- Svetkovatelji subote, posebna opasnost 216,217
Vidi i Adventisti; Ostatak
- Svijećnjak, *vidi* Svetište
- Svijet sa sedam mjeseci 53
- Svijet, *vidi* Zemlja
- Svjedočanstva, na društvenim sastancima 108,110
nevjernost u iznošenju 80
- Svjedočanstvo Vjernog Svjedoka uzrokuje rešetanje 219
- Svjetlo, Božjega grada 149
djelovanje na zle 221
izlazi iz Isusovih ruku 34
na Stjepanovu licu 168
na Svetom pismu 170
nestanak, uzrokovan nevjerom 34
obasjalo vjerne 197-199,203,221,224, 231
od Boga i Isusa 75
od Boga na Isusa 51
od Isusa na svete 64
okružuje anđele 157
okružuje Boga 64,92,117,143
opasnost odbacivanja 75
- ponoćni poklik, prikazan kao svjetlo 33,196
pred anđelom poslanim da upozori na Božji gnjev 201
prihvatila samo nekolicina 64
s neba na Savla 169,170
- Svjetovi, drukčiji od Zemlje 52,53
imaju zabranjeno drvo 53
stanovnici 53
- Svjetovnost, *vidi* pohlepa
"Svršeno je!" 153,155,175,189,207,226, 227
- Svršetak vremena, blizina 71,73,112
priprema za svršetak 71,72,112
Vidi i Noa; Lot; "Pripremite se"
- ŠTOVANJE kipova 176
Šuma, na novoj Zemlji 37
- TABLICA iz 1843., Božja ruka pokrila gresku 78
- Tajanstveno kucanje, *vidi* Spiritizam
- Tajna bezakonja, moć nad savješću 179
napad na Božji zakon 180
razvitak 189
Sotona začetnik 178
- Tama, anđeli je razgone 156,219
na zemlji, prigodom raspeća 154
kad Isus napušta Svetište 226
okružuje one koji se ne mole 219, 220
okružuje one koji odbacuju svjetlo 64,195,198
prevladava u svijetu 101
sile 101,102
u zlom svijetu 38,53
- Tamjan prinesen s molitvama svetih 47, 206,209
- Tamničar, obraćenje čovjeka iz Filipa 172
- Tekstovi na jednoj karti u viđenju 42-47
- Tele, zlatno, štovali ga Izraelci 144
- Tisuću osamsto četrdeset i četvrta, djelovanje anđela 203
određeno vrijeme nakon toga nije kušnja 79
proročka razdoblja završena 200
vrijeme odgađanja 195,203
završeno Isusovo posredovanje u Svetinji 54,200
- Tisuću osamsto četrdeset i treća, karta 78
određivanje vremena 1843. 192
- Tlo na novoj Zemlji 37

- Toma, sumnja 161
 Topsham, Maine, videnje u Topshamu 47, 54
 Traktati, *vidi* Literatura
 Trava, na drugim svjetovima 52
 na novoj Zemlji 37
 Treći anđeo, djelo zapečaćenja 90
 glasna vika 213,220,224
 misija 111
- UČENICI, anđeli ih snaže 175
 čuda 164
 na putu na Golgotu 152
 na suđenju Isusu 149
 sumnjaju, nakon raspeća 155
 svjedoče za Isusa 57
 vijest o uskrsnuću 160
 Učitelji, neiskusni i nagli 111,112
 neposvećeni 1843. 193
Vidi i Propovjednici
 Učtivost, propovjednici je trebaju njegovati 99
 Uništenje Zemlje i zlih 61-63
 Uskrsnuće, drugo 224,235
 Isusovo 135,156-160,174
 krštenje kao uspomena 181
 Lazara 146
 Mojsija 144
 posebno, prigodom Kristova uskrsnuća 158,162,174
 promjena subote temeljena na uskrsnuću 180
 svetih 35,49,221,231
 svetkovatelja subote 230
 zlih 62,63,189
 Uzašašće, Kristovo 160-163
 svetih tijekom sedam dana 35,49,231, 232
 Uzoholiti se, bojazan E. G. White 38,39
- VELIKI svećenik, *vidi* Isus
 Videnja, Ananije 169,170
 E. G. White, Bog obećao za posljednje dane 81
 lažno nazvana mesmerizmom 39,40
 na jedrilici za vrijeme oluje 40
 nevjerovanje u videnja 79
 o nevjernosti u iznošenju videnja 80
 o Savlu 169,173,174
 onijemjela zbog opiranja Duhu 40
 prvo videnje 33-38
 trebala ih prenijeti drugima 38
 Ivanovo u Otkrivenju 190,191
 Vijest prvog anđela, odbacivanje 161
 propovijedanje 192-195
 Vijest drugog anđela, objavljena 196,197
 odaziv na poziv "Izidite iz nje" 199
 odbačena 161
 ponovljena u vrijeme glasne vike 224
 proročanstvo o vijesti 194
 Vijest trećeg anđela, kraj 226
 ne treba ovisiti o vremenu 79
 objašnjava razočaranje 1844. 208
 odbacivanje, slijedi nakon odbacivanja prethodnog svjetla 212
 oni koji su je odbacili uspoređeni sa Židovima koji su odbacili Krista 212
 pri završetku Isusovog rada u Svetinji 208
 vjerovanje u vijest trojice anđela 162
 Vijesti trojice anđela, prikazane kao tri stepenice 210,211
 Vjera, Isusova, proučavanje 70
 kako ojačati oslabljenu vjeru 77
 odnos vjere i osjećaja 76
 prema Svetome Duhu 77
 prema poslušnosti 77
 prava, definicija 76
 prikazana snom sa zelenom vrpcom 83
 Vjernici, aktivni u radu 101
 ne uzimati vrijeme propovjednicima 101,102
 odnos prema istinu o drugom dolasku 104
 pomagati propovjednicima 102
 svjetovnost i formalnost 103,104,106
Vidi i Radnici
 Vjetrovi, zadržavanje 51
 Voda i krv iz Isusove probodene slabine, značenje 175
Vidi i Vrijeme nevolje
 Vojska, otkupljenih, sigurni u gradu 63
 Sotonina na kraju 1000 godina 63
 Vračevi, suvremeni 67,89
 u Egiptu 68
 Vrijeme prikupljanja 78
 Vrijeme milosti, ukaz po završetku 59
 "vrijeme njihova spasenja je prošlo", objašnjeno u bilješki 57
 Vrijeme nevolje, doživljaji svetih 51,221, 229

- Jakovljeve, kuće i zemljište u to vrijeme 65,66
 mačevi zlih slomljeni 49,230
 osiguranje zemaljskih potreba 65
 prije izlivanja zala 87
 subota potpunije objavljena 48,87
 priprema srca za vrijeme nevolje 66,73,76
 progonoštvo 48,49,229
 zaštita svetih 55,65,229
- Vrijeme, nije ispit nakon 1844. 79
 objavljivanje 1843. 192,193
 pogreška u računanju 194,205
Vidi i Svršetak vremena; Drugi dolazak
- WEST'S Island, putovanje 41
- ZABLUDA, slušanje 115,116
 Zabranjeno drvo, na drugim svjetovima 53
 u Edenu 61,117
 Začarano tlo, Božji narod na začaranom tlu 68,113
 Zakon Božji, dio samoga Boga 99
 grijeh kršenja 72
 nepromjenjivost 71,117,118,136,179,181
 ploče, Mojsije ih razbio 144
 razvalina koju treba popraviti 71,115
 Sotonin napad 179
 uzvišen Isusovom smrću 179
Vidi i Zapovijedi; Subota
- Zapovijedi, ploče 47
 poslušnost, djeluje na fizičke karakteristike 53
 važnost proučavanja 70
Vidi i Božji zakon; Subota
- Zastava, Kristova 177
 Sotonina 177
- Zatvorena vrata, *vidi* Otvorena i zatvorena vrata
- Zemlja, čišćenje 237
 potresena Božjim glasom 49,221,230
 pusta tijekom 1000 godina 233
 u mraku nakon promatranja Neba 38
- Zemlje, *vidi* Darovi; Vrijeme nevolje
 Zla, dolaze na zle 113-115,228,233
 kada se izljevaju 71,87,226
 "nema Posrednika" tijekom zala 76,227
 prijekare otkrivene tijekom zala 92,216,228
 priprema da opstanemo 76,213
 sedam posljednjih zala 50,56,62,224
- Zli, nema milosti za zle 227
 od Sotone vezani u snopove 89
 osjećaji, kad su izgubljeni 80
 padaju pred pravednima 221
 progonjeni od 49
 razgnjevili se na istinu 48,221
 u crkvi 222
 u vrijeme drugog dolaska 49
 uništenje 233,236
 uskrsnuće 62,63,235
 zla ih pogadaju 113-115,228,233
- Zmija u Edenu 116,133
 Znak, tajanstven i prijevaran 57,68
 Kristovog dolaska 54
 Sina Čovječjeg 34,49,231
- Zvijer, otkrivena viješću trećeg anđela 208
 pobjeda nad zvijeri 49
Vidi i Žig zvijeri
- ŽIDOVI, mržnja svijeta prema Židovima, posljedica njihovih vlastitih grijeha 177
 odbacili Krista 212
 rad na obraćenju Židova 79,178
 Sotona ih nastojao okrenuti protiv Isusa 142
 Sotona surađivao sa Židovima 174,175
 tvrdoglavost 174
 urota protiv Pavla 170,171
- Žig zvijeri ili pečat Božji, svi se pripremaju za jedno ili za drugo 73
- Životinje, na novoj Zemlji 37
 na drugim svjetovima 52,53
- Žrtva, potrebna za spasenje 60,72,73
 štetnih popuštanja 114

Kazalo

<i>Predgovor</i>	5
<i>Povijesni prolog</i>	9

ISKUSTVA I VIĐENJA

Moje prvo viđenje	33
Kasnija viđenja	47
Zapečaćenje	50
Božja ljubav prema Njegovom narodu	52
I nebeska zvijezda će se uzdrmati	53
Otvorena i zatvorena vrata	54
Kušnja naše vjere	57
Malome stadu	59
Posljednja zla i sud	62
Kraj 2300 dana	63
Dužnost s obzirom na vrijeme nevolje	65
“Tajanstveno kucanje”	67
Vjesnici	68
Žig zvijeri	71
Slijepac vodi slijepca	73
Priprema za svršetak	74
Molitva i vjera	76
Vrijeme sabiranja	78
Snovi Ellen White	81
San Williama Millera	83

NADOPUNA

Jedno objašnjenje	87
Evandeoski red	96

Teškoće u Crkvi.....	101
Nada Crkve.....	103
Priprema za Kristov dolazak	106
Vjernost u dolaženju na sastanke	108
Neiskusnima	111
Samoodricanje	113
Nepoštovanje	114
Lažni pastiri	114
Božji dar čovjeku.....	116

DUHOVNI DAROVI

<i>Uvod</i>	121
Pad Sotone	131
Pad čovjeka	132
Plan spasenja.....	134
Prvi Kristov dolazak	137
Kristova služba.....	140
Preobraženje.....	143
Izdaja Krista	145
Sudenje Kristu	148
Kristovo raspeće.....	152
Kristovo uskrsnuće	156
Kristovo uzašašće.....	162
Kristovi učenici.....	164
Stjepanova smrt	167
Pavlovo obraćenje.....	169
Židovi odlučuju ubiti Pavla	170
Pavao posjećuje Jeruzalem	173
Veliki otpad.....	175
Tajna bezakonja	178
Smrt, a ne vječni život u patnji	181
Reformacija	184
Ujedinjenje Crkve i svijeta	187
William Miller	189
Vijest prvog anđela	192
Vijest drugog anđela	196
Prikaz adventnog pokreta	197
Još jedan prikaz.....	201
Svetište	205
Vijest trećeg anđela.....	207

Sigurna platforma	211
Spiritizam	213
Pohlepa	216
Reštanje	218
Grijesi Babilona	221
Glasna vika	224
Kraj treće vijesti	226
Vrijeme nevolje	228
Izbavljenje svetih	230
Nagrada svetih	232
Opustošena Zemlja	233
Drugo uskrsnuće	235
Druga smrt	236
<i>Dodatak</i>	238
<i>Biblijski navodi</i>	246
<i>Predmetno kazalo</i>	248